't Geitenpad

1e jaargang

8 mei t/m 30 oktober 1993

1e jaargang nummer 1 zaterdag 8 mei 1993

? ? ?

//////Weekblad van en voor personeel 1 (NL/BE) VN Transportbataljon///////

REDACTIONEEL

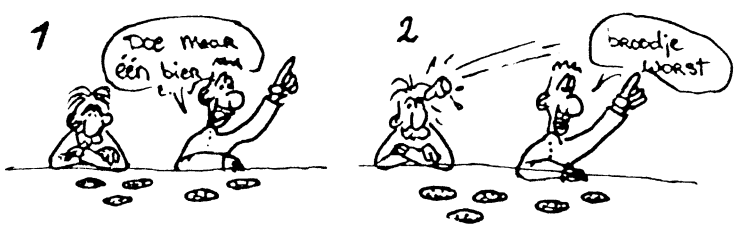
Hier is hij dan, de eerste editie van het blad voor en van het personeel 1(NE/BE) VN Transportbataljon. Op de eerste plaats zal het u als lezer opvallen dat de kop nog blanco is. Hier zal zo snel mogelijk een pakkende naam voor ons lijfblad moeten verschijnen. Om er voor te zorgen dat alle capaciteit op creatief gebied binnen het bataljon wordt gebruikt roepen we iedereen op een leuke naam te verzinnen. Een onpartijdige jury zal beslissen welke inzending uiteindelijk de voorkant van het blad zal sieren. Bovendien belonen we de gelukkige winnaar met een mooie prijs. De inzendingen kunt u via de csm van de compagnie inleveren bij de sectie Voorlichting van het bataljon in hotel Nunspeet. Voor donderdag 13 mei moet uw inzending binnen zijn, omdat we het blad, dat wekelijks gaat verschijnen zo snel mogelijk met een naam door het leven willen laten gaan.

Iedereen

In de eerste regel zeiden we het al: **een blad van en voor het personeel.** Dit betekent dat het bestaan van het blad sterk zal afhangen van de inbreng van u allen. Een aantal onder ons zal meteen zeggen: "Een tientonner over een geitenpad sleuren? Geen probleem. Maar een verhaaltje op papier zetten is andere koek". Dit hoeft echter geen enkel beletsel te zijn. Doe het in eigen bewoordingen en laat u niet remmen door allerlei taalkundige barrieres. De redaktie zal de aangeleverde verhalen en verhaaltjes taalkundig 'kuisen' zoals onze Belgische collega's zo mooi zeggen. Waarschijnlijk zal de volgende vraag zijn: "Wat moet ik schrijven? Wat heb ik nu te vertellen, wat anderen leuk vinden of lezenswaardig is?" Onderschat u zelf niet. Talloze malen per dag maken mensen binnen onze eenheid spannende of leuke voorvallen mee, waar de rest geen weet van heeft. Houdt dit niet voor u zelf, maar maak anderen hier deelgenoot van. Hierdoor leren we elkaar beter kennen en het zal bovendien de saamhorigheid ten goede komen. De komende weken zal blijken of het inititief levensvatbaar is. De redaktie begint in ieder geval enthousiast aan de klus en hoopt op een grote inbreng van u om het blad tot een succes te maken.

REDACTIONNEL

Voici la première édition du feuillet destiné et réalisé par le personnel du 1(NL/BE) UN Bataillon Transport. Tout d'abord, vous aurez remarqué en tant que lecteur que l'en tête est restée blanc. Un titre approprié devra y apparaître très prochainement. Afin d'utiliser toutes les capacités créatives existantes au sein du bataillon, nous faisons appel à tout un chacun pour imaginer un nom sympa. Un jury impartial décidera du nom et de l'en-tête retenu qui par la suite illustrera la première page de notre feuillet. Afin de vous encourager, un joli prix récompensera l'heureux(se) gagnant(e). Vos propositions peuvent être introduites via le CSM de votre Cie à la Sec "Info-presse" du Bn située à l'hotel NUNSPEET (BUSOVACA). Vos idées doivent nous parvenir au plus tard le 13 Mai prochain car nous désirons baptiser au plus vite notre et votre feuillet qui paraîtra chaque semaine. La règle de base sera: **un feuillet pour et du personnel.** Cela signifie que le feuillet dépendra principalement de l'apport de vous tous. Certains d'entre vous diront: "conduire un 10 T sur le chemin des chèvres? Nema problema. Mais écrire une histoire c'est autre chose." Cela ne doit pas être un obstacle. Vous pouvez le faire à votre façon sans vous inquiétez pour l'orthographe et le style. La rédaction se chargera de l'adaptation littéraire. La seconde objection pourrait être: "que faut-il écrire? Quelles histoires pourrait-on raconter qui intéresseraient les autres? Ne vous sous-estimez pas. A de nombreuses reprises certains parmi vous vivent des moments de tension ou des événements amusants que tous les autres ignorent. Ne gardez pas cela pour vous mais faites-en profiter les autres. De cette façon, nous apprendrons à nous connaître et vous contribuerez à la création d'un esprit de corps. Les prochaines semaines démontreront si cette initiative a un avenir. La rédaction est enthousiaste et attend une collaboration efficace qui conduira au succès de VOTRE feuillet.

SAMEN STERK

In aansluiting op de redaktionele inleiding wil ik als jullie bataljonscommandant gaarne mijn medewerking verlenen en het spits afbijten.
Bij een aantal gelegenheden heb ik reeds gezegd, dat ik 1(NL/BE) VN TBat beschouw als één eenheid en niet als een aantal tot samenwerking gedwongen compagnieën. Een gezonde competitiesfeer kan ik waarderen. Ongezonde rivaliteit is echter uit den boze. Juist in een gebied waar, naar wij allen dagelijks kunnen constateren, het besef van normen en waarden geweld wordt aangedaan.
Laten wij ons er allen van bewust zijn, dat wij met een gezamenlijke opdracht naar het voormalig Joegoslavië zijn gekomen. In mijn visie is die opdracht te vertalen in het zo veilig mogelijk uitvoeren van humanitaire transporten. Het begrip "veilig" krijgt eerst dan inhoud, wanneer we de veiligheidsrichtlijnen goed opvolgen en ons daarin mede verantwoordelijk voelen voor elkaar.
Ik ben er van overtuigd, dat het op de hoogte zijn van elkaar's wel en wee dit proces zal vereenvoudigen. Daarom sluit ik mij dan ook van harte aan bij de oproep van de redaktie van onze "bataljonskrant in wording".
Door onderlinge informatie staan we SAMEN STERK!

Jullie bataljonscommandant.

L'UNION FAIT LAFORCE

En complément à l'introduction rédactionnelle, je tiens en tant que votre commandant de bataillon a y apporter ma collaboration. A diverses reprises j'ai répété que je considère le 1(NL/BE) UN Tpt Bataillon comme une seule grande unité et non pas un ensemble de compagnies obligées de collaborer. J'apprécie un sain esprit de compétition mais pas une rivalité. Principalement, dans un pays où, vous le constatez journellement, les valeurs et les normes sont bafouées.
Soyons tous conscients que nous sommes venus remplir une mission commune. A mes yeux, cette mission consiste à exécuter des transports humanitaires avec un maximum de sécurité. La notion de sécurité n'a un sens que si les directives de sécurité sont scrupuleusement respectées et que chacun est conscient de sa responsabilité.
Je suis convaincu que la connaissance des avatars des autres facilitera cette compréhension et améliorera la sécurité. C'est aussi pour ces motifs que je soutiens l'appel lancé par la rédaction de notre "nouveau-né".
Par une information réciproque nous réaliserons la devise "l'union fait la force".

Votre commandant de bataillon.

BERICHT VAN DE C-A CIE

Iedereen die uitgezonden is of geweest zal kunnen beamen dat leesvoer zeer belangrijk is. Uiteraard denk ik dan met name aan de post van het zogenaamde thuisfront, maar ook de Dutch Post en de Milinfo worden veelvuldig en gretig verslonden. Gezien het bovenstaande lijkt mij het idee om een weekblad te starten, dat door en voor de mensen uit 1 (NL/B) VN T.Bat gemaakt en geschreven wordt, een zeer welkom initiatief.Ik roep dan ook iedereen binnen bataljon en met name natuurlijk binnen de A cie op om copy in te leveren voor dit blad. Zoals u misschien al begrepen heeft, maak ik deel uit van de rotatie T4. Op 27 april vertrokken we vanuit Split naar Busovaca. Aangezien de Mostar-route gesloten was kregen we een alternatieve route voorgeschoteld. Deze bleek een hobbelige (43 km geitenpad) en vermoeiende kennismaking met dit verscheurde land. Bij aankomst op de A cie werden we hartelijk met koffie ontvangen. Tijdens zo'n eerste week heb ook ik,

NOUVELLES DU COMD A CIE

Ceux qui sont envoyés (ou l'ont été) à l'étranger connaissent l'importance du courier en général. Il existe déja le "Dutch Post", le "Mil info" qui sont transmis par l'EM gratuitement aux familles. Malgré tout, je crois que l'initiative d'éditer un feuillet interne au bataillon est très heureuse. Je demande donc au Pers de la A Cie de rentrer leurs copies pour ce feuillet. Comme vous l'aurez compris, je fais partie de la rotation T4. Parti le 27 avril de SPLIT vers BUSOVACA nous avons emprunter une route alternative car la route MOSTAR était fermée. Le chemin (43 km - chemin des chèvres) était notre premier contact avec ce pays déchiré. A l'arrivée, nous avons été accueillis de bon coeur avec le café. Durant cette première semaine, comme chacun parmi vous, j'ai fait différentes constatations. L'installation était remarquable et plein de confort grâce au précieux travail des géniaques. L'ambiance est excellente. Tâchons de garder tout cela pendant les prochains six mois. De plus, j'espère que nous pourrons rouler de nom-

net zoals iedereen van deze rotatie, veel indrukken opgedaan. Al meteen bij aankomst viel de locatie ongelooflijk mee. Vooral door het nuttige werk van de genisten biedt het terrein veel comfort. De sfeer is uitstekend, zo ook de omgang met de collega's. Laten we proberen dit het komende half jaar zo te houden. Tevens hoop ik dat we de komende maanden op een veilige wijze en vooral zonder ongelukken veel kilometers kunnen rijden. Zodat eenieder van ons met een positieve ervaring en met nieuwe vrienden het verblijf alhier kan afsluiten.

kap.Endhoven

breux kilomètres en sécurité et sans accident. Ainsi, chacun pourra retourner avec une expérience positive et beaucoup d'amis.

Commandant de la compagnie Alfa
Capitaine Endhoven

VITEZ/SANTICI VS COSTA BRAVO . . .

Een groter contrast lijkt nauwelijks mogelijk. Na een fors aantal omzwervingen is de B cie beland in Vitez-Santici en heeft in enkele maanden een schitterend VN-kamp opgezet op het terrein van een op dit moment buiten gebruik zijnde impregneerfabriek voor o.a. spoorbielzen. De vertrekkende rotatiegangers hebben het kamp omgedoopt in her recreatief klinkende, maar misleidende, 'Costa Bravo'.
Het kamp ligt in een vallei tussen de dorpen Santici (drie weken geleden vrijwel geheel verwoest) en Rijeka, de bedoelde kust is de oever van de Lasva, de beek die het kamp in het zuiden begrensd. De betonplaat van 80 bij 300 meter, die bij de fabriek hoort, is uitermate geschikt als parkeerplaats en daarnaast zijn er door de genie ruim veertig prefabs opgezet als legerings- en bureauruimte.
De compagnie rijdt ondermeer met 20 tientonners en 14 viertonners. Inclusief de locals werken er op het kamp zo'n 170 personen. Kenmerkend voor de compagnie is de positieve sfeer en de bij eenieder aanwezige wil om er, in dubbele betekenis, een goed verblijf van te maken. Sinds enkele weken zijn we verblijd met de komst van onze Belgische collega's, zodat de penetrante carboleumluchten aangenaam worden verdreven door frituurwalmen.
Na deze korte introduktie van de Bravo compagnie spreek ik de hoop uit dat velen zich geroepen voelen af en toe eens wat gedachten op papier te zetten, op die wijze dit bataljonsblad gestalte en gehalte geven en zo een bijdrage te leveren aan een goede onderlinge communicatie.
Na anderhalve week in en om hotel "Nunspeet" rondgelopen te hebben, begint het een beetje te wennen om hier te zijn. Ik vind het erg leuk zoveel nieuwe mensen te leren kennen en hier en daar een praatje met ze te maken. Zeker gezien het feit dat we hier een paar maanden dag in, dag uit met elkaar de tijd doorbrengen. Het is dan ook belangrijk dat er aandacht wordt besteed aan het verameIen en verspreiden van informatie. Zowel op militair gebied als t.a.v. personeelsaangelegenheden. Om dit op informele wijze bekend te stellen binnen het bataljon is de sectie Voorlichting druk bezig met dit nieuwe weekblad. Ik wil dan ook het personeel van de sectie Voorlichting succes wensen.

Commandant Bravo compagnie
Kapitein B. Klappe

Un plus grand contraste est à peine croyable. Après de nombreux errements la compagnie BRAVO est arrivée à VITEZ - SANTICI et a érigé en quelques mois un brillant camp UN sur un terrain abandonné d'une fabrique d'imprég-nation e.a. de billes de chemin de fer. La rotation partante a baptisé le camp COSTA BRAVO (intonation récréative mais ne vous y trompez pas).
Le camp est situé dans une vallée entre le village SANTICI (partiellement détruit il y a trois semaines) et RIJEKA. La plage sous-entendue est en réalité la berge de la LASVE, petite rivière qui longe la partie SUD du camp. La plaque de béton (80 x 300m) attenante à l'usine convient à merveille pour le parking et autour de celle-ci, 40 prefabs ont été construits par le "Génie" pour le logement et les bureaux.
La compagnie comprend 20 Ca 10 T et 14 Ca 4 T. Avec les travailleurs civils environ 170 personnes travaillent dans notre camp.
A souligner pour notre Cie, l'ambiance agréable et le désir présent chez chacun pour y passer un bon séjour (dans tous les sens du terme)
Depuis quelques semaines nous nous réjouissons de l'arrivée de nos amis belges car ils ont remplacé l'odeur pénétrante du carbonyle par celle bien plus agréable des frites.
Après cette courte introduction, j'espère que beaucoup d'entre vous raconteront leurs expériences qui contribueront au succès du feuillet du bataillon et faciliteront les contacts mutuels.

Capitaine B. Klappe
Commandant de la compagnie BRAVO

INFORMEL

Après avoir circulé pendant une dizaine de jours dans et autour de l'hôtel "NUNSPEET" nous commençons à nous habituer à la vie à BUSOVACA. Je trouve agréable d'apprendre à connaître d'autres personnes et dialoguer avec eux. Noublions pas que nous passerons quelques mois

INFORMEEL

Na anderhalve week in en om hotel "Nunspeet" rondgelopen te hebben, begint het een beetje te wennen om hier te zijn. Ik vind het erg leuk zoveel nieuwe mensen te leren kennen en hier en daar een praatje met ze te maken. Zeker gezien het feit dat we hier een paar maanden dag in, dag uit met elkaar de tijd doorbrengen. Het is dan ook belangrijk dat er aandacht wordt besteed aan het verameLen en verspreiden van informatie. Zowel op militair gebied als t.a.v. personeelsaangelegenheden. Om dit op informele wijze bekend te stellen binnen het bataljon is de sectie Voorlichting druk bezig met dit nieuwe weekblad. Ik wil dan ook het personeel van de sectie Voorlichting succes wensen met het samenstellen van het nieuwe blad. Het personeel van de SSV cie verzoek ik hun daarbij te helpen door hieraan een aktieve een bijdrage te leveren.

C - SSV cie Kap Keus.

ensemble. Je crois qu'il n'est pas conséquent de veiller à une bonne transmission des informations aussi bien dans le domaine militaire que dans le domaine privé. Afin de réaliser cette transmission, la section "Info-presse" édite ce feuillet. Je tiens au souhaites beaucoup de succès à cette section dans sa nouvelle réalisation. Je demande au personnel de la compagnie EM et Sv d'aider le personnel de la section "Info-presse" avec une participation particulièrement active.

Capt Keus
Commandant de la Cie EM et Sv

COSTA BELGICA

De Belgische Transport Compagnie integreert in het 1 (NL/BE) VN Transport Bataljon heeft MOVING STAR als herkenningsnaam gekozen om zich te kenmerken in de schoot van het Belgisch contingent in het voormalige Joegoslavië. Het Eerste Detacnement MOVING STAR heeft een groot deel van de zes maanden doorgebracht in Pancevo in de omgeving van Belgrado. Vanuit deze lokatie hebben we vele humanitaire opdrachten uitgevoerd naar Bonsnië Herzegovinië waaronder de opdrachten naar Zepa en Sebrenicza. Bij velen bekend, dankzij Generaal Morillon. In april had de rotatie MOVING STAR II plaats en tevens de verplaatsing naar Vitez - Santici over een afstand van 1275 km. Het personeel van MOVING STAR II komt grotendeels uit eenheden die gelegerd zijn in de omgeving van Keulen in Duitsland. De eenheid is franstalig maar aarzelt niet zich te wagen in de taal van Vondel. De rotatie van MOVING STAR III is voorzien in Augustus dus over vier maanden.

Dankzij de tussenkomst van onze Nederlandse collega's van het Bataljon kon de compagnie zich redelijk vlug installeren in het complex dat voordien reeds gedeeltelijk was bezet door de Bravo Compagnie. Vanaf 28 april, hebben wij onze humanitaire opdrachten kunnen hernemen ondanks de summiere legering. Summier zeker vergeleken met onze Nederlandse vrienden en buren. Een andere belangrijke datum voor ons was 2 mei '93. Het was onze eerste rustdag en tevens ontvangst van de eerste post via Nederland. Veel dank aan de Nederlandse postbodes.
Het dagmenu op deze dag was steak, salades en natuurlijk fritten.

La Cie Transport Belge intégrée au sein du 1(NL/BE) UN TBat a choisi le sigle "MOVING STAR" pour se personnaliser au sein du contingent Belge en EX-YOUGOSLAVIE. Le premier Det (MOVING STAR I) a passé une grande partie des six mois à PANCEVO (BELGRADE). A partir de cet emplacement alle a assuré de nombreux convois humanitaires vers la BOSNIE-HERZEGOVINE parmi lesquels les missions vers ZEPA et ZEBRENICA rendues célèbres par le général MORILLON.
Le mois d'avril a vu la relève (MOVING STAR II) ainsi que le déplacement vers VITEZ-SANTICI. Le Pers MOVING STAR II provient principalement d'unités situées en Allemagne (région de Cologne). Il est d'expression française mais n'hésite pas de se lancer dans l'emploi de la langue de VONDEL. La relève est prévue en Août donc après 4 mois. Grâce à l'intervention des collègues NL du Bn, la Cie a pu s'installer assez rapidement dans le complexe déja partiellement occupé par la Cie Bravo. Dès le 28 Avr 93, nous avons pu reprendre notre mission humanitaire malgré une installation rudimentaire comparée à nos amis et voisins néerlandais.
Autre date importante, 02 Mai 93. Notre premier jour de repos et réception du premier courier via les Pays Bas. Merci aux postiers Néerlandais.
Menu du jour - steak - crudités et bien sûr frites

1 (NL/BE) VN TBAT

1e jaargang nummer 2 zaterdag 15 mei 1993

't Geitenpad

///////Weekblad van en voor personeel 1 (NL/BE) VN Transportbataljon////////

Redactioneel

Voor u ligt de tweede uitgave van ons bataljonsblad. Nu niet met vraagtekens in de kop, maar een echte naam. Hoewel er niet veel ideeën over de nieuwe naam binnen kwamen kon de jury toch snel beslissen. Zij vond "'t Geitenpad" een zeer toepasselijke naam voor het blad dat ontstaat op een moment, dat de konvooien dagelijks veelvuldig met dit fenomeen worden geconfronteerd. Brigadier-chef Broos, kok bij het Belgische Detachament, is met zijn idee van het "Geitenpad" de winnende inzender geworden. De redaktie zal er, zoals beloofd, voor zorgen dat de winnaar z'n prijs ontvangt. Ook aan het verzoek om copy te te leveren hebben gelukkig een aantal mensen gehoor gegeven. Maar het zal de lezer zeker opvallen dat enkele compagniën nog nauwelijks of niet de weg naar de redaktie hebben gevonden. Natuurlijk beseft de redaktie dat alle begin moeilijk is. Daarom ziet ze vol vertrouwen uit naar de volgende editie. Heeft u iets te melden of wil u een spannend en of leuk verhaal kwijt: klop dan aan bij de sectie Voorlichting, gevestigd in de hal van hotel Nunspeet. Veel succes

Boeien

Een klein avontuur beleefd tijdens een tweedaagse rit van het eerste en tweede peleton van B cie. Het einde van de heenreis naar Metkovic wordt altijd bezegeld met het verorberen van een flinke portie hamburgers. Buiten het opslagterrein waar we laden staan drie carvans, waar deze lekkernij bereidt wordt. Na aankomst worden ze dan ook onmiddelijk bestormd. Bij een caravan is het druk, omdat er vrouwlijk schoon staat te bakken. Terwijl ik met wat maten van de A- en B cie de hamburgers wegspoel komt er een Policia bij ons staan. Hij vraagt: " Mag ik je UZI eens bekijken?". Geen probleem even het magazijn eruit. " Ga je gang, maar mag ik even je pistool, handboeien en wapenstok bekijken ?". Natuurlijk kan ik het niet laten om een handboei om mijn pols te klikken. Om vervolgens samen met 'oom agent' en kpl[1] Weening een langs wandelend serveerstertje in de andere helft vast te klikken. Wel makkelijk om even met haar achter de caravan te verdwijnen.
Jammer. Dit alles is te ingewikkeld voor Weening en na een kleine stoeipartij klikte de handboei dicht en rent een hevig vloekende en geboeide agent achter me aan.

kpl[1] Barry van Wijngaarden Lindhout
2 pel B cie.

Redactionnel

Voilà le deuxième numéro de votre feuillet du bataillon. Il n'y a plus de points d'interrogation mais un vrai titre. Malgré le nombre peu élevé de propositions, le jury se décida rapidement. Le titre "'T GEITENPAD" représente exactement la vie journalière du bataillon, à savoir le passage quasi journalier de nos convois sur cette terrible route. Le BrigChef BROOS, cuisinier au Det belge a présenté ce titre et est donc le vainqueur du concours. La rédaction veillera, comme promis, de lui faire parvenir très prochainement son prix. L'appel lancé pour la collecte d'articles a également été entendu mais il faut continuer. Certains lecteurs attentifs constateront que l'apport de certains est moindre que celui des autres. La rédaction comprend les difficultés inhérentes au lancement d'un nouveau feuillet mais elle ne désespère pas pour autant.
Vous connaissez une histoire, vous désirez raconter quelque chose d'amusant, alors n'hésitez plus et frappez à la porte du service Infopresse situé dans le hall de l'hôtel NUNSPEED.

Bericht van de sectie S2

Iedereen die uitgezonden is of dat wel eens eerder is geweest, weet dat binding en saamhorigheid zeer essentieel zijn in de vreemde. Om daar een steentje aan bij te dragen informeert de sectie 2 dagelijks over het verloop van de strijd tussen de verschillende partijen in het gebied rondom onze lokatie. Bij een aantal onder u zal de MILINFO intussen wel een bekend begrip zijn. Ook winnen we informatie in over vrije routes ten behoeve van de konvooien. In mindere mate doen we aan gevechtsinlichtingen die kunnen bijdrage aan de veiligheid van de eenheid. Denk maar aan voorschriften met betrekking tot het dragen van het scherfvest, de helm en dergelijke.
U zult wel begrijpen, dat we het zeer op prijs stellen als u ons op de hoogte

vervolg op pagina 2

vervolg van pagina 1

stelt van zaken die u waarneemt en waarvan U denkt dat de veiligheid van de eenheid in gedrang komt. Eveneens treedt de sectie regelmatig op als intermediair tussen de verschillende groepen van de lokale bevolking. Zij verzorgt op kleine schaal humanitaire transporten in de omgeving. Verder wensen wij u allen een zeer goede periode toe in het voormalige Yoegoslavië en een behouden thuiskomst op de datum van uw rotatie

Personeel Sectie 2
kap S.A.J. Meurs
aooi G. Penning

De Bom Ben Show

Zaterdag, 8 mei omstreeks 20.00 uur begint de eerste aflevering van de Bom Ben Show. Het strijdtoneel is de eetzaal in hotel Nunspeet. Als gastheer treedt de Sgt1 Becker op. Hij is binnen de staf verantwoordelijk voor 't sport- en O&O gebeuren. De Batstaf, Geneeskundig-, Onderhouds- en Bevoorradings-peleton hebben zich voor de show ingeschreven. Elk team bestaat uit 4 personen. De eerste hindernis is een quiz. Een aantal strikvragen dienen door de afzonderlijke teams zo eerlijk mogelijk beantwoord te worden. Om misverstanden te voorkomen is er een 'neutrale' jury samengesteld. De overste Schipper, de Belgische afgezant majoor Swales en 't geestelijk sterke duo de doom Tuinder en de aal van Rijnsoever, moeten aan 't eind van de rit een winnaar aanwijzen. Maar voordat de jury dat voorelkaar krijgt zullen de strijdende partijen nog een aantal voorgeschotelde problemen moeten oplossen. Het tweede onderdeel blijkt meteen zeer moeilijk te zijn. Vooral omdat de zangkwaliteiten van de deelnemers 't gemiddelde douche-niveau niet ontstijgt. Hierdoor wordt vooral persoonlijke uitstraling belangrijk. Per team moet een Sinterklaasliedje en een bekende Nederlandse schlager ten gehore worden gebracht. Dit lukt in het algemeen wonderwel. Van objectieve beoordeling door juryleden is bij tijd en wijlen geen sprake. De aal spiekt veel bij z'n collega-panelleden om dan met een totaal ander cijfer op de proppen te komen. De imitatie-act die op het 'songfestival' volgt roept bij verscheidene deelnemers ongekende acteertalenten op. Het uitbeelden van een dier en van een bekende Nederlander levert geen problemen op. Echter het imiteren van de CC en haar 'tweede' man blijkt een bijzonder moeilijke zaak. Bij het laatste onderdeel van het programma wordt op subtiele wijze de versier-technische bekwaamheden van enkele teamleden getest. Als lijdend voorwerp van de versierkunsten dienen afwisselend, Nina en Gnk-ster Miriam. Want versiert worden is een zeer vermoeiende bezigheid. Belangrijk is hoe invertief en ludiek de deelnemers dit aanpakken. De Jury beslist. En geeft uitermate hoge cijfers. Aan het eind van de show verzamelt de Sgt1 Bodecker de punten. Na een kort beraad van de jury rolt de onderhoudsgroep als all-round winnaar uit de bus. De hoofdprijs, een overheerlijke taart, wordt door de keukenploeg uitgereikt. De taart wordt op sportieve wijze met de aanwezigen gedeeld, en onder 't genot van een drankje dankbaar verteert.

Menottes

Une péripétie survenue durant une mission de deux jours du premier et deuxième Pl de la Cie B vers METKOVIC. La fin du chemin aller se termine toujours par la consommation d'une solide portion de hamburgers.En dehors de l'enceinte où nous chargons se trouvent trois caravanes qui préparent ces délicieux mets. Dès l'arrivée, celles-ci sont donc submergées. Autour de l'une d'elles il y a une activité particulière qui s'explique sans doute par la présence d'une beauté féminine comme vendeuse. Pendant que j'avale quelques hamburgers en compagnie de collègues des Cie A et B, un membre de la Policia nous rejoint. Il nous demande:"Puis-je regarder votre UZI?". Pas de problème, le temps d'enlever le chargeur. "Allez-y, mais puis-je regarder votre pistolet, menottes et matraque?". Bien sûr, je ne peux m'empêcher de placer les menottes autour de mes poignets. Ensuite, en compagnie d'oncle agent et du Cpl WEENING, je me promène vers l'étoile- vendeuse et de lui attacher la seconde partie des menottes. Voilà une bonne méthode pour s'isoler avec elle. Tout cela est trop compliqué pour WEENING et après quelques ébats la menotte est fermée et un agent menotté et jurant me poursuit.
Cpl 1 Barry van Wijngaarden Lindhout
2 pl B Cie.

Het hondenprobleem

In de afgelopen tijd is gebleken dat de aanwezigheid van honden een niet te voorkomen probleem kan zijn. Iedereen dient zich echter te realiseren dat houden van honden als huisdier op de legeringskampen aanleiding kan geven tot het ontstaan van ernstige aandoeningen. De dieren zijn vaak een reservoir van ziekten. Zo kunnen zij een soort wormziekte bij zich dragen, genaamd Echinococcus. Deze ziekte kan aanleiding geven tot het ontstaan van zeer ernstige leverlongdesstructie. Bovendien dragen de aanwezige honden een grote verscheidenheid aan parasieten met zich mee. Zoals vlooien en teken, die overspringen op mensen en zo allerlei ziekten kunnen veroorzaken. Zo is in onze omgeving reeds hondsdolheid geconstateerd. Hoe verleidelijk het ook kan zijn om een hond te houden of hem aan te halen is het raadzaam zich eerst te realiseren wat de gevolgen kunnen

vervolg op pagina 3

vervolg van pagina 2

zijn. Een goede raad: Houdt u verre van honden en andere huisdieren.

Les souris

Un préfab offre la possibilité se disposer d'agréables logements. Surtout si tout le monde y met du sien. Cela dépend principalement de la créativité et du bon-vouloir des occupants. Mais il y a des dangers. On peut également se demander si le monstre peut être vaincu. Ainsi, le Sdt HES rangait la semaine dernière son armoire et le dessous du lit. Ce qui lui arriva peut se produire chez chacun d'entre-nous. Comme il n'utilisait que rarement sa housse du sac de couchage, celle-ci se trouvait depuis quelques temps dans un coin sous le lit. Les souris l'avaient également remarquée. Un beau trou rond était le résultat de leur festin. Les petites bêtes se seront certainement régalées avec ce mets exotique. Et le Sdt HES? Sa réaction fut temporée et par le temps de pluie aura une housse quelque peu aérée autour du sac de couchage. La morale de cette histoire: Ne laissez pas traîner des restes de nourriture dans vos logements et ranger régulièrement vos affaires.

Nouvelles sportives

Dimanche dernier, des équipes de la Cie A et de la Cie EM se sont rendues à VITEZ. Le but était de participer au tournoi de volley-ball à l'occasion de l'inauguration du terrain de sport des belges. Tout s'est déroulé parfaitement. Dans la première partie, les belges étaient dominés par la Cie EM mais une averse a obligé les participants à chercher refuge. Après 10 min, la partie a pu reprendre et a vu la victoire de la Cie EM.Les bravoboys étaient le prochain adversaire de la Cie EM. Bien que le ballon était le même pour tous les acteurs, les bravoboys maîtrissaient mieux le ballon rendu glissant par la pluie.Rapidement la Cie EM était

Nouvelles de la section S2

Quiconque a été envoyé en mission à l'étranger connait l'importance des liaisons et de la cohésion. La section S2 y apporte sa contribution en informant journellement de l'évolution des combats dans notre zone. Certains parmi vous connaissent notre MILINFO. Nous collectons également des informations concernant la situation sur les routes empruntées par nos convois. Dans une moindre mesure nous nous informons sur les combats sur l'ensemble de la zone afin d'en déduire des mesures de sécurité. Pensez par exemple au port de la veste pare-éclats ou du casque.
Vous comprendrez que nous sommes très intéressés par les informations que vous pouvez communiquer lorsque vous constatez certains faits qui pourraient influencer notre sécurité. La section S2 est également l'intermédiaire entre le Bn et les composantes de la population locale. Elle veille à une moindre échelle à l'aide humanitaire locale.
La section S2 vous souhaite un bon séjour en ex-YOUGOSLAVIE et un bon retour dans votre famille à l'issue de votre terme.
Le personnel de la section S2
Capt S.A.J. MEURS
Adjt G. PENNING

Le Bom Ben Show

Samedi 08 mai, s'est déroulé le premier épisode du BOM BEN SHOW. La salle à manger de l'hôtel NUNSPEED servait de décor au spectacle. Le Sgt 1 DECKER était l'hôte de la soirée. Il est responsable au sein de l'EM Bn des activités sociales, culturelles et sportives. Plusieurs équipes s'étaient inscrites: l'EM Bn, le Pl Médical, le Pl Maint et le Pl Rav. Chaque team était composé de quatre personnes. La première épreuve était un quiz. Un certain nombre de questions étaient posées simultanément aux différentes équipes et la rapidité primait. Afin d'éviter des malentendus, un jury impartial supervisait les événements. Le colonel SCHIPPER, le délégué belge le major SWALES et le terrible duo ecclésiastique le dominé TUINDER et l'aumônier VAN RIJNSOEVER devaient déclarer l'équipe victorieuse en fin de soirée. Avant d'en arriver au résultat final, les équipes se sont vues confrontées aux problèmes suivants. La seconde épreuve, sans doute la plus difficile, consistait en un concours de chant. En effet, les qualités vocales se limitent en général aux refrains que l'on entend dans les salles de bain. Par conséquent, l'élément principal était le rayonnement des différents candidats. Chaque équipe devait interpréter en duo une chanson de saint-nicolas et une chanson traditionelle néerlandaise. Les résultats peuvent être considérés comme exceptionnels. Une appréciation objective est chose vaine. L'aumônier épie les cotes des autres membres pour finalement annoncer une cote toute personnelle. L'imitation qui suivait le chant, permet de découvrir chez certains concurrents des talents de comédien inconnus jusq'à ce jour. L'imitation d'un animal et d'un néerlandais célèbre n'ont représenté aucune difficulté. Par contre, l'imitation du Comd Cie et du second semblait bien plus difficile. La dernière épreuve allait tester les pouvoir de séduction des candidats. Le support de l'épreuve était réalisé par NINA (traductrice) et MIRIAM (équipe médicale). A souligner, l'approche inventive et ludique des candidats. Le jury a apprécié et a accordé de belles cotes. Le 1Sgt BODECKER tient le compte des points accordés par le jury et déclare le Pl Maint vainqueur de la soirée. Le prix consiste en un excellent gateau préparé par nos cuistots. Ce délice est partagé très sportivement par les vainqueurs avec les autres équipes et les spectateurs. Tout le monde a ainsi pu savourer ce régal accompagné d'une délicieuse boisson. Ainsi se termine le premier épisode du BOM BEN SHOW.

menée 12-3 avant de revenir à 12-9 et de s'incliner. La dernière partie qui opposait la Cie EM à la Cie A ne posait aucun problème à la Cie EM qui l'emportait haut la main. Le résultat final du tournoi est donc le suivant: 1 Cie B, 2 Cie EM, 3 Cie BEL et dernière la Cie A.
Ce dimanche un tournoi est organisé dans les installations de la Cie B à VITEZ. Début à 1400 Hr. Vous savez jouer au volley-ball, alors signalez-vous auprès du moniteur sportif. Cela en vaut la peine.

Muizen

Een prefab biedt de mogelijkheid een schone en nette leefruimte te hebben. Zeker als je er een beetje moeite voor doet. Dit hangt voor een groot deel af van de creativiteit en instelling van de bewoners. Maar er loert gevaar. En het is de vraag of het monster wel is te stoppen. Zo ruimde de soldaat sld Hes afgelopen week zijn kastje en de ruimte onder zijn bed op. En wat hem toen overkwam kan een ieder van ons overkomen. Daar Hes buitenhoes van zijn slappzak slechts sporadisch gebruikt lag deze al weken in een verloren hoekje onder zijn bed. Dit hadden de muizen echter ook ontdekt. Een mooi rond gat was het resultaat van hun uitgebreide lunchpartij. De diertjes zullen zich ongetwijfeld met glinsterende kraaloogjes en maximaal werkende speekselklieren tegoed hebben gedaan aan deze exotische dis. En de soldaat Hes? Wel die bleef er redelijk rustig onder en zal bij regenachtig weer een zeer luchtige hoes om zijn slaapzak dragen. De moraal van het verhaal. Laat in ieder geval geen eetwaren in uw verblijf achter en ruim regelmatige op.

Sportnieuws

Op zondag j.l. reden teams van A- en SSV cie naar Vitez. Doel was een volleybaltoernooi ter ere van een nieuw te openen volleybalveld van de Belgen. In hun eerste wedstrijd tegen de Belgen stond het SSV-team ruim voor. Toen begon het heftig te plenzen. Iedereen zocht dekking. Na ruim 10 min was het weer een beetje droog. Het partijtje tegen de Belgen had SSV in hun zak. Iedereen speelde uiteraard met dezelfde bal maar op de een of andere manier hadden de Bravoboys meer grip op de ontzettend "gladde" volleybal. De ploeg van SSV stond ruim achter 12-3 of zo. In de laatste vijf minuten konden ze tot 12-9 terugkomen. Maar door het partijtje af te fluiten liet de scheidsrechter hun weten dat de Bravo-boys de overwinning veilig gesteld hadden. Het laatste partijtje SSV tegen de A-cie leverde weinig problemen op. Dit werd ruimschoots gewonnen door het SSV-team. De Alpha jongens konden maar een paar puntjes scoren. De uiteindelijke uitslag : 1 Bravo cie, 2 SSV cie, 3 Bel cie en als hekkensluiter
A cie.
A.s. zondag is er weer volleyballen in Vitez. Het toernooi begint om 14.00. Geef je op.

Quelques nouvelles du det TPT (BE)

Les convois humanitaires continuent sans problème. Le génie néerlandais a commencé la construction de notre bunker. Nous avons également engagé une troisième femme pour la cuisine (enfin quelques corvées en moins). Le major SWALES nous a rendu visite et nous a apporté du courrier venant du 4 Bn Log (voilà une visite positive). Le même jour, suite aux nombreuses pluies, nous avons eu quelques inondations. Il s'agit d'un système pratique pour nettoyer à condition que tout est en hauteur. Il a également fallu mettre les canons à chaleur en action. Nos deux Ca citerne sont coincés à SPLIT. Pas de chance pour le personnel!
Depuis le 07 mai nous disposons d'eau chaude pour les douches grâce au karcher et le hall maintenance est utilisable.
Le 08 mai nous recevons notre premier réappro depuis notre arrivée à VITEZ (30 pneus, des pièces de rechange et une équipe de presse pour un reportage sur MOVING STAR II qui sera diffusé en juin).
09 mai: jour de repos et aussi fête des mères. Nos familles étaient réunies à COLOGNE et nous avons pu réaliser une liaison qui nous a fait grand plaisir. Un tournoi de volley-ball a eu lieu pour fêter l'inauguration de notre terrain.

Nieuws van het (BE) TPT det

De humanitaire konvooien gaan verder. De Nederlandse Genie is begonnen met de bouw van onze bunker. Een derde lokale werkster werd aangeworven voor de keuken (eindelijk enkele karweien minder). Majoor SWALES bracht ons een bezoek en bracht post mee vanuit het 4 Bn Log (KEULEN). Ziedaar eens een positief bezoek!
Dezelfde dag kennen we enkele overstromingen. Een leuke manier voor het kuisen (voor zover er niets op de grond ligt tenminste). De hete luchtkanonnen werden ook aangezet. Onze twee BTM zitten vast in SPLIT. Geen geluk voor de bemanning!
Sedert 07 mei beschikken we, dank zij de kärcher, over warm water in de douches en onze onderhoudsloods is ook klaar.
Op 08 mei krijgen we de eerste herbevoorrading sedert onze aankomst in VITEZ (30 banden, wisselstukken en voorlichtingsploeg voor een reportage over MOVING STAR II die in juni zal uitgezonden worden).
09 mei: rustdag en tevens MOEDERDAG. Onze families waren verzameld in KEULEN en we konden een verbinding realizeren wat ons erg verheugd heeft. Een volley-ball tornooi vond plaats ter gelegenheid van de inhuldiging van ons sportterrein.

1 (NL/BE) VN TBAT

1e jaargang nummer 4 zaterdag 28 mei 1993

't Geitenpad

///////Weekblad van en voor personeel 1 (NL/BE) VN Transportbataljon////////

Nieuwe loods voor B cie

Op 23 mei j.l. opende bataljonscommandant Lkol P Schipper de nieuwe onderhoudsloods bij de B cie op kampement 'Costa Bravo'. Deze feestelijke gebeurtenis werd tevens aangegrepen om de vriendschappelijke banden tussen de Belgische- en B cie te versterken. Een geweldige Belgische taart en vele lekkernijen van Nederlandse oorsprong leverden hier een bijdrage aan.

Als een oase van rust ligt kampement 'Costa Bravo' onder een stralende ochtendzon. Tegen de omliggende heuvels echoot af en toe een geweerschot. Rond een gigantische witte boogtent verstoren enkele poetsende en vegende personen de heersende zondagsrust. De laatste vlekken worden van de witte schuifdeuren gepoetst en kpl Ruben Evertse hangt met ware doodsverachting 15 meter boven moeder-aarde in de stroppen van een Liebherr-kraan. Keer op keer probeert hij de nieuwe vlag van de onderhoudsgroep voorlopig aan het oog van de toeschouwers te onttrekken. Jammer, een zomerbriesje verleent geen medewerking en de dappere strijder geeft uiteindelijk op. Een eenzame 7,62 Kalashnikov-kogel op de pas gebezemde plaat herinnert ons pijnlijk aan het feit dat er in de onmiddellijke omgeving nog steeds wordt geschoten.

De trotse Belgische koks achter hun reuze taart.

Taartpunt

Om 12.00 uur verzamelt zich een bont gezelschap voor het pas verrezen bouwwerk. De commandant B cie, kapitein B. Klappe, spreekt eerst de Belgische gasten in onvervalst frans toe en vervolgt in voor ons verstaanbare taal: "Het leek mij een goed idee om onze Belgische collega's eens uit te nodigen voor een saamhorigheidsborrel. We zien elkaar wel regelmatig in warehouses en op geitenpaden, maar het is ook goed om elkaar eens onder andere omstandigheden te ontmoeten. En aangezien mij is gebleken dat U Belgen niet van drank houdt", hier wordt de redenaar even door gelach onderbroken, "leek het me beter de borrel te vervangen door koffie en taart. " Verder hoopt de commandant op een prettige samenwerking tussen beide nationaliteiten en wenst iedereen een prettige tijd op kamp 'Costa Bravo'. Daarna overhandigt hij Lkol Schipper de schaar om de officiële opening van de loods te verrichten. Als de grote schuifdeur zich opent blijkt binnen een tentoonstelling te staan van het rollend materieel van beide eenheden. Veel oog hebben de gasten hier echter niet voor en haasten zich naar het terras om een gigantische taartpunt te bemachtigen.

Als laatsten staan de sergeant Colin Sinfield en kpl[1] Haymund Paulina. bijgenaamd Pajo, nog even tevreden naar de hal van staal en spierwit doek te kijken. De laatste

vervolg op pagina 2

vervolg van pagina 1
week hebben vooral zij veel bloed (figuurlijk) en zweet (letterlijk) gelaten om van dertien ton materiaal een bouwwerk van dertig bij vijftig meter te construeren.

Gezellig
Terwijl iedereen op het zonnige terras van zijn taartpunt en drankje zit genieten schalt uit de luidsprekers "The show must go on" van Queen. Wel een heel toepasselijke song in deze omstandigheden. Kap Klappe vindt de luide muziek ook nog een ander voordeel bieden: "Nu horen je de schoten in de omgeving tenminste niet." Hopelijk zijn de mannen en vrouwen van Costa Bravo en Costa Belgica even de oorlog vergeten en hebben ze op deze stralende zondag nog menig gezellig uurtje samen doorgebracht. Misschien vinden de Belgen binnenkort ook aanleiding voor een gezamenlijk feestje.

Geduld eindelijk beloond

We schrijven vrijdag 21 mei 1993. Tijdens het middagappel kreeg de aal Van Rijnsoever eindelijk zijn herkenningsplaatje omgehangen. Kapitein C. Keus verrichtte hoogstpersoonlijk deze bijzondere handeling. Bijzonder, hoezo bijzonder?

Zevenendertig jaar geleden kwam de toen nog jonge Van Rijnsoever als rekruut op bij de Artillerie. Meteen ging het al fout, want zijn herkenningsplaatje vermeldde dat hij geen geloof had. Zo'n blunder kon de toenmalige theologiestudent niet accepteren en hem werd verzekerd dat alles dik in orde zou komen. Maar de wegen van Defensie zijn ondoorgrondelijk. Als de priester Van Rijnsoever in 1966 reserve-aalmoezenier wordt is er nog steeds geen herkenningsplaatje. Voortaan blijft hij iedere herhalingsoefening aandacht vragen voor zijn probleem. Want hoewel hij een goede engelbewaarder heeft, kun je maar nooit weten. Steeds krijgt hij te horen dat iedereen eraan werkt en bovendien zijn uiterste best doet. Helaas, als de aal uiteindelijk Bij het CVV beland voor de voorbereiding op zijn uitzending heeft hij zijn plaatje nog steeds niet. Het CVV zal zijn probleem wel een even oplossen. En wat dacht U? Inderdaad, niet dus. Maar in Bosnië krijgt hij eindelijk na vele omwegen en te nemen hobbels z'n zin en vertelt trots, "Dit bewijst maar weer, dat als je in het leven soms niet je zin krijgt, lang genoeg volhouden je toch bij je doel brengt."

Doom zoekt hulp

Wie kan en wil de dominee om de twee weken, op de zondagmorgen in "Hotel Nunspeet", helpen met het muzicaal begeleiden van de GV-samenkomst?
De geïntereseerde kan zich in verbinding stellen met Ds Tuinder.

Wist u dat...

* De Sld v. Dusschoten het Engels feilloos beheerst.
Hij laatst geveld werd door rectale spataderen.
Hij dit in flitsend Engels trachtte uit te leggen aan de dishwashbunnies.
De dames niet begrepen wat hij bedoelde met 'A broken vain in his ass'.
* De kap. van der Zee een zeer bekwaam strateeg is.
Hij dit na een gewonnen spel Risk niet onder stoelen of banken stak.
Hij het hierdoor zwaar te verduren kreeg op kamer 4.
Hij daarna de historische uitspraak 'Dat is een waarschuwing, we moeten weg' deed, die het AD haalde.
* Dat men op elke compagnie van het bataljon op zoek blijft naar een geschikt rustverblijf.
Dat enkele Unprofoppers het wachtverblijf daarvoor gebruiken.
Men daar niet blij mee is.
Het nu gelijk spel is tussen de compagnieën.
Dat dat maar beter zo kan blijven.
Geruchten over kastijding, castratie, onthoofding nu de ronde doen.
* Dat Busovaca niet tot het binnenland van Bosnië behoort.
Dit geconstateerd is door de APZ.
We om deze reden geen binnenland- maar buitenland toelage krijgen.
* De dokter last heeft van paranoia.
Dit waarschijnlijk een gevolg is van de engtevrees van twee adjudanten.
* Er bij de Bcie echte waternimfen zijn (4 stuks).
Zij elke dag badderen in een grote plastic ton tijdens de middagpauze.
Er dan opvallend veel camera's en videotoestellen werken.
* Een knapperd van het 1e peloton Bcie in Split een mooie zwembroek heeft gekocht.
Er meer van dat peloton op dat idee waren gekomen.
Dat toen ze gingen zwem-

vervolg op pagina 3

vervolg van pagina 2

men, bijna iedereen dezelfde zwembroek bleek te hebben. Het 1e pel toen besloten heeft tot eenheid van tenue, ook tijdens het zwemmen.

* Kpl1 Mertens ooit in een fles Fanta heeft gezeken. Zijn vrouw gewoonlijk de pil inneemt met deze koolzuurhoudende drank Er toen iets erg is misgegaan Zij erg veel temperament blijkt te hebben.

Le saviez-vous?

**Le Sdt V.Dusschoten maitrise parfaitement l'anglais.Etant sujet a des hemorroïdes, il essaie d'expl quer cela aux dishwashbunnies. Celles-ci ne comprenaient pas ce que signifiait:'A broken vain in his ass'.

**Le Capt Van Der Zee est un stratège.Il ne dissimulait pas cette qualité lors d'un jeu Risk. De ce fait, il devait subir les sarcasmes des membres de la chambre 4. Il fit donc la déclaration: Ceci est un avertissement et il faut partir.

**Chaque Cie semble a la recherche d'un lieu de repos. Certains ont choisi le corps de garde. Ce ne fut pas apprécié par tout le mon de. Toutes les Cies sont actuelle ment a égalité.Des rumeurs de castration et de décapitation circulent.

**Busovaca ne semble pas situé en Bosnie Centrale.La découverte en revient a l'APZ.Pour ces motifs il n'y a pas d'indemnités.

**Le docteur est sujet a la paranoi a.Cela semble provenir de la clau strophobie de deux adjudants.

**La Cie B possède des nimphes d'eau(quatre).Elles se baignent tous les jours dans un tonneau en plastique durant la pause de midi.A ce moment, il y a beaucoup d'amateurs de photo et camera.

**Un gars de la Bravo a acheté un beau maillot a Split.D'autres du Pl ont eu la même idée.Lors des séances de natatation tout le monde avait le même maillot.Le 1 Pl

vervolg op pagina 4

Nouvel hangar pour la cie B

Le 23 mai, le comd de Bn inaugura le nouvel hangar de la cie B dans son cantonnement 'COSTA BRAVO'. Cette festivite fut egalement l'occasion de renforcer les liens entre les Belges et la cie B. Une gigantesque tarte Belge et beaucoup de gourmandises d'origine Neerlandaise ont facilite cette fraternite.

Le camp 'Costra Bravo' ressemble à un havre de paix.Dans les collines avoisinantes éclate de temps en temps un coup de fusil.Autour d'une immense tente quelques personnes frottent et brossent en ce dimanche paisible.Les dernières tâches sont ôtées des portes coulissantes blanches.Le Cpl Ruben EVERTSE est accroché à 15 m au-dessus du sol au bout du bras d'un liebherr.Il essaie de cacher le nouveau drapeau du Pl Maint mais en vain.Une légère brise d'été anhile tous ses efforts et il abandonne.La trace d'une balle isolée de 7,62 Kalashnikov sur le panneau nouvellement posé nous rappelle que l'on tire encore dans les environs.

Tarte

A 1200 Hr, une agréable assemblée se réunit autour de la nouvelle construction.Le Comd de la Cie B,le Capt B KLAPPE, s'adresse tout d'abord en français aux invités belges et poursuit dans une langue plus compréhensible pour les néerlandais:"Il m'a semblé une bonne idée d'inviter nos amis belges pour le verre de l'amitié.Nous nous voyons dans des ware-houses et sur le geitepad mais il est également agréable de se rencontrer en d'autres circonstances.Comme je crois que les belges n'aiment pas boire(éclats de rire général),il m'a semblé préférable de remplacer le borrel par de la tarte et du café."Le Comd espére une fructueuse collaboration entre les deux nationalités et souhaite un agréable séjour au camp Costra Bravo. Ensuite, il confie la paire de ciseaux au LtCol SCHIPPER pour l'ouverture officielle du hall de maintenance.Lorsque que la porte coulissante s'ouvre,une exposition du Mat roulant des deux unités apparait.Les invités ne s'attardent pas sur ce Mat et se rendent vers la terrasse pour attaquer une gigantesque tarte.
Les derniers à s'attarder sont le Sgt Colin SINFIELD et le Cpl Haymund PAULINA,surnommé Pajo, qui regardent avec satisfaction le hall d'acier recouvert de toile blanche.Ces dernières semaines, ce sont eux qui ont sué eau et sang (au figuré) pour faire de ces treize tonnes de marchandise une construction de trente sur cinquante mètres.

Agreable

Tandis que tout le monde savoure tarte et rafraichissements sur la terrasse, les haut-parleurs diffusent"The show must go on"de Queen.Une chanson très appropriée à la situation locale.Le Capt KLABBE voit un autre avantage:il empêche d'entendre les coups de feu.Espérons qu'à cet occasion, les hommes et femmes de Costa Bravo et Costa Belgica ont pu oublier durant quelques instants la guerre et ont pu profiter de ces quelques heures ensoleillées.Qui sait si les Belges n'auront pas des motifs pour renouveler cette expérience.

vervolg van pagina 3

décida donc d'imposer une tenue uniforme lors de la natation.
**Cpl1 a un jour uriné dans une bouteille de Fanta.Son epouse a l'habitude de prendre la pillule avec du Fanta. Que ce Cpl a decouvert que sa femme a beaucoup de temperament.

Rood Erekoord

Op dinsdag 25 Mei werd Kpl1 André Bergman, tijdens het wegens het tropenrooster wel erg vroege ochtendappèl, wak-kergeschud doordat Bataljonscommandant P. Schipper hem hoogstpersoonlijk naar voren haalde. Geheel tot zijn verrassing kreeg de korporaal het rode erekoord uitgereikt. Een en ander was het gevolg van de nu al legendarische verkenningsrit van de S3 van het Bataljon. Als chauffeur van majoor A. van Loon, ook wel bekend onder de naam 'Arie Safarie', wist hij een zestal mijnen te ontwijken die niet erg zichtbaar op het wegdek waren geplaatst.

Vanaf nu loopt de 25-jarige korporaal met zowel het blauwe VN- als het rode erekoord in Bosnië rond. Een opvallende combinatie. Als reden hiervoor noemde Overste P. Schipper echter niet alleen zijn uiterst zorgvuldige manier van rijden waardoor hij tijdig de zes mijnen op het bergpad opmerkte. "Als korporaal chauffeur toegevoegd sectie S3 heeft hij blijk gegeven zich doorlopend bewust te zijn van zijn verantwoordelijkheden, zowel in de uitvoering van zijn dagelijkse werkzaamheden als vooral ook in zijn rijgedrag." Aldus de Bataljonscommandant op het appèl. Bergman heeft zich blijkbaar al meer in positieve zin onderscheiden.
Het koord moest helemaal uit Nederland gehaald worden. Dat had ook nogal wat voeten in de aarde. Maar nu loopt hij er dan toch trots mee rond. Bij de roadblocks zullen de krijgers zich nu wel afvragen bij welke 'special forces' de MB bestuurder thuishoort. Een blauw koord zijn ze wel gewend, maar dit, dit is iets speciaals.

Luitenant-kolonel Paul Schipper feliciteert de verraste korporaal

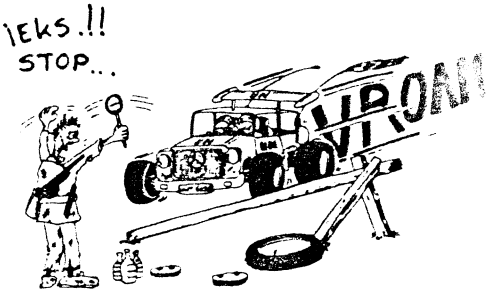
La patience enfin recompensee

Nous sommes vendredi 21 mai.A l'appel de midi l'aumonier Van Rijnsoever recoit finalement sa plaquette d'identite. Capitaine C. Keus effectua personnellement cette particuliere ceremonie. Bizarre, comment bizarre?

Il y a vingt-sept ans le jeune Van Rijnsoever est affecté comme recrue à l'artillerie. Dès le départ,cela se passa ma puisque sa plaque d'identité mentionnait "sans croyance". Une telle erreure pouvait laisser l'étudiant en théologie indifférent et il lui fut assuré que ce serait rectifié. Les chemins de la défense sont insondables. Lorsque le prêtre Van Rijnsoever devient en 1966 aumônier de réserve, il ne possède toujours pas de plaquette d'identité. Lors de chaque rappel, il ne manque pas de souleurs son problème. Bien qu'il possède sans doute un bon ange gardien, on ne sait jamais. Il s'entend dire que tout le monde s'en occupe et fait de son mieux. Malheureusement, lorsque l'aumônier se présente au CVV, en préparation à sa mission en Ex-Yougoslavie,il ne possède toujours pas de plaque. Le CVV va régler son problème. Ce fut fait! C'est ainsi qu'après de longs chemins sinueux, le problème s'est réglé en BOSNIE. Il conclut: "Lorsque dans la vie vous désirez quelque chose, il suffit d'insister".

Chaufferen is meer dan gassen

Wie is verantwoordelijk als een konvooi te hard rijdt? In de eerste plaats natuurlijk de konvooi-commandant. Deze kan er dan ook op worden aangesproken. Maar hij of zij is natuurlijk niet alleen verantwoordelijk voor de snelheid van het konvooi. Iedere chauffeur heeft daar ook zelf een stuk verantwoordelijkheid voor. Want ook voor hem heeft het gevolgen als er een ongeluk gebeurt.

Als na een onderzoek van de KMar blijkt dat de chauffeur schuld heeft aan het ongeval zal er een procesverbaal worden opgemaakt. De chauffeur zal zich er dan nooit op kunnen beroepen, dat de konvooicommandant of het konvooi te snel reed. Daar staat tegenover dat de konvooicommandant nooit van een chauffeur mag eisen sneller te rijden dan die chauffeur zelf verantwoord vindt. Het is wel de taak van de commandant om het konvooi zo te organi-

vervolg op pagina 5

vervolg van pagina 4

seren dat ook het langzaamste voertuig kan bijhouden. Bovendien is het zijn taak het konvooi bij elkaar te houden.

Misdrijf

Laat u als chauffeur dan ook niet beïnvloeden door het rijgedrag van andere konvooien, burgervoertuigen of sterke verhalen van uw collega's. Het staat helemaal niet stoer om onverantwoord te rijden. Veel belangrijker is het om heelhuids aan te komen op de plaats van bestemming. Als het voertuig van de weg raakt door schuld van de chauffeur krijgt hij een procesverbaal en niemand anders. Nog vervelender wordt het als de bijrijder of iemand anders ernstig gewond raakt of erger. Op dat moment pleegt u een misdrijf, te weten 'zwaar lichamelijk letsel' dan wel 'dood door schuld'. Besef goed dat de maximum snelheid van 60 km/uur voor onze konvooien in sommige gevallen veel te hoog kan zijn. Denk dus niet "ik moet 60 km/uur rijden." Als er in een konvooi te grote tussenruimten ontstaan is dat nooit omdat u te langzaam rijdt, maar omdat uw voorganger te snel rijdt. Ga dan niet het gat 'dichtrijden'. U voorganger moet simpelweg langzamer gaan rijden. Bedenk steeds, dat als er iets fout gaat U degene bent die zich bij terugkeer in Nederland voor de rechter moet verantwoorden.

De opper van de KMar

Overleven in een heet klimaat

Een aantal punten van het leven en werken onder de huidige 'geitige omstandigheden' verdienen de aandacht.

De moeite van het verkrijgen van een aangename kleur in een korte tijd wil nog wel eens aanleiding geven tot het ontstaan van ernstige zonverbrandingen. De beste wijze van egaal aankleuren is niet het zonnebaden als de zon het felst is, maar wat later op de dag. Om te beginnen dien je niet meer dan een half uurtje te zonnen en per keer de duur met 5 minuten te verlengen; daarbij komt dat de BHP ook af moet van zijn 869 flesje anti-zonnebrand(factor 6), dus gebruiken die handel. Op deze wijze kleur je het best en het diepst, zonder het gevaar van verbranden.

Vergeet ook niet dat het menselijk lichaam onder 'hete' omstandigheden zo'n 4,5 liter vocht per dag verliest. Bij forse inspanning kan dat oplopen tot 11-14 liter! Hieraan dien je dus je vochtinname af te stemmen. Gelukkig krijg je met eten en koffiedrinken al vocht binnen, maar het betekent wel dat je onder deze omstandigheden minimaal 3 liter water per dag door je keel moet persen en voor de echte zweters onder ons al snel 6 liter!

Survivre dans un climat tropical

Un certain nombre de points pour vivre et travailler dans les conditions caniculaires mérite notre attention.

Le désir de parvenir rapidement à un teint bronzé peut également provoquer de sérieuses brûlures.La meilleure façon de parvenir à un beau bronzage ne consiste pas à s'exposer le midi mais bien plus tard dans la journée lorsque le soleil est moins brûlant.Au début, il vaut mieux ne pas s'exposer plus de 30 min et prolonger la séance de 5 min tous les jours.De plus, il est bon d'utiliser des produits protecteurs (facteur 6).De cette façon, vous bronzerez le mieux et en profondeur, sans risquer les brûlures.

N'oubliez pas que le corps humain élimine environ 4,5 l d'eau par jour dans ces conditions climatiques.Lors d'efforts violents cela peut monter jusqu'à 11 et même 14 L!Il s'agit donc d'adapter sa consommation en conséquence.Avec la nourriture une certaine quantité d'eau est absorbée mais malgré tout une absorption de minimum 3 L par jour supplémentaire est nécessaire et pour ceux qui transpirent beaucoup cela peut monter à 6 L!

Fourragere d' honneur

Le mardi 25 Mai, le Cpll André BERGMAN fut réveillé fort matinalement de par l'horaire d'été lorsque le commandant de bataillon P. SCHIPPER le fit sortir des rangs à l'appel du matin. Tout surpris, il se vit décerner la fouragère rouge. Tout cela concernait une reconnaissance déja légendaire avec l'Offr S3 du bataillon.

En tant que chauffeur du major A. VAN LOON, également connu sous le sobriquet de 'Arie Safarie', il sut éviter six mines peu visibles placées sur la route.

Depuis lors, le caporal âgé de 25 ans, se promène en Bosnie avec aussi bien le bleu-UN que le rouge d'honneur. Une combinaison remarquable. Comme motif à cela, le Lt Col P. SCHIPPER ne signala pas uniquement sa conduite consciencieuse qui lui permit d'éviter les mines. "En tant que chauffeur de la section S3 a montré une conscience permanente de ses responsabilités aussi bien dans son travail journalier qu'en tant de chauffeur" dixit le commandant de Bn à l'appel. BERGMAN s'était dejà distigue à diverses reprises.

La fourragère devait être amenée des Pays-Bas. Actuellement, avec beaucoup de fierté, il circule parmi nous. Lors des contrôles aux roadblocks, les guerriers locaux se demanderont à quelle 'force spéciale' appartient ce chauffeur MB. Une corde bleue, ils connaissent, mais celle-ci elle est spéciale.

De redactie verzoekt u vriendelijk kopij voor 't Geitenpad voor woensdag 17.00 uur in te leveren.

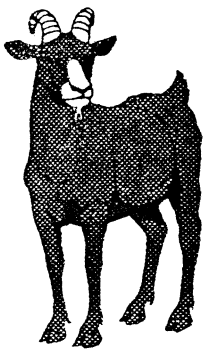

Nouvelles du 1 (BE) Det Tpt

18 Mai 93:
Retour de BEL 1 et de BEL 2 après déchargement de farine au dépôt UNHCR de ZENICA.Notre karcher a décidé de rendre l'âme aujourd'hui. Nous n'avons donc plus de douches fonctionnelles et nous devons à nouveau compter sur le bon vouloir des Hollandais en attendant nos préfabs qui arriveront pour la fin de l'été.
19 Mai 93:
Départ de BEL 1 et BEL 2 pour METKOVIC.Une unité française stationnée à PLESO a passé la nuit chez nous et a fortement apprécié nos cheesburger et notre célèbre jupiler. Encore quelques convertis de plus.
20 Mai 93:
Retour de BEL 1 et 2 après déchargement à ZENICA(farine et couchage).La partie de l'itinéraire entre PROZOR et LIPA sur-nommée la piste des indiens se transforme progressivement en autoroute des indiens grâce à l'action du génie britannique.La température continue à augmenter et la pluie se fait de plus en plus rare.
21 Mai 93:
BEL 1 et 2 partis vers METKOVIC.Le courrier semble être plus régulier ces derniers jours.Le camion-citerne envoyé au réappro avec le BrigChef VAN HOVE et le Brig DUJARDIN est tombé en panne à DUVNO chez les anglais.Une équipe de dépannage avec les Brig PETERS, BAUWENS? BONGIORNO et STRULENS a été envoyée immédiatement sur place.Retour espéré: demain après-midi.
22 Mai 93:
Un convoi logistique est parti vers SPLIT ce matin à 0530 Hr.Composition: trois MAN 4T, Mdl TAS, Brig HUYBENS, Brig MONGUE,BrigChef SUVEE, Brig LACROIX et le Brig STALMANS.Retour attendu pour le 24 Mai 93.Après déchargement à ZENICA, BEL 1 est de retour.BEL 2 revient au camp chargé de Pdt déshydratées. Déchargement lundi midi à TUZLA.Le reste de personnel du Det s'affaire à la construction du bunker et des positions de défense en collaboration avec le génie hollandais.
23 Mai 93:
Nous avons été invités à l'inauguration de la maintenance des Hollandais. Pour l'occasion, le Brig BROOS et le Brig DIEUSART avaient préparé un superbe gateau.A l'initiative du Slt ALBERT un concours de belote a été organisé.Résultats: premier Mdl DAULNE, second Sdt TALLIER et troisième Brig NELLES.La liaison avec la réunion famille de WESTHOVEN a fait également beaucoup d'heureux.

Nieuws van het 1 (BE) Tpt Det

18 mei 93:
Terugkomst van Bel 1 en Bel 2 na ontladen van meel in UNHCR warehouse in Zenica. Onze Kärcher heeft beslist er mee op te houden. We hebben dus weer geen functionele douches meer en we moeten opnieuw op de goede wil van onze Nederlandse buren rekenen in afwachting dat de prefabs aankomen (einde van de zomer).
19 mei 93:
Vertrek Bel 1 en Bel 2 naar Metkovic. Een Franse eenheid in Pleso gelegen, heeft de nacht bij ons doorgebracht en ze hebben onze cheeseburger en beroemde jupiler erg gewaardeerd. Nog enkele die overtuigd werden van ons beroemd produkt.
20 mei 93:
Terugkomst Bel 1 en Bel 2 na ontladen in Zenica (meel en kampeermateriaal). Het gedeelte van de weg Prozor-Lipa, indianen piste genoemd, word stilaan een indianen snelweg dankzij de britse genie. De temperatuur blijft stijgen en het regent steeds minder.
21 mei 93:
Bel 1 en 2 zijn naar Metkovic om te laden. De post schijnt regelmatiger aan te komen. De BTM werd naar het Bevo Pl gestuurd maar valt in panne bij de britten in Duvno (BrigChef Van Hove en Brig Dujardin). Een depannage ploeg werd onmiddellijk weggestuurd (Brig Peters, Bauwens, Bongiorno, Strulens). Gehoopte terugkomst: morgen namiddag.
22 mei 93:
Een logistiek konvooi naar Split vertrok vanmorgen om 0530. Samenstelling: drie MAN 4T, Sgt TAS, BrigChef Huybens, BrigChef Mongue, BrigChef Suvee, Brig Lacroix en Brig Stalmans. Waarschijnlijk terug op 24 mei. Na ontladen in Zenica is Bel 1 ook terug. Bel 2 komt terug geladen met gedeshydratteerde aardappelen. Ontladen maandag in Tuzla. De rest van het personeel houdt zich bezig met het bouwen van de bunker en de verdedigingsposities in samenwerking met de Nederlandse genie.
23 mei 93:
We werden uitgenodigd voor de inhuldiging van de maintenance loods van de Nederlanders. Voor de gelegenheid hebben BrigChef Broos en Brig Dieusart een prachtige taart klaar gemaakt. Door Olt Albert werd een belotte toernooi georganiseerd. Uitslag: eerste Sgt Daulne, tweede Sdt Tallier en derde Brig Neeles. De verbinding met het thuisfront in Westhoven maakte vele gelukkigen.

1 (NL/BE) VN TBAT

1e jaargang nummer 5 zaterdag 5 juni 1993

't Geitenpad

///////Weekblad van en voor personeel 1 (NL/BE) VN Transportbataljon////////

De strijd der titanen

Langzaam stroomt de bar van Hotel Nunspeet vol. het is bijna 20:00 uur. Mike Beckers heeft wederom een 'zaterdagavond-voorstelling' in elkaar gezet. Dit keer gaat het om een 'sterkste man van de SSVcie' competitie. Een aantal peletons sturen deze avond de grootste spierbundels de arena in. Mike treedt op als scheidsrechter en moet de tentoongespreide krachten in goede banen leiden. Het publiek zoekt inmiddels naar favorieten. Zo lijken Elnt Willeboordse (onh) en de kleine Sgt Klijn het goed te doen bij de fanatieke gokkers. Als gevaarlijke outsiders worden de zandzakkenvuller sgt Molenhuis (Bevo) en de niet geheel afgetrainde Sld Brentjes getipt.

De competitie wordt over drie ronden verdeeld. Bij aanvang van het eerste onderdeel wordt duidelijk dat men niet alleen over brute kracht moet beschikken. Nee, ook coördinatie en een gezonde dosis geslepenheid wordt van de ijzervreters gevraagd. Gezeten op een horizontaal geplaatste paal moeten steeds twee deelnemers proberen elkaar met kussens uit balans te brengen. Enkele getrainde spierbundels blijken topzwaar te zijn en belanden al heel snel op de matras. Het wordt nu al duidelijk dat Sld Karagoz (Comcen) toch echt in een andere gewichtsklasse thuishoort. Als een smalle David verzet hij zich dapper. Maar ook in de nog komende onderdelen blijkt Goliath steeds te winnen. Terwijl de hoog en vooral breed aangeslagen Klijn enigszins door 't ijs zakt, valt vooral GNK-man Hay Geurts op door zijn economische en gedoseerde 'kussen'-stijl. Sgt Molenhuis gebruikt daarentegen een aggressieve, offensieve tactiek waarmee hij goed scoort. Uiteindelijk wint Geurts. Brentjes wordt onverwacht tweede. Ook het tweede onderdeel combineert kracht met vaardigheid. De titanen moet elkaar, doormiddel van een stevige handdruk, uit balans brengen. Degene die als eerste zijn voeten verplaatst valt af. Een soort kolderiek evenwichtsnummer wordt het dus. Het publiek joelt en schreeuwt zijn idolen naar de overwinning. De onderhoudsploeg schreeuwt zoals gewoonlijk het hardst en ditmaal terecht. Willeboordse hervindt zich in deze ronde. Zijn gewelvde bovenarmen blijken de sterkste en grootste te zijn. De onderhouds-Hercules wint dit onderdeel met speels gemak. Z'n trouwe volgelingen toosten er vrolijk op.

IJzeren wet

De ronden worden aan elkaar gepraat door Mike Beckers. Als een soort bokscommentator hitst hij de gemoederen subtiel op. De loting voor het laatste onderdeel geschiedt door een charmante keukenprinses die welliswaar geen woord Nederlands verstaat maar danig onder de indruk is van de krachtige prestaties door de staf-

vervolg op pagina 2

Niet alleen kracht maar ook een beetje handigheid

vervolg van pagina 1

mannen. De derde ronde zorgt voor zweet, tranen en verbeten gezichten. Het zogenaamde armdrukken staat op het programma. Alle kaarten komen op tafel. Elke deelnemer verweert zich dapper maar hier geldt de ijzeren wet der centimeters. De armen van Willeboordse groeien als ballonnen zo groot en overstijgen alles en iedereen. Sld 'Give us hope' De Hoop (Onh) vliegt eruit. In de uiteindelijke finale biedt 'Lubje' Molenhuis nog enige weerstand maar ook hij verliest. Een uur later loopt hij nog steeds met een pijnlijke rechterarm rond. Door deze laatste overwinning klimt Leon Willeboordse naar de eerste plaats. GNK's sterkste man Geurts wordt verdient tweede en Sgt Molenhuis bezet de bronzen plek. Overall een rechtvaardige uitslag. Als uitsmijter van de avond krijgt het publiek nog een wedstrijd 'off the record' tussen overste Schipper en de algehele winnaar voorgeschoteld. De overste is een regelmatige krachthonkbezoeker maar zal dat nog heel lang en intensief moeten volhouden wil hij de luitenant op dit gebied overtreffen. De moegestreden kandidaten genieten samen met het publiek nog na van een pilsje in de bar waarbij menig sterk verhaal de ronde doet.

Wist u dat...

*** Dokter De Graaf een heel ontspannen indruk maakt nu er twee adjudanten met vakantie zijn.
Dit ongezond is, omdat hij steeds achterom moet blijven kijken.

*** De vriendin van Adre Dikkers hem veel knapper vindt zonder hangsnor.
De APZ van het Transportbat hiervan op de hoogte is gebracht.
Deze hem aanraadt "gladjes" op Schiphol te verschijnen.

*** De wachtcommandant klp[1]

vervolg op pagina 3

Le combat des titans

Lentement le bar de l'hôtel Nunspeed se remplit. Il est bientôt 2000 Hr. Mike Beckers a mis à nouveau sur pied une activité récréative du samedi soir. Cette fois,il s'agit d'une compétition ayant pour but de trouver "l'homme le plus fort de la Cie EM". Un certain nombre de Pl ont délégué leurs hommes musclés dans l'arène. Mike est l'arbitre de la rencontre et doit diriger ces colosses. Le public quant à lui choisit ses favoris. Ainsi, le Lt Willeboordse (Pl Maint) et le petit Sgt Klijn semblent avoir la faveur du public enthousiaste. Les principaux outsiders sont le remplisseur de sacs de sable le Sgt Molenhuis (Pl Appro) et le Sdt Brentjes dont la préparation physique n'est pas terminée.

La compétition comprend trois parties. Dès le début, il apparait qu'il ne suffit pas d'avoir des muscles. Une coordination et de la ruse sont les qualités requises. Assis sur un tronc horizontal, deux concurrents essaient de se déséquilibrer en s'aidant de couss ins. Certains gros-bras semblent lourdauds et se retrouvent très vite sur le tapis. Il apparait très clairement que le Sdt Karagoz (Comcen) fait partie d'un catégorie différente. Comme un frêle David il s'oppose hardiment. Même dans les autres compétitions les Goliaths l'emportent. Tandis que le barraqué Klijn s'effondre,le délégué du Sv Med Hay Geurts s'illustre par son économie et son style "coussin" dosé. Le Sgt Moenhuis par contre utilise une tactique agressive qui lui réussit. Finalement Geurts l'emporte. Brentjes est l'étonnant second. La seconde épreuve combine force et adresse. Les titans doivent se déséquilibrer lors d'une poignée de mains. Le premier qui déplace un pied est battu. Une série folle d'équilibre s'en suit. Le public s'enflamme et encourage de la voix les candidats. A ce jeu le Pl Maint l'emporte comme d'habitude. Willeboordse se retrouve dans cette épreuve. Ses puissants et impressionnants bras semblent les plus forts. L'hercule de la Maint l'emporte donc sans difficultés. Ses fidèles disciples acclament joyeusement sa victoire.

Le bras de fer

Mike Beckers veille pour les commentaires et interviews. Comme un reporter de boxe il excite les sentiments du public. Le tirage au sort de la dernière épreuve est faite par une charmante princesse de la cuisine qui ne comprend pas un mot de néerlandais mais est fort impressionnée par les prestations musclées des gars de la Cie EM. Le dernier round apporte sueur, larmes et figures grimaçantes. Le bien connu bras de fer est au programme. Toutes les cartes sont sur la table. Chaque candidat s'oppose vaillamment mais à ce jeu la loi sacrée des centimètres est de rigueur. Les bras de Willeboordsen se gonflent comme des ballons et surpassent tout et tout le monde. Le Sdt "Give us hope" De Hoop (Maint) est éliminé. Dans la finale 'Lubje' Molenhuis offre une brillante résistance mais doit également s'incliner. Par cette dernière victoire Léon Willeboordse se hisse sur la plus haute marche du podium. Geurts, le plus fort du Sv Med, se classe méritoirement second et le Sgt Molenhuis remporte le bronze. Comme extra, le public peut assister 'hors compétition' a une rencontre entre le LtCol Schipper et le vainqueur. Le colonel est un fidèle adepte de la salle de fitness mais il devra persister et s'entraîner de façon intensive s'il veut dans ce domaine surclasser le lieutenant. Les participants exténués s'offrent une pils en compagnie du public en racontant de puissantes histoires.

Weerbericht voor de verlofgangers

In Nederland worden voor zaterdag en zondag perioden met zon maar ook enige (Hoge) bewolking verwacht. Temp: 20 tot 24 graden.

vervolg van pagina 2

Vermaning meldde, dat zondagmorgen een Mercedes aan de slagboom van hotel Nunspeet zou verschijnen met een slecht lopende overste.
Deze gerepareerd moest worden door het onderhoudspeloton.

*** In de omgeving van de B cie afgelopen week weer geschoten werd.
De mannen van de Bravo toen in de schuilbunker gingen.
Plotseling de Belgische collega's in hun natte prefabs kwamen douchen.
Boze tongen nu beweren dat zij misschien de veroorzakers van dat vuur waren.

Patatje oorlog is niet meer !

Zoals velen al hebben gelezen in de Dutch Post was er bij de SSVcie eerst een tent, en daarna een prefab, met een zeer bekende naam: 'Patatje oorlog'. Deze was bedacht door mensen van rotatie T1c die al vanaf november in Busovaca verbleven. De namen Leo Corbijn, Richard Lankhaar en John Sozna-Meurice zullen bij velen van de stafcompagnie nog in het geheugen gegrift zijn. In eerste instantie hing het naambord van 'Patatje oorlog' op de tent. Het verhuisde uiteraard mee naar de prefab. Daar heeft het echter maar enkele dagen gestaan. Een of andere onverlaat had het in zijn hersens gehaald om het op de brandstapel te gooien. Reden genoeg voor sld Lankhaar om een nieuw bord te ontwerpen met de tekst:'The return of Patatje oorlog, The last day!' Het bord sprong door zijn omvang van ruwweg één vierkante meter direct in het oog.

Het afscheid van 'Patatje oorlog' is nu gekomen. De nieuwe bewoners van de prefab, de soldaten Ruijten, Boerma, Bijwaard, Brentjes, Vos en ondergetekende hebben een nieuwe naam bedacht. Na rijp beraad werd dit: *'Ons Huuske'*. Wij hopen dat deze naam net zoveel bekendheid zal krijgen als 'Patatje oorlog' en ook dat dit bordje anderen zal overhalen tot het bedenken van een originele naam voor hun prefab zodat we ze in de toekomst niet meer hoeven te nummeren.
Tot ziens op de SSVcie,
Kpl Heijkoop

Le saviez-vous?

*Le docteur De Graaf a l'air très détendu maintenant que deux adjudants sont en vacances.
Ceci est malsain,car il doit surveiller l'arrière-plan.
*L'amie de Adre Dikkers le trouve plus mignon sans moustache.
L'APZ du Bn Tpt est au courant de cela;
Celui-ci lui a conseillé d'apparaître rasé à Schiphol.
*Le chef de poste Cpl1 Vermaning signalait qu'une Mercedes allait se présenter dimanche matin à la barrière de l'hôtel Nunspeed avec un colonel se déplaçant difficile ment.
Celui-ci devait être réparé par le

vervolg op pagina 4

Af en toe een rit

Het werk van de BOS (boeren) Groep is voor de een taak, voor de ander soms een sleur. Voor mij is het gewoon een noodzakelijke taak. Want de klant is tenslotte koning en die heeft steeds brandstof en smeermiddelen nodig. Dus blijven we dagelijks aftanken. Sinds de aankomst van de nieuwe wegtransportonderofficier, sgt[1] Jeroen Geel, is er wel het een en ander veranderd. Toen hij pas binnenkwam dacht iedereen: "Met die vent valt niet te werken." Nu denken de meeste van ons daar gelukkig anders over. Hij heeft er in ieder geval voor gezorgd, dat wij BOS-boeren af en toe ook een aardige rit kunnen rijden. Zo is een ritje naar Split met een Terberg best een leuk uitstapje.

Op dinsdag 25 mei maakte ik een rit naar Sarajevo als bestuurder van een trekker DAF 2500 met daarachter een waterdildo (waterwagen) van 20000 liter. Naast me als bijrijder, elnt Goetjaer, voor ons een Mercedes met daarin de waterpomp en achter ons een tweede waterdildo. Echte problemen deden zich op de heenweg niet voor. Alleen de overdreven controles aan de grensposten waren hinderlijk. Toch hadden we vijf uur nodig om de ongeveer 73 kilometer te overbruggen. Aangekomen bij het PTT gebouw wist men zich in eerste instantie geen raad met de 40000 liter water. "Ga maar eerst lunchen, dan zoeken we intussen naar een oplossing", riep een vriendelijke Fransman. Na de lunch, een aantal koppen koffie en een rondleiding konden we eindelijk beginnen te lossen. Toch moesten we aan het einde van de middag nog ongeveer 10000 liter water mee terugnemen omdat er onvoldoende opslagcapaciteit was in het gebouw. Bij het eerste Servische roadblock vormde het Kroatische water weer een onoverkomelijk probleem. "Het water moet eruit. Hier en onmiddellijk. Anders komen jullie niet verder", klonk het onverbiddelijk uit de mond van een Servische. Adjudant Toon Hermens keek haar treurig aan en zette de kraan open, waarna het kostbare vocht de akker van een oud vrouwtje bevloeide. Deze bereidwillige actie zorgde er in ieder geval voor dat we op tijd terugkeerden voor de warme maaltijd. Bij mijn terugkomst moest ik toch nog even denken aan de kluizenaars in het PTT-gebouw en de primitieve omstandigheden waaronder ze daar hun werk moeten doen. Toen dacht ik bij mezelf: "Wat lopen we hier nu te klagen, een betere plaats als de A cie hun jezelf niet wensen."

Kpl[1] P. de Haan, Log pel, A cie

vervolg van pagina 3

Pl Maint.

*Dans les environs de la Bravo des coups de feu ont été tirés la se maine passée.

Les gars de la Bravo ont occupé le bunker.

Soudain, les collégues Belges ont utilisés leurs sanitaires pour se doucher.

De méchantes langues affirment qu'ils sont peut-être à l'origine des coups de feu.

Concours de dessin

Récemment la Cie B reçut un grand paquet, plein de .... dessins. Ces expressions créatives semblaient provenir de l'école Klimop à Wezep. A l'origine, un exposé par la fille d'un militaire en mission en Ex-Yougoslavie. Les enfants du groupe six et sept décidèrent tous de réaliser un dessin pour la Cie B. Les dessins ornent actuellement les murs de la cantine et de la salle à manger. Plusieurs comprennent un texte approprié: "Je ne veux pas mourir"."Mais tu vas mourir"."J'espère que vous rentrerez sains et saufs" et "J'espère que vous gagnerez". Pour les gens de la Bravo des paroles encourageantes.

Il ne s'agit pas en fait de la seule opération postale venant de Hollande. Lorsqu'un Sgt du Gp Appro s'est plaint lors d'un interview à radio Gelderland du retard du courrier une école de Dronten décida de passer à l'action. La suite, une montagne de dessins de Pâques. Ainsi, une petite phrase peut avoir de grands effets. Ces montagnes de dessins humoristi-

vervolg op pagina 5

Sterren slaan strepen

Verscheidene dagen werd er op de Stafcompagnie al over gepraat. De volleybalwedstrijd tussen het officierenteam en het onderofficierenteam, te houden op zondagmiddag 30 mei.

Protesten van soldaten en korporaals. "Waar is dat goed voor? Een wedstrijd tussen onderofficieren en officieren, waarom mogen wij niet mee doen?" En natuurlijk de bekende (sportieve) autoritaire opmerkingen van de officieren: "Huh, die onderofficieren, gaan we eens flink in de pan hakken". Om twee uur begint de grote wedstrijd. De twee teams betreden het strijdtoneel. Het officierenteam bestaat uit: Rene van der Velde, Leon Willeboordse, Hans van de Sanden, Huub van Leeuwen, Johan de Graaf en de tolk Tibor en het onderofficierenteam heeft onder contract: Piet Cornelissen, Ruud ten Broek, Maurice Steins, Ronald "Lubje" Molenhuis, Ramond Bedorf, Mark van Leeuwen en de wasbaas Adim. Het geheel wordt aan elkaar gefloten door de sportspier Michael Becker.

Aangeslagen

De officieren openen de eerste set overtuigend. Door een paar fraaie set-ups en een aantal flinke klappen kijken de OO'n al gauw tegen een bijna hopeloze achterstand van 13-6 aan.

Na een 'peptalk': "Kom op jongens, dit wordt te gek, nu is het onze beurt", komen onder leiding van de serveerder "Lubje" Molenhuis de onderofficieren weer helemaal terug. Door middel van prachtige acties en een heftig brokje samenwerking werden de officieren met een genadeloze 16-18 de eerste set de grond in gedrukt.

De tweede set zien de onderofficieren dan ook helemaal zitten. De officieren zijn behoorlijk aangeslagen en de onderofficieren voelen zich sterker dan ooit. De ommekeer komt echter snel en de officieren winnen de tweede set op overtuigende wijze met 15-9. De officieren voelen zich plotseling reuze sterk. De opvatting van Leon Willeboordse :"We moeten gewoon even in ons spel groeien" leek ook helemaal terecht. De onderofficieren werkten keihard, maar waren niet bestand. De officieren winnen de derde set wederom met 15-9. De setstand is met 2-1 in het voordeel van de officieren en ze ruiken de overwinning. Zelfverzekerder dan ooit wordt er gespeeld. Zelfs het perfecte samenspel van Maurice Steins en Ruud ten Broek bij de onderoffieren kan de opmars van de officieren niet meer stuiten. Aangeslagen gaan de onderofficieren in de vierde set ten onder, 15- 5 is het resultaat. Nu is het wachten op een nieuwe uitdager die het tegen de stafofficieren durft op te nemen. Misschien een uitdaging voor de soldaten en korporaals die in hun vrije tijd een hoge kwaliteit van volleybal demonstreren.

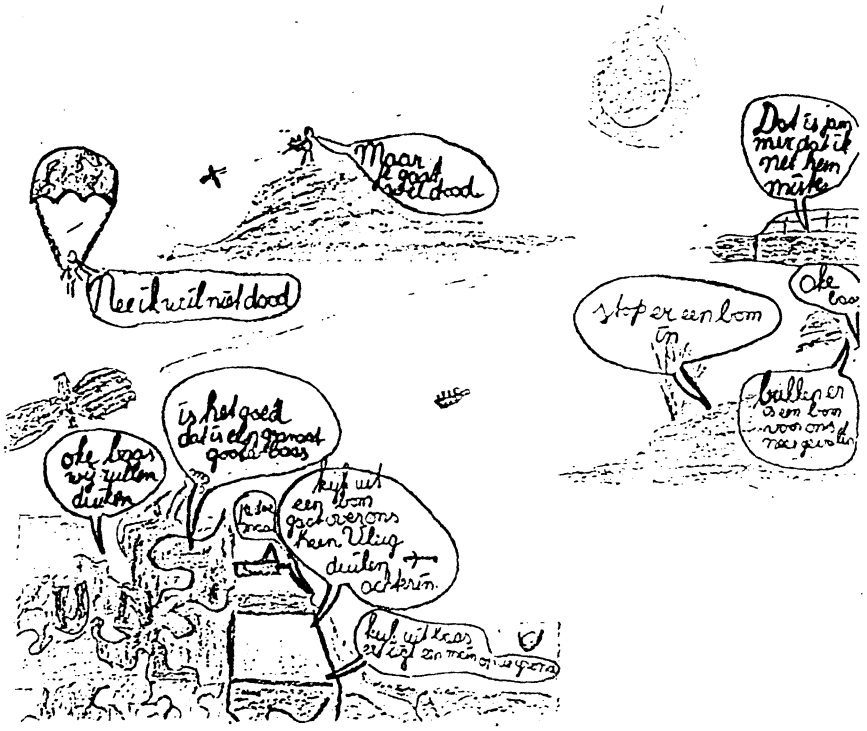

vervolg van pagina 4

ques apportent à beaucoup de la joie et le sentiment de ne pas être oubliés.
Sergent-major Dick Bersma.

Tekenwedstrijd

Onlangs ontving de B cie een groot pakket, vol met .....tekeningen. Deze creatieve uitingen bleken verstuurd te zijn door de Klimopschool uit Wezep. Aanleiding was een spreekbeurt van de dochter van een beroepsmilitair die in ex-Yoegoslavië verblijft. De leerlingen van groep zes en zeven besloten na het verhaal allemaal een mooie tekening te maken voor de soldaten van de B cie. De tekeningen sieren momenteel de wanden van de kantine en eetzaal. Velen zijn bovendien voorzien van een passende tekst: "Ik wil niet dood. Maar jij gaat wel dood. Ik hoop dat u vijlig thuiskomd" en "Ik hoop dat jullie winnen." Voor de jongens van de Bravo natuurlijk opbeurende taal.
Dit was echter niet de eerste post-actie vanuit Nederland. Doordat

een van de sergeanten van de BEVOgroep, tijdens een interview voor Radio Gelderland, had geklaagd over de stagnerende post-voorziening besloot een school uit Dronten tot actie over te gaan. Gevolg een grote berg Paastekeningen. Zo zie je dat een kleine hint tot leuke resultaten kan leiden. Zo'n berg vaak humorvolle tekeningen bezorgt velen een hoop plezier en tevens het gevoel niet vergeten te worden.

Sergeant-majoor Dick Bersma

Etoiles battent chevrons

Le match de volley entre l'équipe de officiers et celle des sous-officiers faisait l'objet de nombreuses discussions au sein de la Cie EM.La date du 30 Mai fut retenue.

Des commentaires immédiats:"Quel est le but?Pourquoi ne pouvons-nous pas participer? et bien sûr celui bien connu des officiers:"Oh, ces sous-officiers vont se faire piler".Les équipes se présentent ainsi:Rene van der Velde, Leon Willeboordse, Hans vanden Sanden, Huub van Leeuwen, Johan de Graaf, et le traducteur Tibor pour les ooficiers.Les sous-officiers avaient sélectionné Piet Cornelissen, Ruud ten Broek, Maurice Steins, Ronald "Lubje" Molenhuis, Ramond Bedorf, Mark van Leeuwen et le lavandier Adim.L'arbitre de la rencontre est le moniteur sportif Michael Becker.

Touché
Les officiers commencent le premier set en confiance.Après quelques services et des smachs puissants le score grimpe très vite à 13-6 en faveur des officiers sous le regard désespéré des sous-officiers. A l'issue d'un conciliabule et de "allez les gars, c'est fou, maintenant c'est à nous" les sous-officiers reviennent à égalité grâce au serveur "Lubje" Molenhuis.Grâce à une bonne homogénéité les officiers sont battus 16-18.
Les sous-officiers sont confiants pour la suite.Les officiers, par contre, semblent abattus et leurs adversaires plus puissants que jamais.Le contraire du premier set survient et les officiers remportent le second set par 15-9. Au tour des officiers de reprendre confiance.L'avis de Leon Willeboordse "Nous devons simplement persister dans notre jeu" semble la vérité.Les sous-officiers résistent brillamment mais doivent à nouveau s'incliner par 15-9.Le score est donc 2 sets à 1 en faveur des officiers et ceux-ci sentent la victoire possible.Même le parfait jeu collectif de Maurice Steins et de Ruud tenBroek chez les sous-officiers ne peut empêcher la marche victorieuse des officiers.
Les sous-officiers s'inclinent dans le dernier set par 15-5. Les officiers attendent maintenant le prochain adversaire.Peut-être le défi viendra des caporaux et soldats qui montrent durant leurs temps libres de grandes qualités dans ce sport.

Sportnieuws

Zaterdag 12 juni bestaat voor het personeel van SSV cie de mogelijkheid aan een 6 km veldloop mee te doen. Lokatie Kiseljac.

vervolg op pagina 6

Nouvelles du 1 (BE) Det Tpt

24 mai 93: Retour de la mission en provenance de Split:maigre bilan. Bel 2 est parti décharger à Tuzla. Bel 3 est parti charger à Metkovic: une cargaison de pommes de terre. Les combats se font de plus en plus rares. La situation est calme. Des bancs en bois ont été construits pour agrémenter la terrasse du bar.

25 mai 93: Retour de mission de Bel 2 et Bel 3 rien à signaler. Le BrigChef Botti et le Brig Dieussart sont partis au réappro Cl I à Split. La chaleur devient de plus en plus accablante l'après - midi.Des shorts ont été commandés de quoi faire bronzer les gambettes. Ne faut-il pas lier l'utile à l'agréable?

26 mai 93: Bel 2 et Bel 3 sont partis charger à Metkovic. Une grande partie du détachement à suivi avec intérêt la finale de coupe d'Europe entre AC Milan et Marseille.

27 mai 93: Retour de Bel 2 de Metkovic avec une cargaison de farine. Déchargement pour les deux jours suivanys à Tuzla. Retour de Bel 3 après déchargement à ZENICA. Les quatre abris sont terminés et opérationnels. Le Gn NL a fait du bon boulot.

28 mai 93: Départ de Bel 2 pour TUZLA et de Bel 3 pour METKOVIC. Construction d'un terrain de pétanque sur initiative du Chef HAID. Le Chef GOULIER et le Brig Chef LEJEUNE sont tombés en panne à DUVNO. Heureusement les anglais ont pu réparer et ils sont de retour le soir même.- Grâce au matériel reçu, les lavoirs ont pu être bien amé - liorés.

29 mai 93: Retour de Bel 2 et Bel 3 pour une journée de repos bien méritée. A l'initiative du Chef HENRION la maintenance a construit un barbecue. La commande de viande est déjà en cours. A quand le festin?Le reste du détachement s'affaire à la construction d'une position de défense.

30 mai 93: En ce jour de repos dominical le concours de belote a donné lieu au podium suivant.Premier 1 MDL QUATTANENS, second Brig NELLES, troisième Cpl RASSART. Le soir un repas gargantuesque a été servi. Plat froid avec une dizaine de sortes de crudités, PDT à différentes sauces, charcuterie. Chapeau les cuistots!

31 mai 93: Départ de Bel 1 pour METKOVIC et de Bel 3 pour TUZLA après chargement à ZENICA. Bel 2 est dans sa semaine de garde - maintenance. Premier jour de pluie après plus de dix jours de soleil. Nous avons fêté les 40 ans du Brig Chef VANBESELAERE. Une équipe composée du Sgt CLAES, Cpl MICHAUX et du Cpl GOBERT travaille à la construction de positions de défense renforcées.

Nieuws van het 1 (BE) Tpt Det

24 mei 93: Terugkeer van de zending komende van Split: De bilan is maar magertjes.Bel 2 is vertrokken om te lossen in Tuzla, Bel 3 om te laden in Metkovic. Nog een lading aardappelen.De gevechten worden steeds zeldzamer. Het is erg rustig. Houten banken werden gemaakt teneinde het terras van de bar op te vrolijken.

25 mei 93: Bel 2 en Bel 3 zijn terug van zending en hebben niets te melden. De Brig Chef Botti en de Brig Dieussart vertrokken op herbevoorrading Kl I naar Split.'s Middags wordt de warmte steeds drukkender. Er werden shorts besteld teneinde de benen te laten bruinen. Waarom niet het nodige aan het aangename paren?

26 mei 93: Bel 2 en Bel 3 zijn gaan laden in Metkovic.Een groot deel van het Det heeft de europabeker finale tussen AC Milaan en Marseille met veel belangstelling gevolgd.

27 mei 93: Bel 2 is terug uit Metkovic met een lading meel. De twee volgende dagen zullen ze lossen in Tuzlan ontladen keerde Bel 3 terug uit Zenica.De vier schuilplaatsen werden beëindigd en zijn operationeel. De NL Gn

vervolg van pagina 5

Programma:
07.15 uur vertrek deelnemers
08.00 uur start
09.00 uur retour Busovaca
Deze veldloop is geen wedstrijd en kan ook gecombineerd worden met kracht- en rekoefeningen.
Deelnemers kunnen zich opgeven bij LO/S instructeur.

---

heeft goed werk verricht.

28 mei 93: Bel 2 is naar Tuzla en Bel 3 naar Metkovic. Op initiatief van de Chef Haid werd een petanque veld aangelegd. Chef Goulier en Brig Chef Lejeune vielen in panne in Duvno. Gelukkig konden de Engelsen herstellen en s'avonds waren ze terug. Dank zij het gekregen materiaal werden de wasruimtes verbeterd.

29 mei 93: Terugkeer van Bel 2 en Bel 3 voor een welverdiende rustdag.Dank zij Chef Henrion van het onderhouds Pel hebben we nu een barbecue. De vleesbestelling is reeds verstuurd. Wanneer het festijn? De rest van het Det houdt zich bezig met het bouwen van verdedigingsstellingen.

30 mei 93: Tijdens deze zondag gaf de wedstrijd belotte de volgende uitslag:Eerste 1Sgt Quattanens, tweede Brig Nelles en derde Cpl Rassart.s'Avonds werd een gargantueske maaltijd opgediend. Koude schotel met een tiental soorten salades, aardappelen met diverse sausen. vleesassortiment. Proficiat voor de koks!

31 mei 93: Vertrek van Bel 1 naar Metkovic en van Bel 3, na laden in Zenica, naar Tuzla. Bel 2 heeft de wacht- en onderhoudsweek. Eerste regendag na tien zonnige dagen. We hebben de 40ste verjaardag van Brig Chef VanBeselaere gevierd. Een ploeg samengesteld uit Sgt Claes, Cpl Michaux en van Cpl Gobert werken aan de versterkte verdedigingsstellingen.

Tot volgende week geitjes!

1 (NL/BE) VN TBAT

1e jaargang nummer 6 zaterdag 12 juni 1993

't Geitenpad

///////Weekblad van en voor personeel 1 (NL/BE) VN Transportbataljon////////

Eén wedstrijd, twee gedachten

Zondag 6 juni werd als vervolg op de volleybalwedstrijd officieren- onderofficieren de wedstrijd tussen de manschappen en de officieren gespeeld. De redactie ontving twee artikelen over deze wedstrijd die eerst veel op elkaar leken, maar daarna een heel andere wending namen. Misschien heeft dit te maken met de achternaam van beide schrijvers.

Voor de officieren maakten kap Huub van Leeuwen, kap Hans van der Sanden, lkol Paul Schipper, maj Jean-Pierre Swales, kap Nico van der Zee en de tolk Tibor Barabas hun opwachting. De manschappen hadden de heren Saliba Karagoz, Patrick van Schijndel, Andor de Hoop, Patrick Doornbos, Eelco Kamies, Ramon Timmerman en Adim de wasbaas ingezet. Tot hier kent het verhaal weinig verschillen. Maar dan begint het:

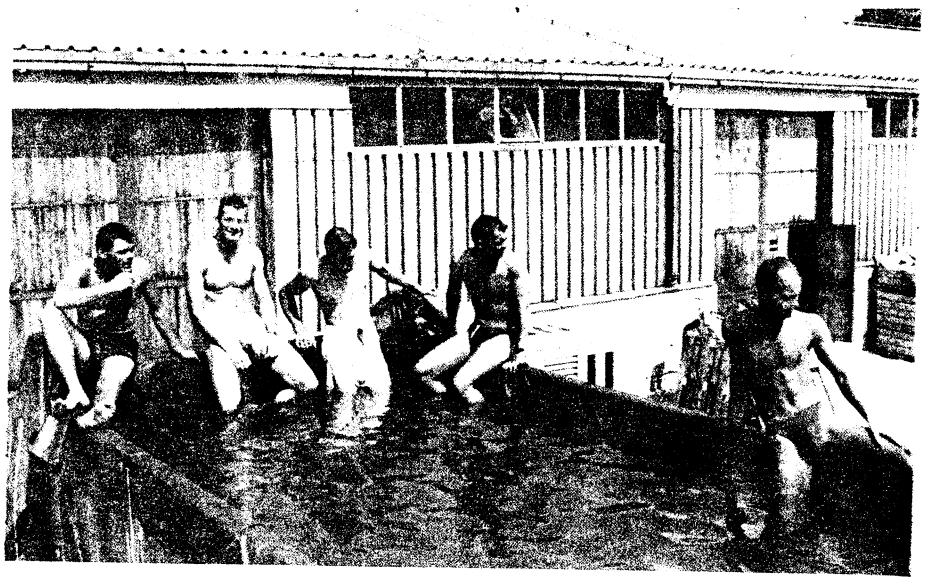
Officieren verpletterd

Mark van Leeuwen ziet het als volgt: Nog nagenietend van hun overwinning op de onderofficieren dachten de officieren de manschappen even een lesje volleybal te geven. Niets was minder waar. Op en top gemotiveerd, gaven de manschappen een perfekte demonstratie van 'groepsvolleybal'. Met een flink aantal rake klappen werd het officierenteam kompleet van het veld af geveegd. Met setstanden van 15-9, 13-15, 15-3(!) en 15-12 verdiende het manschappenteam terecht de overwinning, 3-1.
Aanstaande zondag worden de manschappen door de onderofficieren uitgedaagd. Waarschijnlijk zal deze volleybalpartij net zo spectaculair zijn als de voorgaande twee.

Officieren ook maar mensen

Kap Huub van Leeuwen geeft ons zijn, iets andere, visie op het gebeuren: 'De oplettende lezer zal al direct zijn opgevallen dat de officieren het met zes man moesten stellen terwijl de manschappen maar liefst zeven man in het veld konden brengen. Dit bleek uiteindelijk één van de factoren die tot de nipte nederlaag van de officieren leidde. Door de altijd drukke werkzaamheden van de heren officieren waren zij genoodzaakt hun B-team op te stellen. Bovendien waren zij door deze oorzaak nog niet op elkaar ingespeeld. Dit bleek een inschattingsfout te zijn. De manschappen hadden hun sterkste team opgesteld. Ook de scheidsrechter, die de week daarvoor als onderofficier op smadelijke wijze was afgedroogd door de officieren, bleek moeite te hebben met de objectiviteit. Dit resulteerde uiteindelijk in de setstanden 15-9, 13-15 (!),15-3, en 15-12, hetgeen een overwinning van 3-1 opleverde voor de manschappen. Uit het feit dat ook officieren inschattingsfouten kunnen maken is nu voor eens en altijd gebleken dat zij ook maar mensen zijn.

Zwembaden in trek

Geheimzinnige "Special service"

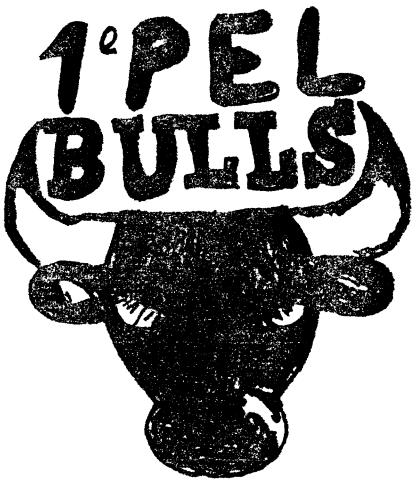
Afgelopen zondag is er een heel bijzondere hulp gesignaleerd op de locatie van de A cie te Busovaca. Nog niet eerder was deze 'dame' bij het bataljon gezien. Daarom ging de schrijver van dit verhaal op onderzoek uit en probeerde een aantal bijzonderheden van haar te achterhalen.

Het bleek een 'dame' te zijn die speciaal voor deze dag was ingehuurd. Doordat de CSM van de A cie de wasregeling een week eerder veranderde van tweewekelijks was in leveren naar wekelijks inleveren ontstond er een capaciteitsprobleem. De plotseling grote bergen was bleken de wasdames boven het hoofd te groeien, daarom huurde de CSM voor deze ene keer een potige 'dame' uit het dorp in. Deze 'dame' zou op de vrije dag van de organieke dames de klus wel even klaren, zodat op maandag met een schone lei aan het nieuwe schema kon worden begonnen. Toch viel de schrijver en vele anderen een paar vreemde zaken op bij deze was'dame'. Nu weten we allemaal, dat de lokale dames vaker een lichte vorm van snor bezitten en soms behaarde benen hebben. Wat we echter bij haar zagen sloeg letterlijk alles. Maar wat of wie ze ook was, de stapels was waren aan het einde van de dag in ieder geval weggewerkt. Alleen is er door haar enorme werklust een aantal kledingstukken overgebleven waarvan de eigenaar onbekend is. Deze kunnen bij de CSM worden opgehaald. Op de vraag wie deze struise dame is geweest zullen we waarschijnlijk nooit een antwoord krijgen. Maar misschien herkent een van u haar van de foto die gemaakt is met een verborgen camera.
De schrijver van dit verhaal wil liever onbekend blijven. Naam is bij de redactie bekend .

Wist U dat...

* Hoofd sie S2/3, majoor A. van Loon naarstig op zoek is naar erotische literatuur.
* Adjudant Toon Hermens best van sex houdt, maar dat het wel normaal moet blijven.
* C-SSV cie, Kap C. Keus een heerlijke navel heeft.
  Ze hem wel wil laten zien.
  Ze hem dan eerst wil wassen.
* Het schrijven naar uitgevers van sexbladen een hobby wordt in het bataljon.
  Ze op zoek zijn naar een gratis nummertje.
* Een aantal mensen in het bataljon "Pozdravite" willen gebruiken voor vunzige boodschappen.
  De sie Voorlichting hier niet aan meewerkt.
  Je dergelijke boodschappen ook per brief kunt versturen.
* M. Kool en P. Perik er uitzien als twee negers door het zonnebaden.
  Zo voor het thuisfront onherkenbaar willen zijn.
  Perik door body-building zijn vette buik tracht weg te werken.
  Kool tevergeefs iets tracht te doen aan zijn bijnaam "Gespierde spijker".
* De kapitein Stef Meurs zich nog steeds afvraagt wie "Add Paper" is.
* De Aal, in het kader van de ka zernering, eigenlijk werktijden van negen tot vijf had verwacht.
* De Bravo compagnie jaloers is op de Belgische korte broeken maar niet op de Belgische kniëen.
  Mensen van de Bravo compagnie tegen sluitingstijd van de bartent.
  fluoriserende komkommers zagen lopen.
  Dit bij nader inzien een nachtpatrouille van de Belgen was.
* De medalparade op 'Costa Bra vo' opgeluisterd zal worden door lokale live-muziek
  Deze muziek vanuit de bergen waarschijnlijk door geweervuur zal worden begeleid.
* Er bij de Bravo compagnie een moderne versie van Old Shatter hand rondloopt
  Deze zonderling tijdens mortier beschietingen altijd spoed boodschappen bij de staf moet doen
  Deze 'thrillerseeker' zich over een week of drie weer in Wezep moet zien te vermaken.
* Er bij zowel de Alfa als de Bravo taalles wordt gegeven.
  Dit bij de staf nog steeds niet het geval is.

The Bull's platoon talks

Na het Bere peloton zijn we als bataljon ook in het gelukkige bezit van een Bulls peloton. Bij het eerste peloton van de A cie spreekt men voortaan niet meer van Jan, Piet of Klaas, maar van Sitting Bull, Slange Bull, Paspoort Bull. De Bulls laten u daarom even proeven van de sfeer binnen de kudde.

De nachtelijke regen gutst in zilverkleurige vlagen neer. Kolkende zwarte wolken tekenen zich af tegen de sombere hemel. Een striemende wind teistert de kudde. De bulls zijn doorweekt en hun ogen knipperen door het ingespannen turen. Ze willen een glimp opvangen van de grote Sitting Bull. "Nog maar enkele minuten", roept de lange blonde Dog Bull. Evenals bij de anderen is zijn helm, wapen en scherfvest een vast onderdeel van zijn gespierde en gebruinde lichaam. Een lichte siddering gaat door de gelederen. Angst, zweet en regen trekken strepen op hun gezichten. Maar het wachten wordt beloond. De twee titanen Sitting Bull en zijn rechterhand Europacup Bull verschijnen. Sitting Bull kijkt cynisch rond en zijn blik valt op Carcamella Cow. Ze trotseert zijn blik en denkt aan haar gelofte. "Mannen" dondert zijn stem. Vandaag is het weer zover. We gaan er weer vol tegen aan. Onze tocht zal ons over bochtige bergpaden, steile toppen, stoffige steppen en door bijna ondoordringbare wouden voeren. Maar ik weet dat jullie het kunnen.

Spijkerbroeken

Dan begint de avontuurlijke tocht. Voorop Sitting Bull en Chrisje Bull, waar niets mee is. Daarachter Pitt Bull en Dog Bull, die echt bij elkaar horen. Hermy Bull en Carcamella Cow bemannen de bok van de eerste YAZ 2300. Over Carcamella valt niets te zeggen Hermy heeft duidelijk problemen met zijn ouderdom en een zwak voor sommige Italiaanse namen. Achter hen volgen Thea Bull en Mavel Bull. Thea komt aan zijn naam, omdat hij een zwak heeft voor een zekere Thea, wat enige naam mag hebben. Nog velen volgen in het konvooi, zoals: Paspoort Bull (vergeetachtig), Mondje Bull(zonder hem is het veel rustiger), Mini Bull(klein van maat, maar groot in daad), Slowie Bull (komt extreem langzaam op gang, maar is dan moeilijk te stuiten) en nog velen volgen. Tijdens hun avontuurlijke tocht zien ze van alles langs de kant van de weg lopen, staan of liggen. Een aardappelenkraam op het Geitenpad. Een peloton van de A cie dat deelneemt aan de Camel Trophy, in het onderdeel spookrijden. Grote getale uitgelaten koeien, joggende geiten en een soort in strakke spijkerbroeken die met hun achterste naar ons wuiven. Je merkt wel, dat je als bull/cow van alles meemaakt. Denk je over een andere werkgever: "Een ander werk, een ander leven, dat is wat Sitting Bull je kan geven.

Un match, deux visions

Dimanche 06 juin, se déroulait la suite logique de la rencontre de volley entre les Offr et les SOOfr à savoir une rencontre entre les Offr et la Tp. La rédaction a reçu deux articles concernant cette rencontre initialement fort semblable mais ensuite des conclusions très divergentes. Cela peut s'expliquer par les prénoms des auteurs.

Pour les Offr étaient alignés; le Capt Huub van Leeuwen, le Capt Hans van der Sanden, Lt Col Paul Schipper, le Maj Jean-Pierre Swales, le Capt Nico van der Zee et le traducteur Tibor Barabas. La troupe avait délégué Saliba Karagoz, Patrick van Schijndel, Andor de Hoop, Patrick Doornbos, Eelco Kamies, Ramon Timmerman et Adim le lavandier. Voilà les points communs mais par la suite des différences apparaissent:

Les officiers sont ecrasés

Mark van Leeuwen le voit ainsi: dans l'euphorie de leur victoire contre les SOffr, les Offr étaient convaincus qu'ils allaient donner également une leçon à la Tp.Ce ne sera pas le cas. Motivé, la troupe allait faire une démonstration d'un volley d'équipe. Avec quelques coups brillants, l'équipe des Offr allaient se faire liquider.Les scores sont éloquents: 15-9, 13-15, 15-13(!) et 15-12 en faveur de la Tp.

1La semaine prochaine la Tp sera opposée aux SOffr. Une nouvelle rencontre spectaculaire en perspective.

Les officiers sont humains

Le Capt Huub van KLeeuwen nous donne sa version: Les lecteurs attentifs auront immédiatement constatés que les Offr jouaient à six alors que la Tp allignait sept joueurs. Voilà un premier élément expliquant la victoire de justesse de la Tp. Etant donné la charge de travail, les Offr ont été obligés d'aligner leur équipe B. De plus, ils manquaient de compétition. Cela s'avéra être une erreur d'apprécia-

vervolg op pagina 4

vervolg van pagina 3
tion. La Tp, par contre, présentait sa première équipe. Même l'arbitre, qui faisait partie de l'équipe des SOffr défaite la semaine passée, éprouvait des difficultés pour rester objectif. Cela se remarque clairement dans l'étude des scores: 15-9, 13-15(!), 15-3, et 15-12 ce qui représente une victoire par trois à un pour la Tp. Malgré l'erreur d'appréciation, les Offr ont également montré leur sens humain.

Le saviez-vous?

* Le Chef Sec S2/3, le major Van Loon cherche activement de la lecture erotique.
* L'Adjt Toon Hermens aime bien le sex mais cela doit rester nor mal.
* Le Capt Keus de la Cie EM a un beau nombril. Elle veut bien le montrer. Elle doit d'abord le laver.
* La correspondance avec des éditeurs de revue sex devient un hobby au sein du Bn. Ils recherchent des numéros grat uits.
* Un certain nombre de personnes au sein du Bn veulent utiliser "Pozdravite" pour les tâches mal saines. La Sec Info-Presse ne veut pas y participer. La poste normale peut être uti lisée.
* M. Kool et P. Perik ressemblent à des nègres suite aux bains solaires. Ils seront méconnaissables pour la famille. Perik essaie de faire diparaître sa panse par du body-building. Kool tente également de ren for cer ses muscles.
* Le Capt Stef Meurs se demande toujours qui est "Add Paper"
* La Cie B est jalouse du short des Belges mais pas des genoux. Des gens de la Cie B voient courir des concombres fluores cents dès la fermeture du bar. Après enquête il s'agit de Belges.
* La Medalparade sera rehausée par la musique locale en 'live'. Cette musique sera sans doute accompagnée par des coups de feu venant des montagnes.
* La Cie Bravo possède son Old Shatterland. Celui-ci doit se rendre d'urgence à l'EM lors des tirs de mortier.
* Un trousseau de clefs a été trouvé à l'EM du Bn. La Sec Info-Presse aimerait s'en débarasser.
* Des cours de langue locale se donnent aussi bien à la Cie A qu'à la Cie B. Ce n'est pas encore le cas à l'EM.

Le peloton des bisons parle

Après le Pl des ours, le Bn possède également un Pl de bisons. Au sein du premier Pl de la Cie A, on ne parle plus de Jean, Pierre ou Nicolas mais de Sitting Bull, Slange Bull, Passeport Bull. Les Bulls vont vous donner une idée de l'ambiance au sein de leur troupeau.

La pluie nocturne tombe sous un aspect argenté. Des nuages tourbillonnent et se détachent dans le ciel sombre. Un vent cinglant souffle sur le troupeau. Les Bulls sont erreintés et leurs yeux clignent sous l'effort. Ils veulent entendre le message du grand Sitting Bull. "Encore quelques minutes" crie le grand et blond Dog Bull. Comme chez les autres, le casque, l'arme et la veste pare-éclats font partie de son corps musclé et bronzé. Un léger frisson parcourt les rangs. Peur, sueur et pluie laissent des traces sur les figures. Leur patience est récompensée. Les deux titans Sitting Bull et son bras droit Europacup Bull apparaissent. Sitting Bull regarde cyniquement la troupe et son regard s'arrête sur Carcamella Cow. Elle fixe son regard et pense à son voeux. "Mannen" gronde sa voix. Nous y voilà à nouveau. Nous allons à nouveau les affronter. Notre voyage nous conduira par des chemins sinueux de montagne, des sommets élevés, de la steppe poussièreuse et des forêts presque impénétrables. Mais, je sais que vous pouvez le faire.
L'aventure commence. A l'avant Sitting Bull et Chrisje Bull suivis par Pitt Bull et Dog Bull qui forment une vrai paire.Hermy Bull et Carcamella Cow constituent l'équipage du premier camion. Il y rien à dire concernant Carcamella Cow et Hermy a visiblement des difficultés avec certains noms italiens. Thea Bull et Mavel Bull constituent la suite du convoi. Thea a choisit son nom étant donné son faible pour quelqu'un portant ce nom. D'autres font partie du convoi: Passeport Bull(à la mémoire courte), Mondje Bull(sans qui les voyages seraient silencieux), Mini Bull(petit par la taille mais grand dans les faits), Slowie Bull(difficile au départ mais ensuite difficile à arrêter) et bien d'autres. Durant leur voyage, ils voient tout ce qui se passent sur les côtés de la piste. Une remorque de pommes de terre, un Pl de la Cie A qui participe au Camel Trophy dans la spéciale "conduite aveugle".Un grand nombre de vaches en liberté, des chèvres joggeuses et une autre espèce en jeans qui nous fait des signes avec leur postérieur. En tant que 'Bull/vache' toutes les aventures sont possibles. Vous pensez à un autre employeur:"Un autre travail, une autre vie, voilà ce que Sitting Bull peut vous offrir".

Aal krijgt asiel

Costa Bravo vrijdag 28 mei 22.30 uur: Alsof het afgesproken is verzameld de B cie zich op het terras. In het volle maanlicht zingen ze de bataljonsoudste, aalmoezenier Van Rijnsoever, luidkeels toe. Over anderhalf uur wordt de aal 62 jaar. Namens de compagnie biedt sgt[1] Heeren de jarige een verjongingspakket aan, waarvan de inhoud niet voor publicatie vatbaar is. Zichtbaar ontroerd vraagt het feestvarken vervolgens het woord en biedt de aanwezige nog snel voor sluitingstijd een drankje aan. Vervolgens doet de C-B cie ook nog een duit in het zakje door hem een pied a terre te bieden op Costa Bravo. In een gedeelte van de allereerste prefab heeft de aal, die qua eigenzinnigheid goed past bij de B cie, nu zijn GV-bureau anex pastorie ingericht. Zodoende is de B cie nu ook adequaat geestelijk verzorgd.

Copij voor 'Het Geitenpad' inleveren vóór woensdagmiddag om 17:00 uur bij de sectie voorlichting a.u.b.

Wat doet de sectie S3

De Sie S2/3 bestaat uit een Sie S2, een genie-officier, een verbindingsofficier en een Sie S3. In grote lijnen moet de Sie S3 zorgen voor:

1. Plannen van konvooien met de bijbehorende afspraken voor escortes en laad- en losmogelijkheden. Zowel humanitaire- als algemene militaire konvooien.
2. Bewaken van de konvooien bij de uitvoering van hun taak. Zoals het bijhouden van de locaties, het maken of wijzigen van afspraken omtrent escortes en het laden en lossen. Dit doen we voor humanitaire-, algemeen militaire- als logistieke konvooien.

Heel belangrijk voor ons is de verbinding met de konvooien doormiddel van de IMMERSAT. Op deze manier kunnen we de positie van de konvooien en reageren op berichten van de konvooien. Als er bijvoorbeeld problemen zijn bij een roadblock of als er takelsteun nodig is, bellen wij de Britten, Canadezen of Spanjaarden die op dat moment verantwoordelijk zijn en vragen om steun. Wekelijks hebben wij op donderdag een vergadering met de UNHCR, de Britten, Canadezen en de overige Deense konvooien over de te rijden humanitaire ritten van de daarop volgende week.

Wie zijn er eigenlijk werkzaam bij de Sie S3?

-De shelterchauffeur sld Michael Vos
-De sergeant-majoor Jan Pot
-De adjudant Jan Mielo
-De Belgische kapitein Y.M. Schuermans
-De kapitein B. Besters

Wij merken regelmatig dat er bij de mensen van ons bataljon vragen opkomen over de transporten. In de MILINFO verschijnt sinds kort al enige informatie over de konvooien, maar als er nog vragen blijven bestaan kunnen ze bij ons worden gesteld. Wij zullen ze dan zo goed mogelijk beantwoorden. Kom a.u.b. wel niet allemaal tegelijk.

Win met 'Ome Jan'

Om 19.45 begint de eerste wedstrijd van het tafeltennistoernooi in hotel Nunspeet tussen Timmerman en Bossema. Timmerman wint met de cijfers 21-19 en 21-11. De tweede partij eindigde in drie sets met winst voor Jacobs.

De derde partij eindigde in overwinning voor Both. Deze partij verliep niet helemaal eerlijk want Both had steeds het net nodig om te scoren. Omdat hij loeihard sloeg, viel het balletje voor hem steeds aan de goede kant van het net. In de vierde partij werd Van der Sanden duidelijk winnaar. In de halve finale moesten Timmerman en Jacobs tegen elkaar strijden. De eerste set was uitermate spannend en eindigde in 23-21 in het voordeel van Timmerman. De tweede set ging uiteindelijk ook naar Timmerman met een winst van 21-17. Dit betekende dat de eerste finalist dus bekend was. De andere finalist werd Both die Van der Sanden overtuigend afslachtte. Maar weer met behulp van het net besliste hij de partij in zijn voordeel. De finale tussen Timmerman en Both was zeer (ge)spannen(d). Uiteindelijk won Timmerman, van het enige echte onderhoudspeloton. Ofschoon de kwaliteiten van Both iets beter waren, wist Timmerman met name door het goede coachwerk van Ome Jan, beslag te leggen op de winst. Dus deelnemers als u wilt en denkt te kunnen winnen kom dan eerst naar Ome Jan. Wel was het jammér dat er zo weinig publiek was om de strijders aan te moedigen. Daarom vraag ik iedereen de volgende keer aanwezig te zijn, waardoor de sportieve prestaties van de deelnemers tot ongekende hoogte zullen stijgen. De prijsuitreiking werd gedaan door de Elnt Willeboordse. De deelnemers konden dat best wel waarderen maar bleven wel op een bedenkelijke afstand verwijderd van de uitreiker. Bij navraag naar de oorzaak bleek hij zich te buiten was gegaan aan de knoflook.

De coach "OME JAN"

L' Aumonier a trouvé asile

Costra Bravo, le 28 Mai à 2230 Hr: Comme si c'était prévu, toute la Cie B s'est rassemblée à la terrasse. Au clair de lune, ils accueillent le doyen du Bn l'aumônier Van Rijnsoever. Dans une demi-heure l'aumônier fêtera ses 62 ans. An nom de la Cie le premier-sergent

vervolg op pagina 6

'Service special' secret

Dimanche passé une aide particulière était signalée au cantonnement de la Cie A à Busovaca. Cette 'dame' n'avait jamais été vue auparavent. L'auteur de cet article décida donc d'enquêter à son sujet.

Il semblait qu'elle avait été engagée uniquement pour cette journée. La décision du CSM de doubler le nombre de lessive par semaine posait un problème de capacité. Les tas de linge allaient poser des problèmes pour les dames existantes. Voilà la raison de l'engagement de cette dame. Celle-ci allait régler ce problème lors de la journée libre des autres de telle sorte que le lundi aucun retard serait à signaler. Nous savons que certaines 'locales' portent la moustache et ont des jambes poilues. Cette fois tous les records étaient battus mais le retard du linge avait été résorbé. Dans sa grande ardeur, un certain nombre de vêtements dont les propriétaires sont inconnus ont été oubliés. Ces objets peuvent être réclamés chez le CSM. Connaître l'identité se cette dame restera sans doute un mystère. Peut-être la reconnaitrez-vous par la photo prise par notre caméra cachée.
L'auteur de cette histoire désire garder son anonymat. La rédaction le connait.

Gagnez avec 'Ome Jan'

A 1945 Hr débute la première rencontre du tournoi de tennis de table(ping-pong) à l'hôtel Nunspeed entre Timmerman et Bossema. Timmerman l'emporte par 21-19 et 21-11. La seconde rencontre se termina après trois sets par la victoire de Jacobs. Both sortit vainqueur de la troisième rencontre. Durant cette dernière rencontre, Both utilisa à différentes reprises le filet pour battre son adversaire. Dans la quatrième rencontre van de Sande s'imposait facilement-.La première demi-finale opposait Timmerman et Jacobs. Le premier set, très disputé , se termina par 23-21 à l'avantage de Timmerman. Il s'imposa également dans le second par 21-17.Le second finaliste Both élimina van der Sanden sans difficulté. Dans la finale, Both et Timmerman s'oppose dans une rencontre tendue(comme le filet pour Both). Finalement, Timmerman du Pl Maint l'emporte. Malgré les qualités de Both légèrement supérieures à celles de Timmerman, la victoire de ce dernier peut s'expliquer par l'excellent travail du coach 'Ome Jan'.Si vous croyez pouvoir gagner à l'avenir, adressez-vous à 'Ome Jan'. Un regret: un public très clairsemé. Nous espérons que celui-ci sera plus nombreux à l'avenir et qu'ainsi les exploits des joueurs seront encore plus importants. La remise des prix se déroula sous la conduite de Lt Willeboordse. Les participants appréciaient sa présence sans trop l'approcher pour autant. L'explication se trouvait dans une consommation d'aïl.
Le coach 'Ome Jan'

vervolg van pagina 5

Heeren lui offre un set de rajeunissement dont le contenu ne peut être publié. Particulièrement ému, le héros demande la parole et offre avant la fermeture un verre à toute l'assemblée. La Cie complète son hospitalité en lui offrant le gîte à Costra Bravo.Dans une partie du tout premier préfab, l'Aum a installé son bureau pastoral. Il semble se plaire au sein de la Cie B. De la sorte, la Cie B est bien soutenue spirituellement.

Niet te filmen

De sectie voorlichting is druk bezig met het maken van een film over het Bataljon. De bedoeling is het leven, wonen en werken op de band te zetten. Als men ons ziet lopen met het enorme apparaat begint men echter al snel te zeuren om een kopietje. Daar worden wij niet te filmen gestoord van. Wees geduldig. Tegen de tijd dat het allemaal af is merken jullie het vanzelf. Trouwens, mochten jullie nog mooi materiaal hebben, laat het ons even weten. *(Sie Voorl)*

1 (NL/BE) VN TBAT

1e jaargang nummer 7 zaterdag 19 juni 1993

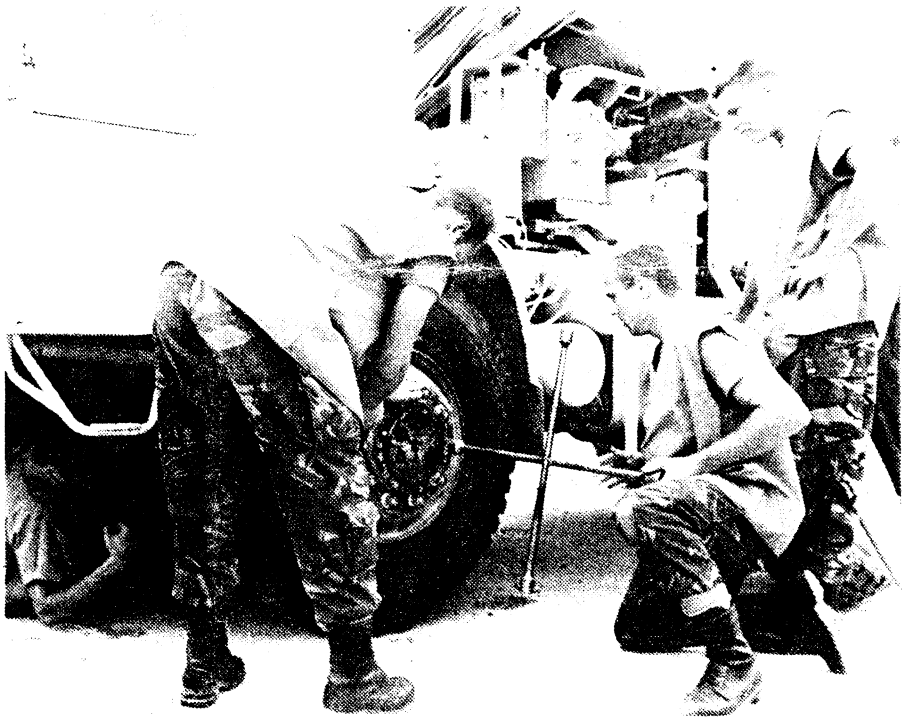
't Geitenpad

//////Weekblad van en voor personeel 1 (NL/BE) VN Transportbataljon////////

Truckersfestival op Bravo

Een aantal weken geleden zaten sgt Sjors van de Laar en kpl1 Albert-Jan Soppe op het terras van de Bravo compagnie en verveelden zich. Het was zondagmiddag en ze bedachten dat er vast wel iets leuks te doen moest zijn op de vrije dag. Ze kwamen met het idee om een trucker festival te organiseren in overleg met de compagniescommandant kapitein Klappe. Deze was zeer voor het idee te porren. Het tweetal kon beginnen.

Het eerste plan bestaat uit negen onderdelen. Dat blijkt echter al snel te lang te gaan duren en men besluit het aantal terug te brengen naar vijf. Deze worden; sneeuwkettingen omleggen, banden wisselen, voertuig beladen, en een blind- en een bochten parcours afleggen. Alles gaat om tijd: de beste tijd levert 20 punten op. Deze onderdelen worden speciaal gekozen omdat deze activiteiten in Bosnië veel voorkomen. Behalve het 'blind rijden' dan. Hoewel, met al dat stof heeft het er soms wel iets van.
Zondag 13 juni is het dan zover. Om twee uur 's middags gaan de teams van start. Maar liefst zeven teams verschijnen aan de start. Twee Belgisch en vijf Nederlandse om precies te zijn. Er wordt begonnen met voertuig beladen. Tien zandzakken, vijf watercans en twee banden moesten in de laadbak van een tientonner geladen worden. De spullen staan op een afstand van twintig meter afstand van het voertuig opgesteld. Een zware klus die de deelnemers een goede opwarmer verschaft.

Het team van het tweede peloton van de Bravo, Oftewel: Peter Brouwer, Stefan Tichelaar, Erik Rietveld en Peter van den Boogaard, proberen in sneltreinvaart het tientonnerwiel te wisselen.

Voetje

Vervolgens wielwisselen. De nieuwe band moet met een momentsleutel nagetrokken worden en het voertuig moet met een normale krik omhoog worden gebracht. Eén van onze Belgische collega's presteert het om met zijn voet onder één van de stempels terecht te komen die juist voor de veiligheid zijn uitgeschoven. Zijn botten blijken echter van uitstekende kwaliteit te zijn: hij breekt niets.
Wegens tijdgebrek laat men eerst het sneeuwketting omleggen vervallen en maakt men twee groepen om tegelijkertijd het 'Blind rijden' en het bochten parcours af te kunnen leggen. Vooral het blind rijden blijkt een probleem te zijn. Een cabine van een viertonner is afgeplakt zodat de bestuurder geheel moet afgaan op de aanwijzingen die hem per portofoon worden doorgegeven. Alsof het allemaal nog niet moeilijk genoeg is zijn er in het parcours hindernissen aangebracht zoals een sluis, drempels en een slalom. Net als bij het bochten parcours levert het overschrijden van een lijn strafpunten op.

vervolg op pagina 2

vervolg van pagina 1

strafpunten

In het bochten circuit zijn een paar pittige bochten gelegd. Er mocht ook niet gesneden worden. Niemand kwam er echter achter dat je beter met een noodgang een goede tijd kon neerzetten met een boel strafpunten dan het langzaam proberen goed te doen. Maarja, onze jongens zijn dan ook niet anders gewend dan dat je beter langzaam op het geitenpad kunt blijven dan met grote snelheid het ravijn in te duiken. Uiteindelijk blijkt er genoeg tijd over te zijn om alsnog het sneeuwkettingen omleggen te kunnen doen. Dat is van doorslaggevende betekenis voor de einduitslag. Het derde peloton van de Bravo wint. Pas bij de prijsuitreiking wordt dit bekend. Kapitein Klappe maakt verder bekend dat het eerste Belgische peloton tweede is geworden en het stafpeloton geheel onverwacht een prima derde plek opeist
Het hele festival werd opgebouwd en ook weer afgebroken door alle mensen van het tweede peloton van de Bcie. Ze hopen dat dit een aansporing voor andere peletons kan zijn om ook eens iets te organiseren en zo op een hele leuke manier de zondag door te komen. Het was tenslotte een perfecte dag.

Kpl[1] Albert-Jan Soppe.

Le baptême des nouveaux promus

Le mardi 08-06-93, suite à la promotion au grade de Cpl1, s'est déroulé le baptême de de Kruijf, Memilie et Heijkoop. Le matin, le programme élaboré débuta par une allocution d'un des organisateurs; le Cpl1 Lassche. L'autorisation avait été obtenue du commandant du Bn. Son véhicule avait été la veille exceptionnellement sali par les Cpl1 Franckena et Pieterman. La veille, Heijkoop avait émis ses commentaires quant à l'état du Veh Du Comd. Il ne savait pas ce

vervolg op pagina 3

Korporaals ontgroend

Op dinsdag 08-06-93 vond, na hun bevordering, de ontgroening van de nieuwbakken kpl[1]'s de Kruijf, Memilie en Heijkoop plaats. 's ochtends begon het voor hen uitgestippelde programma met een toespraak van één van de organisatoren; de kpl[1] Lassche. Eerst had men van de overste toestemming gekregen. Deze zag het wel zitten.

De auto van de BC werd de avond voor het gebeuren compleet smerig gemaakt door Kpl[1] Franckena en Kpl[1] vd Pieterman. De avond ervoor had Heijkoop er nog veel problemen mee dat de auto zo vies was. Hij had geen idee waarom dit was gebeurd. 's Ochtends werd het hem echter een stuk duidelijker. Met behulp van piepkleine sponsjes moest de Peugeot worden gewassen. Hierop volgde een kleine les omgaan met teleurstellingen. De overste keurde het poetswerk af. Na nog een verwoede poging kon het echter zijn goedkeuring wegdragen. Tegen koffietijd kregen de verse kpl[1]'s de opdracht om een bakje te zetten voor zowel het bataljons-, als het compagnies commando. Helaas, het koffiezetapparaat mocht niet worden gebruikt. Het zwarte vocht moest in de vrije natuur worden bereid. Lkol Schipper, maj Swales en kap Keus waren echter zeer te spreken over het geproduceerde brouwsel.
's Middags mochten Heijkoop, Memilie en De Kruijf de tafel dekken voor veertien personen. Dit bleken ze zo goed te kunnen dat ze het vaker mogen doen. Om kwart over zes werd er aan tafel plaatsgenomen door de BC, de PBC, de CC en natuurlijk alle aanwezige kpl,'s. Dezen werden door het drietal bediend. Zoals het hoort werden de drie en toe goed in de zeik genomen. De appelsap bleek echter wel wat zout te smaken. Ook de soep werd beter gegeten dan hij aanvankelijk was opgediend. "Wat wil je," zegt Kpl[1] de Kruijf. 'Hij was wat flauw. En aangezien wij goed voor onze gasten wilden zorgen hebben we er een klein beetje Tabasco bij gedaan.' Na een perfecte afsluiting door Menno ging men, nadat de rekening aan de BC was aangeboden, van tafel en werd het drietal officieel in de groep opgenomen. Vanaf deze plaats wil ik het drietal nog eens hartelijk feliciteren.

Kpl[1] R. Lassche.

De nieuwbakken Kpl[1]'s De Kruijf, Memilie en Heijkoop druk bezig met de auto van de BC.

vervolg van pagina 2

qui se tramait. Le matin, il comprit. A l'aide de petites éponges la peugeot devait être nettoyée. La réalisation devait s'accompagner de beaucoup de désillusions. Le Comd Bn refusa le travail à plusieurs reprises. A l'heure du café, les nouveaux promus étaient chargés de servir le café (Comd Bn et Comd Cie EM). Malheureusement, le percolateur était inutilisable et la préparation devait se faire en pleine nature.Le LtCol Schipper, le Maj Swales et le Capt Keuss ont apprécié le breuvage.
Le midi, ils étaient chargés de dresser la table pour quatorze personnes.Cela ne semblait pas poser de difficultés car ce n'était pas la première fois.Le Comd Bn , le Comd2d et le Comd Cie prirent place ainsi que d'autres Cpl1. Ceux-ci furent servis par les promus. Des surprices leur étaient réservées. Du sel avait été ajouté au jus d'orange, le potage spécialement poivré et pour corser le tout, du tabasco avait été ajouté. "Que voulez-vous, cela me semblait un peu fade" devait déclaré le Cpl1 de Kruijf.Le reste du repas se déroula heureusement parfaitement.La facture devait encore être présentée au Comd Bn pour clôturer le repas. Ainsi, le trio avait intégré le groupe des Cpl1. Je tiens encore à présenter nos félicitations aux nouveaux promus.
Cpl1 R. Lassche.

Om over na te denken

Integriteit is geen garantie voor kwaliteit. **(de Aal)**

Conduire c'est bien plus qu'accelerer

Qui est responsable lorsque le convoi roule trop vite? en premier lieu le comd du convoi evidemment. A ce dernier, des comptes peuvent etre demandés. Mais ce ne sont pas les seuls responsables de la vitesse des convois. chaque chauffeur a une part de responsabilite car il n'est pas exempt de poursuites en cas d'accident.

Lorsqu'il apparait lors de l'enquête de la marée-chaussée que la responsabilité du chauffeur est engagée, un procès-verbal est établi. Le chauffeur ne pourra en aucun cas se protéger derrière la responsabilité du commandant de convoi si la vitesse est exagérée. Il est établi qu'un commandant ne sait pas forcer un chauffeur à adopter une vitesse supérieure à celle qu'il estime raisonnable. La tâche du Comd du convoi consiste à veiller à ce que le véhicule le plus lent du convoi puisse également suivre normalement.De plus, il doit veiller à la cohésion au sein du convoi.

Delit

Ne vous laissez pas influencer par l'attitude d'autres convois, véhicules civils ou les histoires exagérées de vos collègues. La conduite irresponsable n'est pas de mise. L'important est d'arriver sain et sauf à votre destination. Lorsqu'un Veh quitte la route, uniquement le chauffeur fera l'objet d'un provès-verbal et personne d'autre. La situation se complique encore lorsque le convoyeur ou des tiers sont blessés. Dans ce cas,vous avez commis un délit à savoir "lésions corporelles graves" ou même "assassinat par imprudence". Soyez conscients que la vitesse de 60 KmHr dans certains villages est exagérée. Lorsque la distance entre les véhicules augmente cela ne signifie pas que vous roulez trop lentement mais que le véhicule devant vous roule trop vite.N'essayez donc pas de combler le trou mais attendez que votre prédécesseur ralentisse. Gardez dans votre mémoire que vous restez responsable et donc passible de poursuites judiciaires.
Le Comd de la Kmar

Wist U dat...

* We geen lampen hebben om te gloeien.
  We ze wel hebben om planten te laten groeien
* Majoor van Loon wou dat hij een keer een goede nacht had inplaats van een goede nachtrust.
* Wmr1 Aalders geen problemen heeft met het eten met mes en vork.
  Alleen de etenswaren op zijn bord hier problemen mee hebben.
* Er een zekere kapitein is die zijn eigen S en G- slot niet open krijgt.

vervolg op pagina 5

VLIEGVERBOD **CAR-TOON**

Manschappen de allersterksten

Afgelopen zondag werd de laatste volleybalwedstrijd gespeeld in de SSV-poule, waarbij het onderofficieren- en manschappenteam het tegen elkaar opnamen.

Het onderofficierenteam bestaande uit Lupje Molenhuis, Ronald Versluis, Maurice Steins, Toon Hermens, Harry Palm en Mark van Leeuwen was toch behoorlijk gespannen. Na de vernederende nederlaag tegen de officieren, was het absoluut zaak om de wedstrijd te winnen. De manschappen, Ramon Timmerman, Andor de Hoop, Patrick van Schijndel, Saliba Karagoz, Patrick Doornbos, Eelco Kamies en Adim de Wasbaas, zagen er stralend uit. Nadat zij de week daarvoor de officieren 'een lesje geleerd hadden' zagen zij deze wedstrijd helemaal zitten. De overwinning zou hen immers tot kampioen van de SSV-cie maken. Geleid door Elnt Leon Willeboordse en Kap Ciska Keus ging de wedstrijd vlot van start. Voordat de onderofficieren het wisten stonden ze al tegen een 6-0 achterstand aan te kijken. Na zeer hard werken kwamen de onderofficieren terug in de wedstrijd, maar nadat de stand 10-10 gepasseerd was, kreeg Ramon Timmerman de beurt te serveren. Met een paar flinke klappen werden de heren onderofficieren 'geknipt en geschoren', met een setstand van 15-10 wonnen de manschappen terecht de eerste set.
De tweede set verliep eigenlijk hetzelfde als de eerste. Beide partijen gingen gelijk gelijk op totdat Timmerman ging serveren. Letterlijk vastgenageld aan de grond gingen de onderofficieren weder ten onder, 15-5.

Niet optimaal

Oeps, een setachterstand van 2-0, nu moest er bij de onderofficieren toch wat gaan gebeuren, wilden ze niet hopeloos ten onder gaan. Het communicatieproces verliep binnen het team niet optimaal. De lessen 'kritiek geven' die de heren tijdens hun onderofficiersopleiding gehad hadden, waren met opmerking als "Die was voor jou, Eikel" of "Let nou eens op, Banaan" nergens terug te vinden. Maar goed, de koppen werden voor teamberaad bij elkaar gestoken en zo begon men gemotiveerd aan de derde set. De onderofficieren kwamen weer geheel terug, het samenspel verliep uitstekend, de sfeer was optimaal en de manschappen werden stevig onder druk gezet. Maar de manschappen lieten zich niet gek maken. Wetend dat de overwinning binnen het bereik lag speelden ze rustig, maar goed. De onderofficieren deden er alles aan, maar konden het niet tegenhouden, met 15-10 gingen ze in de derde set wederom ten onder.
Met tranen in hun ogen feliciteerden de onderofficieren de manschappen, die juichend rondsprongen, blij met hun matchoverwinning van 3-0.
De onderofficieren zijn met deze nederlaag als derde (en laatste) in de poule geëindigd. De officieren, met één partij gewonnen en één verloren, als verdiende tweede.
Maar de grote winnaar is het manschappenteam!
Zij hebben laten zien dat winnen niet een kwestie van ouwehoeren is, maar gewoon een kwestie van inzet en kunde. Dat bracht hen uiteindelijk de overwinning. Mark van Leeuwen

Het winnende team bestaande uit: (boven) Patrick van Schijndel, Ramon Timmerman, Andor de Hoop, Adim de wasbaas, (onder) Saliba Karagoz, Patrick Doornbos en Eelco Kamies.

Wist U dat Extra

* Hoofd S 2/3, majoor A. van Loon niet alleen maar op zoek is naar erotische literatuur.
Hij zich ook nog steeds zorgen maakt omtrend uw veiligheid.
Dat het UITVOEREN van de wapenveiligheidsmaatregelen in het belang is van ANDEREN.
Dat het CONTROLEREN van de veiligheidsmaatregelen in het belang is van UW veiligheid.
Dat de redactie deze hartekreet niet wilde plaatsen in de rubriek 'Wist u dat... omdat dit niet grappig bedoeld is.

Festival drivers à la Cie B

Il y a peu le Sgt Sjors van de Laar et le Cpl1 Albert-Jan Soppe étaient assis à la terrasse de la Cie Bravo. Ils s'ennuyaient. Ce dimanche après-midi ils se disaient qu'il fallait faire quelque chose durant la journée de repos. Ils décidèrent de soumettre au ComdCie l'idée d'organiser un festival de "trucker". Celui-ci marqua son accord.

Le plan initial comprenait neuf épreuves mais rapidement il apparut que cela durerait trop longtemps. Cinq épreuves suffiraient:le montage des chaînes, le changement de pneus, le chargement d'un Veh, un parcours les yeux bandés et un circuit sinueux. le tout se déroule contre le temps. Ces épreuves avaient un rapport immédiat avec la mission journalière de nos chauffeurs excepté le parcours les yeux bandés. Encore qu'avec la poussière... Dimanche 13 juin eut lieu l'épreuve. Sept équipes étaient inscrites, deux belges et cinq néerlandaises. La première épreuve est le chargement du Veh. Dix sacs de sable, cinq jerrycan et deux pneus devaient être chargés dans un 10 tonnes. Ces objets sont situés à vingt mètres du Veh. Une rude besogne pour les concurrents qui ainsi pouvaient s'échauffer.

Les pieds

Ensuite vint le changement de pneus. Le nouveau pneu doit être serré avec une clef dynamométrique et le Veh soulevé avec un cric classique. Un de nos collègues belge parvient à mettre son pied sous un des supports justement descendu pour la sécurité. Ses bottes semblent de qualité puisque rien ne semble cassé. Par manque de temps, l'épreuve 'changement de pneus' est reportée pour effectuer le parcours et le trajet sinueux. Le parcours "aveugle" semble le plus difficile. La cabine du Veh est isolée et le chauffeur reçoit ses ordres par portophonne. Pour corser le tout le trajet est parsemé de difficultés (goulot, escalier et un slalom). Les erreurs sont sanctionnées par des pénalitées.

Pénalités

Le circuit sinueux comprenait des terribles virages. Couper au plus court impliquait des pénalités. Personne ne s'est aperçu que les pénalités étaient moins graves que les pertes de temps. Cela provient sans doute du fait que nos gens ont l'habitude de rouler lentement sur le geitenpad et ainsi ne pas aboutir dans le ravin. Finalement il restait du temps pour le placement des chaînes. Le troisième Pl de la Bravo remporte le classement final. Le Capt Klappe signale que le premier Pl des Belges est second et que le Pl EM remporte une surprenante troisième place. Les traces du festival sont rangées par le Pers du deuxième Pl de la Bravo. Ils espèrent que les autres Pl se sentiront inspirés par leur exemple en organisant d'autres festivités le dimanche. Finalement ce fut une belle journée.

Le saviez vous extra

Le Maj Van Loon recherche toujours de la littérature érotique mais s'inquiète aussi de voutre sécurité.
Les mesures de sécurité des armes sont importantes pour les AUTRES.
Le contrôle des mesures est dans VOTRE intérêt.
La rédaction a placé cela dans une rubrique séparée car ce n'est pas une plaisanterie.

vervolg van pagina 3

Wist U dat...

Hij wel op de hoogte is van de combinatie.
Nu een luitenant het voor hem moet opklappe(n).

* Frank Janssen fan is geworden van 'Kapitein Hook'.
* Mensen van de Bcie de koffie bij de staf erg lekker vinden.
  Ze drie keer per dag een kopje komen drinken.
* T2 op 6 juli in Hotel Palace slaapt.
* De Bcie disco-verlichting in de cadi tent heeft.
  Dit pas zo is sinds electricien De Koning de zaak bijhoudt.
* SMA Arbouw nodig moet roteren.
  Zijn grappen al een tijdje op zijn.
* SM van Dellen gaat vervellen.
  Dit rijmt.
* Bert Navis niet meer elke morgen om spare-ribs zeurt.
  Hij nu opstaat met 'Waar is mijn shoarma?'.
  Dit precies hetzelfde is maar dan zonder botjes.
* Belgen hele sterke tenen hebben.
  Maar dan met botjes.
* Er bij de staf een onvervalste grootmoeder rondloopt.
* Je van de Kmar geen ongelukken mag maken
  Ze dat zelf lekker wel doen.

vervolg op pagina 6

Nieuws van het 1 (BE) Tpt Det

07 juni 93: Bel 1 gaat laden in Zenica et ontladen in Visoco. Bel 2 gaat laden in Zenica en ontladen in Zavidovici. Bel 3 heeft onderhoud-wacht. Vertrek van een Log convooi naar Split met Adjt Simon, 1 SgtMaj Quattanens, Sgt Penninckx, Cpl De Couvreur, BrigChef Mary, Brig Stalmans, Brig Bauwens, Brig Derasse. In de lading van het laatste Log convooi ontdekten we wasbakken en een tweede karcher. Zodra de waterleiding weer in orde is zullen we weer warme douches hebben. Iedereen kreeg ook een short. We vierden de dertig jaar van Sgt Levaux.

08 juni 93: Bel 1 en Bel 2 gaan naar Tuzla. Het Log convooi is terug met colis en soft dranken. Na vijftien dagen stockbreuk in Jupiler is de toestand weer in orde. We betreuren het verlies van èèn vierde van de lading. Vele dozen zijn ingedrukt waarschijnlijk door een slechte palettisatie. De mensen aangekomen 04 april zijn nu halfweg. De grote machine is deze middag voorbij gekomen. Ondanks de hevige gevechten in Travnik is onze enige nadeel het lawaai van de kanonnen in de verte.

vervolg op pagina 6

vervolg van pagina 5

09 juni 93: Bel 1 en Bel 2 zijn terug na ontladen in Tuzla en laden in Zenica; lading; meel, aardappelen, rantsoenen. Het Det kreeg de colis van de laatstse vergadering op 09 mei. Deze keer schijnen ze in goede staat. Cpl Francq heeft het record met zes colis dezelfde dag.

10 juni 93: Bel 1 en Bel 2 zijn reeds geladen en gaan naar Tuzla. Wat de convooien betreft heeft de bemanning Cpl Langen-CLC Chapelle een record: zes maal een lekke band sinds de aanvang van de operaties. Voor het bruinen zijn Chef Henrion en Sdt Zonnekein op kop; ondanks de talrijke uren zonnebank slaagt Kapt arts Van Puyenbroeck er niet in de chocolade kleur te bereiken.

11 juni 93: Bel 1 en Bel 2 zijn terug na ontladen in Tuzla. Cpl Pompier probeert uren lang zijn ping-pong kwaliteiten te verbeteren maar zonder resultaat tot de grote wanhoop van zijn trainer Cpl Demeuse.

12 juni 93: Geen humanitaire convooien wat ons een bijkomende rust geeft voor de secties.

13 juni 93: Een inter-sectie competitie wodt georganiseerd met de volgende sporten: volley, ping-pong, darts, belote, koordtrekken. Volley werd gewonnen door Bel 3 die de volgende ploeg koos:Peters, Bauwens, Dubois, Pasqualicchio, Maessckal, Luffin, Vanaubel W; ze hebben alle wedstrijden gewonnen en lieten geen kans aan hun tegenstrijders. Belote werd gewonnen door de ploeg Lejeune en Tallier van Bel 2 voor de niet te scheiden Suvee-Cornez. Met de darts won het paar Chapelle- Platbroot met veel plezier. Delahaut-Bonfond waren de winnaars in ping-pong dankzij hun regulariteit. CLC Botti verloor nochtans geen elke wedstrijd. Bel 3 won uiteindellijk het koorttrekken en de algene rangschikking. De ploeg werd geleid door Cpl Luffin die ons een prachtige demonstratie gaf van zijn kracht.

Nouvelles du 1 (BE) Det Tpt

07 juin 93: Bel 1 va charger à Zenica et décharger à Visoco.Bel 2 va charger à Zenica et décharger à Zavidovici. Bel 3 est dans sa semaine de maintenance-garde. Départ d'un convoi Log vers Split avec l'Adit Simon, 1Mdl Quattanens, Sgt Penninckx, Cpl De Couvreur, BrigChef Mary, Brig Stalmans, Brig Dobois, BrigChef Krins, Brig Bauwens, Brig Derasse. Nous avons découvert dans le dernier convoi Log des bacs éviers et un second karcher. Dès que la coupure sera enrayée nous aurons donc à nouveau des douches chaudes. Chaque homme a également reçu un short. Nous avons fêtés les trente ans du Sgt Levaux.

08 juin 93: Bel 1 et Bel 2 sont partis pour Tuzla. Retour du convoi Log avec des colis et des soft drinks. Après quinze jours de rupture de stock en Jupiler la situation est à nouveau rétablie. Nous déplorons la perte du quart de la cargaison en boisson. Beaucoup de boîtes écrasées dû sans doute à une mauvaise palettisation pour le transport. Les gens arrivés le 04 avril sont à présent à la moitié de leur terme. La grosse machine est pass à midi. Malgré les violents combats à Travnik notre seule nuisanve est le bruit lointain du canon.

09 juin 93: Retour après leur chargement à Tuzla de Bel 1 et Bel 2 et rechargement à Zenica;Cargaison,; farine, Pdt, rations. Le Det a reçu des colis de la réunion du 09 mai. Le Cpl Francq détient le record avec six colis reçus le même jour.

10 juin 93: Départ de Bel 1 et de Bel 2 déjà chargés vers Tuzla.

Dans le domaine des convois, l'équipage Cpl Langen- CplChef Chapelle détient également un record: six crevaisons depuis le debut des opérations. Côté bronzage le Chef Henrion et le Sdt Zonnekein se disputent la palme; malgré de nombreuses heures de banc solaire le Capt Van Puyenbroeck ne réussit pas à atteindre la couleur chocolat.

11 juin: Retour de Bel 1 et de Bel 2 après déchargement à Tuzla. Le Cpl Pompier passe des heures entières à tenter d,améliorer son tennis de table, ses tentatives semblent toutefois vouées à l'échec au grand désespoir de son entraîneur le Cpl Demeuse.

12 juin 93: Pas de convois humanitaires aujourd'hui, ce qui nous fait donc un peu de repos supplémentaire pour les sections.

13 juin 93: Un challenge Inter-sections a été organisé dans les disciplines suivantes: volley, tennis de table, darts, belote, tir à la corde. Le tournoi de volley a été remporté par Bel 3 qui proposait l'équipe suivante: Peters, Bauwens, Dubois, Pasqualicchio, Maessckal, Luffin, Vanaubel W; elle a remporté tous ses matchs en atomisant ses adversaires. Le concours de belote a vu la victoire du tandem Chapelle-Platbroot qui a remporté la palme pour Bel 2 devant les inséparables Suvee-Cornez. Au darts c'est la paire Chapelle-Platbrood qui a gagné pour Bel 1 dans la bonne humeur. Le duo Delahaut-Bonfond a gagné grâce à sa régularitle tournoi de tennis de table sans que le CLC Botti n'ait perdu un match. Pour couronner la journée Bel 3 a remporté le tir à la corde et le clasement général, l'équipe était emmené par le çpl Luffin qui nous a fait une grande démonstration de force.

vervolg van pagina 5

* Ernst Mulder zijn plunjebaal onder het open raam laat staan als het regent.
* Kpl van Willigenburg minstens Sgt had moeten zijn wegens zijn dure 'vocabulaire'.
* Het comcen van de Bravo compagnie er een assistente bij heeft gekregen.
* Rob Smeeing samenwoont met een hond.
  Hij daar eerlijk voor uitkomt.
* Deze pagina al om 04:00 uur in de morgen af was.

Le saviez-vous?

* Le Maj Van Loon souhaitait avoir une bonne nuit plutôt qu'un bon repos.
* Le 1SgtMaj Aalders n'a pas de problème pour manger avec des couverts.
  Uniquement les aliments dans son assiette semblent en avoir.
* Un certain Capt ne sait plus ouvrir son cadenas à combinaison bien qu'il la connaisse.
  Un lieutenant doit s'en occuper.
* Frank Jannsens est un fan du "Capt Hook".
* Les gens de la Cie B trouvent le café excellent à l'EM.
  Ils y viennent trois fois par jour pour en boire.
* T2 dormira le 6 juillet à l'hotêl Palace.
* La Cie B a un éclairage disco dans son bar.
  Ceci depuis que l'électricien De Koning s'en occupe.
* L'Adm Arbouw doit absolument retourner au pays.
  Son répertoire de blagues est épuisé.
* Les Belges ont des orteils solides.
  Mais avec des bottes.
* Le ComCen de la Cie B a une assistante.
* A l'EM il y a une grand-mère non déguisée.
* La KMar vous interdit de faire un accident.
  Ils veulent avoir le monopole

1 (NL/BE) VN TBAT

1e jaargang nummer 8 zaterdag 25 juni 1993

't Geitenpad

Weekblad van en voor personeel 1 (NL/BE) VN Transportbataljon

Strategie van de eenvoud

Omdat dit de eerste keer is dat het 2e pel A cie een paar kolommen van 't Geitenpad mag vullen grijpt het peloton de kans om zich zelf voor te stellen. Niet door zich te buiten te gaan aan aan de 'trendy' cultuurvormende kenmerken van het modrne bedrijfsvoerings-proces. Nee, geen T-shirts, badges en namen als bere- en bullspelotons. Nee beste lezers dit peloton beperkt zich tot de strategie van 'de simpele eenvoud'.

Ondanks dat velen het willen kenmerken als 'Het smurfenpeloton' wil en zal het alleen gekend worden als 2e pel A cie. Immers het dwergenstadium zijn haar leden al lang ontgroeid. Zo zal de HVO zich het tweede peloton nog lang herinneren door de simpele handelingen die de PC aan zijn wapen verrichtte. Toen hij op 14 juni zag dat zijn konvooi werd gehinderd door 'het golfje' van de plaatselijke HVO-commandant stapte de PC zelfverzekerd uit zijn voertuig en klapte geroutineerd 'klik-klak' de kolf van zijn UZI uit. Dit eenvoudige gebaar leidde tot het verschrikt doorladen van tenminste vijftien AK-47'ers met een even doeltreffend 'klik-klak'. Uit dit gebaar bleek zeer duidelijk hoeveel eerbied de HVO'ers hebben voor het tweede peloton. "Oh, pas op! De PC klapt zijn kolf uit."

Rijst

Zo is het kader van het peloton, met Indisch bloed in de aderen, niet te beroerd de hele compagnie op eenvoudige wijze een eerste klas rijstmaaltijd te serveren.

Maar ook de mannen van dit 'eenvoudige' peloton laten zich niet onbetuigd. Niet moeilijk doen als er 80 ton Hollandse aardappelen moeten worden gelost. Dan laat je aan de mannelijke bevolking van Busovaca zien dat je een zak van 50 kg alleen kunt dragen. Natuurlijk laten de Kroatische mannen zich niet onbetuigd, maar zwichten voor het geweld van de mannen van het tweede. Slivovic en Turkse koffie ten spijt. Machteloos moeten zij uiteindelijk toekijken hoe A2 de 80 ton aardappelen lost.

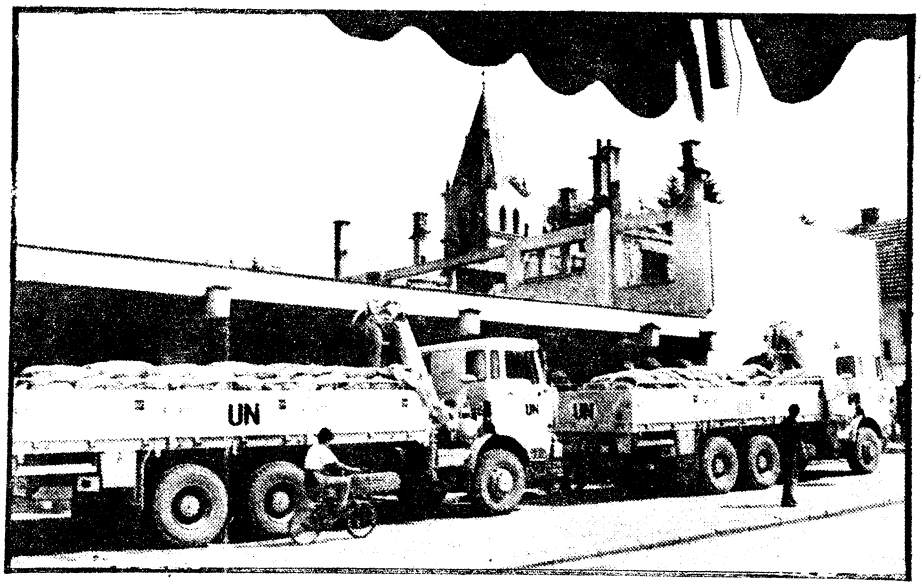
Ja, het tweede peloton zal nog van zich doen spreken. Zelfs als door een 'eenvoudig' ongeval de tien inzetbare tientonners tot negen zijn gereduceerd. Zeker als de overste, in al zijn 'eenvoud', er voor zorgt dat het negental binnen vier weken weer wordt aangevuld tot tiental.

"Nema Problema". Eenvoud in denken en handelen. Hiermee schrijft het 2e pel A cie hier en nu historie.

Kpl Erik Smit

Redactioneel

In deze uitgave van 't Geitenpad kunnen jullie een paar nieuwe fenomenen aantreffen. We plaatsen nu ook advertenties en daarnaast is er een rubriek gehoord bij... bijgekomen. De B cie beschikt nu over een heuse kopijbus voor 't Geitenpad. Ook de Alfa gaat zo'n ding ophangen. Mochten jullie invallen hebben voor de verschillende rubriekjes dan kunnen jullie dat daar in kwijt (en dit geldt zeker voor de Belgen). Houdt er wel rekening mee dat kopij voor woensdag 1700 uur bij de sectie voorlichting aanwezig moet zijn.

Een deel van de 80 ton aardappelen voordat 2e pel A cie ze 'eenvoudig' loste.

De kip of het ei

Na een wat moeizame start dwarrelt tegenwoordig regelmatig kopij binnen voor ons aller 'Geitenpad'. Natuurlijk is de redactie hier erg blij mee. Soms zijn we zelfs verbaasd over het hoogstaand proza wat aan de pen van schrijver of schrijfster ontsnapt. Dit was ook het geval bij de lofzang over het Bull peloton een paar weken geleden. Als redactielid voelde ik me zelfs een taalbarbaar toen ik enkele volzinnen uit het meesterwerkje aanpaste aan ons gemiddeld taalgebruik.
Ondanks de literaire kwaliteit denk ik niet meer aan 'The Bull's platoon talks' als ik me zondagmorgen onder een heerlijk zomerzonnetje uitstrek. Dit wordt een echte vakantiedag zonder radiopraatjes, verhalen en camera's. Vol verwachting scheur ik het beschermfolie van de nieuwste Ludlum 'De Scorpio obsessie'. Terwijl ik de eerste regels "De nachtelijke regen gutste in vlagen van zilveren schichten neer. Samengebalde, kolkende zwarte wolken tekenden zich in nog donkere massa's af tegen de sombere hemel" lees, denk ik bij mezelf. "Verdorie heb ik dit niet al eens gelezen? Of heb ik gisteravond misschien teveel gedronken?" Na nog een paar herkenbare zinnen krijg ik het bekende 'Ah ha....erlebniss. De Bulls, daar zit de oplossing. Of Ludlum of de schrijver/schrijfster van 'Bull's talk' heeft plagiaat gepleegd. Nee, mijn grote Ludlum kan het niet zijn. Al maanden geleden, lang voordat 'Bull's talk' het levenslicht zag, lag zijn nieuwe aanwinst in de Nederlandse boekwinkels. In gedachte zie ik al een overvalbusje bij de A cie stoppen om de snoodaard van het vergrijp in te rekenen. Hoewel, in dit land waar wetten en regels tot het verleden horen zal men zich over auteursrechten ook niet druk maken. Bovendien hoeft de pleger of pleegster van het plagiaat zich niet te schamen. Hij of zij bevindt zich in goed gezelschap, want ook de aal en de doom schrijven weleens iets over uit een wereldberoemd boek.

Met Rene op tournee

Als vervolg op 'Met Arie op safari' hier deel twee 'Met René op tournee'. Zondag 20 juni, niet uitslapen maar relatief vroeg uit de veren. Om tien uur komen de motoren van twee MB's tot leven. In de eerste als bestuurder majoor Arie van Loon met naast hem 'de beste kaartlezer van Bosnië en omgeving' kapitein Bas Besters. De tweede MB met bekend blauw zwaailicht wordt bemand door opper René en wmr[1] Mark Aalders. Op deze zonnige zondagmorgen gaat het team verkennend voorwaarts om te bekijken of de route Salmon als alternatieve route geschikt is. Wellicht kan Prozor ook via deze weg vanuit Busovaca worden bereikt.

Eerst richting Kiseljak. Vervolgens rechtsaf, de kant van Fojnica op. Alles gaat prima. Het weer is goed; de omgeving en het landschap prachtig. In het mooie plaatsje Fojnica worden de wegen paden en de paden karresporen. We zitten naar ons gevoel verkeerd. In zijn beste Kroatisch vraagt onze kaartlezer een paar argeloze voorbijgangers: "Kunt u me de weg naar Prozor vertellen, meneer?" De aangesproken man probeert in een mengelmoes van Duits en Nederlands antwoord te geven. Waarop de majoor nuchter vraagt: "Zullen we het verder maar in het Nederlands doen?". "Maar natuurlijk", antwoordt de man zichtbaar opgelucht. Hij blijkt Abid Hasanbegovic te heten en van 1973 tot 1979 in Rotterdam te hebben gewoond. Na een glas vruchtesap en een bak koffie gaan we bij het eerste roadblock rechtsaf. De mensen die we passeren bekijken ons met ogen alsof ze voor het eerst VN-voertuigen zien. De MB's klimmen enthousiast tegen de hellingen van het Matoracgebergte op. Het uitzicht is gigantisch mooi. Bij het naderen van de top wordt het plotseling druk. Allerlei in camouflagepakken geklede kerels stormen op ons af.

"Niet verder!", klinkt het uit hun kelen. De majoor probeert nog even: "Mag ik niet even over de heuveltop kijken om van het landschap te genieten?" Het blijft "-Nee!" Dan maar rechtsomkeert en

vervolg op pagina 3

vervolg van pagina 2

onverrichterzake terug. Zagen we op de heenweg allerlei soorten dieren; op de terugweg komen we alleen mooie vrouwen tegen. Halverwege is het weer tijd voor koffie en proberen we een plak warme chocolade te eten. Dit blijkt lang geen makkelijke opgave zijn. Om

L'oeuf ou la poule

Après un départ difficile, les articles arrivent mainteneant assez régulièrement pour notre 'Geitenpad'. La rédaction est bien sût satisfaite. Parfois, nous sommes assez étonnés de la brillante prose qui s'échappe de la plume de certains de nos rédacteurs ou rédactrices. C'était le cas par exemple de l'article élogieux concernant le Pl des 'Bulls' récemment. En tant que membre de la rédaction, je me sentais l'âme d'un barbare littéraire lorsque j'adaptais quelques phrases de ce chef-d'oeuvre au langage populaire.

Malgré la qualité littéraire je n'y songais plus lorsque je m'étendais au soleil dimanche matin. Ce devait être une vraie journée de vacances sans dialogue radio, histoire et caméra. Impatient, j'arrache l'emballage du nouveau Ludlum 'L'obsession de Scorpio'. Après avoir lu les premières phrases, je me fais la réflexion suivante;"Saperlipopette, j'ai déjà lu cela ou alors j'ai trop bu hier soir". Quelques phrase supplémentaires et me vient le classique " AH, eureka". Les Bulls, voilà la solution. Est-ce Ludlum ou notre rédacteur/rédactrice qui est coupable du plaggia. Non, ce ne peut être le grand Ludlum. Depuis plusieurs semaines son ouvrage était dans les vitrines des libraires et cela bien avant la parution de l'histoire des Bulls. J'imagine une descente à la Cie A afin d'arrêter le coupable. Il est vrai que dans ce pays sans règle ou loi personne ne se tracassera pour les droits d'auteur. De plus, l'auteur du plaggia n'a pas à rougir de son oeuvre. Il ou elle possède de bonnes références, car l'aumônier ou le domine prennent également un livre mondialement cunnu comme référence.

Strategie de la simplicité

Comme c'est la première fois que le 2 Pl de la Cie A a la possibilité de s'exprimer dans le Geitenpad nous en profiterons pour nous présenter. Nous ne ferons pas appel aux moyens classiques qui sont les caractéristiques de la gestion moderne. Non, pas de T-shirts, badges ou surnoms tels que les ours ou les buffles. Non chers lecteurs, ce Pl se contentera de la stratégie de la 'simple simplicité'.

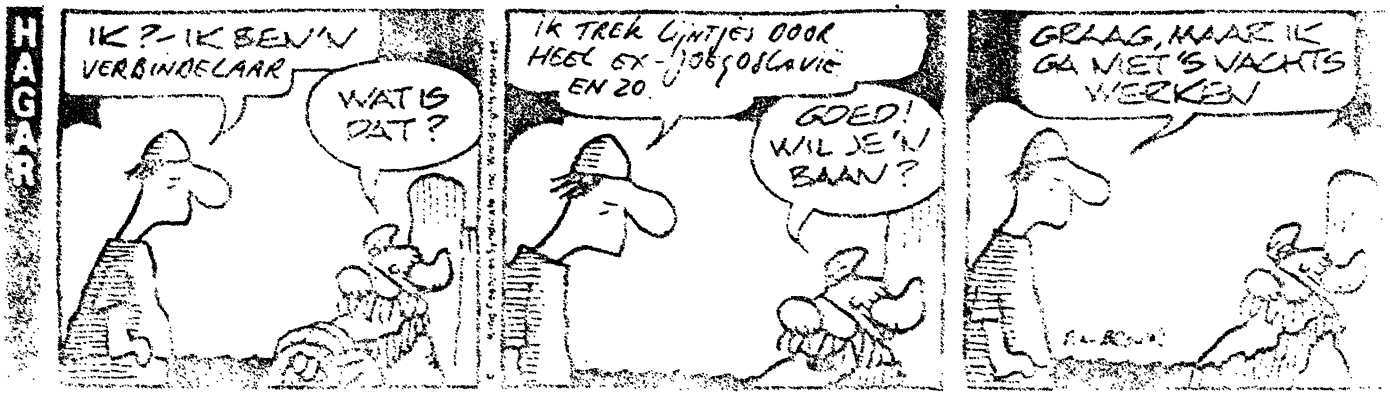
Bien que certains nous surnomment 'le Pl des schroumphs', nous garderons la dénomination 2 Pl de la Cie A. Les membres de notre Pl ont d'ailleurs dépassé le stade des nains. Ainsi, le HVO se souviendra longtemps de la simple manipulation de l'arme par notre Comd Pl. Le 14 juin, la progression de notre convoi est bloquée par une golf du commandant local HVO. Notre PC se dirige avec assurance vers le commandant HVO et déplie par routine la crosse de sa UZI ce qui provoque le classique 'klik-klak. Ce simple geste provoque l'armement effrayé d'une quinzaine de AK-47 avec un bruit semblable 'klik-klak'. Cette attitude montre le respect des HVO pour le 2 Pl. "Attention, le Comd du 2 Pl de la A déplie sa crosse".

Ainsi, le cadre du Pl ayant du sang indien dans les veines n'hésite pas de préparer un simple mais excellent repas à base de riz pour toute la Cie. Les hommes du 'simple' Pl ne sont pas en reste. Pas de problème lorsqu'il s'agit de décharger 80 tonnes de Pdt Néerlandaises. C'est l'occasion de montrer aux habitants de Busovaca qu'un sac de 50 kg peut être soulevé par un seul homme. Les hommes de la Croatie devaient s'avouer vaincus devant la puissance des gars du deuxième Pl. Ils se rabattent donc sur la slivovic et le café turc. Impuissant, ils devaient regarder comment le A2 déchargait 80 tonnes de Pdt.

Croyez-moi, les gars du 2 Pl feront encore parler d'eux. Par exemple, lorsque les dix Ca 10T sont ramenés à neuf suite à un 'simple' accident. Surtout, lorsque le Colonel veille au remplacement endéans les quatre semaines du Ca .

"Nema Problema". Simplicité dans la réflexion et l'attitude. Voici comment le 2 Pl de la Cie A écrit son histoire.

Sleutelbos gevonden met oa PSU-kast- en contactsleutels. Ophalen bij de sectie voorlichting s.v.p.

Adjudant verbindingen Tom Meijer in stil gebed voor zijn altaar: de IMMARSAT.

Wist U dat...

** Bij Michel Boerma een verstandskies doorkomt. Daardoor zijn inteligentie met sprongen vooruit gaat.

** Tijdens een discussie over het opleidingsniveau van de tegenwoordige dienstplichtigen. Sm Jaap Kolman riep: "Tegenwoordig hebben ze toch allemaal minstens een HVO of BIH diploma.

** De Stafcie een nieuwe John Travolta heeft. Deze schuilgaat achter de naam Vermaning. Hij een erotisch dansje uitvoerde en daarbij viel. Er vervolgens een proces verbaal van ongeval is opgemaakt.

Avec René en tournée

Voici 'Avec René en tournée'la suite de 'Safari avec Arie'. Dimanche 20 juin, pas de grasse matinée mais relativement tôt hors du lit. A dix heures les moteurs des deux Mb sont mis en route. La premère est conduite par le Maj Arie van Loon avec comme convoyeur 'le meilleur lecteur de carte de Bosnie et environs' le Capt Bas Besters. La deuxième MB, avec la bien connue lampe bleue de la Kmar, a comme occupants le opper René et le wmr1 Mark Aalders. En ce beau jour ensoleillé, l'équipe part en reconnaissance pour déterminer si la route Salmon peut être utilisée comme alternative. Prozor serait ainsi accessible par cette route en partant de Busovaca.

Tout d'abord direction Kiseljak. Ensuite à droite, vers Fojnica. Tout se déroule sans difficulté. Le temps est beau; les environs et le paysage sont splendides. Arrivés dans le joli village Fojnica les routes deviennent des chemins et les chemins des sentiers. Nous avons l'impression d'être sur une mauvaise voie. Dans son meilleur Croate, notre guide s'adresse à quelques innocents passants:"Pouvez-vous nous indiquer le chemin vers Prozor, monsieur?". L'homme essaie dans un mélange d'allemand et de néerlandais de répondre à la question. Le major lui dit sobrement:"Si nous continuions en néerlandais?". "Bien sûr",répond l'homme visiblement soulagé. Il s'appelle Abid Hasanbegovic et de 1973 à 1979 a vécu à Rotterdam. Après un verre de jus et du café nous poursuivons notre route et au premier road-block tournons à droite. Les gens que nous rencontrons nous regardent comme s'ils voyaient pour la première fois des véhicules UN. Les MB escaladent avec enthousiasme les pentes du massif Matorac. La vue est particulièrement splendide. En approchant du sommet, tout s'agite soudainement. Divers soldats en uniforme variable se ruent vers nous. " stop, pas question d'avancer!",résonnent leurs cris. Le major tente malgré tout:"Ne pouvons-nous pas jeter un coup d'oeil du sommet pour admirer le paysage?" cela reste "Non!". Il ne reste plus qu'à rebrousser chemin. Si à l'aller nous apercevions de nombreux animaux, au retour nous ne rencontrons que des jolies femmes. Mi-chemin nous faisons une pause café et essayons de croquer une tablette de chocolat chaud. Cela ne semble pas une cinécure. Vers 1530 Hr, nous franchissons la barrière de l'hôtel Nunspeed et la conclusion s'impose: la route Salmon ne convient pas pour atteindre Prozor.
René Molenaar.

Advertenties

Het plaatsen van een advertentie is gratis. Geef bij opgave aan onder welke rubriek u het geplaatst wilt hebben. De krant kan zonder opgaaf van redenen uw advertentie weigeren. Ook aanvaardt de krant gaan enkele aansprakelijkheid aangaande de inhoud van de geplaatste advertenties

Personeel gevraagd

Bijbaantje voor vroege vogels. Ben je minstens 15 jr en heb je extra zakgeld nodig? Wordt krantenbezorger op de Bcie. Prima loon en kerstgratificatie
Meer Info? Bel 00.871.130.1266

Gezocht: int. verz. Part-time, 7 tot 20 uur per week voor prefab nr. 3 op Bcie.

Vakanties

Erkend ANVR reisbureau in Den Haag biedt aan volledig verzorgde survival vakanties tegen redelijke vergoeding. Reageer snel want vol is vol.
Tel: 070-316.7559

Relaties

Ik zag jou in de bar van de Bcie. Ik afgezakte oren. Jij later ook. Ik 175 cm groot. Jij 180 cm groot. Ik verkering met een meisje. Jij met een hond.

Gevonden

Zielig in de steek gelaten en wegkwijnend Carbonkeltje. (Dit zeer tot spijt van de rest van de Bcie). Wie adopteerd hem?

vervolg op pagina 5

vervolg van pagina 4

** Enkele onverlaten van de Stafcie kpl[1] Gimpel thuis trachtten te bereiken.
Men vervolgens verbinding kreeg met een Turkse koffieshop.
Vervolgens de hasjhond in opperste staat van paraatheid is gebracht.
Deze onmiddelijk op transport is gesteld richting Zagreb.

** de sgt Frans Wouters in de veronderstelling leeft dat de P van PAMAN staat voor planken i.p.v. persoonlijke veiligheid.
Dit met name geldt voor ambulance-chauffeurs.

** Er behalve Backus Hill nu ook een Janssen U-turn is.
Zo elke konvooicommandant 't zijne krijgt.

** De medici van het bataljon zich binnenkort verenigen in 'Artsen zonder zorgen, omdat er toch ergens grenzen moeten zijn.

** De kpl Ouwerkerk van het GNK pel na behandeling van een patiënt zijn zakmes miste.
Nu een pelotonscommandant een man mist.

Aangeboden

T.K. Stereotoren, 1 week oud (slechts klein defect). Te bevragen bij barpers Bcie. Tel: 1211-00.871.130.1266#

T.K. Z.G.O.H. 10Ton. 1e eigenr. Lage K.M. lichte schade.
Tel: 1211-00.871.130.1554#

Te huur

Vak. huisje 6 pers. incl gebr. douche, toilet. Vol pension. Tel. 070- 316.7559

Annonces

L'insertion d'une annonce est gratuite. précisez sous quelle rubrique vous désirez la voir paraître. La rédaction peut refuser la publication sans devoir se jusifier. La rédaction n'accepte aucune responsabilité concernant les annonces.

Een addertje onder het gras

Slangenbeten komen uiterst zeldzaam voor bij personen die voorzien zijn van hoge schoenen en lange broeken (lees militairen) en personen die niet de neiging hebben slangen op te pakken (lees burgers).

Er komen hier drie giftige slangen voor, de langneus adder, de kruisstreep adder en de kleine adder. Er zijn verscheidene andere soorten maar die zijn gelukkig niet giftig. Het gedrag van slangen is dusdanig dat ze tevoorschijn komen bij warm weer (nu dus) en een voorkeur hebben voor water en hoog gras (hier dus). Er zijn er zelfs die graag een uurtje midden op de weg gaan zonnen. Bij een beet kan er op de bijtplaats een zwelling ontstaan gepaard gaande met roodheid een blauwe plek en pijn. Verder algemene verschijnselen zoals misselijkheid, braken, buikpijn, diarree, hartkloppingen, duizeligheid, rusteloosheid en verwardheid. De gemiddelde toestand van de Nederlandse militair, maar na een slangebeet is dit niet van psychische aard.

Wat te doen bij een slangebeet:

1. Alle ringen en knellende kledingstukken verwijderen van het gebeten lichaamsdeel.
2. De wond zo goed mogelijk schoonmaken en bedekken met een noodverband met daarover een stevig rekverband.
3. Het gebeten lichaamsdeel hooghouden.
4. Zo snel mogelijk iemand van het GNK waarschuwen en afvoeren naar de dichtsbijzijnde arts.

Wat NOOIT te doen bij een slangebeet:

1. Na een beet lopen; dat laat het bloed en daarmee het gif te snel door je lichaam stromen.
2. Alcohol drinken; dat maskeert de symptomen.
3. Een knevel aanleggen; dat kan later een amputatie noodzakelijk maken.
4. De wond opensnijden en/of uitzuigen; vergeet dat fabeltje maar, dit geeft aanleiding tot weefselbeschadiging en snellere verspreiding van het gif.
5. Een eenmaal aangelegd verband verwijderen.
6. De slang proberen te vangen, ook al lijkt hij dood.

In iedere sector in het operatiegebied is anti-gif aanwezig. Als het enigzins mogelijk is probeer dan een zo goed mogelijke beschrijving te geven van de slang die jezelf of een ander gebeten heeft, waardoor onderscheid kan worden gemaakt tussen giftig en niet giftig. **Nog altijd is voorkomen beter dan genezen!**

Offre

Ant Stéréo 1 Sem (petits dégâts). S'adresser Pers bar Cie B.
Tel: 1211-00.871.130.1266#

Ca 10 tonnes.1er prop.peu de Km. Léger dégâts.
Tel: 1211.00.871.130.1554#

A louer

Mais de vac 6 pers incl douche et toil. Pension complète.

vervolg op pagina 6

Redactionnel

Dans ce Geitenpad vous trouverez certaines nouvelles rubriques. Nous éditons des annonces et la rubrique "entendu par". La Cie B dispose d'une gigantesque boîte aux articeles et nous savons que la A essaie d'en faire autant. Si vous avez des idées n'hésitez plus(ceci est aussi valable pour les Belges). N'oubliez pas que vos copies doivent être rentrées au plus tard le mercredi 1700 Hr à la Sec Info-presse.

Nouvelles du 1 (BE) Det Tpt

14 Jun 93: Bel 2 et Bel 3 partent en direction de Metcovic accompagnés du Maj Piette. Bel 1 est dans sa semaine de garde et maintenance.

15 Jun 93: Après de longues heures d'attente et plusieurs tentatives pour passer la frontière entre la Croatie et la Bosnie, Bel 2 et Bel 3 doivent rebrousser chemin et passer une nuit supplémentaire à Metcovic.
Une mission est partie pour Split afin d'assurer le réappro Cl I. CLC Mongue, CLC Pelsmaeker, Cpl Dieussart, Cpl Sacre.

16 Jun 93: Bel 2 et Bel 3 réussisent à traverser la frontière en longeant la côte et en se faisant passer pour un convoi venant de Split. Ces colonnes jouent toutefois de malchance puisqu'elles sont bloquées plusieurs heures dans la montagne. Pour éviter de rouler la nuit ils dormiront à Gornji Vakuf.

17 Jun 93: Dès son retour de mission Bel 2 est reparti pour Metcovic après avoir déchargé à Zenica. Bel 3 est reparti directement chargé en direction de Tuzla.

18 Jun 93: Au retour de Metcovic l'équipage Tallier-Corsini a eu un accident dans la montagne. Le camion a bien résisté et les occupants sont indemmes. Bel 2 a quand même été décharger à Zenica et Bel 3 est de retour au camp. Les 33 ans du Cpl Bauwens ont été fêtés dans la bonne humeur.

19 Jun 93: Journée de repos exceptionnelle pour tout le détachement. Les acharnés du Risk sont les 1 MDL Goulier, MDL Daulne, SGT Charlot, MDL Penninckx, SGT Coppens, SGT Denis, CLC Pelsmaekers, CPL Browaeys, Cpl Sacre, Sdt Tallier. Le CPL Sacre fait sans cesse la tête et accuse les autres de tricherie. Le MDL Daulne a beaucoup de chance aux dés.

20 Jun 93: Le CPL Langen est très respectueux. Il présente ses respects au Comd2d matin, midi et soir. Liaison famille avec Westhoven. Bel 1 et Bel 2 sont partis pour Metcovic avec de nouveaux équipages improvisés. Même le Pers EM est parti en mission pour permettre au Pers du 3 Gn de rester au camp. Le CPL Corsini semble écrire ses mémoires puisqu'il a toujours un bic en main. Le CPL Pompier commence à gagner quelques matchs. Le cas ne semble donc plus désespéré.

Nieuws van het 1 (BE) Tpt Det

14 juni 93: Bel,2 et Bel 3 zijn vertrokken naar Metkovic vergezeld door Maj Piette. Bel 1 heeft wacht en onderhoud.

15 juni 93: Na velen uren wachten en verschillende pogingen om de grens tussen Kroatië en Bosnië te overschrijden moeten Bel 2 en Bel 3 terugkeren naar Metkovic en er een nieuwe nacht doorbrengen. Een konvooi is naar Split voor de opdracht Kl I. CPL Mongue, CLC Pesmaeker, Cpl Dieusart, Cpl Sacre.

16 juni 93: Bel 2 en Bel 3 slagen er in de grens over te steken door langs de kust op te trekken en zich als een konvooi uit Split te melden. Die konvooien hebben geen geluk daar ze ook in de bergen opgehouden worden. Om niet bij nacht te rijden overnachten ze in Gornji Vakuf.

17 juni 93: Zogauw terug is Bel 2 naar Metkovic vertrokken na ontladen in Zenica. Bel 3 is onmiddellijk geladen naar Tuzla vertrokken.

18 juni 93: Op de terugweg uit Metkovic heeft de bemanning Tallier-Corsini een ongeval in de bergen. Het voertuig heeft het goed overleefd en de bemanning is ongedeerd. Bel 2 is toch gaan ontladen in Zenica en Bel 3 is terug op de locatie. De 33 jaren van CPL Bauwens worden in een goede sfeer gevierd.

vervolg van pagina 5

Demande

Travail annexe pour jeunes oiseaux. Vous avez min. 15 ans et désirez de l'argent de poche? Devenez facteur à le Cie B.
Bon salaire et prime de fin d'année. Tel 00.871.130.1266

Cherche fem. ouvr. mi-temps, 7 à 20 Hr Sem pour Prefab 3 Cie B.

Vacances

Bureau de voyage cunnu offre vacances "survie" soignées contre prime raisonnable. Réagir vite car complet = complet.
Tel: 070.316.7559

Relations

Je t'ai vue dans le bar de la Bravo. J'ai abaissé les oreilles. Plus tard toi aussi. Je mesure 175cm. Toi 180 cm. Je fréquentes une fille. Tu fréquente un chien.

Trouve

Abandonné sans scrupule et en voie de disparition le feuillet "carbontje".
(au grand désespoir du restant de la Cie B). Qui veut l'adopter?

19 juni 93: Uitzonderlijke vrije dag voor de ganse Cie. De hevige Risk spelers zijn: 1MDL Goulier, MDL Daulne, SGT Charlot, MDL Penninckx, SGT Coppens, SGT Denis, CLC Pelsmaekers, CPL Browaeys, CPL Sacre, SDT Tallier. CPL Sacre is kwaad en beschuldigt de anderen van oneerlijk spel. MDL Daulne heeft veel geluk met de dobbelsteen.

20 juni 93: CPL Langen is zeer eerbiedigend. Hij bied zijn eer aan de pvc 's morgens, 's middags en 's avonds. Thuisfront met Westhoven. Bel 1 en Bel 2 zijn naar Metkovic vertrokken met nieuwe samengestelde bemanningen. Ook de staffunctionnarissen zijn vertrokken om de mensen van Westhoven (3Gn) op de locatie te laten. Cpl Corsini schijnt zijn memoires te schrijven want hij heeft altijd een Bic in de hand. CPL Pompier wint zijn eerste wedstrijd. Hij moet dus niet wanhopen.

Tot volgende week geitjes!

1 (NL/BE) VN TBAT

1e jaargang nummer 9 zaterdag 3 juillie 1993

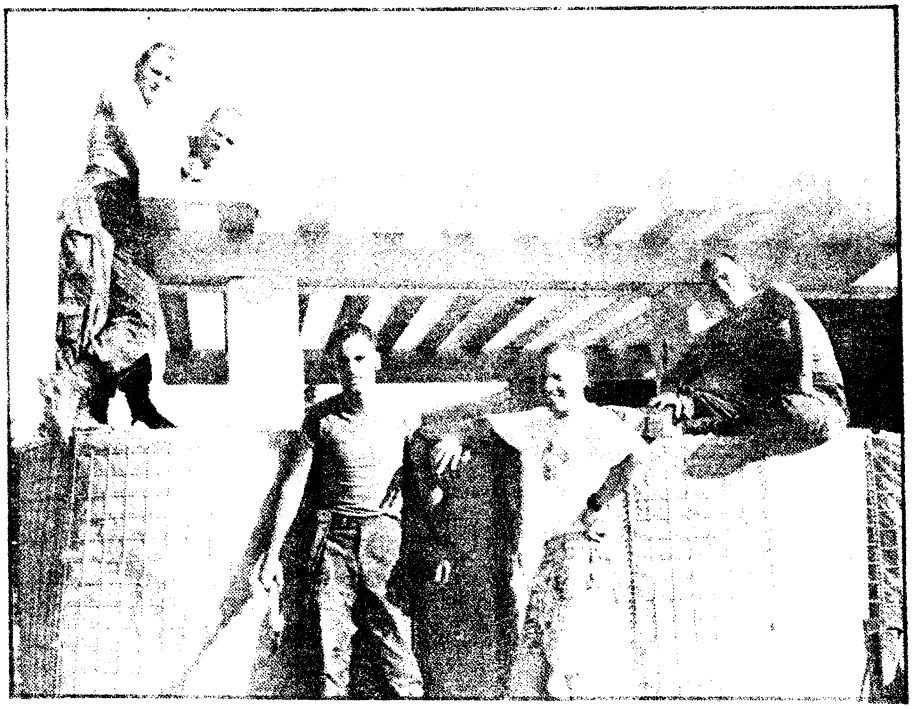
't Geitenpad

Weekblad van en voor personeel 1 (NL/BE) VN Transportbataljon

't Spijkerhuis staat eindelijk

Vanaf het eerste moment dat de CSM, Hennie Spijker, bij de SSV cie arriveerde was het wachthokje van betreffende compagnie zijn grootse zorgenkind. Meteen stond hem duidelijk voor ogen dat er een nieuw onderkomen voor de wacht moest komen. Nadat eerst het onderhoudspeloton een goede poging in die richting had gedaan was het afgelopen week de beurt aan het 'genie-bunkerpeloton'. Het speciaal voor deze klus samengesteld peloton bestond uit: sgt Molenhuis, kpl Zweedijk, sld1 Slangen en sld Hes. Als supervisor trad geniekapitein Van der Zee op. De bouw van deze zeer speciale bunker kostte hem erg veel denkwerk. Voornaamste oorzaak was de CSM, die steeds weer nieuwe wensen indiende aangaande zijn zorgenkind. Trouwens de uitvoerders discussieerden er ook driftig op los en kwamen tot de unieke conclusie dat het snel en goed moest gebeuren.

De eerste spijkers met koppen worden geslagen en al snel begint het wachthokje vorm te krijgen. Op zondagmorgen, ja u leest het goed, wordt de rust al vroeg verstoord door de enthousiaste bouwvakkers. Kpl Van Haaren stuurt zijn grommende wiellaadschop over het terrein om het benodigde grind aan te voeren. Zware balken worden met een handtrekzaag op maat gemaakt. Deze primitieve werkvorm is het alternatief voor de motorzagen die het af hebben laten weten. Meteen ontstaat er een kleine competitie. Sgt Molenhuis en de genie-officier zetten een tijd van 33 seconden neer. Hiermee denken ze al meteen een onverslaanbare tijd te hebben neer gezet. Inderdaad is Molenhuis niet slecht, want samen met sld Hes verbetert hij zijn eigen record. Zij laten 32 seconden klokken tot verdriet van de supervisor. Regelmatig komt de CSM een blik werpen op zijn oogappel en de beulende mannen. Nog een laatste maal tracht kapitein Van der Zee het record te verbeteren. Hiervoor denkt hij steun te vinden bij de tlnt Van Lieshout. Trouwens over deze laatste verklappen we u nog een geheimpje in het volgende Geitenpad. Jammer genoeg falen de officieren in hun sportieve poging. Zij komen niet verder dan een schamele 1,06 min. De werkzaamheden vorderen wel snel op deze manier. Het dak nadert zijn voltooiing. Maar dan verschijnt de CSM weer en begint gelijk over allerlei andere projecten te zeuren. Zoals deuren verven en andere ongein. Gelukkig kennen we hem en weten ook dat hij een keurig kamp voor zijn opvolger wil achterlaten1. Mede door zijn 'gezeur' heeft SSV cie in ieder geval het mooiste en stevigste wachthok van Bosnië.

De gelegenheidsbouwers poseren trots voor hun bouwwerk

La maisonnette de "Spijker" enfin terminée

Dès l'arrivée à la Cie EM du csm, Hennie Spijker, son soucis principal était le corps de garde. Il était clair qu'il fallait construire un nouvel abri. Après une première tentative par le Pl Maint c'était au tour du Pl Gn. Le Pl "bunker" spécialement constitué se composait de: Sgt Molenhuis, Cpl Zweedijk, Sdt1 Slangen et le Sdt Hes. Le superviseur était le Capt du Gn Van der Zee. La construction de ce bunker lui a demandé beaucoup de réflexion. La raison principale est le csm qui ne cessait d'apporter de nouvelles exigences pour son protégé. Les exécutants en discutaient aussi et étaient d'avis qu'il fallait en finir au plus vite.

Les premiers "spijkers"(clous en néerlandais) sont enfonçés et le corps de garde prend forme. Le dimanche matin, vous avez bien lu, la tranquilité est perturbée par les travailleurs enthousiastes. Cpl Van Haaren mène sa pelle mécanique à travers le terrain pour amener le gravier indispensable. De lourdes poutres en bois sont coupées aux dimensions voulues à l'aide d'une scie à main. Cette méthode primitive est l'alternative indispensable après la panne de la tronçonneuse. Immédiatement l'esprit de compétition apparait. Le Sgt Molenhuis et le Cpt du Gn mettent 33 Sec. Ils sont convaincus d'avoir un chrono imbattable. Le Sgt Molenhuis est effectivement très fort car en compagnie du Sdt Hes il réalise un meilleur temps. Il bat son précédent record avec 32 Sec à la grande tristesse du superviseur. Régulièrement le csm vient surveiller l'avancement de son protégé et le travail des forçats. Le Capt tente une dernière fois de battre le record. Pour ce faire, il se fait assister par le Slt Van Lieshout. Au sujet de ce dernier, un secret vous sera relaté dans le prochain geitenpad. Malheureusement, leur tentative courageuse échoue. Ils réalise un temps médiocre de 1,06 min . Ainsi les travaux avancent vite ainsi. Le toit est presque terminé. Mais voilà que le csm réapparait avec ses différents rabâchages concernant d'autres projets comme la peinture de portes. Heureusement, nous le connaissons et savons qu'il désire laisser un campement net pour son successeur. Grâce à ses rabâchages, la Cie Em possède le plus beau corps de garde du Bn.

Redactioneel

Wij willen alle lezers onze excuses aanbieden voor de slechte kwaliteit van het drukwerk van ons aller Geitenblad. Vooralsnog kunnen we hier geen verandering in aanbrengen, omdat het kopieerapparaat op zijn laatste benen loopt. Wij zijn in blijde verwachting van een nieuw apparaat. Maar de wegen van Defensie zijn ondoorgrondelijk en hier ook nog vreselijk lang.
Nu we toch aan het woord zijn willen we de kans grijpen om u aan te sporen om kopij in te leveren. Dit geldt voornamelijk voor de Alfa en de Bravo. Gebeurt er iets bijzonders of aardigs bij uw compagnie bel even en we komen ook een foto maken. Het kan natuurlijk nooit de bedoeling zijn dat de SSV cie altijd haantje de voorste is.

Medisch Centrum Nunspeet

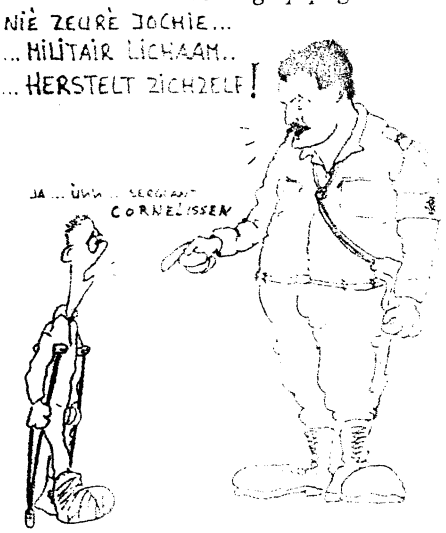
De genezerikken van het Medisch Centrum Nunspeet zullen zich proberen voor te stellen. Het opperhoofd van de toko is DJ (dokter Johan), met onder zich een aantal hoofdzusters, afgestudeerde zusters en broeders, welke dag en nacht bereikbaar zijn. Getooid met rode kruizen en medische uitstraling volgen wij de witte kudde over de slechte en vooral stoffige paden.

De camper (ziekenauto) is voorzien van een uitgebreid arsenaal pijnverleggende artikelen en geheime medicatie. Tevens is zij (jazeker, vrouwelijk) uitgerust met middelen voor het intieme samenzijn. Onze lijfspreuk is dan ook "U vraagt, wij draaien". Zoals jullie ongetwijfeld gemerkt hebben zijn onze zusters en broeders zeer flexibel in hun onderzoekstechnieken tijdens de transporten. Wanneer iemand onderweg ziek wordt hoor je gelijk over de porto's: "Hotel, hier Romeo, een zieke op auto 4, over". De hoofdzuster met aan zijn rechterhand de jongere broeder snellen dan naar het aangeduidde voertuig en eenmaal aangekomen zien ze meestal dat het wel meevalt. Allereerst stellen ze de cliënt op zijn of soms haar gemak. Dankzij hun communicatieve aanleg praten ze vervolgens de cliënt zo "gek" dat als hij/zij nog niet ziek zou zijn dat van zelf wordt. Dit laatste dient er voornamelijk voor om hun praktische vaardigheden toch te kunnen oefenen en op peil te houden. Na het stellen van de diagnose en even flink tekeer te zijn gegaan wordt de cliënt, indien noodzakelijk, afgevoerd naar de dichtsbijzijnde geeigende geneeskundige inrichting(is het nog te volgen). Natuurlijk na DJ op de hoogte hebben gebracht.

Engelse draad

Het komt wel eens voor dat we patiënten afvoeren naar de genees-

vervolg op pagina 3

vervolg van pagina 2

landige hulppost van een ander bataljon. Dit opent natuurlijk weer een hele hoop deuren voor de medische overloop op het internationale vlak. Natuurlijk, ook daar hebben ze broeders en vooral ook zusters en verandering van spijs doet eten, nietwaar?
Met het Britbat hebben we zeer goede contacten, echter met de zusters valt af en toe niet te werken, want daar zit Engels draad op (links gedraaid).

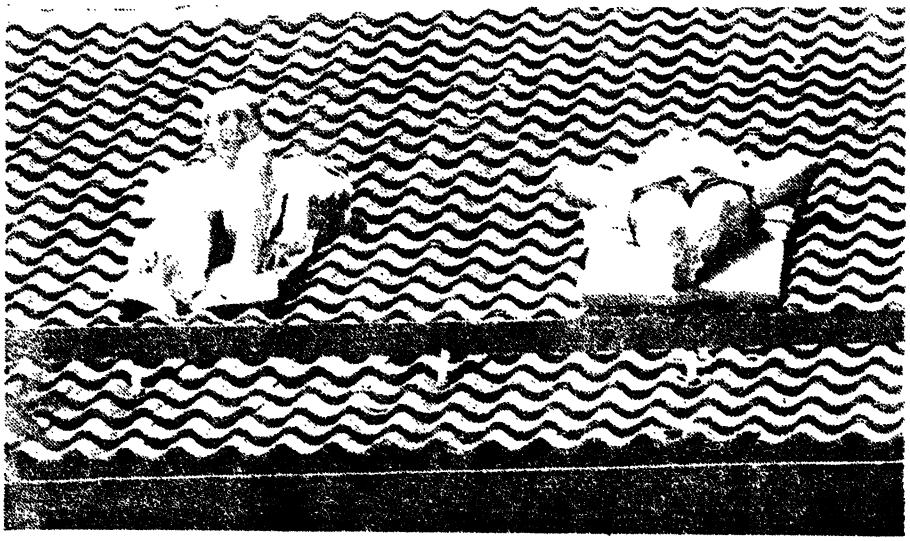
Infuus
Na de overdracht vervolgt onze witte MB, in uitgestrekte draf, de route terug naar het in aanbouw zijnde medisch centrum. Daar aangekomen leggen we de MB aan 'het infuus' om shock te voorkomen en de broederchauffeur controleert het hart op ratelende kleppen en lekkende aderen. Na dit functieonderzoek meldt hij dit keurig aan de hoofdzuster en staat ons witte paradepaardje weer stand-by.
Het medisch centrum in Busovaca is nog steeds in opbouw. Hier en daar moeten nog wat klusjes worden geklaard door de genisten. Deze mensen zien wij graag werken, aangezien deze uit de kluiten gewassen jongelui (jong en lui, geintje!) flink tekeer gaan en zichzelf dusdanig weten te 'verbouwen' dat wij regelmatig werk op de hulppost hebben.

Geslacht
Natuurlijk worden onze hoofdzusters regelmatig bijgeschoold voor de wat intiemere zaken. Dit is noodzakelijk omdat regelmatig personen van het ander geslacht onze toko betreden. Natuurlijk moet je op dat gebied ook op de hoogte blijven. Uiteraard gebeurt dit alles onder de 'serieuze' leidingen van onze Dok. Hopelijk hebben jullie nu een beetje 'n indruk gekregen van wat onze medische groep allemaal doet en kan. Schroom niet, kom gewoon eens een keer langs, het kan best gezellig worden.
OME PIET

Tevredenheidsbetuiging

Maandag 28 juni reikte kap B. Klappe, tijdens het ochtendappel van de B cie, een tevredenheidsbetuiging uit aan het voltallig personeel de Verbindingsgroep. De verbindingsgroep bestaat uit één echte verbindelaar, een administrateur en drie huzaren. Dus zeker geen doorsnee verbindingsgroep.
Sgt[1] Bert Navis viel in de prijzen, wegens zijn inzet als groepscommandant, maar ook omdat hij de centen van de CADI-bar prima beheert. Kpl Wim Bisschp en huzaar Gerrit Bakker kregen hun beloning voor de uitstekende wijze, waarop ze hun werk doen, hoewel ze hier niet voor opgeleid zijn. Dit geldt ook voor Kpl[1] Ronny Jacobs die tevens de groepscommandant op waardige wijze heeft vervangen bij diens afwezigheid. De kpl Volker van Willigenburg kreeg de tevredenheidsbetuiging ook voor het feit, dat hij zijn reeds verworven kennis als operator bij de Monitor Missie heeft doorgegeven aan zijn collega's.

Big brother watching you

Misschien zijn ze niet duidelijk te herkennen, maar ze zijn het echt. De eerste en tweede man van het bataljon. Als de zon zich maar even vertoont, en dat is hier bijna iedere dag, bevinden Ikol Paul Schipper en maj Jean Pierre-Swales zich op deze uitzonderlijke lokatie. Enkele uren per dag houden ze van hieruit de stafmedewerkers in de gaten. Normaal vormen zij samen met maj Arie van Loon een drie-eenheid. Deze heeft vandaag echter om onduidelijk reden verstek laten gaan. Misschien heeft hij wel via de sectie 2 vernomen, dat er een fotograaf van de Playboy in de buurt was.

Wist U dat...

** Sgt[1] Surma Duitse slagers kan zingen met tandenborstel in zijn mond.
** Tlnt Tournier de auto van zijn echtgenote in de prak heeft gereden.
** Ruud? op Freddy Mercury lijkt. Hij een strever is en wij daar van balen.
** Kpl Lemmen veel Inmarsatberichten verstuurd.
Hij geen ABN kan schrijven.
** Ramon en Rob Limbo's zijn.
en ze op het kamp vrij rond mogen lopen.
Ze zelfs geen muilkorf hoeven te dragen.

vervolg op pagina 4

vervolg van pagina 3

** Kpl Stalenhoef maar eenmaal per week doucht.
Hij anders niet kan slapen.
Zijn collega's hier stevig van balen.

** De Kmar grote hoeveelheden whiskeysaus heeft gegeten tijdens de Bravobarbeque.
Ze vervolgens met de MB naar huis reden.

** Kpl' Tanikromo lessen in Surinaams geeft 'toedeloc tang boem'

** Sld Klark Boskman hier gedurende vier maanden nog niet gelachen heeft.
Veel mensen zich nu afvragen of hij dit nog ooit gaat doen.

** Kpl' Payo Pauliena in Split 'Choclat' wordt genoemd.
De mensen daar nog steeds verbaasd zijn dat hij niet afgeeft.

** SM Dik Bersma veel meer meemaakt dan de hele B cie.
Hij dit ook luidkeels ten gehore brengt.

** Majoor Van Loon denkt dat de koerierster van de Bravo voor hem komt.
Ze eigelijk voor de koffie komt.

** Bij Bravo een officier rondloopt die meer regelt om weg te komen dan om een transport te regelen.

** Old Shaterhand is overgegaan van de Bevo naar de slagerij.

** Je met een Terberg niet over het geitenpad kunt rijden.
Een sergeant dacht dat het wel ging.
De Terberg nu zware schade heeft en waarschijnlijk nooit meer zal rijden.

** Een Belgische majoor denkt dat hij in een Audi 80 rijdt.
Deze meer op een Lada lijkt.

Reconnaissance de satisfaction

Lundi 28 Jun, le Capt B. Klappe a décerné un brevet de satisfaction lors du premier appel à l'ensemble du Gp TTr.Le groupe des Tr est composé d'un seul transmetteur, un administrateur et trois soldats des Tp Bl.Donc pas effectivement un réel groupe de trasmetteurs. Le Sgt1 recevait le certificat pour l'ensemble de ses activités en tant qu'organisateur et responsable du groupe, mais également pour la bonne gestion de la cantine. Cpl Wim mais également le blindé Gerrit Bakker ont reçu leur reconnaissance pour la qualité de leur travail alors que celui-ci n'est pas leur travail normal. Cette appréciation vaut également pour Cpl1 Ronny Jacobs qui a également remplacé le responsable durant le congé. Le Cpl Volker van Willigenburg a reçu le certificat entre autre pour avoir transmis les connaissances acquises en tant qu'opérateur lors d'une mission d'observateur à ses collègues.

Un serpent dans les buissons

Les morsures de serpent sont assez rares chez les personnes ayant des bottines et des pantalons longs (lisez les militaires) et les personnes qui ne sont pas tentées de ramasser les serpents (lisez les civils).
Trois serpents vénimeux peuvent être rencontrés, la vipère au long nez, la vipère striée, et la petite vipère. Il existe d'autres sortes heureusement non vénimeuses. Le comportement des serpents est tel qu'ils n'apparaissent que lorsqu'il fait chaud (donc maintenant) et ont une préference pour l'eau et les hautes herbes. Certains se dorent au soleil au milieu de la route. Une morsure peut être d'un gonflement à l'endroit de la morsure accompagné eventuellement de rougeur et d'une tache bleu sans oublier la douleur. D'autres symptômes sont les nausées,vomissements, crampes au ventre, diarrhés, palpitations cardiaques, étourdissements, agitations et troubles divers. La situation normale du militaire néerlandais mais cette fois pour raisons psychiques à l'issue d'une morsure de serpent.

Que faire en cas de morsure:
1. Enlever les bagues et objets serrants à proximité de la morsure.
2. Nettoyer la morsure et la recouvrir d'un pansement serré.
3. Tenir le membre mordu en hauteur.
4. Prévenir au plus vite le groupe médical et évacuer chez le plus proche médecin.

Ne JAMAIS faire à l'issue d'une morsure:
1. Courrir après une morsure; cela fait circuler le sang et donc le poison.
2. Boire de l'alcool; cela masque les symptômes.
3. Mettre un garot; cela pourrait occasionner une amputation ultérieure.
4. Ouvrir la plaie et/ou sucer; oubliez cette fable car cela provoque des dégâts des fibres et accelère la circulation du poison.

vervolg op pagina 5

vervolg van pagina 4

5. Enlever un pansement initial.
6. Essayer d'attraper le serpent même s'il semble mort.

Dans chaque secteur du theatre d'opération un vaccin anti-poison existe. Si possible donnez le plus rapidement le plus de détails du serpent afin de pouvoir distinguer les serpents vénimeux des autres serpents. Prévenir vaut toujours mieux que guérir.

Nouvelles du 1 (BE) Det Tpt

21 Jun 93: Bel 1 et 2 sont de retour de METKOVIC. Fait étrange durant le convoi; la colonne fut ralentie par de fréquents problèmes intestinaux chez les chauffeurs qui durent s'arrêter à plusieurs reprises. Dans la tente cadre surnommée CASA AFRICA nous avons assisté à la reprise des hostilités entre UTU et TUTZI càd le Chef Hoppenbrouwers et le Chef Robette.
22 Jun 93: Départ de Bel 1 et 3 pour Metkovic. Ils ont déchargé la veille à Zenica. C'est le premier convoi humanitaire de l'Adjt Simon comme Comd Coln. Départ d'un convoi Cl I à destination de Split avec le CLC Vanbeselaere, CLC Dieussart, CLC Huybens, CLC Van Hove, Cpl Duchateau et le Cpl Vincart. Le CLC Botti invaincu jusqu'à ce jour a subi sa première défaite en trois sets contre le Chef Goulier au ping-pong. Ce dernier, fort de son succès, refuse de jouer la revanche.
23 Jun 93: Bel 1 et 3 reviennent de Metkovic. La coupure d'eau n'est plus qu'un mauvais souvenir et les douches fonctionnent à nouveau. Le Chef Henrion surnommé Mac Gijver a réussi à dépanner un volvo en cannibalisant un atlas Copco civil à l'abandon.
24 Jun 93: Bel 1 et 3 vont décharger à Tuzla. Les négociants aux différents check-points désirant la moitié de la cargaison, ils ont dû rebrousser chemin et décharger à Zenica. Une grande partie du détachement commence à penser au retour et surtout à la première nuit à la maison qui risque d'être mouvementée. Mesdames, vous êtes averties.
25 Jun 93: Bel 1 et 3 sont repartis vers Metkovic. De grandes bâches blanches reçues des hollandais ont été placées sur les tentes pour faire baisser la température ambiante. L'acrobate Kessen ratera encore une semaine de convois supplémentaire puisqu'il s'est à nouveau mutilé la main pour tenter de rentrer en Allemagne par le prochain vol. Sa tentative a donc capoté et il devra encore nous supporter pendant un mois et demi.
26 Jun 93: Bel 1 et 3 sont de retour au camp. Les pseudo-douaniers inventent de plus en plus de papiers pour empêcher les convois d'arriver à destination mais pour l'instant ça passe toujours. Organisation d'un barbecue pour fêter la nomination au grade de 1Sgt de Penninckx, Coppens, Denis.
27 Jun 93: Journée de repos. La compétition d'athlétisme a dû être annulée par forfait de Bel 1 et 3 qui craignaient une domination écrasante de l'EM et ont ainsi pu échapper à la leçon.

Nieuws van het 1 (BE) Tpt Det

21 Jun 93: Bel 1 en Bel 3 zijn terug uit Metkovic. Het was wel vreemd dat de colonne werd vertraagd door darmproblemen bij de chauffeurs die verschillende keren uit de broek moesten. In de cadertent CASA AFRICA genoemd zijn de gevechten tussen de UTU- en de TUTZIstam hervat met de tussenkomst van Chef Hoppenbrouwers en Chef Robette.
22 Jun 93: Bel 1 en Bel 3 zijn naar Metkovic vertrokken. Ze hebben de vorige dag in Zenica ontladen. Het is het eerste humanitaire konvooi van Adjt Simon als konvooicommandant. Een Kl I konvooi vertrek naar Split met CLC Vanbeselaere, CLC Huybens, CLC Van hove, Cpl Duchateau, Cpl

vervolg op pagina 6

Wie deed het?

Mocht u tijdens het binnenhalen van een VN-vlag, het demonteren van UNPF-kentekenplaten of tijdens het verwijderen van achtergebleven ZIPPO's uit de bar denken goed werk te verrichten dan moeten we u teleurstellen. Immers deze, en nog vele andere goederen, zijn niet van u. Gevolg: de rechtmatige eigenaar mist de volgende morgen ineens een van deze goederen. Na een kortstondig en welgemeend gekanker, overweegt de gedupeerde "Wel of niet aangifte doen bij de KMar". Daar hij meestal denkt dat aangifte geen zin heeft laat hij deze achterwege of stelt zelf een onderzoek in. Mocht hij echter toch besluiten om aangifte van diefstal te doen krijgt hij KMar te horen: "Wij zullen een Proces Verbaal van Onbekende Dader opmaken." Prompt denkt het slachtoffer: "Ja, daar ben ik klaar mee. Daar krijg ik mijn spullen niet mee terug. Bovendien zal het procesverbaal wel binnen de korste keren in het ronde archief verdwijnen." Natuurlijk wekt deze handelswijze van de KMar in eerste instantie de indruk dat er niets aan gedaan wordt. Maar juist de door u verstrekte gegevens kunnen ons uiteindelijk op het spoor van de dader zetten. Misschien is het wel de laatste schakel die we nodig hebben om een proces verbaal van onbekende dader om te zetten in een proces verbaal met bekende dader. Vaak betekent dit ook dat de gedupeerden hun spullen terugkrijgen.
Sociale controle binnen onze leefgemeenschap is echter minstens zo belangrijk dan een speurende en controlerende KMar. Als we op een gezonde manier een beetje op elkaar letten hoeft u waarschijnlijk niet zo vaak naar ons te komen met het idee: "Er zal wel niets aan gedaan worden." Laten we er gezamelijk voor zorgen dat de vraag: "Wie deed het?" niet gesteld hoeft te worden.

Hier had uw berichtt, advertentie of 'wist u datje' kunnen staan!

vervolg van pagina 5

Dieussart en Cpl Vincart. CLC Botti tot nu toe onverslagen heeft heden zijn eerste nederlaag geleden tijdens het ping-pong in drie sets tegen Chef Goulier. Deze laatste, sterk van zijn overwinning, wenst geen terugwedstrijd.

23 Jun 93: Bel 1 en 3 gaan weer naar Metkovic. De wateronderbreking is een slechte herinnering en de douches zijn weer in orde. Chef Henrion, Mac Gijver genoemd, is erin geslaagd een volvo te herstellen door het cannibaliseren van een achtergelaten burger atlas Copco.

24 Jun 93: Bel 1 en Bel 3 gaan naar Tuzla om te ontladen daar. De "handelaars" aan de verschillende check-points wensen de helft van de lading Uiteindelijk zijn ze gaan ontladen in Zenica. Een groot deel van het Det denkt stilaan aan de terugreis en voornaamlijk aan de eerste nacht thuis die veel beloofd. Dames, u bent verwittigd.

25 Jun 93: Bel 1 en Bel 3 zijn gaan laden in Metkovic. Grote witte zeilen gekregen van de Nederlanders worden over de tenten geplaatst om de interne temperatuur te doen dalen. De acrobaat Kesen heeft een bijkomende week convooi gemist daar hij zich weer aan de hand heeft gekwetst met de bedoeling met de volgende vlucht naar Duitsland terug te keren. Het lukte niet en we zullen hem nog twee en een halve maand moeten verdragen.

26 Jun 93: Bel 1 en Bel 3 zijn teurg op de locatie. De pseudo douaniers vinden steeds nieuwe papieren uit om de konvooien tegen te houden maar tot nu toe gaan we door. Een barbecue werd georganiseerd voor de benoeming tot Sgt1 van Penninckx, Coppens, Denis.

27 Jun 93: Rustdag. De athletiek competitie moest uitgesteld worden door forfait van Bel 1 en 3 die schrik hadden voor het overdreven meesterschap van de staf. Ze zijn dus aan een les ontsnapt.

Gehoord bij...

De verbindingen:

80 Hotel dit is 50 Hotel over.
Hé Ben, met Lucas, ben jij dat Ben?
Hier 50 Hotel, dat is correct over.

50 Charlie, hier 50 Bravo over,
.....
50 Charlie, hier 50 Bravo over,
.....
50 Charlie, 50 Charlie, hier 50 Bravo over,
Hier 50 Charlie, u komt gestoord over... eh over,
Hier 50 Bravo, bedankt voor het compliment.

De centrale:

Met de second,
Met wie...??

Entendu par...

Les transmissions:

80 Charlie, ici 50 Hotel over.
He Ben, avec Lucas, est-ce toi Ben?
Ici 50 Hotel, c'est correct over.

50 Charlie, ici 50 Bravo over,
.....
50 Charlie, ici 50 Bravo over,
50 Charlie, 50 Charlie, ici 50 Bravo over,
Ici 50 Charlie vous êtes perturbés over
Ici 50 Bravo, merci pour le compliment.

La centrale

Avec le second,
Avec qui...???

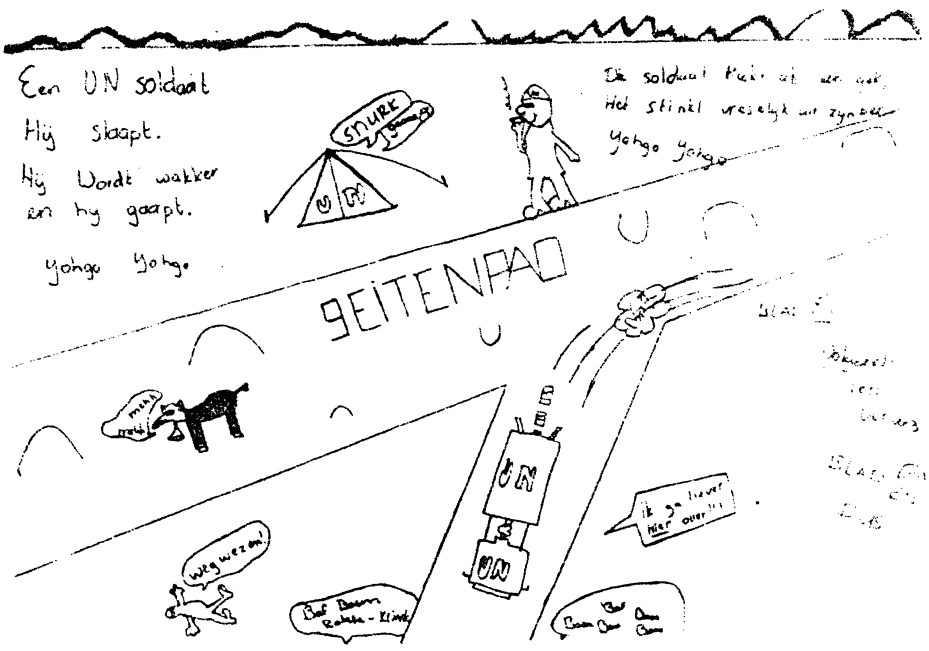
Aangeboden

2° Hands bandenapparaat prijs n.o.t.k. Voor verdere informatie bij Kwikfit B cie

Tot volgende week geitjes!

Fanmail

Afgelopen week bereikte de redactie het bericht, dat ons lijfblad 't Geitenpad zelfs in Altweerterheide wordt gelezen. Menigeen zal zich onmiddelijk afvragen: "Waar ligt dat in hemelsnaam?" We hebben het even voor u opgezocht en gevonden. Het is een peipklein dorpje in de buurt van Weert. In dat Limburgse dorpje woont een jochie van negen jaar en hij heet Mendel. Naar beweert wordt door iemand die hem goed kent (de doom) verslindt hij 't Geitenpad. De getekende grapjes inspireerde hem tot de geplaatste tekening.
Mendel bedankt voor de bijdrage.

1 (NL/BE) VN TBAT

1e jaargang nummer 10 zaterdag 10 juli 1993

't Geitenpad

Weekblad van en voor personeel 1 (NL/BE) VN Transportbataljon

Een origineel idee op wielen

Zondag 4 juli kregen 220 militairen van rotatie T2 en T3 van 1(NL/BE) UN TBat de UNPROFOR herinneringsmedaille opgespeld. Voor rotatie T2 betekende dit na een periode van vier maanden, tevens afscheid nemen van Bosnië. Intussen is het een goede traditie geworden, dat de huiswaartskerenden een geschenk aanbieden aan de achterblijvende eenheid. Dit varieert van een plaquette met foto tot een wandpaneel met authentieke wapens van de plaatselijke strijders. Het tweede peloton van de B cie overtrof deze keer met zijn cadeau alle anderen.

Al weken zitten de mannen van het tweede peloton te broeden op het idee voor een origineel afscheidsgeschenk. Het moet in ieder geval royaal van omvang en bovendien origineel zijn. Plotseling zien ze tijdens een van hun humanitaire ritten op Airfielt Tuzla hun geschenk. Een oude straaljager-simulator dat is pas apart. Natuurlijk is het geen simulator zoals wij die in Nederland kennen. Dit lijkt meer op een cockpit om het in- en uitstijgen te beoefenen. Meteen wordt er onderhandeld maar ondanks de echte Nederlandse handelsgeest lukt het niet om het vreemdsoortige apparaat in handen te krijgen. Opnieuw wordt diep nagedacht.

Juweeltje

Tot sgt[1] Sjors van der Laar en kpl[1] Eric Janssen op het terrein van een warehouse in Metkovic rondlopen en hun oog op een oude GMC-truck valt. Zij hebben beiden dezelfde gedachten en roepen in koor: "Dit wordt ons afscheidscadeau. Hier zal de compagnie van achterover vallen". Snel zoeken ze de autoriteit die het verlossende jawoord kan uitspreken. Het juweeltje blijkt een geschenk van de Amerikanen aan de UNHCR te zijn. Met de beheerder van het terrein valt gelukkig te praten en er gloort hoop. Alleen de door beiden bedoelde GMC kan niet worden afgestaan. De beheerder weet echter nog een ander exemplaar. Lang niet zo mooi en bovendien zit er geen leven meer onder de motorkap. Geen nood, na enig sleutelwerk aan de brandstofpomp komt de benzineslurper weer tot leven. Dan begint de reis naar Vitez, maar lang loopt de GMC niet op eigen benen. Bijna de hele weg moet hij gesleept worden en na een moeizame tocht wordt het geschenk bij Britbat geparkeerd.

OMO schuim

In de volgende weken storten tlnt Frank Janssen en zijn zesentwintig man tellende peloton zich in hun vrije uurtjes vol overgave op de renovatie van hun truck. Eindelijk op 1 juli is de dag van hun laatste konvooi-rit. Al om zes uur 's morgens vertrekt het peloton uit Lukavac en rijdt om elf uur het kamp van Britbat op. Daar staat een hagelwitte GMC met op de zijkant alle namen van de pelotonsleden geschilderd. Boven op de cabine prijkt een groot bord met het opschrift: 'Vitez cowboys Hell on Wheels Rot 2'.

In ijltempo rukken de mannen zich de kleren van het lijf en springen luid joelend in de met Omo-schuim gevulde laadbak van de rustig

vervolg op pagina 2

De stots van de 'Vitez Cowboys' in volle glorie.

Une idée originale sur roues

Dimanche 4 juillet 220 militaires des rotations T2 et T3 du 1(NL/BE) UN TBat UNPROFOR reçurent leur médaille commémorative. Pour T2 ceci signifiait aussi le départ définitif de Bosnie après un terme de quatre mois. Une tradition s'est instaurée au sein du Bn à savoir qu'une rotation offre un cadeau aux restants lors du départ définitif. Cela va de la plaquette en cuivre avec la photo de groupe au panneau avec d'authentiques armes des guerriers locaux. Le cadeau du Pl de la Bravo dépassait cette fois largement les autres.

Depuis plusieurs semaines les gars du deuxième Pl cherchaient une idée originale comme cadeau d'adieu. Ce devait être royal et original. Soudain, ils aperçoivent lors d'une de leurs missions humanitaires à Airfield Tuzla le cadeau tant recherché. Un ancien simulateur de vol sur jet constitue l'originalité. Il ne s'agit évidemment pas d'un similateur comme nous le connaissons aux Pays-Bas. Cela ressemble plus à un cockpit destiné à entraîner l'entrée et la sortie du cockpit. Immédiatement, les pourparlers sont entamés pour s'approprier l'engin mais sans succès malgré l'esprit commercial légendaire du Néerlandais. Il fallait trouver autre chose.

Un petit bijou

Lorsque le Sgt1 Sjors van der Laar et le Cpl 1 Eric Janssen se promènent sur le warehous de Metkovic ils découvrent un ancien camion GMC. Ils ont immédiatement la même pensée et s'écrient:"ceci devient notre cadieu d'adieu. La Cie n'en reviendra pas". Immédiatement, ils recherchent l'autorité pouvant délivrer le 'oui' libérateur. Le bijou semble être un caduau des Américains à l'UNHCR. La discussion avec le responsable du warehous est possible et l'espoir est donc permis. Le GMC concerné ne peut être cédé mais le responsable sait l'existence d'un second exemplaire. Ce dernier est moins beau et le moteur sous le capot a rendu l'âme. Pas de problème, quelques coups de clefs et l'avaleur de carburant reprend vie. Le voyage vers Vitez peut commencer, mais le GMC n'est plus capable de se déplacer indépendamment. Une grande partie du trajet, le GMC doit être tracté et finalement le cadeau est parqué dans les installations de Britbat.

Mousse OMO

Les semaines suivantes, le Slt Frank Janssen et ses vingt-six gars consacrent tout leur temps libre à la rénovation du 'truck'. Finalement, le 01 juillet ils effectuent leur dernier convoi. A six heures ils quittent Lukavac et rentrentnt à onze heures à Britbat. Là, se trouve le tout blanc GMC avec sur les flancs les noms des membres du Pl. Sur la cabine, une pancarte est posé avec l'inscription:'Vitez cowboys Hell on Wheels Rot 2'.
Immédiatement les gars enlèvent les vêtements et sautent joyeusement dans la mousse OMO se trouvant dans la benne du bourdonnant US. Sous la conduite de deux Warriors et de la Kmar le cortège se rend vers Costa Bravo. Au bruit des sirènes et claxons ils annoncent leur arrivée. Le glorieux cortège doit s'arrêter devant un 10T leur barrant le chemin.

Surprise

Il s'agit du 213 qui est en panne depuis le 24 février. Personne du Pl a roulé un seul mètre avec ce Veh et voici qu'il obstrue leur chemin. Le Comd du Pl grimpe dans la cabine et essaie de démarrer. Un miracle se produit. Il fonctionne. "Il s'agit sans aucun doute d'un cadeau d'adieu de la compagnie" dit un Frank Jansen fort étonné. Lorsque la caravane arrive sur la plaine de volley, le Comd de Pl remet officiellement le cadeau au Comd de Cie le Capt B. Klappe et l'invite à faire un tour au volant du cadeau d'adieu. Quiconque rentre dans l'enceinte du camp Costa

vervolg van pagina 1

brommende Amerikaan. Onder begeleiding van twee Warriors en de Kmar zet de stoet zich in beweging richting Costa Bravo. Met loeiende sirenes en claxons kondigen ze hun komst al van verre aan. De glorieuze intocht stopt echter plotseling als een tientonner de weg verspert.

Verbaasd

Het is de 213, die al vanaf de 24 februari met schade stilstaat. Niemand van het peloton heeft er ooit een meter in gereden en nu belemmert hij tot overmaat van ramp de doorgang. De pelotonscommandant klimt in de cabine van het obstakel en probeert te starten. Een wonder geschiedt. Hij loopt. "Ik zal het maar als een afscheidscadeau van de compagnie beschouwen" zegt een verbaasde Frank Janssen. Als de caravaan uiteindelijk op het volleybalveld tot stilstand komt draagt de pelotonscommandant het cadeau officieel over aan de kapitein B. Klappe en nodigt hem tegelijkertijd uit voor een rondje achter het stuur van het afscheidsgeschenk. Wie nu de poort van Costa Bravo binnen rijdt wordt overduidelijk herinnert aan het 2e pel B cie van rotatie T2

Bravo se souvient sans aucun doute du deuxième Pl de la Cie B rotation T2.

Mooiste baan

Hier een briefje van de 'shovelpiloot' met z'n Rayban en overdreven harde muziek. Samen met mijn collega-machinist, Patric Perik maken we deel uit van het Geniepeloton en zijn geplaatst bij de A cie. Wij zijn verantwoordelijk voor de wiellaadschop en de peljob. De peljob is een klein rupskraantje, waarmee je o.a. sleuven kunt graven. Zoals waarschijnlijk veel anderen vind ik dat ik de mooiste baan heb. Regelmatig zie ik mensen zwoegen aan iets dat ik samen met

vervolg op pagina 3

Beloningen bij de SSV cie

Tijdens het middagappel op zaterdag 03 juli reikte plv BC J. Swales aan sgt Mark van Leeuwen een tevredenheidsbetuiging uit. Mark is werkzaam bij de sectie S1 van het bataljon en is hoofd van de secretarie. Hij kreeg zijn tevredenheidsbetuiging niet alleen omdat hij zijn eigen werkzaamheden op voorbeeldige wijze uitvoert, maar ook omdat hij de adjudant personeelzaken op uitstekende wijze heeft vervangen tijdens diens verlof. Tevens heeft Mark door zijn opgewekte en enthousiaste manier van optreden bijgedragen aan de goede interne en externe contacten van de sectie S1.

Op deze dag viel nog een aantal militairen in de prijzen. Commandant SSV cie, kapitein F. Keus-Both, reikte aan aooi H. Spijker een tevredenheidsbetuiging uit, omdat hij op een zeer goede en gedreven wijze de functie van CSM

Een zichtbaar trotse Mark van Leeuwen.

heeft vervuld. Maar ook, omdat door zijn inzet de lokatie van de

De andere 'beloonden' willen ook wel op de plaat.

SSV cie een volwaardig kamp is geworden. Sgt Molenhuis werd beloond voor de goede werzaamheden die hij op een enthousiaste manier uitvoerde voor de beveiliging van het kamp. sld[1] Kepers ontving de oorkonde en geldelijke beloning voor zijn niet aflatend enthousiasme en kennis bij uitvoering van zijn taak op de geneeskundige hulppost en zijn inzet tijdens de geneeskundige ondersteuning van de tranporten. 'Last but not least' kregen sgt[1] Braedwijk, kpl[1] De Kruijf, kpl[1] Mertens, kpl[1] Kuitert, kpl Doornbos en kpl Henricussen een tevredeheidsbetuiging. Zij behoren allen tot het Onderhoudspeloton en werden beloond voor hun inzet, die leidde tot een hoge inzetbaarheid van het materieel. Vooral hun positieve instelling tijdens het werk droeg bij aan de grote onderlinge saamhorigheid van het peloton.

---

vervolg van pagina 2

mijn machine veel beter en sneller kan. Vanaf het moment dat ik hier ben probeer ik iedereen van dienst te zijn. Woorden als: "Oh, hardstikke tof, dat scheelt heel wat werk", hoor ik dan ook regelmatig. Het is bijzonder leuk dat ik door mijn werk niet alleen bij de A cie, maar ook bij de SVV cie veel mensen leer kennen en zelfs vrienden heb gemaakt.
Wel wil ik nog kwijt dat ik hier pas heb ervaren, hoe belangrijk privacy is. Gelukkig zit ik in mijn shovel vaak lekker alleen met mijn eigen muziek. Als ik dan ergens de balen van heb trap ik het gas wat dieper in. Trouwens dat doe ik ook weleens als ik supervrolijk ben. Zeg nou zelf, wat is er nog mooier dan scheuren op ed shovel.
Tot ziens kpl **Jop van Haaren**

Qui est l'auteur

En enlevant un fanion UN, en démontant une plaque minéralogique UNPF ou en emportant un

vervolg op pagina 4

vervolg van pagina 3

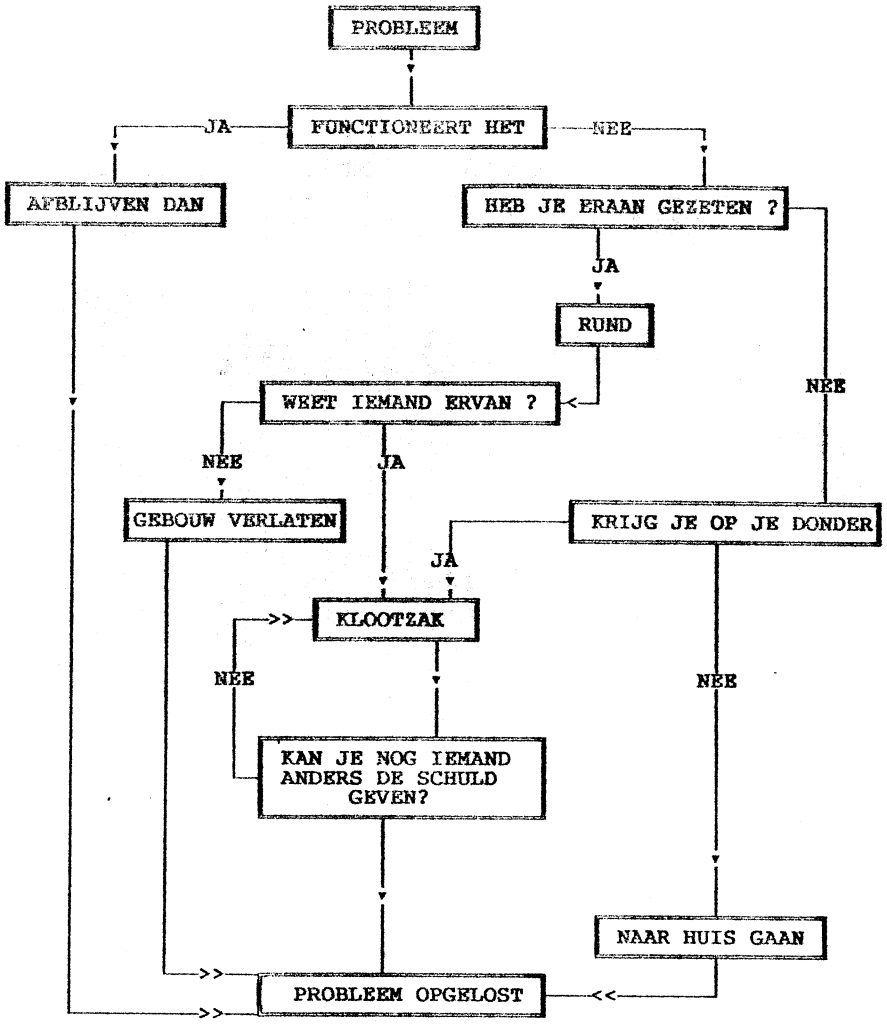
ZIPPO qui trainait sur le bar vous n'accomplissez aucune action d'éclat. Ces biens ainsi que d'autres ne sont pas votre propriété. Conséquence: le propriétaire légitime manque le lendemain cequi lui appartient. Après quelques moments de rage le dupe se demande "est-ce que je préviens la Kmar?'. Souvent il se dit que cela ne sert à rien et ne le fait donc pas ou fait lui-même l'enquête. S'il décide malgré tout d'avertir la Kmar il reçoit comme réponse: Nous établirons un procès-verbal contre inconnu." La victime se dit:"Cela ne me rendra pas mes affaires. De plus, rapidement ces papiers passeront dans les archives." Cette attitude donne rapidement l'impression que tout cela ne sert à rien et que rien ne sera fait pour retrouver les biens. Pourtant, vos informations permettront peut-être de trouver la trace du coupable. Il s'agit parfois du maillon nécessaire pour transformer le procès-verbal d'inconnu vers auteur connu. Ceci signifie également que les dupés retrouveront leurs biens.

Le contrôle social au sein de notre société est aussi important qu'une action inquisitoriale de la Kmar. En surveillant de manière saine nos alentours le nombre d'appel à la Kmar diminuera sensiblement et évitera de se dire "Cela ne sert à rien". Veillons ensemble afin que la question: "Qui est l'auteur?" ne soit plus nécessaire.

Attentie!

Vanaf zaterdag 1 juli 1993 zendt Radio Nederland Wereldomroep elke week een speciaal programma uit. Dit programma is bestemd voor Nederlandse VN-militairen in voormalig Joegoslavië. Het tijdstip van uitzending is:
Elke zaterdag tussen 10.30 - 11.25 uur.
Uw wereldontvanger moet u afstemmen op een van de volgende frequenties:
9590 KHZ (31M BAND) of
11730 KHZ (25M BAND)
Voor nadere gegevens verwijzen we naar de Dutch-Post.

Model standaardprobleemoplossing

'Een bijzondere dag'

Iedere morgen om 07.10 uur gaat het bataljon via de NOS 1008 AM in Nederland de ether in. Via het programma 'Een bijzondere dag' laten we het thuisfront weten hoe de toestand hier is en vertelt iedere dag een van ons zijn persoonlijke belevenissen. Na 152 uitzendingen wilde de redactie van 't Geitenpad wel eens weten hoe de luisteraars over het programma denken. Na een oproep om te reageren dwarrelden enkele tientallen brieven bij de redactie binnen.
Wij selecteerden een paar leuke reacties en drukten ze voor jullie af. Hopelijk put een aantal van jullie hier moed en motivatie uit om de bekende twee minuten vol te praten al kost dit soms wel eens wat moeite.

Fam A.j.Soest uit Amsterdam
Tijdens het verblijf van onze zoon in voormalig Joegoslavië hebben wij veel geluisterd. Het gaf ons toen veel steun en wij luisteren nog steeds.

Mevr A.C. Meurs
Sinds ongeveer drie weken gaat bij mij, precies om 7 uur, 's morgens de radio aan. Natuurlijk afgestemd op Nederland 5. Eerst het nieuws en dan.....'Het Dagboek'. Ik kijk er iedere dag weer naar uit. Het is alsof ik even bij jullie ben. Ik geniet van de alledaagse dingen die verteld worden. Het weer, het eten, het werk, de pech en het plezier. Kortom het dagelijkse leven. Door

vervolg op pagina 5

vervolg van pagina 4
dit dagboek heb ik het gevoel, de dag te beginnen heel dicht bij degene die me het meest na is.

Mevr Diny van Dellen
Door de verhalen uit 'het dagboek' ben ik een stuk rustiger dan ik zou zijn als ik alleen de nieuwsberichten en actualiteiten programma's zou volgen.

Mevr Tineke Tuinder
Ga er mee door! Het is een uniek gebeuren. Elke dag brengt dit programma het verre Bosnië even dichtbij. Juist de details, die nooit door RTL 4 of de NOS worden uitgezonden zijn zo leuk om te weten. Keep up the good work!

Mevr A. Veldkamp Brinkman
Ik ben heel blij met dit onderdeel van 1008 AM. Voor mij is het zelfs zo belangrijk, dat ik mijn werktijden ervoor heb veranderd. 's Avonds werk ik een uur langer om 's morgens te kunnen luisteren. Tijdens het nieuws ben ik nog maar half wakker, maar als het woord Busovaca of Vitez valt ben ik van top tot teen wakker.

Mevr De Vries Slootkade
Na alle vreselijke TV-beelden ben ik blij tijdens het dagelijkse praatje te horen dat het bij jullie wel meevalt. Ieder keer als ik geluisterd heb voel ik me een stuk rustiger.

Chris en Wil Voerman
Na alle gruwelijke beelden van de journaals en actualiteitenprogramma's is 'Het Dagboek' een verademing. Hier horen we over de gewone dingen die dagelijks bij de A, B, en SSV cie gebeuren, zoals konvooirijden, onderhoud, het menu of de volleybalwedstrijd. "Gisteren at Rolf broccoli" zeiden we onlangs tegen vrienden. Op zo'n moment realiseer je pas hoe belangrijk, ogenschijnlijk, kleine dingen zijn. Ga er vooral mee door.

Mevr N. de Raadt
Ik weet dat 'Ons dagelijks dagboek' geheel op vrijwillige basis wordt voorgelezen en ook weet dat het aantal vrouwelijke militairen niet groot is. Het valt echter op dat het vrouwelijke deel weinig van zich laat horen. Misschien moet het praatje bij hen meer onder de aandacht worden gebracht. Sinds 1 maart liggen pen en papier naast de radio om interessante zaken op te schrijven. Daarom vraag ik iedereen om duidelijk en langzaam te spreken.

Sm A. Zwingelaar
Zelf luister ik altijd naar het programma in de auto op weg naar mijn werk. Als ik het goed heb begrepen bent u gestart met een eigen bataljonsblaadje. Is het mogelijk om er een naar bovenstaand adres te sturen. Nog veel succes met uw radiopraatje.

Un serpent dans les buissons

Les morsures de serpent sont assez rares chez les personnes ayant des bottines et des pantalons longs (lisez les militaires) et les personnes qui ne sont pas tentées de ramasser les serpents (lisez les civils).
Trois serpents vénimeux peuvent être rencontrés, la vipère au long nez, la vipère striée, et la petite vipère. Il existe d'autres sortes heureusement non vénimeuses. Le comportement des serpents est tel qu'ils n'apparaissent que lorsqu'il fait chaud (donc maintenant) et ont une préference pour l'eau et les hautes herbes. Certains se dorent au soleil au milieu de la route. Une morsure peut être d'un gonflement à l'endroit de la morsure accompagné eventuellement de rougeur et d'une tache bleu sans oublier la douleur. D'autres symptômes sont les nausées,vomissements, crampes au ventre, diarrhés, palpitations cardiaques, étourdissements, agitations et troubles divers. La situation normale du militaire néerlandais mais cette fois pour raisons psychiques à l'issue d'une morsure de serpent.

Que faire en cas de morsure:
1. Enlever les bagues et objets serrants à proximité de la morsure.
2. Nettoyer la morsure et la recouvrir d'un pansement serré.
3. Tenir le membre mordu en hauteur.
4. Prévenir au plus vite le groupe médical et évacuer chez le plus proche médecin.

Ne JAMAIS faire à l'issue d'une morsure:
1. Courrir après une morsure; cela fait circuler le sang et donc le poison.
2. Boire de l'alcool; cela masque les symptômes.
3. Mettre un garot; cela pourrait occasionner une amputation ultérieure.
4. Ouvrir la plaie et/ou sucer; oubliez cette fable car cela provoque des dégâts des fibres et accelère la circulation du poison.
5. Enlever un pansement initial.
6. Essayer d'attraper le serpent même s'il semble mort.

Dans chaque secteur du th^atre d'opération un vaccin anti-poison existe. Si possible donnez le plus rapidement le plus de détails du serpent afin de pouvoir distinguer les serpents vénimeux des autres serpents. Prévenir vaut toujours mieux que guérir.

Wist U dat...

**Kapitein Klappe zijn floppy's op 50 graden wast.
Zo hij zijn computervirus wil bestrijden.
Hij niet weet dat het alleen op 90 graden lukt.
**Majoor Van Loon enkel middel aangrijpt om zijn naam in 't Geitenpad te krijgen.
Hem dit deze week weer gelukt is.
**De tlnt Van Lieshout dacht dat hij met de trekzaag ook de beste

vervolg op pagina 6

Nouvelles du 1 (BE) Det Tpt

28 Jun 93: Départ de Bel 1 pour Lukavac et de Bel 2 pour Metkovic. Bel 3 commence sa semaine de maintenance-garde. Le Chef Quattanens n'a toujours pas trouvé la bonne dose pour faire le café. En y ajoutant du chocolat en grains on obtient du cacao.

29 Jun 93: Après six jours sans courrier le CLC Suvee notre facteur attitré a battu tous les records en ramenant TREIZE sacs via les anglais et un sac de lettres via les Hollandais. Bel 1 revient de Lukavac et Bel 2 de Metkovic. Notre Det fera l'objet d'un article dans le Knack puisque l'un de ses journalistes est parmi nous pour quelques jours.

30 Jun 93: Départ de Bel 1 pour aller charger à Metkovic et de Bel 2 pour aller décharger à Lukavac. Le Cpl Bongiorno a réussi à réparer un frigo en panne chez les Hollandais. Nous disposons à présent d'une chaîne Hi-Fi et d'une cinquantaine de CD pour le MOVING BAR. Visite durant l'après-midi du Général Morillon qui s'est adressé au Det et a autorisé une séance de photos avec les hommes pour la plus grande joie de ceux-ci.

01 Jul 93: Retour de mission de Bel 1 et de Bel 2. Depuis la veille au soir le Capt Bryon mis en place à la Log Base Split est en visite chez nous pour prendre connaissance du système de travail à l'Appro et au bureau S4. C'est un nouvel atout pour le Det de pouvoir disposer d'un Belge à Split afin de nous faciliter le travail. L'Adjt Bonte arrive aussi en renfort au bureau S4 du Bn (NL/BE). Nomination du Sdt Tallier au grade de Cpl.

02 Jul 93: Départ de Bel 1 et de Bel 2 pour Lukavac. Retour d'un convoi Log de Split composé de 1Mdl Hoppenbrouwers, Mdl Tas, 1SgtMaj Payen, CLC Mongue, Cpl Rassart, Cpl Hauzeur, Cpl Diblas, Cpl Dupont après une mission de trois jours. Articles intéressants: 02 palettes de jupiler après une rupture de stock de 15 jours et des colis en provenance d'Ossendorf et Westhoven ainsi que pas mal de pièces pour réparer le volvo accidenté.

03 Jul 93: Retour de Bel 1 et Bel 2 de Lukavac. Départ d'une mission Log de trois jours à Split avec les Cpl Fulster, Pasqualicchio, Maessckal, Vanaubel.

04 Jul 93: Remise de médaille pour le Bn (NL/BE). Nous participons à la cérémonie avec une délégation. Elle est suivie d'un repas pris en commun par les Belges et les Hollandais. Nos cuisiniers ont préparé des frites et du poulet pané. Il y a également des brochettes et du steak au barbecue au menu mais préparés par la cuisine Hollandaise.

05 Jul 93: Départ de Bel 1 et de Bel 2 pour Tuzla. Retour de la mission Log du 03 Jul. Après cinq jours sans courrier le CLC Suvee nous a amené ONZE sacs via les Anglais.

Nieuws van het 1 (BE) Tpt Det

28 Jun 93: Vertrek van Bel 1 naar Lukavac en van Bel 2 naar Metkovic. Bel 3 begint zijn week wacht en onderhoud. Chef Quattanens heeft nog steeds de goede maat voor de koffie niet gevonden. Met bijvoegen van chocoladekorrels bekomt men cacao.

29 Jun 93: Na zes dagen zonder post heeft onze aangestelde postduif al de records gebroken door DERTIEN zakken via de Engelsen en EEN zak via de Nederlanders mee te brengen. Bel 1 komt terug uit Lukavac en Bel 2 uit Metkovic. Een artikel over ons Det zal in Knack verschijnen daar èèn van hun journalisten voor enkele dagen bij ons is.

30 Jun 93: Bel 1 vertrekt naar Metkovic en Bel 2 gaat ontladen in Lukavac. Cpl Bongiorno heeft een frigo van de Nederlanders kunnen herstellen. We beschikken nu over een HI-FI installatie en een vijftigtal CD voor onze MOVING BAR. Bezoek tijdens de namiddag van Generaal Morillon die zich tot het Det heeft gericht en een foto-party heeft toegestaan tot grote vreugde van de mannen.

01 Jul 93: Bel 1 en 2 zijn terug. Sinds gisteravond is Kapt Bryon, Belgisch versterking op de sectie 4 van het Bat Staf is ook een bijkomende troef. Sdt Tallier wordt tot Cpl benoemd.

02 Jul 93: Bel 1 en 2 vertrekken naar Lukavac. Een Logconvooi samengesteld uit 1Sgt Hoppenbrouwers, Sgt Tas, 1 SgtMaj Payewn, CLC Mongue, Cpl Rassart, Cpl Hauzeur, Cpl Diblas, Cpl Dupont zijn terug uit Split na een driedaagse opdracht. Belangrijke artikellen: 2 pallets Jupiler na een stockbreuk van vijftien dagen, collis komende uit Ossendorf en Westhoven en een groot aantal wisselstukken voor de beschadigde Volvo.

03 Jul 93: Bel 1 en 2 zijn terug uit Lukavac. Een Logvonvooi vertrekt voor drie dagen naar Split met Cpl Fulster, Pasqualicchio, Maessckal, Vanaubel.

04 Jul 93: Medaille uitreiking voor het (NL/BE) Bn. Een delegatie van ons Det meemt deel aan de plechtigheid. Deze wordt gevolgd door een maaltijd voor de Belgen en de Nederlanders. Onze koks hebben frieten en gepaneerde kip voorbereid. Er zijn ook brochetten en steaks bij de barbecue klaargemaakt door de Nederlandse keuken.

05 Jul 93: Bel 1 en 2 vertrekken naar Tuzla. Het Logconvooi vertrokken op 03 Jul is terug. Na vijf dagen zonder post brengt CLC Suvee ELF zakken van bij de Britten mee.

vervolg van pagina 5

was.
Hij na een zeer matige prestatie zachtjes afdroop.
Deze luitenant nu toch twee sterren draagt.
**Majoor Van Loon woensdag met verlof vertrok.
Hij de reis naar Split niet in de Iveco-bus wilde maken.
Daarom zijn chauffeur met de MB moest voorrijden.
Deze MB onderweg pech kreeg.
De majoor toen toch maar met zijn plunjebaal in de bus kroop.
De Batstaf hier hartelijk om gelachen heeft.
**De nieuwe S3 nu al het 'nieuwe bataljonsbeertje' wordt genoemd.

1 (NL/BE) VN TBAT

1e jaargang nummer 11 zaterdag 17 juli 1993

't Geitenpad

Weekblad van en voor personeel 1 (NL/BE) VN Transportbataljon

Klein-terrein voetbal op Bravo

Binnen het transportbataljon wordt nog altijd veel gesport. Dat zal het een en ander te maken hebben met het goede weer wat we hier de hebben. Ook onderling willen de compagnieen nog wel eens een competitie opzetten. We hebben al het een en ander kunnen lezen over volleybaltoernooien, maar Nederlanders zullen Nederlanders niet zijn als er ook niet werd gevoetbald. We ontvingen van Kpl Jurgen van de Kieboom het verslag van het voetbaltoernooi dat op zondagmiddag 11 juli werd gespeeld op het terrein van de Bravo compagnie in Vitez.

Zondagmiddag jl. heeft onze sportvriend van de Stafcompagnie, Sgt Mike Beckers in samenwerking met zijn collega's van de Bravo compagnie een zogenaamd klein-terrein voetbaltoernooi georganiseerd. Twee teams van de Bravo compagnie, één van de Alfa en één van de Staf deden mee. Voor de staf speelden bijna allemaal mensen van rotatie T-5 mee die nauwelijks een week in Bosnië zaten. Deze acht waren: Örgün Ahlan, Peter Schipper, André de Rooy, Wim Beyer, Niels Sparnaay, Edwin Kechaf, Marcel van Haren, en ondergetekende, Jurgen van de Kieboom. Al snel was bij ons te zien dat we nog nooit met elkaar hadden gevoetbald. In de eerste wedstrijd was er nog maar weinig samenhang in ons spel te bespeuren. Deze eerste wedstrijd was tegen het tweede team van de Bravo. Het was een moeizame strijd maar wel met kansen aan beide zijden. Uiteindelijk bleek de uitslag uit de overbekende brilscore te bestaan: 0-0.

Het winnende team van de Alfa compagnie. Vlnr. boven: Ed Daniel, Carlo Hendriks, Serge Souwen en Jeffrey van de Berg. Beneden: Frits van Houten, Michel Kool, En Robert Meinke. Niet op de foto: Daniël Gallici.

Samenwerking

De tweede match was er zowaar al iets van enige samenwerking in ons team te bespeuren. Helaas, het kon niet baten, de Alfa compagnie was gewoonweg te sterk voor ons. Duidelijk was te zien dat zij toch al iets langer met elkaar voetballen. Daarnaast hebben ze mensen in huis die uitstekend met het ronde leer overweg kunnen. 2-0 werd het. Voor hen dus. Ook onze laatste wedstrijd ging verloren, wederom met 2-0. Dit keer was Bravo 1 ons de baas. Ondanks, al zeg ik het zelf, een prima eerste helft van ons eigen 'elftal' moesten we na rust toch buigen. Met deze uitslagen eindigden we uiteindelijk op de laatste plaats. We hopen wel, door veel meer samen te gaan spelen, binnen niet al te lange tijd een serieuze concurrent te worden voor de andere compagnieën. Ondanks

vervolg op pagina 2

Centre médical Nunspeet

Les guérisseurs du centre médical Nunspeet vont essayer de se présenter. Le chef du team est le DJ (docteur Johan), avec sous ses ordres un certain nombre d'infirmières, d'étudiants, et d'étudiantes, disponibles jour et nuit. Parés de croix rouges nous suivons la meute blanche sur les maivais et surtout poussiéreux chemains.

La 'camper'(ambulance) est dotée de nombreux analgésiques et autres médicaments secrets. De plus, elle (bien sûr féminin) est équipée des moyens pour une rencontre intime. Notre devise est donc:"vous demandez,nous exécutons". Vous aurez constaté que nos frères et soeurs sont très souples dans leurs techniques de recherche lors des convois. Lorsque quelqu'un devient malade durant les convois, vous entendez dans les porto's:"Hotel, ici Roméo, un malade dans le véhicule 4, over". L'infirmière accompagnée de son bras droit le jeune frère accourent vers le Veh concerné pour souvent constater que ce n'est pas grave. Tout d'abord, ils mettent le ou la patiente à l'aise. Grâce à leur qualité oratoire, ils s'adressent au patient tellement follement qu'il deviendrait malade s'il ne l'était déjà. Ce dernier sert principalement au maintien de leur habilité. Après avoir établi leur diagnostic et quelques traitements sévères, le patient est évacué, si nécessaire, vers l'installation médicale agréée-(est-ce toujours clair?). Bien sûr, après avoir averti DJ.

Lien britannique

Il se peut que le patient soit évacué vers un centre médical d'un autre bataillon.Ceci ouvre évidemment de nouvelles perspectives internationales. Evidemment, ils possèdent aussi des frères et soeurs et un changement de nourriture ouvre toujours l'appétit, n'est-ce pas? Nous avons de très bons contacts avec BritBat mais les rapports avec les soeurs Anglaises sont parfois difficiles.

Transfusion

Après le transfert, la MB blanche se rend vers le centre médical en construction. Là, une transfusion est placée sur l'ambulance pour prévenir l'état de choc et le frère-chauffeur contrôle le coeur, les pistons et les tuyaux. Après ce contrôle général, il le signale à l'infirmière et l'ambulance est prête pour une nouvelle mission.Le centre médical de Bussovaca est toujours en construction. Quelques petits travaux par les gars du génie sont encore nécessaires. Nous les aimons bien car ces jeunes gars veillent par leurs travaux à nous donner du travail dans notre infirmerie.

Sexe

Evidemment, nos infirmières doivent régulièrement être réécolées pour certaines choses plus intimes. C'est nécessaire puisqu'elles sont régulièrement confrontées à des patients de l'autre sexe. Cette connaissance s'impose donc. Evidemment, tout cela se déroule sous le contrôle 'sérieux' de notre Doc. Espérons qu'ainsi vous savez ce que nous faisons dans notre groupe médical. Ne soyez pas inquiet et venez nous rendre visite, cela peut être agréable.

Quelques membres de l'équipe devant le centre médical Nunspeet.

vervolg van pagina 1

de hitte was het een prima toernooi. De winnaar was het team van de Alfa compagnie. Dit bestond uit: Michel Kool, Serge Souwen, Jeffrey van de Berg, Frits van Houten, Robert Meinke, Daniël Gallici, Carlo Hendriks, en Teamcaptain Ed Daniël. Gefeliciteerd heren! En alle teams, medewerkers en supporters hartelijk bedankt. Dit doen we nog eens over.

Wist U dat...

** De Smmb Hapré van de B-cie bekend is als Winnetou.
-Hij de sokken en schoenen van de CSM probeert te gebruiken.
-Hij al letterlijk en figuurlijk kennis heeft gemaakt met de HVO

** De doc verslingerd is aan vunzige literatuur.
-hierdoor zijn naam omgedoopt is.
-Hij nu Johan de 'porno'Graaf wordt genoemd.

** Een Belgische Kapitein zichzelf Capitain J.P. Sartre noemt.
-Dit wellicht iets te maken heeft met de literatuur die hij leest.

** Mike Beckers aan twee Kroaten om koffie vroeg.
-Ze hem niet hebben begrepen.
-Ze toen zijn haar hebben geknipt.

** Er bij de staf een zeer ijdele Adjudant rondloopt.
-Deze onder valse voorwendselen de föhn leent van de Dames op de compagnie
-Hij zegt deze te gebruiken om zijn foto's te drogen.
-Hij naar het schijnt daarmee zijn borsthaar droogt.

** Enkele officieren van de staf verslaaft zijn aan 'Risk'.
-Dit spelletje vaak aggressieve taferelen oplevert.
- Men elkaar zelfs overdag niet meer kan luchten.

** De Mercedes nog niet is opgehaald.
-De kat ook nog niet is teruggekomen.

** De Dominee meer chaufeuruurtjes draait dan zijn (co) piloot.

** De S1 het archief heeft bijgewerkt.
-Men nog nooit zo'n grote puinhoop bij de staf heeft gezien.

vervolg op pagina 4

Afname MLV-proeven

De enige echte sportspier van het transportbataljon Sgt 1 Mike Becker is van plan om MLV-proeven af te gaan nemen. Hij is wel zo aardig geweest om dit op geheel vrijwillige basis te laten gebeuren. Het MLV bestaat uit vijf 'kleine proeven' en een 'vijfkilometerproef'.

Al deze onderdelen worden op kamp 'Costa Bravo' afgenomen en wel op de volgende data:

** 31 Juli 1993 ** 01 Augustus 1993 ** 07 Augustus 1993 **
08 Augustus 1993 ** 14 Augustus 1993 ** 15 Augustus 1993 **

Voor al deze data gelden de volgende tijden en vereisten:

KLEINE PROEVEN & VIJF KILOMETER DUURLOOP				
TIJD AFNAME	ONDERDEEL	EIS A CAT (*)		
		M	V	
13.00 - 14.30	TOUWKLIMMEN	7.50	6.00	MTR
	HANDGRANAAT WERPEN	30	20	MTR
	100 METER SPRINT	16.0	19.0	SEC
14.30 - 16.00	VERSPRINGEN	3.90	3.10	MTR
	1000 METER TEMPOLOOP	4.20	5.10	MIN
16.00 - 17.00	5000 METER DUURLOOP	23.15	27.45	MIN

Het tenue voor de kleine proeven bestaat uit: Gvt, helm, en wapen. Helaas heren pistooldragers, als u dacht hier goed weg te komen heeft u het mis: Het wapen dient namelijk een UZI te zijn. Voor de vijfkilometerproef is het tenue vrij. Kogelwerend vest mag, maar wordt sterk afgeraden. Niet alle proeven hoeven op dezelfde dag worden afgelegd. Mocht het tijdstip even niet uitkomen dan kunnen de resterende onderdelen ook op één van de andere data worden afgenomen. Als alle proeven volgens de eisen worden afgelegd krijgt u een prachtige bronzen MLV-speld en een diploma voor thuis aan de muur. Voor deelnemers boven de 30 jaar gelden andere vereisten. Deze kunt u navragen bij Sgt 1 Becker. Ook straffe rokers schijnen dit te kunnen halen, denk dus niet: 'dit is te zwaar voor mij.' Uiteraard zijn ook de dames van harte welkom.

INSCHRIJVEN KAN VOOR: BRAVO BIJ CSM B-CIE
ALFA BIJ SPORTCOORD. A-CIE
STAF BIJ SGT1 BECKER, OF SGT1 BODECKER

Pozdravites

Iedereen weet ondertussen de weg te vinden naar de sectie voorlichting om een groetje voor het thuisfront in te leveren. Via de Dutch Post komt een zgn 'Pozdravite' ook in Nederland terecht. De laatste tijd leveren sommige mensen soms wel vier tot acht groetjes per week in. Daar is de ruimte niet voor. Probeer het bij één per week te houden en je te beperken tot het thuisfront. Je collega's van het Bataljon kun je tenslotte ook op een andere manier de groeten doen.

Tournoi de mini-footbal

Au sein du Bn Tpt, le sport reste une activité importante. Les bonnes conditions atmosphériques facilitent certainement cela. Les Cies souhaitent également mettre sur pied une compétition. Nous vous avons déjà informés à propos du tournoi de volley mais les Néerlandais ne seraient pas des Néerlandais s'ils ne jouaient pas au footbal. Nous avons reçu du Cpl Jurgen van de Kieboom le reportage du tournoi de mini-footbal qui s'est déroulé dimanche 11 juillet sur le terrain de la Cie Bravo à Vitez.

Dimanche après-midi, notre responsable sportif du Bn ,le Sgt Mike Beckers, en collaboration avec ses collègues de la compagnie Bravo, a organisé un tournoi de mini-footbal. Deux équipes de la Bravo, une de la Alpha et une de l'EM participaient au tournoi. Pour l'EM, l'équipe était composée principalement de gens de T5 qui n'étaient que depuis une semaine en Bosnie. Ces huit joueurs se nommaient: Orgün Ahlan, Peter Schipper, André de Rooy, Wim Beyer, Niels Sparnaay, Edwin Kechaf, Marcel van Haren, et l'auteur du reportage, Jurgen van de Kieboom. Très vite le manque de coopération était visible entre ces nouveaux amis. Très peu de collaboration pouvait se constater lors de la première rencontre. Celle-ci nous opposait à la deuxième équipe de la Bravo. Ce fut un combat pénible avec des occasions ratées de part et d'autre. La rencontre se terminait par un classique score vierge de 0-0..

Coopération

La deuxième rencontre laissait apparaître un rien de collaboration au sein de l'équipe. Malheureusement, l'adversaire était manifestement trop fort. Il s'agissait de l'équipe de la Cie Alpha. Il était clair que ce n'était pas leur première rencontre. De plus, certains d'entre-eux savent vraiment bien manipuler un ballon rond. Le résultat: 2-0. Ensuite, ce fut le tour de la Bravo deux. Malgré une très bonne première mi-temps, sans chauvinisme de ma part, nous avons dû nous incliner. Avec ces résultats, nous nous classons évidemment dernier. Nous espérons, grâce à un entrainement collectif, devenir rapidement un adversaire de qualité pour les autres compagnies. Malgré la chaleur torride, ce fut un beau tournoi. La victoire revient à la Cie Alpha. L'équipe se composait de : Michel Kool, Serge Souwen, Jeffre van de Berg, Frits van Houten, Robert Meinke, Daniël Gallici, Carlo Hendricks, et le Teamcaptain Ed Daniël. Félicitations messieurs! A tous les participants, collaborateurs et spectateurs, merci. Nous recommencerons l'expérience.

Wist U dat...

vervolg van pagina 3

** Rénee niet alleen maar in zijn MB op toernee gaat.
Hij ook nog wel eens eens te voet een rondje langs de prefabs wil maken.

** In het Comcen sommige personen tot 'persona non grata' zijn verklaart.
-eigenlijk bijna niemand toegang tot dit domein heeft.

** Er bij de Alfa nauwelijks geroddeld wordt.

**Er bij het 2e peloton Acie zwaar gekust wordt bij verjaardagen.
-Dit nu ook wel 'Het roze peloton' wordt genoemd.

**Een zekere beheerder met een beschadigde MB van Split naar Vitez reed
-Dat geen problemen gaf
-Hij de laatste kilometers naar Busovaca wilde afleggen.
-Hij toen prompt een rijverbod kreeg opgelegd.
-Het verschil tussen theorie en praktijk heel groot kan zijn.

** De Sgt Klijn zich liet omkopen voor 5 Dinar.
-Hij zich daar later erg schuldig over voelde.
-Hij dacht dat het om 5 Mark ging.

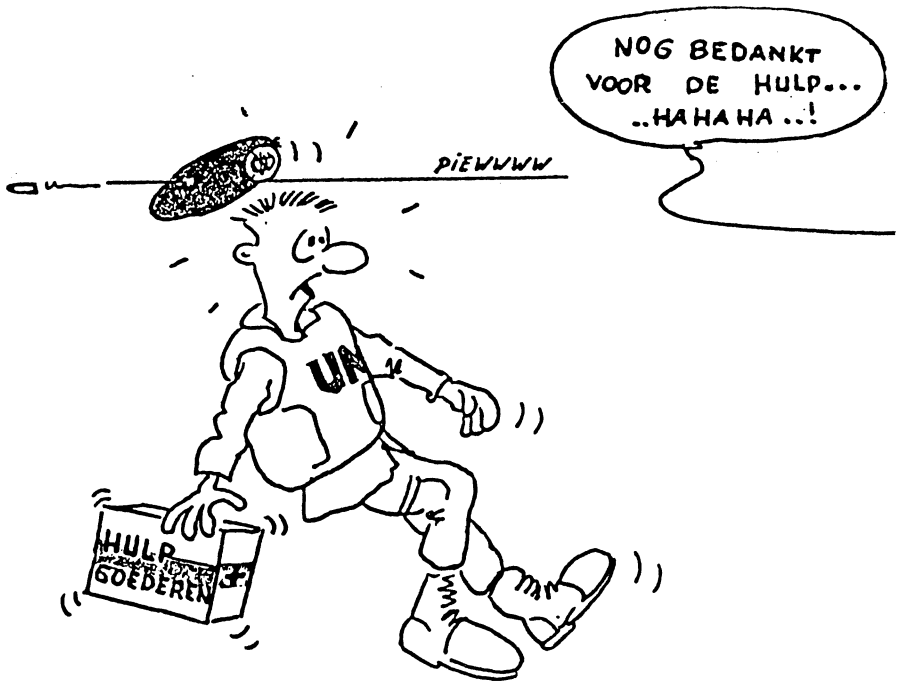
Gekkiggeit — Car Toon

Instructie voor genisten

Sommige genisten schijnen hier nogal wat problemen te ondervinden bij het gebruik en leggen van pijpen. Hieronder volgen daarom wat praktische tips om een pijp te identificeren.

1. Elke pijp wordt vervaardigd uit een lang gat, omringd door plastic of metaal.
2. Elke pijp moet over de hele lengte hol zijn. Gebruik in ieder geval geen gaten die verschillende lengten hebben.
3. De binnendiameter van elke pijp mag de buitendiameter niet overschrijden, anders komt het gat aan de buitenkant.
5. Als je 90, 45 of 30 graden bochten bestelt, zorg er dan voor dat je precies opgeeft of ze links of rechtshandig moeten zijn, anders eindig je in de verkeerde richting.
6. Zorg er voor dat je bij het bestellen duidelijk weet welke soort je wilt hebben. Dalende of stijgende pijp. Als je stijgende pijp gebruikt om te dalen, zal het water de verkeerde kant uit lopen.
7. Als blijkt dat de pijp te lang is, haal dan het midden er tussen uit. Dit om de uiteinden te beschermen tegen beschadiging.
8. Elke stalen pijp moet van flenzen zijn voorzien. Flenzen moeten gaten bevatten voor bouten die geheel gescheiden zijn van het gat in het midden.

Ge hoord bij...

De voorlichting

'Mark, mag ik je even storen?'
'Natuurlijk altijd'
'Nou, bij deze dan....Daaag!'
(Mike Beckers)

De verbindingen

Zulu Britbat hier 50 C .... Kunt u twee Warriors naar onze lokatie Costa Brava sturen..... over

50 C hier Zulu Britbat....Costa Brava ligt in Spanje. Geef coördinaten... over

Le plus beau job

Cpl Jop van Haaren

Voici une lettre du 'shovel-pilote'(pelle mécanique) avec ses Rayban et sa musique tonitruante. Avec mon collègue machiniste, Patrick Perik, nous faisons partie du Pl Gn et sommes rattachés à la Cie A. Nous sommes responsables de la pelle mécanique et de la 'peljob'. La 'peljob' est une petite grue à chenille avec laquelle il est, par exemple, possible de creuser une tranchée. Comme sans doute pas mal d'autres, je trouve que j'ai le plus beau job. Souvent j'aperçois des gars peiner à certains travaux que je pourrais effectuer facilement et rapidement avec mon engin. Depuis mon arrivée, j'essaie d'aider tout le monde. Des mots tels:"Oh, fantastique, quelle différence" sont donc chose courante. Je trouve formidable que je puisse travailler aussi bien à la Cie A qu'à la Cie EM et ainsi me faire beaucoup d'amis.
Je voudrais encore vous dire l'importance de la 'privacy'. Heureusement, je me trouve souvent seul dans mon 'shovel' avec ma musique. Lorsque cela va mal, j'enfonce un peu plus la pédale d'accélération. Parfois, cela m'arrive également lorsque je suis super joyeux. Avouez qu'il n'y a rien de plus beau que de travailler avec la 'shovel'.
A bientôt.

Sport nieuws

Elke dinsdag en donderdag wordt er om 19:00 uur een wedstrijd tussen de Acie en de SSvcie gehouden op het gravelveld van de staf. Voetballers kunnen zich opgeven bij Kpl Jurgen van de Kieboom (SSvcie) en Sgt Ed Daniels (Acie).

Nieuws van het 1 (BE) Tpt Det

06 Jul 93 : Na ontladen in Zenica zijn Bel 2 en Bel 3 terug op locatie.Sinds gisteren mogen de mensen die naar Split reizen voor dienstredenen weer in Hotel Palace logeren.
07 Jul 93 : Bel 2 en Bel 3 zijn naar Lukavac vertrokken. Een Kl I convooi vertrekt naar Split met CLC Botti, Cpl Stalmans, Cpl Jounoaux, CLC Leclercq. Avondmenu, steak bearnaise, frit en salade.
08 Jul 93 : Bel 2 en Bel 3 zijn terug uit Lukavac. Verjaardag van 1 Sgt Quattanens.
09 Jul 93 : Vertrek van Bel 2 naar Lukavac na laden in Zenica. Bel 3 gaat laden in het UNHCR-depot Metkovic. Een Logconvooi vertrekt naar Split met Lt Mandiau, 1 Sgt-Maj Robette, 1 Sgt Penninckx, Sgt Tas, Brig Nelles, BrigChef Chapelle, Cpl Goffin, Cpl Derasse, Cpl Hauzeur, Cpl Stalmans, Cpl Sacre, Cpl Lema, Cpl Strulens, Cpl Pollet.
10 Jul 93 : Bel 2 en Bel 3 zijn terug in Santici. De Logopdracht in Split is ook terug. Verjaardag van Cpl Dupont.
11 Jul 93 : Rustdag. Sommigen profiteren van die rustdag om het haar te laten knippen. Cpl Bongiorno,Cpl Langen, 1 Sgt Goulier, 1 Sgt Coppens, Sgt Daulne, Cpl Doucet, Cpl Vincart, CLC Herbelin.
12 Jul 93 : Bel 1 vertrekt naar Metkovic. Het is ook de eerste humanitaire opdracht met aanhangwagen ACOMAL 10 T . Adjt Simon werd vooruit gestuurd met een jeep om de weg te openen. Bel 3 vertrekt naar Lukavac. Bel 2 is in zijn wacht-onderhoud week. Verjaardag van Cpl Strulens. Kort bezork van GenMaj Pioge.

Nouvelles du 1 (BE) Det Tpt

06 Jul 93 : Retour de Bel 2 et Bel 3 après déchargement à Zenica. Depuis hier, tous les gens se rendant en mission à Split auront à nouveau l'occasion de dormir à l'hôtel Palace.
07 Jul 93 : Départ de Bel 2 et de Bel 3 pour Lukavac. Départ d'une mission Cl I pour Split avec CLC Botti, Cpl Stalmans, Cpl Jouniaux, CLC Leclercq. Menu du soir, steak béarnaise, frites, salades.
08 Jul 93 : Retour de Bel 2 et Bel 3 de Lukavac. Anniversaire du 1 Sgt Quattanens.
09 Jul 93 : Départ de Bel 2 pour Lukavac après chargement à Zenica. Départ de Bel 3 pour le dépot UNHCR de Metkovic. Départ d'un convoi Log pour Split avec Lt Mandiau, 1 Sgt-Maj Robette, 1 Sgt Penninckx, Sgt Tas, Brig Nelles, Brig-Chef Chapelle, Cpl Goffin, Cpl Derasse, Cpl Strulens, Cpl Pollet.
10 Jul 93 : Retour de Bel 2 et Bel 3 à Santici. Retour de la mission Log de Split. Anniversaire du Cpl Dupont.
11 Jul 93 : Journée de repos. Certains en profitent pour se faire couper les cheveux. Cpl Bongiorno, 1 Sgt Coppens, Mdl Daulne, Cpl Doucet, Cpl Vincart, CLC Herbelin.
12 Jul 93 : Départ de Bel 1 pour Metkovic. C'est la première mission humanitaire avec Rem ACOMAL 10 T. L'Adjt Simon a été envoyé avec avec une deuxième jeep pour l'ouverture d'itinéraire. Départ de Bel 3 pour Lukavac. Bel 2 est dans la semaine garde-maintenance. Anniversaire du Cpl Strulens. Brève visite du Gen-Maj Pioge.

Entendu par...

Les transmissions

Zulu Britbat ici 50 C... Pouvez-vous envoyer deux Warriors vers notre cantonnements à Costa Brava ... over

50 C ici Zulu Britbat ... Costa Brava se situe en Espagne. Donnez coordonnées ... over

Reconnaissance de satisfaction

Le dimanche 03 juillet, lors de l'appel de 1500 Hr, le major J.P. Swales Comd2d du Bn a remis un certificat de satisfaction au Sgt Marc van Leeuwen. Marc travaille à la section 1 du bataillon et est le responsable du sécrétariat. Il a reçu son certificat pour la qualité de son travail mais aussi pour avoir remplacé l'Adjt responsable du personnel de façon exemplaire durant le congé de ce dernier. De plus, par son attitude enthousiaste et attentive, Marc a participé au développement des relations internes et externes de la section 1.

D'autres militaires reçurent des prix lors de cette journée. Le Capt F. Keus-Both, Comd de la Cie EM, remit un certificat à l'Adjt H. Spijker pour la manière efficace et humaine avec laquelle il a rempli la fonction de CSM de la Cie EM. Son engagement pour mettre sur pied un cantonnement adéquat pour la Cie EM fut également mis à l'honneur. Le Sgt Molenhuis fut récompensé pour ses actions destinées à améliorer la sécurité du camp. Le Sdt1 Kepers reçut le diplôme et une récompense financière pour son enthousiasme permanent et ses connaissances dans sa fonction au sein du groupe médical ainsi que lors de ses missions en soutient des convois. 'Last but not least', le Sgt1 Brandwijk, le Cpl1 De Kruif, le Cpl1 Mertens, le Cpl1 Kuitert, le Cpl Doornbos et le Cpl Henricussen reçurent également un certificat de satisfaction. Ils appartiennent tous au Pl Maint et furent récompensés pour leur engagement qui a permi de maintenit un haut pourcentage d'opératinnalité du matériel. Leur approche fort positive pour aborder les problèmes a contribué au bon esprit du Pl.

Tot volgende week geities!

1 (NL/BE) VN TBAT

1e jaargang nummer 11 zaterdag 24 juli 1993

't Geitenpad

Weekblad van en voor personeel 1 (NL/BE) VN Transportbataljon

Costa Bravo opent Aqua Bravo

Na drie en een halve week werken, wat de genie wederom bloed, zweet en tranen kostte was het zondag middag 18 juli dan zover. Om half één 's middags werd "Aqua Bravo" geopend door de compagniescommandant van de Bravo kapitein Klappe. Aqua Bravo is de naam voor het suptropish zwemparadijs van de B-cie. Van Sergeant Colin Sinfield kreeg de redactie van Het Geitenpad het verhaal waarin hij vertelt hoe het zwembad tot stand is gekomen.

Het begon allemaal zo'n vier weken geleden, toen kapitein Klappe bij de genie kwam met de vraag of zij wat konden doen aan de extreme hitte op het kamp. Het hoofd van de genie, sergeant Colin Sinfield wist daar wel wat op en begon een sierlijke regendans. En ja hoor, de regen kwam met bakken tegelijk uit de hemel vallen. De kapitein was onder de indruk maar vond de oplossing verre van ideaal. Dat betekende dat er iets anders verzonnen moest worden. Na veel denkwerk toverden ze met z'n tweeën een zwembad uit de blauwe VN baret. Er was echter een probleem. Het moest nog wel gebouwd worden. Eerst werden de globale afmetingen afgesproken. Ook de plaats voor het te bouwen zwemparardijs was snel gevonden. De machinist van de Peljob, Kpl[1] Pajo Paulina, kon aan de slag.

De Genisten Colin Sinfield, Jeroen Koning, Gerard Kiewiet, Marco Vellekoop, Ko Schouten, en Erik van de Linde nemen in gelegenheidstenue de eerste duik in het door hen gebouwde zwemparadijs Aqua Bravo

Juiste diepte

Pajo heeft met behulp van dit mini-graafmachientje een gat van 6 x 10 meter uitgegraven. De grond die overbleef werd aan de randen van het gat gelegd. Op die manier werd de totale diepte ongeveer anderhalve meter. Prachtig natuurlijk voor een zwembad van zes bij tien. Daarna werden gaten geboord waar dikke palen in werden gezet. Vervolgens kwamen hier de wanden tegenaan. Nu hoefde alleen het probleem van de bodem opgelost te worden. Deze werd bedekt met karton. oud plastic, en een laag glaswol. De mannen wilden geen enkel risico nemen. Ze konden maar één keer het stuk zeil van 15 bij 20 meter gebruiken. Als dit kapot zou gaan was het gelijk einde zwembad. Zo werd er ook nog wat bobbeltjes plastic op de bodem gelegd. Pas daarna mocht het mooie, grote maagdelijke witte zeil er in. Het vullen kon beginnen. Er gaat toch al gauw zo'n 80 à 85 kubieke meter in, en het duurde een hele tijd voordat het zwembad vol was. Vier en een half uur om precies te zijn.

Tegenslag

Het zwembad lag er, het water zat er in en,... bleef er in. De zaak kon afgewerkt worden. Sld[1] Jeroen Koning en sld Ko Schouten begonnen met de rand. Balken van 30 bij 30 centimeter werden hiervoor gebruikt. Toen volgde een kleine tegenslag. De overburen van ons kamp waren blijkbaar even hun

vervolg op pagina 2

vervolg van pagina 1

richtingsgevoel kwijt. Dit had als gevolg dat er wat kogels en een geweergranaat ons kamp binnen kwamen zeilen. Het was heel gezellig in de bunker maar het had wel als gevolg dat we onze werkzaamheden moesten staken. Vervolgens kwam van de stafcompagnie het verzoek of de genisten van de Bravo even de containers in de bunker konden zetten. Dat was geen probleem, we helpen graag, alleen waren we weer twee dagen kwijt. Gelukkig kwamen de soldaten Venema, Kiewiet en Vellekoop terug van verlof. Omdat ook hier geldt dat vele handen licht werk maken, zag men het werk zienderogen vorderen. Zo kon Kiewiet het taluud verfraaien met fijn grint en Venema de douche installeren. Vellekoop schilderde een schitterend bord met Joop Klepzeiker erop.

Filter

Door de regen en de werkzaamheden was een behoorlijke hoeveelheid zand en stenen in het water terechtgekomen. Nu werd de behoefte aan een waterfilter duidelijk. Omdat improvisatie het kernwoord is in Bosnië maakte de genisten er zelf een. Het water gaat nu door een geimproviseerd maar perfect werkend filter gemaakt van kiezels en dekens. Wat nog restte was een beetje sfeer. De palmbomen die rotatie T2 op het terras had neergezet kwamen prima tot zijn recht langs het zwembad. Houten vlonders en een hekje om het zwembad benadrukten het exotische tintje. Gelukkig was er de hulp van de timmerlui kpl1 Rozema, sld Petter. sld v.d. Linde en 'Boertanger' Kiewiet om dit beetje extra aanzien te realiseren.

Afgelopen zondag was het dan zover. Het paradijselijke bad kon worden geopend. De zon deed extra zijn best om te laten zien hoe hard de Costa Bravo aan Aqua Bravo toe was. De Genie had zich voor de gelegenheid uitgedost in een mooi VN blauw zwempak met helm. Nadat de compagniescommandant het openings woord had gedaan viel aan deze mannen de eer te beurt om de eerste duik te nemen. Aangezien de temparatuur al snel naar 30 à 35 graden steeg was zo'n duik in het koele water niet alleen een fraai gezicht maar tevens een mooi begin van heel veel zwemplezier voor de B-cie.

Wist U dat...

** Het water van het zwembad bij de Bcie op de Sld Krudde een genezende werking heeft.
- Het ook al een stuk beter gaat met de knie van Kpl Pasman.
- Er in hetzelfde bad zeer binnenkort een zwemvierdaagse wordt gehouden.
- inschrijving volgt

** De Sgt 1 Heeren en de Kpl' Martens v/d Kaay er minimaal 1x per avond samen tussen uitgaan.
- Dat de reden hiervan bij een ieder onbekend is.

** Er bij de B-cie mensen van rotatie 2 rond lopen die denken dat Sgt zijn. Omdat ze hier heel iets langer meelopen.

** De Kapitein Klappe de SATCOM laat isoleren.
- Hij hoopt op deze manier toch nog naar huis te kunnen bellen.

** De AAL best hard kan slaan als u concureert met zijn ENGELTJES.

** Als u de UN medaille niet officieel krijgt u deze ook kunt lenen bij uw collega.

** Wanneer u de remschoenen ruikt dit normaal is.
- U zich zorgen kunt gaan maken wanneer deze 50 meter verderop in de brand staan.

** Er bij de Bravo een Romeo BOSgroep rond loopt en dat de Echo BOSgroep daar verschrikkelijk van baalt omdat hij hier 1 maand langer zit.

** Bij de Bravo een rij-instructrice rondloopt die het presteert om de motor van een MB 3x af te laten slaan.
- Daarna ook nog elke kuil, die er in de weg van de Alfa/Staf naar de Bravo loopt, mee weet te pakken.

** De Elnt van Leeuwen op aanraden van de Romeo BOSgroep een weekje in Split blijft.
- Hij dit helemaal niet leuk vind.
- Hem dit veel te veel geld kost)

vervolg op pagina 6

Vliegverbod — Car Toon

Souvenir snel 'Major Offence'

Iedereen in het transportbataljon weet ondertussen dat je geen andere wapens mag hebben dan de UZI of het pistool dat zo aardig door Hare Majesteit is verstrekt. Maar waar staat nou eigenlijk dat dat niet mag?

In het voormalig Joegoslavië is de Nederlandse Wetgeving van toepassing op de Nederlandse militairen. In de wapenwet staat echter niets over overtredingen die in het buitenland worden begaan. In de opiumwet is dat wel zo, maar daar heb je in dit geval niets aan. Je wordt nou eenmaal niet stoned van een bajonet. Om toch tegen overtreders van de wapenwet op te kunnen treden zijn er bataljonsorders gemaakt. In deze orders zijn bovenstaande overtredingen, zoals de VN dat noemt, een 'Major offence'. Dit is een overtreding waarbij proces-verbaal wordt opgemaakt en kan leiden tot vervroegde repatriering. Kijk dus uit!!!

Neem geen bajonetten aan, hoe mooi ze soms ook zijn, koop geen messen, geen scherpe patronen of zelfs lege hulzen, ruil geen wapens enz. Alleen al wanneer je dit soort goederen in je bezit hebt ben je in overtreding van de bataljonsorders. Deze orders zijn dienstvoorschriften. Als je je hier niet aan houdt, overtreed je het Nederlandse militaire strafrecht en kan de KMar optreden. Daar ligt dus de link naar de Nederlandse wetgeving.

Ook is er een mogelijkheid tot snelrecht. Het is al meer voorgekomen dat hier een overtreding werd gepleegd en dat het doorgefaxte proces-verbaal bij de officier van justitie in Arnhem terechtkwam. Deze wikt en beschikt en daar kan een geldboete uit voorkomen die hier van de wedde wordt afgehouden. Al met al is het de problemen niet waard om een oorlogsouvenirtje mee te nemen. In het beste geval raak je het alleen maar kwijt en wordt het vernietigd. Maar naar huis gestuurd worden omdat je een bajonet in je bezit hebt is natuurlijk vreselijk jammer.

Mochten er nog vragen zijn over hoe het nu precies zit dan kunnen jullie altijd terecht bij de KMar.

Opper Molenaar laat zien wat een korte zoektocht langs de compagnieën opleverde. 'Toch zet je voor zo'n souvenirtje heel wat op het spel.'

Volgens de nederlandse wet mag je al helemaal geen LAW meenemen.

Ge hoord bij...

De verbindingen

50 C hier 81 R ..... We zijn met 70 ton onder weg .....over

81 R hier 50 C .....Volgens mijn berekeningen zijn dat drie 4 tonners ..... over

De bar van de staf

'Echt, niemand is zo perfect als mij' (Sld Verbrugge)

Advertenties

Aangeboden

Specialiteit van de Kpl 1 Erik Beerhorst brandende remschoenen.

Prijs: 4 nieuwe brandblussers.

Tel 00.871.130.1266

Ouverture de 'Aqua Bravo' a la Costa Bravo

Après trois semaines et demie de durs labeurs, ce qui couta beaucoup de sueur aux Pers du Gn devait se concrétiser ce dimanche 18 juillet 93. Le Capt Klappe, commandant de compagnie de la Bravo, inaugurait à 1330 Hr l'Aqua Bravo'. Aqua Bravo représente le paradis nautique sub-tropical de la Cie-B. Le sergent Colin Sinfield a remis à la rédaction du Geitenpad le récit des péripéties qui précédèrent l'ouverture de la piscine.

Le Capt Klappe demanda il y a quatre semaines au groupe Gn de trouver une solution pour lutter contre les effets des fortes chaleurs. Le Sgt Colin Singield connaissait la solution et entama une danse de la pluie. Effectivement il se mit à pleuvoir. Le Caplt Klappe, fort impressionné, ne croyait pas qu'il s'agissait de la solution idéale. Il fallait trouver autre chose. Après beaucoup de réflexions, ils imaginairent ensemble la création d'une piscine. Le seul problème restait la réalisation. Les discussions concernant les dimensions et l'emplacement débutèrent. L'opérateur du Pl Job, le Cpl1 Pajo Paulina pouvait commencer les travaux.

Nous n'avons peut-être pas une piscine de la même taille que les hommes de la Cie B. Pourtant nous savons nous débrouiller pour ne pas avoir trop chaud.

Profondeur

Lorsque Pajo, à l'aide de la mini-excavatrice, avait creuser un trou de 6 X 10 mètres, il fallait régler le problème de la profondeur. 75 cm semblait parfait et le restant des terres fut réparti autour du trou. Ainsi, la profondeur de la piscine atteignait environ 1,50 M. Ensuite, il fallait creuser des trous pour y placer des poutres contre lesquelles viendraient les parois. Il fallait encore régler le problème du fond de la piscine. La solution adoptée consistait à placer des cartons provenant des emballages sur lesquels une vieille bâche fut étendue et enfin une couche de laine de verre. Les gars ne voulaient pas prendre de risques. Ils ne disposaient que d'une seule bâche de 15 sur 20 M. Si celle-ci se déchire s'en est fini de la piscine. Après quelques hésitations, il fut décidé d'y ajouter qune couche de plastique à bulles d'air. Enfin, la grande bâche immaculée pouvait être placée. Le remplissage pouvait donc commencer. Un certain temps s'avérait nécessaire pour remplir la piscine avec les 80 à 85 mètres cube d'eau. 270 minutes pour être précis.

La piscine était prête, avec de l'eau et celle-ci y restait. La finition pouvait commencer. Le Sdt1 Je roen Koning et le Sdt Ko Schouten commencèrent avec les bord

Perturbé

La piscine était finie et l'eau s'y maintenait. Le travail de finition pouvait commencer. Le Sdt1 Jerome Koning et le Sdt Ko Schouten commencèrent l'aménagement des bords. Des poutres de 30 sur 30 furent utilisées. Les travaux furent quelque peu perturbés par les erreurs de tirs de nos voisins d'en face. Ces erreurs se concrétissèrent par l'arrivée de quelques cartouches et grenades dans notre enceinte. Ce fut très agréable dans notre bunker mais il fallait arrêter notre travail. Ensuite vint la demande de l'EM de mettre un container dans leur bunker. Pas de problème, toujours prêt à rendre service. Cela impliquait également un retard de deux jours sur le planning. Heureusement, les soldats Venema, Kiewiet et Vellekoop revenaient de congé. Le travail allait progresser à vue d'oeil. Ainsi, Kiewiet aménagait les bords avec du gravier fin et Venema installait la douche. Vellekoop peignait un splendide panneau représentant Joop Klepzeiker.

Filtre

Comme beaucoup de sable et de gravier se trouvaient dans le fond, il fallait absolument trouver un filtre. Improvisation est le maître-

mot en Bosnie, donc nos géniaques allaient fabriquer un filtre. Ainsi, grâce ce filtre improvisé composé de gravier et de couvertures, l'eau est parfaitement filtrée. Il restait encore à créer l'ambiance. Les palmiers placés par la rotation T2 sur la terrasse convenaient parfaitement le long de la piscine. Une passerelle en bois et une cloture accentuaient le côté exotique. Heureusement, nous pouvions compter sur l'aide des menuisiers Cpl1 Rozema, Sdt Petter, Sdt Linde et Kiewiet pour la réalisation.
Dimanche passé, tout était en ordre. La piscine paradisiaque pouvait être ouverte. Le soleil fit tout son possible pour montrer la nécessité de l'aqua Bravo. L'équipe génie, pour l'occasion en maillot bleu et casque, avait l'honneur de faire le premier saut après le mot de circonstance du commandant de Cie. Comme la température avait grimpé au-dessus des 30 degrés, le saut ne fut pas seulement un rafraîchissement mais également un bon début pour les nombreuses parties nautiques de la Cie Bravo.

Un message de la KMar

Personne n'ignore aujourd'hui qu'il est défendu de posséder une arme autre que celle fournie par Sa Majesté à savoir une UZI ou un GP. Mais sur quelle base cela est-il défendu?

En ex-Yougoslavie, la réglementation nationale est d'application pour les militaires Néerlandais. En ce qui concerne la loi sur les armes il n'est pas question de délits commis à l'étranger. C'est bien le cas pour la loi sur l'opium mais la détention d'une baïonntte ne rendre pas dans ce cadre. Afin de pallier au vide juridique,il existe des ordres permanents du bataillon. Dans ceux-ci, les délits de déntion d'armes sont qualifiés de 'Major offence'. Il s'agit d'infractions pour lesquelles un procès-verbal est établi et peuvent impliquer un rapatriement. Faites donc attention!!
N'acceptez pas de baïonnettes, même si elle est belle, n'achetez pas de couteaux ni de cartouches ou même de douilles et surtout n'échangez pas les armes etc. La détention constitue déjà une infraction par rapport aux ordres du Bn. Ces ordres sont des prescriptions de service. Si vous ne les respectez pas vous contrevenez au droit militaire Néerlandais et la Kmar peut donc intervenir. Voilà le lien avec la législation Néerlandaise.
Il existe une procédure pénale accélérée. A plusieurs reprises un procès-verbal de faits commis chez nous est transmis par fax à l'officier de police judiciaire à Arnhem. Celui-ci apprécie et peut décider une peine sous forme d'amende qui est retenue à la source. Un souvenir de guerre ne mérite pas ces ennuis. Vous risquez de le perdre et de le voir détruit en cas de découverte. Etre renvoyé au pays pour une baïonnette est idiot.
Si vous avez des questions à ce sujet, vous pouvez toujours vous adresser à la Kmar.

Milinfo

datum: 24 juli 1993

1. Weersverwachting: Nihil
2. Algemene situatie

Het oprichten van een Road Block op de route Ezelbrug op de grens van S1/S4 heeft tot hevige mondelinge vuurwisselingen geleid. Deze morgen 07.00 uur werd de doorgang echter weer vrijgegeven zodat momenteel het koffieconvooi geen moeilijkheden meer ondervindt. Waakzaamheid blijft echter geboden, gezien de gespannen verhoudingen tussen de aanvoerders van beide groeperingen.
3. Het secretariaat van S4 blijft niettemin waakzaam i.v.m. mogelijke aflevering van bombrieven door de vijand.

Instruction pour les geniaques

Certains géniaques semblent éprouver des difficultés lors de l'utilisation et la pose de tuyaux. Voici donc quelques trucs pratiques pour identifier les tuyaux.

1. Un tuyau comprend un long trou entouré soit par du plastique soit par du métal.
2. Chaque tuyau doit être creux sur toute la longueur. N'utilisez jamais des trous de dimensions différentes.
3. Le diamètre intérieur ne peut dépasser le diamètre extérieur sans quoi le trou se situerait à l'extérieur.
4. Si vous commandez des coudes de 90, 45 ou 30 degrés, précisez s'ils sont à gauche ou à droite, aussi non vous terminerez dans le sens opposé.
5. Précisez lors de la commande si vous désirez des tuyaux montants ou descendants. Si vous utilisez des tuyaux montants pour descendre, l'eau s'écoulera dans l'autre sens.
6. Si le tuyau est trop long, enlevez la partie centrale pour ne pas abimer les extrèmités.
7. Les tuyaux métalliques doivent être pourvus de rebords. Ces rebords doivent être troués pour introduire les vis. Ces trous doivent être indépendants du trou central.

Nieuws van het 1 (BE) Tpt Det

13 Jul 93 : Bel 1 met Lt Renard is terug uit Metkovic. Bel 3 met OLt Albert is terug uit Lukavac. Vertrek van de Kl I opdracht naar Split met Sgt Rompen, CLC Botti, Cpl Stalmans, Cpl Gobert.
14 Jul 93 : Bel 1 vertrekt met Lt Mandeau naar Lukavac. Ontladen in het depot 'solidarites' van Tuzla. Bel 3 vertrekt naar Metkovic met Olt Albert.
15 Jul 93 : Bel 1 komt terug uit Lukavac en Bel 3 uit Metkovic. De opdracht Kl I is ook terug uit Split. Tijdens de namiddag vele hardnekkiggen bekijken met veel andacht de etape van de ronde van Frankrijk. De CLC Quetsch heeft een prachtige omheining van hout gebouwd om rond het terras te plaatsen.
16 Jul 93 : Bel 1 vertrekt met Lt Renard naar Metkovic en 1Sgt Goulier opent de weg. Bel 3 vertrekt naar Lukavac met Adjt Simon. Een franse convooi komt in onze locatie aan en brengt 12 bijkomende prefabs. De Fransen zullen twee nachten bij ons doorbrengen. Drie Slovaaksen komen het plaatsen van onze prefabs verkennen.
17 Jul 93 : Bel 1 is terug uit Metkovic en Bel 3 komt terug uit Lukavac. Een van de warmste dagen sinds we hier zijn. Bruinen heeft veel succes.
18 Jul 93 : Rustdag. Bel 3 begint zijn wacht en onderhoud week. Verjaardag van Cpl Corbisier.

Nouvelles du 1 (BE) Det Tpt

13 Jul 93 : Retour de Bel 1 de Metkovic avec le Lt Renard. Retour de Bel 3 de Lukavac avec le SLt Albert. Départ de la mission Cl I à destination de Split avec le Sgt Rompen, CLC Botti, Cpl Stalmans, Cpl Gobert.
14 Jul 93 : Départ de Bel 1 pour Lukavac avec le Lt Mandeau. Déchargement au dépôt 'solidarités' de Tuzla. Départ de Bel 3 pour Metkovic avec le SLt Albert.
15 Jul 93 : Retour de Bel 1 de Lukavac. Retour de Bel3 de Metkovic. Retour de la mission Cl I de Split. Durant l'après-midi pas mal d'acharnés suivent avec intérêt les étapes du tour de France. Le CLC Quetsch a construit une splendide palissade en bois pour mettre autour de la terrasse.
16 Jul 93 : Départ de Bel 1 pour Metkovic avec le Lt Renard ainsi que le 1MDL Goulier comme ouverture d'itinéraire. Départ de Bel 3 pour Lukavac avec l'Adjt Simon. Arrivée d'un convoi Français apportant 12 préfabs supplémentaires. Les français passeront deux nuits chez nous. Arrivée de trois Slovaques venus effectuer une Recce pour l'installation des préfabs.
17 Jul 93 : Retour de Bel 1 de Metkovic et de Bel 3 de Lukavac. Une des journées les plus chaudes depuis notre arrivée. Le bronzage bat son plein.
18 Jul 93 : Jounée de repos. Bel 3 entre dans sa semaine de maintenance-garde. Anniversaire du Cpl Corbisier.

Wist u dat...

vervolg van pagina 2

** Reeds velen van de Acie en SSVCie zich als onbezoldigd badmeester hebben gemeld voor het Aqua-Bravo zwembad.
- Dit zwembad moreelsverhogend en stimulerend werkt.

** Er bij de Bravo slechts behoefte bestaat aan badjuffrouwen.
- De werving en selectie via Sgt Sinfield plaatsvindt.

** Er op de Bravo gedacht wordt aan het bouwen van een reusachtige Slivovic-distilleerderij.
- Men de reeds aanwezige Creosootpot van 'Impregnaticia' daarbij zeker niet uit het oog verliest.

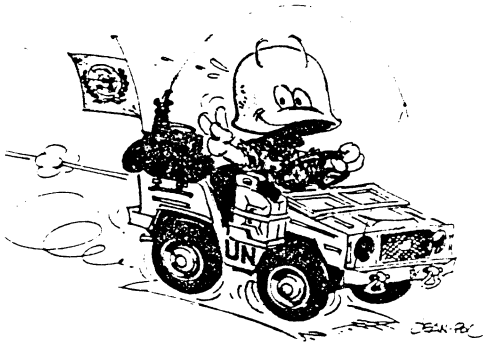
** Dit alles 's avonds aan de bar bedacht wordt en in de vrije tijd wordt uitgewerkt door vrijwilligers.

** De CC van de Bcie met plannen rondloopt om 'Costa Bravo, na afloop van de oorlog op te kopen.
- Hij daar een ontspanningscentrum voor Joego-veteranen wil oprichten.
- Ze er dan met hun gezin 4WD uitstapjes kunnen maken.

** De eisen voor de verplichte conditieproef, voor vrouwen tot 30 jaar gelijk zijn aan die van mannen van 51 jaar en ouder.
- Een beetje vrouw dit niet neemt.
- Je vriendin nu met je opa kan gaan trainen.

Bluf

Ondanks het feit dat hij een stugge roker is beweert de second van de staf, de Elnt van Lieshout dat hij bij de MLV-afname de volgende prestaties gaat neerzetten: Op de honderd meter: elf seconden en twee tienden. Op de kilometer: drie minuten en veertig seconden. De vijf kilometer loopt hij in slechts twintig minuten. Vijf meter springt hij ver, en klimt in totaal vijftien meter.
Daar houden we hem aan.

Tot volgende week geitjes!

1 (NL/BE) VN TBAT

1e jaargang nummer 13 zaterdag 31 juli 1993

't Geitenpad

Weekblad van en voor personeel 1 (NL/BE) VN Transportbataljon

Once upon a time in Lipa

Woensdagochtend 21 juli vertrekt het 2e 'smurfen' peloton voor weer een rit vol avontuur en onzekerheden richting Metkovic. Deze keer zijn ze echter versterkt door de aanwezigheid van de Sgt verbindingen v. Dullemen en de Sgt verzorging van den Elzen. Deze twee functionarissen zijn zijn uitgenodigd om tijdens de rit de problemen, die zich eventueel op hun vakgebied kunnen voordoen, te verhelpen. Daarbij worden ze gesteund door het feit dat de Sgt van den Elzen ook nog eens beschikt over een fabuleuze kennis van de autotechniek zo zal later blijken.

Zonder noemenswaardige problemen (drie lekke banden, kapot brandstoffijnfilter, gebroken V-snaar en een geïmproviseerde sleepactie) slaagt het tweede peloton van de Alfa er in op een AAT-waardige wijze het warehouse te Metkovic te bereiken. Nadat alle werkzaamheden op het Warehouse zijn afgerond en de opgestarte telefoonactie tot ieders tevredenheid is verlopen, stuurt de grote smurf, Elnt Breeuwsma, een ieder rond de klok van 10 uur naar bed. Op voorstel van de PC zijn de voertuigen in carrévorm opgesteld zodat binnen de voertuigen de bedjes neergezet kunnen worden. Nu zijn er ook enige aanhangwagens ter beschikking die dienst kunnen doen als slaapvertrek. Dit is volgens de grote 'Romeo smurf' niet nodig. Na enige kundige blikken naar de donkere wolken die overdreven en een meteorologisch onderzoek met de natte vinger spreekt hij tot de smurfen: 'gelul, we slapen lekker buiten! We schuiven de bedjes gewoon onder de aanhangwagens en de camions van onze Belgische vrienden'. Rond half twee in de nacht begint het echter te onweren en te regenen. Het onweer en de regenval nemen kwadratisch toe met als gevolg dat verscheidene smurfen al 'peddelend' hun vege lijf uit dit verschrikkelijke noodweer moeten redden. Ze zoeken een veilig onderkomen in verscheidene containers. Wanneer de grote smurf zijn ogen 's ochtends open doet is er van de oude opstelling niets meer terug te vinden.

Door het kader van het tweede peloton Alfa

Doordat de diverse slaapzakken doorweekt zijn van het vele hemelvocht treedt de Sergeant van den Elzen functioneel op: Hij biedt onmiddellijk aan om de slaapzakken te laten drogen op de thuislocatie.

Mayday, Mayday

Omstreeks half zes verlaat het peloton het 'Subtropisch zwemparadijs Metkovic Warehouse' richting Busovaca. De HVO heeft helaas andere gedachten. Wij ook: de sergeanten Van den Elzen en Van Dullemen die we verder het

'Grote Smurf' Pieter Breeuwsma terug op de lokatie van de Alfa.

vervolg op pagina 2

vervolg van pagina 1

duo 'Dul en Els' zullen noemen dienen uiteraard nog de gebruikelijke AAT test te ondergaan. Met voorbedachte rade maakt het peloton de Mercedes van het duo onklaar door eenvoudig een draadje los te koppelen van het contact naar de startmotor. Deze actie is op 500 meter voor het roadblock bij Lipa gepland. Wanneer de grote smurf het weer de hoogste tijd vindt om te vertrekken richting HVO roadblock, blijft het duo Dul en Els moederziel alleen achter. Er is geen beweging in het voertuig te krijgen. Daar hij de pelotonsverbindingsmiddelen toch wilde testen, klimt de Sgt. verbindingen meteen in het radionet met de kreet: 'Mayday, Mayday, Mayday, Mayday, hij doet het niet meer.' De PC, druk beslommerd met onderhandelingen op het roadblock, roept simpelweg: 'Wacht...uit!'. Doordat de onderhandelingen bij het roadblock enige rijd in beslag nemen, zien Dul en Els kans een local te arresteren en deze letterlijk en figuurlijke voor hun karretje te spannen. Zelf zien zij namelijk geen oplossing meer. Hierdoor weten zij alsnog aansluiting te vinden bij het konvooi. Alhier wordt de motor afgezet en de motorkap geopend. Met een kundige blik spreekt de Sgt. van den Elsen: 'Ik zie het al, dit heb ik vaker meegemaakt, het is de startmotor!' Daarop stapt Dul in de auto en bewerkt Els, met geleend gereedschap, de startmotor van alle zijden om deze tot beweging te brengen. Uiteraard heeft het peloton alle aandacht voor de ijdele pogingen van dit anders toch zo succesvolle duo. Toen dit enige tijd geduurd had zonder enig resultaat besluit de Kpl1 van der Kuyl te gaan helpen. Na enige controles te hebben uitgevoerd waaronder het testen van claxon, ruitesproeier en verlichting zegt deze plots: 'Ik weet het al, het stekkertje is los geschoten.' Onder hoog gelach van Sgt van den Elzen duwt hij het stekkertje in elkaar en zegt tegen Dully: 'Starten maar.' 'En nou moet hij het zeker doen?' Reageert Sgt van den Elzen hierop. Dully draait het sleuteltje om en onder enorme verbazing van Dul en Elz begint de Mercedes te draaien. Nadat ze de Kpl1 van der Kuyl hartelijk bedankt hebben, en hem een biertje beloven, vertrekt het konvooi zonder problemen naar Busovaca. 's Avonds wordt pas aan de beide personen verteld dat ze in de maling zijn genomen.

Moraal van dit verhaal:
1) Vertrouw voor de weersvoorspelling alleen op uw eigen "natte vinger" werk.
2) Eerste echelons storingen aan het voertuig? Daar moet je toch een echte AAT-er voor zijn.

Gehoord bij...

De Voorlichting

'Natuurlijk heb ik gelijk Kornet.'
'Hoezo?'
'Ik heb namelijk de eigenschappen van een koelkast en jij nog niet eens van een ijsblokje.'
(Kapitein Egbertzen)

O(E)PS Car Toon

Wist U dat...

** De voorspellingen en informatie van de S2/3 heel erg sterk overeenkomen met die van het weer.
- Je namelijk maar moet afwachten wat er van terecht komt.

** de S2/3 beweerde dat het beroofde konvooi in Lukavac na enkel onderhandelingen gewoon zonder problemen op het warehouse was aangekomen.

** de S2/3 beweerde dat in tegenstelling tot eerdere berichten het warehouse in Lukavac de volgende dag perse niet geplunderd was.
- Zij nu heel druk aan het zoeken zijn waar die 120 ton hulpgoederen toch gebleven zijn.

** de S2/3 tot 2x toe beweerde dat de UNHCR niet meer zou rijden vanwege alle gevaren.
- de S2/3 nu aan het onderzoeken is of de 4 konvooien, rijdend onder de naam UNHCR niet stiekum van een andere organisatie zijn.

** de S2/3 beweerde dat de T-pelotons deze maand alleen maar op Lukavac zouden rijden.
- De T-pelotons dus na 1 week gewoon weer op Metkovic afstuurde.

** Iedereen zich nu afvraagt wanneer er nu eens een echte meteoloog De S 2/3 komt versterken.

** Sld Lubbersen met zijn MB van vier naar één schakelt.
- Hij het presteert om daarbij zijn versnellingsbak heel te laten.

** Majoor van Diest zijn bataljonsembleem ondersteboven draagt.
- het voor hem wel erg vroeg is om rotatiegedrag te vertonen.

** U uw slaapzak kan laten drogen bij de staf.
- Dat dit waarschijnlijk in een magnetron gebeurt.

** Er binnen het bataljon gefrusteerde mensen rond lopen, omdat ze nog steeds geen zwembad hebben.

** De Kpl1 Martens van der Kaay sinds vorige week heel selectief de mensen uitkiest met wie ze omgaat.
- Dit zeer begrijpelijk is.

** De Kpl1 Erik Beerhorst zeer gepikeerd is, omdat nu iedereen weet wat zijn specialiteit is.

** Dokter Nielen overgelopen is naar de Staf.
- Dit waarschijnlijk komt omdat hij oneerlijke concurentie heeft van de Aal.

vervolg op pagina 5

Entendu par...

Info-Presse

'Bien sûr que j'ai raiso,, COR'
'Comment?'
'J'ai les qualités d'un frigo et toi même pas celle d'un glaçon'
(Capt Egbertzen)

Lors d'un transport

72 E ici 71 E.....over.
Ici 72 E.....over.
Ici 71 E, qui se trouve au volant.....over.
Ici 72 E, comment?.....over.
Il ne sait pas conduire celui-là.....over.
Ici 72 E, je conduis....over.
Ici 71 E, annulez mon message.....

21 juillet: Fête nationale Belge

Durant les 20 derniers siècles, les plus grandes batailles se sont déroulées sur le sol de la Belgique.
Jules César, qui veillait pour sa popularité, donna l'information suivante à son Offr de presse:
EX OMNIBUS POPULIS FORTISSIMI SUNT BELGAE. Ce qui fut traduit par la suite par "De tous les peuples de la Gaule, les Belges sont les plus braves"
En nous référant à la composition des forces UNPROFOR, nous constatons que certains de nos agresseurs sont maintenant nos alliés. Je pense aux Espagnols, aux Français sans oublier nos collègues Hollandais.
Les Néerlandais furent les derniers qui, après la défaite de Napoléon à Waterloo, nous dominèrent.
Quelques historiens donnent un rapport plus détaillé de la révolution Belge que les livres d'histoire. A Bruxelles, "la muette de Portici" fut présentée. Quelques spectateurs ivres, que l'on appellerait de nos jours des hooligans, retinrent une phrase célèbre de la pièce:
"AMOUR DE LA PATRIE, JE VOUS DOIS LA VIE".
Lorsqu'ils crièrent et chantèrent cette chanson après 2200Hr, ils eurent des ennuis avec une patrouille militaire en nombre inférieur. Celle-ci fut anéantie et ce fut le départ d'un soulèvement populaire. Les Belges faisant partie de l'armée jugèrent préférables de remplacer le drapeau Néerlandais par le drapeau Belge....et ainsi le Roi des Pays-Bas perdit la plus belle province qu'il n'a jamais eue.
Le pouvoir provisoire décida que la Belgique devait être dirigée par un roi. Après quelques échecs, la couronne fut offerte à Léopold de Saxe Cobourg, qui par son premier mariage avait des liens avec la famille royale de Grande-Bretagne.
Le 21 juillet 1831, Léopold I prêta serment en tant que premier roi des Belges.
Notre roi actuel, Baudouin I, monta sur le trône en 1951.
Loin de chez eux, les représentants de ce beau et petit pays situé au coeur de l'Europe, sont fiers de pouvoir servir sous la bannière des Nations-Unies. A cette occasion, la délégation Belge au sein de l'EM du Bn a offert un drink à nos amis Néerlandais.

Een bijzondere rit

Soldaat D. Heemskerk is van rotatie T-5. Hij schreef de eerste indrukken die hij had van de transporten op voor 'Het Geitenpad'. Al snel maakte hij met een gedeelte van het derde peloton van de Alfa compagnie een bijzondere, maar ook indrukwekkende rit mee. Een rit die het wereldnieuws haalde.

Nadat we wat konden wennen aan de omstandigheden en regels die hier bij de Alfa compagnie gelden begonnen we eindelijk met de rijweken. Op maandag 12 juli begon het echte werk eigenlijk pas goed met een 4-daags konvooi. Laden in Split, daar overnachten, nadat er uiteraard even was gezwommen in het hotelzwembad. Tevens werden daar de laatste nieuwtjes aan het thuisfront doorgegeven per telefoon. De volgende ochtend vroeg uit de veren om vanuit Split naar het kamp terug te rijden om vervolgens weer in het eigen vertrouwde bedje te slapen. Dag nummer drie werd gevuld door naar Tuzla te rijden om daar vervolgens te gaan lossen. Het lossen gebeurde snel, alleen het wachten was vervelend. Gelukkig waren er genoeg locals om een gesprekje mee aan te knopen. Het overnachten gebeurde op een startbaan bij de Britse basis. Voor het geval er iets zou gebeuren was er dekking bestaande uit oude bommen. Heel gerustellend dus. Na een blik Struik te hebben genuttigd gingen we gewapend met Autan stiften naar de laadbakken. Daar doken we in de op de veldbedden geplaatste meurbalen. De vierde dag restte ons slechts de terugweg naar Busovaca. De dagen erna hebben we de kleine ritjes gehad. Al met al beviel die eerste rit goed. Dus met veel goede moed begonnen we aan de wacht- en onderhoudsweek.

Hospitaal

Al gelijk op maandag werd de groep in de prefab van het 3e peloton geroepen. Er was een transport naar een hospitaal. Snel sprongen we in de wagens om te gaan laden in Zenica. De lading bestond uit voedsel en medicijnen. Vanuit Zenica reden we met vijf viertonners, twee Mercedessen en een ziekenauto naar de plaats van bestemming. Onderweg werd er gestopt in Kiseljak waar we een escorte kregen van de Canadezen. Ook sloten zich daar enkele personenwagens bij ons aan. Het waren wagens van de BBC en van de New York Times.

Bij het gebouw aangekomen bleek dat het geen hospitaal was maar een gesticht voor geestelijk gehandicapte mensen die onder zeer moeilijke omstandigheden leefden. In het gebouw hing een verschrikkelijke lucht van urine, braaksel en vervuiling. De mensen waren naakt en uitgemergeld, kleine kinderen lagen op bedden in hun eigen viezigheid. Zeer schokkend. Snel werd begonnen met de reiniging van delen van het gebouw: de begane grond, de eerste etage. Met natte lakens, veel zeep en emmers water voerden we het niet zo hygiënische werk uit. Daarom werden er mondkapjes en latexhandschoenen uitgedeeld. Buiten vielen ondertussen wel eens schoten.

Patiënten

Veel handen maken licht werk en het werk vorderde vrij snel. Wanneer we de kamers schoon wilden maken moest dat gebeuren waar de patiënten bij waren. Ze wilden hun vertrouwde omgeving niet verlaten. Toen we klaar waren was het ergste vuil verdwenen, en kon er worden begonnen met het uitladen van de goederen. Er werd een keten gevormd en op die manier is er gelost. Aanvankelijk alleen door de Nederlanders en een enkele inwoner, later ook door verscheidene Canadezen. Zo zijn er twee 4 tonners afgewerkt.

Ondertussen was het al vrij laat geworden en moesten we de weg op zonder escorte. De Canadezen bleven nog voor een dag achter. Na de nodige HVO'ers gezien te hebben kwamen we in het pikkedonker weer terug op het kamp.

Het liefst had ik een douche willen

vervolg op pagina 5

Het derde peloton rijdt nu, net als het viertonnerpeloton van de Bravo compagnie vooral lokale ritten. Hier arriveert de Britse escorte voor een rit naar Kacuni.

vervolg van pagina 4

nemen en in bed duiken, maar er was nog een debriefing, waar eenieder die er behoefte aan had zijn zegje over transport kon doen. Het was ongetwijfeld nuttig, maar het tijdstip was wat ongelukkig gekozen.
Daarna konden we wel onder de douche en al snel klonk het overal een gemeend welterusten.
Zo kwam er een einde aan een ietwat vreemde dag, waarin goed en nuttig werk is verricht. De persbeelden waren 20 juli ook te zien op Sky, RTL-4, BBC en CNN. En menigeen zag zichzelf in volle actie.

Wist U dat...

vervolg van pagina 3

** Zodra de Kapitein Klappe geen zin in koffie heeft de cadi maar sluit.

** De Bravo 3 denkt dat je brandblussers op moet pompen.

** Men bij de Bravo een secretaresse heeft. Dat men bij de rest van het Bataljon daar best jaloers op mag zijn.

** De T5 mensen van de Bevo al meer in elkaar hebben gereden dan heel T4 bij elkaar.

** De Aal met illegale kenteken platen rond rijd.
-Hij bang is dat hij anders wordt aangehouden.

** De Kapitein Klappe niet met de Iveco naar Split wil, dus nog maar een keer mee op rit gaat en daarna gelijk doorgaat naar Split.

** nummer 11 van 'T Geitenpad' eigenlijk al nummer twaalf was.
- de redactie daar nog niemand over gehoord heeft.

Il était une fois à Lipa

Mercredi 21 juillet, le deuxième Pl des 'schroumfs' repartait pour un nouveau voyage plein d'aventures vers Metkovic. Cette fois, ils étaient renforcés par la présence du Sgt TTR V. Dullemen et le Sgt du Sv Med van den Elzen. Nous appellerons ces derniers 'le duo Dul et Els' dans la suite du récit. Ces deux fonctionnaires sont censés résoudre les éventuels problèmes dans leur domaine. De plus, comme il s'avérera par la suite, le Sgt van den Elzen possède également de sérieuses connaissances mécaniques.

Sans problèmes majeurs (trois crevaisons, filtre à carburant cassé, rupture d'une durite et un remorquage improvisé) le deuxième Pl de la Cie A atteint Metkovic. Après avoir terminé les opérations de chargement et effectué l'action téléphonique à la satisfaction générale, le Slt Breeuwma, grand schroumf, envoit tout le monde au lit vers 2200 Hr. Sur proposition du Chef de Pl, les Veh sont placés en carré et les lits de camp sont installés au centre. Quelques remorques peuvent également servir de couchette mais cela n'est pas jugé nécessaire par le grand roméo schroumf. Après un coup d'oeil avisé vers les nuages sombres et une appréciation météorologique il s'adresse aux schroumfs:'Plaisanterie, nous dormons sous la bonne étoile! Nous glisserons nos lits de camp sous les remorques et sous les Ca Cit de nos amis Belges'.
Vers 0130 Hr, il se met à pleuvoir et l'orage éclate. Certains schroumfs essaient en pataugeant de se mettre à l'abri des pluies torrentielles. Ils cherchent un abri dans des containers. Lorsque le grand shroumfs se réveille le matin il ne retrouve plus rien de l'ancien campement. Etant donné que de nombreux sacs sont détrempés par la grande humidité céleste, le Sgt van den Elzen propose de faire sècher ceux-ci à son cantonnement.
Vers 0530 Hr, le Pl quitte le 'subtropical paradisiaque warehouse' de Metkovic.Malheureusement, le HVO a d'autres idées nous concernant. Nous aussi par ailleurs: le duo 'Duls et Els' doit encore subir son test de logisticien. Intentionnellement, leur Veh est rendu inopérationnel en débranchant quelques cables reliés au starter. Cette action se déroule à 500 m du roadblock Lipa. Lorsque le grand schroumf décide de repartir, le duo 'Dul et Els' se retrouve seul sur la route. Aucune activité est perçue dans le Veh. Comme le Sgt TTR veut tester les transmissions, il crie dans la radio: 'Mayday, Mayday, Mayday, il ne fonctionne plus'. Le Comd Pl, fort occupé au roadblock, répond simplement:'Wait...out'. Comme les discussions prennent quelques temps, Duls et Els décident d'arrêter un 'local' et de le mettre à l'avant de leur Veh afin de les tracter. Ainsi, ils réussissent à rejoindre la colonne. Le capot est ouvert afin de chercher le problème. Avec un regard de connaisseur, le Sgt van den Elsen déclare:'Je vois, je connais ce genre de problème, c'est le starter'. Dul remonte dans le Veh et Els démonte le starter, avec de l'outillage emprunté, espérant le remettre en état. Evidemment, tout le Pl est très attentif. La tentative s'éternisant, le Cpl1 van der Kuyl décide de l'aider. Après avoir effectué quelques tests dont le claxon, les essui-glaces et les phares, il s'exclame:'J'ai trouvé, une prise est détachée'. Sous le grand rire du Sgt van den Elzen il renfonce la prise et déclare à Dully:'Démare'.'Maintenant cela ira sans doute?', rajoute le Sgt van den Elzen. Dully tourne la clef et à la surprise du duo ' Dul et Elz' la mercedes démare. Après avoir remercié le Cpl1 van der Kuyl très chaleureusement, et lui avoir promis une bière, le convoi repart sans problème vers Busovaca. Durant la

soirée, la vraie histoire leur est contée et ainsi ils font partie du club.
Morale de l'histoire:
1)Ne faites pas confiance aux autres pour les prévisions météo.
2)Pour les problèmes premier échelon à votre Veh, il faut être un vrai logisticien.

21 juli: Belgische nationale feestdag

De Belgische bodem is in de laatste 20 eeuwen vaak Europa's belangrijkste slagveld geweest.
Julius Ceasar, die zijn eigen imago moest hooghouden, gaf zijn PR officier opdracht het volgende te noteren:
EX OMNIBUS POPULIS FORTISSIMI SUNT BELGAE.
Dit werd sedertdien vertaald als "van alle Galliërs zijn de Belgen de dapperste"
Als we refereren naar de samenstelling van UNPROFOR in BH, dan zien we dat enkele van onze gewezen heersers nu met ons moeten samenwerken. Ik denk daarbij aan Spanje, Frankrijk en natuurlijk ook Holland.
De Nederlanders waren de laatsten die ons na de val van Napoleon in Waterloo overheersten. Maar niet voor lang. In 1830 besloten we eindelijk onze eigen weg te gaan.
Enkele historici geven een meer gedetailleerd verslag betreffende de Belgische revolutie dan doorgaans in de geschiedenisboeken vermeld is. In Brussel werd "de stomme van Portici" opgevoerd. Enkele dronken toeschouwers, ik denk dat we hen vandaag hooligans zouden noemen, onthielden één beroemde zin uit het stuk:
AMOUR DE LA PATRIE, A VOUS JE DOIS MA VIE
Laat me dit vrij vertalen als: Dierbaar vaderland, jou behoort mijn leven.
Toen ze deze zin riepen en zongen na 10 uur s'avonds geraakten ze in problemen met de militaire patrouille die lichtjes onderbemand was. De patrouille werd in de pan gehakt en dit was de aanleiding van een volksbeweging. De Belgen in het leger vonden het verstandiger de Nederlandse vlag voor de Belgische kleuren te ruilen en ... de Nederlandse koning verloor de mooiste provincie die hij ooit had.
Het voorlopig bewind besliste dat België geregeerd moest worden door een vorstenhuis. Na enkele mislukte pogingen werd de kroon aangeboden aan Leopold von Saksen Coburg die, door zijn eerste huwelijk, banden had met het vorstenhuis van Groot Britanië.
Op 21 jul 1831 heeft Leopold I de eed afgelegd als eerste koning der Belgen.
Onze huidige koning Boudewijn I besteeg de troon in 1951.
Ver weg van huis zijn de vertegenwoordigers van dit mooie, kleine land in het hart van Europa, fier om hier in Bosnië te dienen onder UN vlag. Bij deze gelegenheid was de Belgische delegatie bij de staf van dit Bat, blij om onze Nederlandse vrienden uit te nodigen op een toast.

Nouvelles du 1 (BE) Det Tpt

19 Jul 93 : Bel 1 est parti pour Lukavac. Bel 3 est parti pour Metkovic avec remorques. Réception de mobilier ONU-tables et chaises qui redécorent complètement notre réfectoire.
20 Jul 93 : Retour de Bel 1 et de Bel 3. Visite des LtCol Therasse et Carpentier qui repartiront le lendemain matin dès 0700 Hr vers Split par la piste des indiens.
21 Jul 93 : Départ de Bel 1 pour Metkovic avec remorques et de Bel 3 pour Metkovic. Arrivée du Mat servant à la construction des préfabs.
22 Jul 93 : Retour de Bel 1 de Metkovic et de Bel 3 de Lukavac. Retour de la mission Cl I de Split avec 1 Sgt Payen, CLC Suvee, Cpl Cornez, Cpl Lacroix, Cpl Decouvreur.
23 Jul 93 : Départ de Bel 1 à destination de Lukavac et de Bel 3 vers Metkovic.
24 Jul 93 : Retour de Bel 1 de Lukavac et de Bel 3 de Metkovic.
25 Jul 93 : Jour de repos hebdomadaire. Un tournoi de tennis de table a été organisé et le Brig Bayet l'a emporté devant le Brig Peeters. A la troisième place ex-aequo on retrouve le 1Mdl Goulier et le Brig Panepinto. Le soir, les Cpl Tallier, Doucet, Rassart ainsi que le Sdt Zonnekein s'adonnent aux joies de la pétanque. C'est également le jour de la dernière réunion famille organisée à Westhoven avec contact radio. Arrivée de treize géniaques Slovaques venus monter les 32 préfabs dont Moving Star III pourra profiter.

Nieuws van het 1 (BE) Tpt Det

19 Jul 93 : Bel 1 is naar Lukavac vertrokken. Bel 3 is naar Metkovic met aanhangwagens. Wij ontvangen de UNO-tafels en stoelen die onze refter zullen versieren.
20 Jul 93 : Bel 1 en Bel 3 zijn terug. Bezoek van LtKol Therasse en Carpantier die volgende dag om 0700 uur naar Split terugkeren via het geitenpad.
21 Jul 93 : Bel 1 vertrekt naar Metkovic met aanhangwagens en Bel 3 naar Lukavac. Het Mat voor de prefabs is aangekomen.
22 Jul 93 : Bel 1 en Bel 3 zijn terug uit Metkovic en Lukavac. De opdracht Kl I met 1Sgt Payen, CLC Suvee, Cpl Coenez, Cpl Lacroix, Cpl Decouvreur is terug uit Split.
23 Jul 93 : Bel 1 vertrekt naar Lukavac en Bel 3 naar Metkovic.
24 Jul 93 : Bel 1 en Bel 3 zijn terug in Santici zonder bijzonderheden.
25 Jul 93 : Wekelijkse rustdag. Een ping-pong toernooi werd georganiseerd en Brig Bayet is de overwinnaar voor Brig Peeters. Op de derde plaats vindt men ex-aequo 1Mdl Goulier en Brig Panepinto. De Cpl Tallier, Doucet, rassart en de Sdt Zonnekein spelen s'avonds petanque. Die dag heeft ook de laatstse radiocontact met thuisfront Westhoven plaats. Dertien Slovaakse geniaquen zijn aangekomen voor het opbouwen van de prefabs bestemd voor Moving Star III.

1 (NL/BE) VN TBAT

1e jaargang nummer 14 zaterdag 7 augustus 1993

't Geitenpad

Weekblad van en voor personeel 1 (NL/BE) VN Transportbataljon

Verplicht kamperen in Duvno

Op zaterdag 31 juli staat het zoveelste logistieke konvooi naar Split gepland. De Kroaten en Moslims gooien echter roet in het eten. Ze hebben besloten om weer eens op de vuist te gaan. Niet alleen de heenweg kent zijn problemen, op de terugweg moet er plotseling overnacht worden bij de Engelsen in Duvno. Dit lijkt vervelender dan het is. Er komen uiteindelijk een kampvuur en blikjes bier aan te pas.

Door Hans van de Velde

Het is zaterdagmorgen. Terwijl de zon nog niet sterk genoeg is om de mist te laten verdwijnen staan voertuigen en bemanning al om kwart voor zeven klaar om omlaag te rijden. Het loopt even iets anders. Allereerst wordt het vertrek van het konvooi uitgesteld. Met het scherfvest al aan en het wapen op de rug blijkt dat de mannen niet weg kunnen wegens gevechten bij Gorni-Vakuf. Om elf uur 's ochtends krijgen ze de mededeling dat ze die dag 'thuis' blijven. s' Avonds gaat zelfs het gerucht dat ze de eerste dagen helemaal niet zullen vertrekken. Zo komt het een beetje onverwacht wanneer de chauffeurs en bijrijders op zondagmorgen om kwart over zeven het bed worden uitgeschopt. 'Jullie gaan toch naar Split,' wordt er geroepen. Net als ze klaar zijn om af te dalen blijkt dat ze een kleinigheidje vergeten zijn: De Liebherr, maar die wordt nog snel even geregeld.

Zweetdruppels

Weliswaar brandt Gorni-Vakuf en weigeren de koelwagen en de Liebherr even later tijdelijk dienst, maar dat zijn ondertussen dagelijkse taferelen. De aanwezigheid van een paar honderd 'krijgers' langs de weg bij Prozor levert wat extra zweetdruppels op, maar geen moeilijkheden. Wel worden wat opmerkingen over deze wazige strijders gemaakt die hier niet vermeld zullen worden. Het konvooi bereikt uiteindelijk zonder echte problemen de Kroatische grens. Daar aangekomen worden de voertuigen tegengehouden. De onderhandelingen duren anderhalf uur. Dan wordt duidelijk dat er allerlei vage formulieren nodig zijn. Die zijn er, uiteraard, niet. Daarom mag er met slechts drie voertuigen achter elkaar worden gereden . De onderhandelingstijd gebruiken sommigen, aangevoerd door kpl[1] Rozema, om op de weg bij de grenspost monter een blik Struik op te warmen. Ondanks al het oponthoud komen de mannen toch in Split aan. Gelukkig vertelt Kapitein van der Sanden daar snel dat ze de volgende dag al terug mogen. Gelukkig, want een dag in het zwembad liggen verveelt ook snel.

Kamperen

Ook de terugweg verloopt aanvankelijk voorspoedig. Het konvooi is simpelweg opgesplitst in 'pakketjes'

vervolg op pagina 4

Lekker op de rug in het gras of op de slaapzak kamperen de mannen van het logistieke konvooi 'alsof hun leven er van afhangt'.

Un transport exceptionel

Le Sdt D. Heemskerk fait partie de la rotation T-5. Il nous raconte ses premières impressions des transports via la route des indiens. Très rapidement, en compagnie du troisième Pl de la Cie A, il a pu effectuer une mission particulière et impressionnante. Une mission qui eut les faveurs de la presse internationale.

Après une courte période d'adaptation aux règles en vigueur au sein de la Cie, nous pouvions commencer nos semaines de convois. Le lundi 12 juillet notre réelle mission commençait par un convoi de quatre jours. Charger à Split, y loger après avoir effectué quelques brasses dans la piscine de l'hôtel. Nous pouvions aussi en profiter pour transmettre les dernières nouvelles à la famille par téléphone. Le lendemain, un départ tôt pour rejoindre notre cantonnement et y retrouver notre petit lit. Jour 3 était consacré au transport vers Tuzla afin d'y décharger. Le déchargement se déroula très rapidement, uniquement l'attente préalable était ennuyante. Heureusement, il y avait suffissamment de gens pour entamer une conversation. La nuit se déroula sur une piste d'envol du terrain d'aviation de Tuzla où une Cie du Bn Britbat est cantonnée. Il y avait des couverts sous les arbres en cas de nécessité. Donc, très rassurant. Après avoir consommé une boite de ration, armé des stifts d'autan, nous nous sommes dirigés vers les véhicules. Nous grimpons dans nos sacs installés sur nos lits de camp. Le quatrième jour était consacré au retour vers Busovaca. Les jours suivants étaient consacrés à de courtes missions. Tout bien considéré, cette premiere semaine était intéressante. Ainsi, avec beaucoup de bonnes intentions, nous commencions notre semaine garde-entretien.

Hôpital

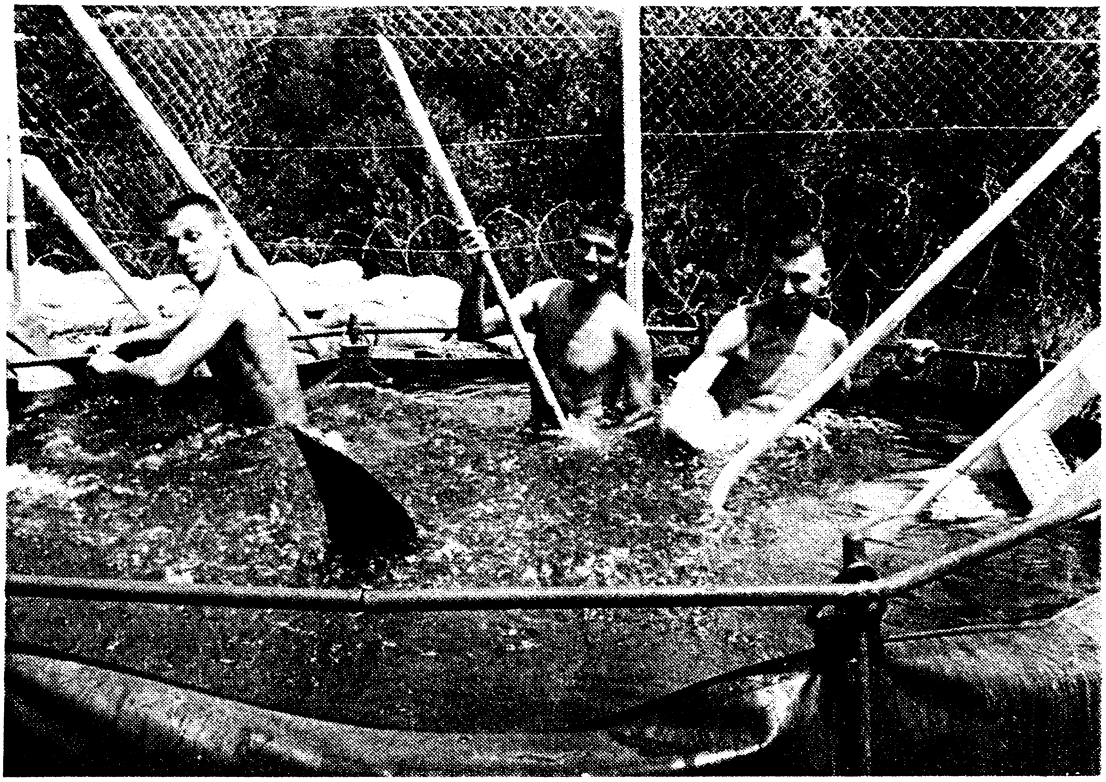
Le lundi, le groupe est rassemblé dans le préfab du troisième Pl. Il y avait une mission particulière vers un hôpital. Très vite, nous avons embarqué dans nos Veh afin d'aller charger à Zenica. Le chargement se composait de vivres et de médicaments. De Zenica, la colonne composée de 5X4T, deux mercedes et une ambulance se dirigeait vers sa destination. En cours de route une halte était prévue à Kiseljak où nous recevions une escorte des Canadiens. Quelques véhicules civils se sont également joints au convoi. Il s'agissait de Veh de la BBC et du New-York Times. Sur place il s'avérait qu'il ne s'agisait pas d'un hôpital mais d'un home pour handicapés mentaux qui vivaient dans des conditions très dures.

Choquant

Dans les bâtiments régnait une odeur d'urine, de déchets et de saletés. Les gens étaient nus, épuisés et les enfants étaient couchés dans leurs excréments. Très choquant. Rapidement commença le nettoyage d'une partie du bâtiment: le sol des couloirs et le premier étage. Avec des draps mouillés, beaucoup de savon et de nombreux seaux d'eau nous effectuions ce peu hygiénique travail. Pour ce motif, nous utilisions des masques bucaux et des gants en caoutchout. Dehors quelques coups de feu s'entendaient. Tout le monde mettait la main à la pate et ainsi le travail avançait rapidement. Le nettoyage des chambres devait se faite en présence des patients. Ceux-ci ne voulaient pas quitter leur milieu famillier. Lorsque tout fut propre, le déchargement pouvait commencer. Une chaîne fut constituée pour faciliter le travail. Au début, cette chaîne se composait de Néerlandais et de quelques locaux rejoints par la suite par des Canadiens. Très vite les deux 4 T furent vides. Toutes ces activités nous avaient tard dans la soir et nous devions reprendre la route sans escorte. Les Canadiens restèrent un jour de plus sur place. Après avoir contacté les indispensables HVO, nous pouvions reprendre dans un nuit d'encre le chemin du retour. J'aspirais à prendre une douche et me coucher mais un débriefing afin de permettre à chacun qui le souhaitait de s'exprimer devait avoir lieu. Ainsi ce terminait une journée pour le moins particulière pendant laquelle du travail valable et utile avait été réalisé. Les images de la presse étaient visibles le sur Sky, RTL-4, BBC et CNN. Plusieurs parmi nous ont ainsi pu se voir à l'oeuvre.

JAWS

Nauwelijks waren onze jongens van de SSV-cie uitgetrild van het vreselijke Split-haaienbericht, menig staflid had immers in genoemde baai gezwommen, of de Stafcompagnie werd wederom gigantisch opgeschrikt door een zes meter grote Japanse vechthaai.

Wat was er namelijk aan de hand? Nietsvermoedend waren de mannen lekker in het ini-mini-zwembadje aan het spelen, tot zij opeens een reusachtig gewoel in het water waarnamen. 'Wat is dat nu?' Een vin? Juist! Een zwarte vin waaronder een reusachtige haai hing, volledig klaar om flink toe te slaan. Paniek dus. Mark van Leeuwen stoof gillend het zwembad uit, André de Rooij begon keihard te huilen en Mark Schoonderwaldt begon als een echte bikkel op het vissebeest in te meppen.

afgelopen

De schrik zat er dus goed in. Gelukkig wist iedereen ongedeerd het water uit te komen. André de Rooij verklaarde later: 'Ik ben normaal wel een held, maar ik was kompleet overdonderd. Gelukkig heb ik vrienden, die me het water uit trokken.' Sindsdien is het afgelopen met de zwempret op de Stafcompagnie. Het omliggende terrein is hermetisch afgesloten, terwijl de Japanse vechthaai rustig zijn rondjes draait, geduldig wachtend op een blauwmutsprooi.

Beteuterd

Bij het hek staat Majoor Jean Pierre Swales beteuterd te kijken. 'Ik had net voor de mannen negen waterfietsen en zes wildwaterkano's besteld. Maar als die haai hier blijft zwemmen, hadden het beter hometrainers kunnen zijn. 'En daar ziet het wel naar uit. In tegenstelling tot de beer uit Vitez heeft deze haai geen zin zich naar het Ouwehands Dierenpark te laten transporteren. De staf, altijd sportief, heeft daarom besloten de Japanse vechthaai te adopteren.

Wist U dat...

** Kapitein Keus het liefst hupst in het 'zwembad' van de staf.
- Ze dat met een man of vijf nog lekkerder vindt.
- Ze dat het liefst o.l.v. Mike Becker doet.

** De korporaals v.d. Kieboom, Sturm en Groeneveld op 28 juli het ruime sop kozen in het zwembad van Hotel Palace toen dit reeds gesloten was.
- Ze dit in vol ornaat deden.
- Dit onder de ogen van onze BC gebeurde.
- Diens snor opkrulde van plezier omdat dit voorval hem waarschijnlijk aan zijn stormachtige jeugd herinnerde.

** De kapitein Egbertzen een fanclub aan het opstarten is.
- Hij van zijn idool elke dag meer gecharmeerd raakt.
- Zij Loretta Schrijver van het RTL-4 nieuws is.
- De kapitein haar wel wil strikken voor een 'diepte interview'.

** De kpl[1] Van Pol bij de Engelse tandarts is geweest.

vervolg op pagina 4

vervolg van pagina 1

van drie voertuigen en komt op die manier snel de grens over. Dan blijkt dat de route bij Gorni-Vakuf dicht zit. De nacht zal in Duvno moeten worden doorgebracht. Dat levert eerst wat gemor op. Het is 'Kilo-Utrecht-Tango,' aldus een anonieme soldaat. Wanneer men eenmaal wat blikken uit een Engels voedselpakket achterover heeft geslagen en lekker op de rug in het gras of op slaapzak of veldbed ligt, blijkt het allemaal erg mee te vallen. 'Ik kampeer alsof mijn leven er vanaf hangt,' aldus soldaat Schipper. Kpl[1] Van Pol beschouwd het als een 'uit de hand gelopen padvinderijkamp.' Eenmaal aan het kampvuur gezeten, 's avonds om een uur of tien, met een bierblikje in de hand, vindt niemand het meer erg dat het konvooi een dag is opgehouden. Na een nacht in de buitenlucht en een toepasselijk reveille door het geloei van de koeien is het tijd om weer op pad te gaan. 'Hé, er zitten ook blikjes worst in die Engelse pakketten,' roept kpl[1] van de Kieboom plots. Jammer, dat hadden de mannen 's avonds moeten weten. Dan hadden ze er nog een barbecue aan vast kunnen plakken ook. Om kwart over acht rijdt alles weer richting Busovaca. Al kilometers voor het geitepad geven de enorme stofwolken aan dat het druk is. Dat levert inderdaad nogal wat vertraging op. Maar op wat blikschade en een losgeraakt reservewiel na komt iedereen heelhuids aan in Vitez en Busovaca. Sommigen kunnen zich dan alweer opmaken om de volgende dag alweer met het volgende konvooi naar Split te gaan. Dit keer zit er ook een zaklamp, Autan, en een fles barbecuesaus in de rugzak. Je weet maar nooit.

Déces Roi Baudouin: réactions au sein de la Compagnie Belge

Le déces de notre souverain a fortement impressionné, non seulement en Belgique mais aussi parmi les militaires Belges de la BelCie. Voici un résumé des sentiments exprimés.

Tout d'abord, l'incrédulité: 'Notre Roi mort, impossible!'. Ensuite, la réalisation de la triste vérité. Attendrissement, émotion génale également dans les convois qui apprennent la nouvelle par inmarsat.
Le lien que représente le Roi entre les communautés linguistiques est ressenti plus intensément à Santici qu'en Belgique car ici ils constatent les horreurs de la guerre civile. C'est également pour cette raison que le délai court entre le décès du Roi Baudouin et la prestation du prince Albert est apprécié.

Propos receuillis par l'Adjt André Bonte auprès de Adjt Simon, 1MDLChef Robette, 1MDL Hoppenbrouwers, Henrion,et Penninckx, MDL Tas, BrigChef Suvee et Mongue, Brig Browaeys.

vervolg van pagina 3

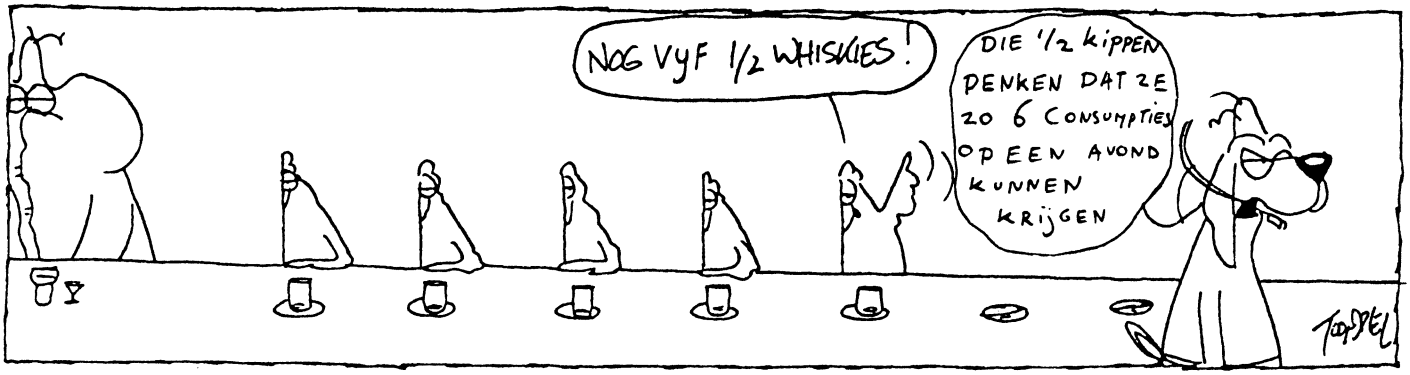
- Zijn verstandskies met succes is verwijderd.
- Hij aanvankelijk zeer tevreden was en zonder pijn.
- Hij na het uitwerken van de verdoving 1 dag niet inzetbaar is geweest.

** Adjudant Hermens nooit persvoorlichter bij de luchtmobiele brigade zal worden.
- Elnt van Lieshout hem dacht te verrassen met een helivlucht naar Kiseljac.
- De adjudant wat bleek werd en het niet zo'n geslaagd plan vond.

** In het derde peloton van de Bravo Compagnie iemand zit die alles beter weet.
- Hij grote verhalen vertelt maar een heli niet van een tank weet te onderscheiden.

** Ach U moest eens weten.

Bar-slecht — Car Toon

Een midweek Sarajevo

Op maandagavond 19 juni krijgen we via aooi Boot te horen dat we ons met een Liebherr-kraan op Sarajevo-Airport bij het Frenchbat 4 moeten melden. We weten dan nog niet dat we een paar dagen van verwarring en spanning tegemoet gaan.

Door Luciën Bijl en René Haeren

Dinsdagochtend rijden we opgewekt naar Kiseljak van waaruit de shuttle ons naar het vliegveld brengt. Na een paar uurtjes arriveren we daar zonder problemen, maar kunnen geen Frenchbat 4 ontdekken. Na wat heen en weer gepraat komen we er achter dat zij helemaal niet op het vliegveld verblijven. De daar aanwezige Nederlandse verbindingsgroep brengt uitkomst. Zij voorzien ons tijdens het lange wachten van een natje en droogje en nemen contact op met Kiseljac. Van deze gesprekken worden we met z'n allen niet veel wijzer en uiteindelijk keren we 's avonds om zeven uur onverrichter zaken terug naar Kiseljak. Hier brengt een overste uitkomst: "Frenchbat 4 zit niet op Sarajevo-Airport, maar bij het Olympisch ijsstadion aan de andere kant van de stad.

Sniper-alley

De volgende dag proberen we het opnieuw. Twee Franse pantservoertuigen staan ons aan het begin van 'Sniper-alley' op te wachten. Deze beruchte straat mag eigenlijk niet door soft-skinvoertuigen worden bereden. Om bij de lokatie van de Fransen te komen moeten we er toch over. Dus gewoon verstand op nul en rijden. We kijken schichtig naar alle kanten. Lekker belangrijk toch. In ieder geval spreken we geen woord en rijden zo hard als maar mogelijk is. In sommige buurten die we passeren staat geen huis meer overeind en mensen zie je er nauwelijks. Op 'Sniper-alley' is het echter een drukte van jewelste. De meeste ramen in de vele flats langs deze ongeveer drie kilometer lange straat zijn kapot. Voor ons een duidelijk bewijs dat het hier niet pluis is. Uiteindelijk arriveren we gelukkig zonder incidenten bij de Fransen. Onmiddellijk beginnen we met het plaatsen van containers om het Franse kamp. Dit is wel nodig omdat regelmatig hun voertuigen worden beschoten.

Doffe dreunen

De eerste dag zwoegen we tot half een 's nachts. Voor ons wel een heftige dag. Regelmatig vliegen de lichtkogels over onze hoofden en in de buurt slaan granaten met doffe dreunen in. Ook de volgende dag betekent werken tot de duisternis voordat de Franse voertuigen beschermd staan. Als we de derde dag bij de A cie arriveren is iedereen opgelucht ons weer heelhuids terug te zien. Door storingen tijdens de communicatie met Kiseljac was men namelijk twee dagen lang ons spoor bijster.

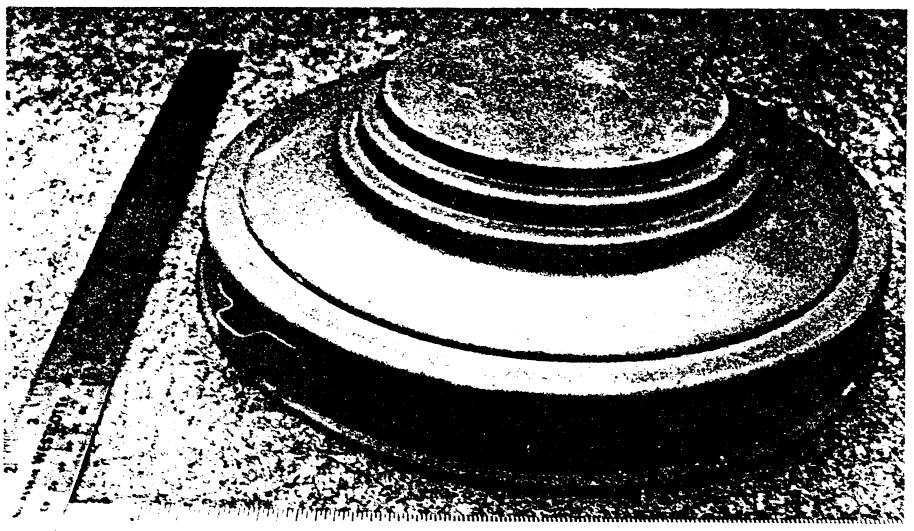
Nieuws van het 1 (BE) Tpt Det

26 Jul 93 : Bel 2 vertrekt naar Lukavac met Olt Albert. Bel 3 gaat naar Metkovic met Lt Renard. Bel 1 begint zijn week wacht-onderhoud. Het Det heeft een lot T-shirts met het embleem van Moving-Star II laten maken. Sgt Levaux maakt getruqueerde photos voor het plezier van elkeender dankzij onze nieuwe copieermachine.

27 Jul 93 : Bel 2 en 3 zijn terug op onze locatie. Een nieuwe water afsnijding maakt het gebruik van onze douches onmogelijk. We moeten de teilen weer naar boven halen. De beste ping-pong spelers, BrigChef Botti en Brig Bayet hebben hun meester gevonden in name een toegewijde Slovaak.

vervolg op pagina 6

Wat zou dit nou zijn?

Is dit...

A. Een koekjestrommel
C. Een UFO
C. Een Wieldop
D. Een TMM-1 AT Mijn

Mocht U antwoord A, B, of C ingevuld hebben neem dan zo snel mogelijk contact op met de S2 voor een extra lesje Mine awareness.

vervolg van pagina 5

28 Jul 93 : Bel 2 vertrekt weer naar Metkovic met Lt Mandiau. Bel 3 vertrekt naar Lukavac met Lt Renard. Op de weg naar Metkovic vindt men kleine winkeltjes waar meloen en watermeloen verkocht worden.
29 Jul 93 : Aankomst van Kapt Bryon uit Log base Split die enkele dagen bij ons zal verblijven. De tweede shift is de 100 dagen aanwezigheid in voormalige Yougoslavie voorbij. Na drie maanden intensieve leren kent Brig Cornez het verschil tussen een computer en een schrijfmachine.
30 Jul 93 : Bel 2 vertrekt naar Lukavac met Olt Albert. Bel 3 vertrekt naar Metkovic met Adjt Simon. Het Pers begint zijn Mat binnen te leveren bij de dienst S4 in voorbereiding van hun teruggang en de overgave-overname met Moving-Star III.
31 Jul 93 : Bel 2 en 3 zijn terug op onze locatie. De Slovaken hebben tot heden 24 prefabs opgebouwd en beginnen nu met de inwendige inrichting. De CSM maakt stilaan de marsbevelen klaar.

Q^e hoord bij...

Tijdens Transport

72 E hier 71 E..... over.
Hier 72 E..... over.
Hier 71 E, wie zit er bij u achter het stuur ..... over.
Hier 72 E, hoezo? ... over.
Nou die kan absoluut niet rijden .....over.
Hier 72 E, ik rij zelf... over.
Hier 71 E, annuleer bericht ....

Overlijden Koning Boudewijn: Reacties Belcie

Het plotse overlijden van onze Vorst heeft niet alleen in België zelf maar ook bij de militairen van de BelCie een grote indruk nagelaten. Hieronder volgt een samenvatting van de geuite gevoelens.

In de eerste ogenblikken was het ongeloof; 'onze Koning dood, onmogelijk!' Daarna, het besef van de trieste waarheid. Ontroering, verslagenheid alom, ook in de konvooien die het nieuws via inmarsat ontvingen. Het besef dat de Koning een binding betekent tussen de verschillende taalgroepen is in Santici nog sterker dan in het thuisband omdat de mensen hier ervaren waartoe een burgeroorlog kan leiden. Daarom is iedereen het er over eens dat de korte periode tussen het overlijden van Koning Boudewijn en de kroning van Prins Albert gerechtvaardigd is.

Commentaren verzameld door Adjt Andre Bonte bij Adjt Simon, 1MDLChef Robette, 1MDL Hoppenbrouwers, Henrion en Penninckx, MDL Tas, Brig Chef Suvee en Mongue en Brig Browaeys.

Nouvelles du 1 (BE) Det Tpt

26 Jul 93 : Départ de Bel 2 à destination de Lukavac avec le Slt Albert. Départ de Bel 3 à destination de Metkovic avec le Slt Renard. Bel 1 entre dans sa semaine de garde-entretien. Le détachement a fait confectionner un lot de T-shirts à l'effigie de "Moving-Star II". Le Sgt Levaux fait des photos truquées pour amuser la galerie à l'aide de notre nouvelle photocopieuse.
27 Jul 93 : Retour de Bel 2 et 3 de mission. Nouvelle coupure d'eau qui nous prive de douches. On a ressorti les bassins. Les meilleurs joueurs de tennis de table du Det, le BrigChef Botti et le Brig Bayet ont enfin trouvé leur maître en la personne d'un Slovaque doué.
28 Jul 93 : Départ de Bel 2 à destination de Metkovic avec le Lt Mandiau. Départ de Bel 3 à destination de Lukavac avec le Lt Renard. La route de Metkovic est parsemée d'échoppes où les locaux vendent melons et pastèques.
29 Jul 93 : Arrivée du Capt Bryon de la base Log Split qui restera chez nous plusieurs jours. Le second shift passe le cap des 100 jours de présence en Ex-Yougoslavie. Après trois mois d'apprentissage intensif le Brig Cornez a enfin compris la différence entre un ordinateur et une machine à écrire.
30 Jul 93 : Départ de Bel 2 à destination de Lukavac avec le Slt Albert. Départ de Bel 3 à destination de Metkovic avec l'Adjt Simon. Le personnel commence à rentrer son Mat au service S4 en vue de son retour et surtout de la remise-reprise avec Moving-Star III.
31 Jul 93 : Retour de Bel 2 et 3 de mission. Les Slovaques ont monté à ce jour 24 préfabs et l'installation intérieure est en cours. Le CSM commence à préparer les ordres de marche pour le retour.

1 (NL/BE) VN TBAT

1e jaargang nummer 15 zaterdag 14 augustus 1993

't Geitenpad

Weekblad van en voor personeel 1 (NL/BE) VN Transportbataljon

'Please don't hurt me'

Op de Alfa compagnie werd op zaterdag 7 augustus een 'Sterkste man van de compagnie' wedstrijd gehouden. Niet elk peloton had gegadigden gestuurd. Daardoor waren er van de andere pelotons meer kanshebbers op de titel. Het werd een keiharde strijd waarbij de steun van publiek en helpers doorslaggevend bleek te zijn.

Klokslag 21.00 uur stelt de Hans Kazan van het bataljon, Mike Becker, de giganten voor aan het uitzinnige publiek. Eén voor één worden de giganten door de fans verwelkomd. Het publiek gaat werkelijk uit zijn dak bij het zien van de mannelijke torso's die getoond worden. Nadat ze voorgesteld en uitgebreid bekeken zijn, wordt er geloot voor het eerste onderdeel; de evenwichtsbalk. Als ridders in het zadel nemen ze één voor één plaats. Hun wapen: een kussen. Als echte ervaren ridders wordt er gestreden. Er vallen rake klappen en meermalen gebeurt het dat beide helden elkaar tegelijk van de balk slaan. Uiteindelijk wint Job 'No Limit' van Haaren dit eerste onderdeel. Het nieuwe aanstormende talent soldaat Kleibergen wordt een goede tweede.

Hoge ogen

Aangemoedigd door de fans wordt er geloot voor de tweede ronde. Dit is het evenwicht/kracht onderdeel. Nadat Mike de spelregels uit heeft gelegd blijkt dat alle acht de kandidaten kanshebber zijn bij dit onderdeel. Zeker als het publiek achter je staat kan je hier hoge ogen gooien. Helaas telt dit niet voor de korporaal Veldkamp en de soldaat Geverink. Want ondanks hun inzet komen ze in het 'krachtstuk' niet voor. In de finale van het kracht/evenwicht onderdeel staan dan ook sld Kleibergen en de kpl1 Ron Martens. In de strijd die dan volgt worden de nodige zweetdruppels gemorst. Uiteindelijk moet Kleibergen het onderspit delven. Martens wint glorieus.

Geweld

Na dit nummer, toch wel het spektakelstuk van de avond volgt het welbekende armworstelen. De genie en de OST-groep hebben hier speciaal een tafel voor ontwikkeld die enige naam mag hebben. Er moet eerst wel een plekje gevonden worden waar de tafel niet wiebelt. Dit ligt echter niet aan de lengte van de poten maar aan de ongelijke ondergrond. De tafel voldoet verder geheel aan de eisen. Wanneer hij eenmaal goed staat kan het echte geweld losbarsten. De helpers van korporaal de Haan hebben hem na zijn spectaculaire intro al in een vroeg stadium in de steek gelaten. Bramer, Van Schaik, nog bedankt voor jullie steun. Hij moet het nu alleen opknappen en

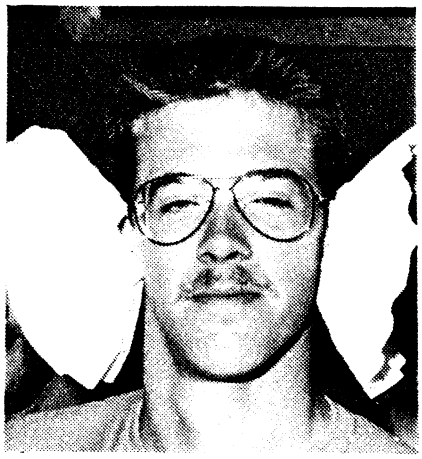
vervolg op pagina 2

De winnaar Job 'No limit' van Haaren, onder het vingertje, samen met zijn soigneurs.

vervolg van pagina 1
wil nog iets laten zien. Helaas moet hij aantreden tegen de sld Groot Wassink. Het betekent dat De Haan met een droef gezicht afscheid kan nemen van het publiek. Want, wat niemand verwachtte gebeurt, Groot Wassink, de gespierde draadnagel, wordt finalist.

Zippo
In de finale moet hij het opnemen tegen Job 'No Limit' die uiteindelijk de sterkste man van de Alfa compagnie wordt. Gesteund door de gehele genie en de OST-groep vernedert hij keer op keer zijn tegenstanders. Niet alleen met kracht maar ook strategisch door zijn helpers op de juiste momenten het nummer 'Please dont hurt me' te laten draaien. Ondanks geweldige tegenstand blijkt sld Groot Wassink niet opgewassen tegen het geweld van Van Haaren. Na een minutenlange strijd is het ook voor hem afgelopen. De drie eersten krijgen als prijs een taart aangeboden door kapitein van Endhoven. 'De bedoeling is dat ze geconsumeerd worden', zegt hij er nog bij nadat hij Micke Becker, alle deelnemers en het publiek bedankt heeft. Job van Haaren krijgt daarnaast nog een Zippo-aansteker, Kleiberg (tweede plaats) een barkaart, terwijl de man op de derde plek, Ron Martens, het met een kleiner taartje moet doen. Na de wedstrijd durven een paar kleinere mannetjes nog een potje te armworstelen tegen de moegestreden winnaar. Tevergeefs.

Het toetje van de avond. Zo'n kind gun je toch een Mona.

L'homme le plus fort

Samedi 07 Août c'était au tour de la Cie A de désigner "l'homme le plus fort". Tous les Pl n'étaient pas représentés. Pour cette raison, plus de candidats des autres Pl pouvaient tenter leur chance. Ce fut un rude combat et l'appui du public joua un rôle important.

21.00 Hr tapant, le presentateur du Bn, Mike Becker, présente les géants au public déchaîné. Un par un, ils sont acclamés par leurs fans. Le public est survolté par la vue des torses masculins qui sont exposés. Après la présentation vient le tirage au sort pour la première épreuve; la poutre d'équilibre. Tous les cavaliers montent un par un en selle. Leur arme: un coussin. Ils combattent comme de vrais chevaliers. De solides coups sont donnés et souvent les deux candidats tombent ensemble de la poutre. Finalement, Job 'No Limit' van Haaren gagne la première épreuve. Le talentueux nouveau Sdt Kleibergen se classe second.

Grands yeux
Sous les acclamations du public, le tirage de la seconde compétition a lieu. Il s'agit de la partie force/équilibre. Après avoir expliqué les règles du jeu il semble que tous les candidats puissent gagner cette épreuve. Avec l'appui du public des grands yeux sont possibles sauf pour le Cpl Veldkamp et le Sdt Geverink. Malgré leur volonté évidente ils ne font pas le poids.En finale s'opposent le Sdt Kleibergen et le Cpl1 Ron Martens. Dans cette partie, les gouttes de transpiration sont présentes. Kleinbergen s'incline finalement et Martens l'emporte glorieusement. Il reste le clou de la soirée à savoir le bras de fer.

Violence
Le génie et le groupe d'appui ont spécialement fabriqué une table appropriée pour l'épreuve du bras de fer. Il fallait trouver une place où elle soit en équilibre. La raison du choix difficile est le sol inégal et non la longueur des pieds de la table.Le Cpl de Haan, abandonné par ses aides Bramer et Van Schaik, doit affronter le Sdt Groot Wassink. Cela veut également dire l'élimination de de Haan. Groot Wassink devient à la surprise générale finaliste.

Briquet-Zippo
En finale, il est opposé à 'No Limit' Job qui deviendra finalement l'homme le plus fort de la Cie A. Soutenu par tout le groupe d'appui, il terrasse tous ses adversaires. Il obtient ses victoires par la force mais aussi par la stratégie en faisant entonner par ses supporters 'Please don't hurt me' au moment propice. Malgré la brillante résistance du Sdt Groot Wassink, celuici ne peut résister à la violence de Van Haaren. L'affaire est réglée en moins d'une minute. Les trois premiers se voient offrir une tarte par le Capt van Endhoven. 'Le but est de les consommer'ajoute celuici après avoir remercié Mike Beker et le public. Job van Haaren reçoit également un briquet-Zippo, Kleiberg (second) une carte de crédit du bar tandis que le troisième,Ron Martens, doit se contenter d'une plus petite carte. Après la compétition quelques moins costauds essaient d'affronter les vainqueurs mais en vain.

Ge hoord bij...

OP HET APPEL VAN DE B CIE

Mannen er moet meer gedronken worden!
En dat, nadat mensen van het 2e pel een drankverbod hadden gekregen

Moeder B-cie ziet vader Abraham

Op zeven augustus vierde Hans Verloop, csm Bravo compagnie, niet alleen zijn verjaardag, maar stond ook Abraham voor zijn deur. Met medewerking van de hele compagnie sleutelden zijn rotatiegenoten, vrienden en voordeurdelers Hugo Bosch en Guus Lapré in alle stilte een grandioos feest voor de jarige in elkaar. Een korte impressie van deze dag en de voorbereidingen willen wij u niet onthouden.

Door Guus Lapré

Eerste probleem voor de feest commissie vormt de absolute geheimhouding van de voorbereidingen van het feest. Zoals een goed csm betaamt, zwerft Hans Verloop overal en op elk moment over het kamp. Voor zijn beeldvorming wordt hij twee dagen op konvooi gestuurd. Op deze manier wordt hij definitief uitgeschakeld en kunnen de organisatoren aan de slag. De basis voor de Abraham vormt een met lucht gevuld object met vrouwelijke kenmerken. Helaas is het corpus door ondeskundig gebruik licht beschadigd en zit hier en daar een lekje. Guus Lapré belast met de reparatie moet zich verlagen door in een emmertje water naar de lekken in het voorwerp te zoeken. Na wat plakwerk en een grondige kleedpartij staat er een redelijke Abraham. De grote O-mond wordt gecamoufleerd met een baard en alles is rond. Op de avond voor zijn verjaardag keert Hans enthousiast en moe terug van zijn konvooitocht. Tot half twaalf vertelt hij over zijn belevenissen en is diep onder de indruk van de prestaties van het peloton, waarmee hij op pad was.

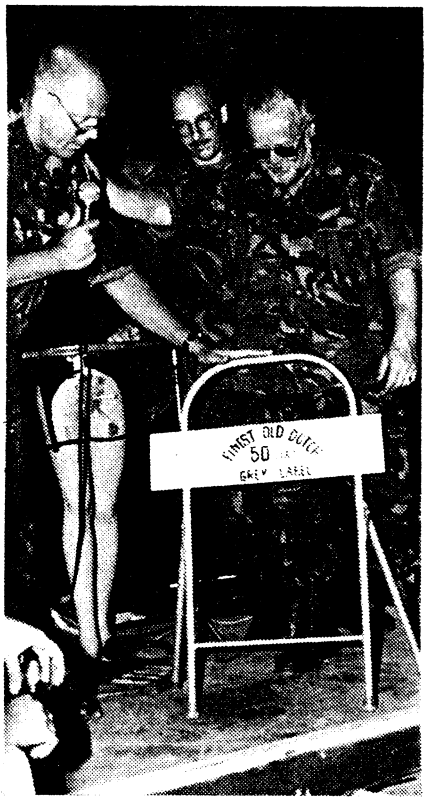
Verrassing

De volgende dag wekken sgt[1] René de Vries, sgt[1] Bert Navis en sgt[1] Ruud Hoedeman de jarige, onder luid gezang, met een heerlijk ontbijt. Voor de deur van zijn prefab staat een Abraham met stramme benen op wacht. Op het appel wacht Hans Verloop een tweede verrassing. Uit een kleine cassetterecorder klinkt de stem van zijn echtgenote José, die hem nog vele jaren en een fijne dag toewenst. Hans is duidelijk van zijn stuk gebracht en niet wetend dat Guus Lapré stiekem met zijn vrouw heeft gebeld mompelt hij: "De post gaat hier toch niet zo snel?". Om negen uur is er koffie en mag iedereen een stuk van de gigantische verjaardagstaart proeven. Als de zon haar laatste stralen over het kamp werpt zit iedereen weer gezellig bij elkaar op het terras. Op lange tafels, bedekt met spierwitte lakens, verschijnt een heerlijke rijstmaaltijd. In een recordtijd verorberen de feestgangers het culinaire hoogstandje van chefkok Bert Jansen en zijn mannen. Bert heeft zelfs menig uurtje nachtrust voor het feestmaal opgeofferd en ook zijn medewerkers Peter Broekhuizen, Willem van Bavel en Simon de Jong hebben hun beste beentje voor gezet.

Looprekje

Terwijl de huismuzikant Ivo zijn welluidende klanken over het kamp strooit wordt de jarige afgevoerd naar Britbat, waar hij nog even met José mag bellen. Als hij na anderhalf uur - Wat had hij allemaal te vertellen? - terugkeerd mag hij gelijk in aktie komen. Samen met Maarten vd Linden, een andere jarige, danst hij met de vrouwelijke Kroatische gasten de plaatselijk populaire polka Colo. Gestimuleerd door de swingende dansers springt binnen de korste keren de hele compagnie rond. Na enkele samenzangen, waarbij de verschillende pelotons niet voor elkaar willen onderdoen is het tijd voor de traditionele verjaardagscadeaus. Ludieke, serieuze en louche cadeaus volgen elkaar snel op. Zijn

vervolg op pagina 5

Van zijn jongere CSM-collega's krijgt Hans Verloop een looprekje.

Une demi-semaine à Sarajevo

Le lundi 19 juin nous apprenons par l'Adjt Boot que nous devons nous présenter à l'aéroport de Sarajevo auprès de FrenchBat 4 avec une Liebherr. Nous ne savions pas que cela signifiait quelques jours de tension et de désarroi.

Mardi matin, nous partons attentifs vers Kiseljak d'où nous rejoindrons l'aéroport en compagnie du shuttle. Quelques heures plus tard nous arrivons à l'aéroport mais pas de trace de FrenchBat 4. En nous renseignant, nous apprenons que FrenchBat 4 ne se trouve pas à l'aéroport. Le team du Bn NL de transmission s'occupe de nous. Il nous procure des accomodations de tout genre et nous nous informons auprès de Kiseljak. Ces contacts ne nous apprennent pas grand chose de plus et finalement nous retournons vers 1900 Hr vers Kiseljak. Les nouvelles suivantes nous y attendent: " FrenchBat 4 ne se trouve pas à l'aéroport mais bien à la patinoire olympique de l'autre côté de la ville".

Sniper-alley

Nous essayons à nouveau le lendemain. Deux véhicules blindés français nous attendent au début de 'sniper-alley'. Cette rue célèbre ne peut normalement pas être utilisée par des véhicules 'soft-skin'. Pour atteindre l'emplacement de FrenchBat 4 nous devons passer par cette allée. Donc, ne pas réfléchir et en avant. Nous regardons anxieusement autour de nous. Tout de même intéressant. Nous ne parlons pas et roulons le plus vite qu'il nous est permis. A certains endroits, plus aucune maison n'est intacte et aucune personne n'est visible. Sur 'sniper-alley' qui s'étend sur trois kilomètres, toutes les fenêtres sont brisées. Pour nous, il s'agit de la preuve qu'il y a quelque chose d'anormale.

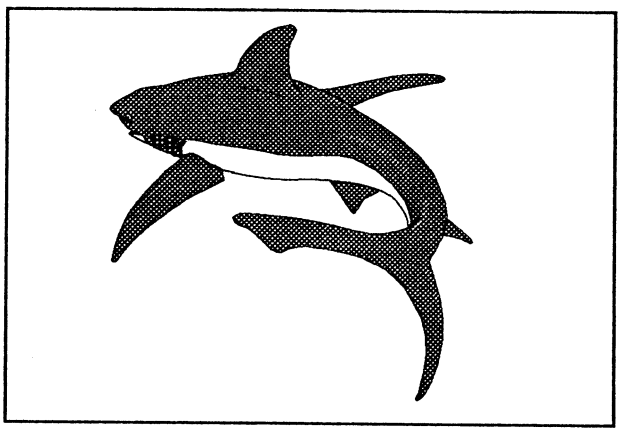
Grondement sourd

Finalement, nous arrivons heureusement sans incident chez les Français. Immédiatement, nous commençons à placer les containers autour du camps des Français. Ceux-ci sont nécessaires car leurs véhicules sont régulièrement visés. Le premier jour, nous travaillons jusqu'à 0030 Hr. Un dure journée. Régulièrement, les balles traçantes passent au-dessus de nos têtes et dans les environs tombent des grenades en faisant un grondement sourd. Le lendemain, une nouvelle longue journée de travail nous attend. Lorsque nous arrivons le troisième jour dans notre cantonnement sans problème, chacun est soulagé. Suite à des problèmes de transmission, tout le monde était sans nouvelle à notre sujet depuis deux jours.

Les dents de la mer

Les gars de la Cie EM étaient à peine remis de l'histoire du requin dans la baie de Split, dans laquelle certains avaient pataugé, qu'une nouvelle histoire concernant un requin géant japonais de six mètres de long allait les effrayer.

Que se passait-il donc? Insouciants, les gens de la Cie EM jouaient dans la mini-piscine lorsqu'ils remarquèrent un remou important dans l'eau. 'Qu'est-ce donc?' une nageoire? exact! Une nageoire noire sous laquelle se trouvait un requin géant prêt à frapper. Une panique compréhensible donc. Mark van Leeuwen quitta précipitamment la piscine en hurlant, André de Rooij se mit à crier tandis que Mark Schoonderwaldt se mit à frapper comme un fou sur la drôle de bête.

Terminé

La frayeur est réelle. Heureusement, tout le monde a pu s'échapper sain et sauf. Andre de Rooij devait déclarer plus tard: 'En temps normal je suis un héros, mais j'étais vraiment perdu. Heureusement que des amis m'ont tiré hors de l'eau'. Depuis lors, il n'est plus question de trempette à la Cie EM. Le terrain environnant est clôturé et le requin de combat japonais continue tranqillement sa ronde en attendant une proie en béret bleu.

Pénaud

Prêt de la clôture, le major Jean-Pierre Swales regarde tout penaud. 'Je venais de commander pour les gars neuf pédallos et six kayaks. Si ce requin continue à rôder dans le coin des home-trainers auraient été plus judicieux.' Cela semble être le cas. Contrairement à l'ours de Vitez, ce requin ne tient pas à se faire transférer au zoo de "Ouwenhand". L'EM, toujours sportif, a donc décidé de l'adopter.

vervolg van pagina 3

jongere csm-collega's van de SSV- en A cie verassen hem zelfs met een looprekje. Deze Abraham is echter nog zo vitaal dat hij het rekje voorlopig nog wel in de kast kan laten staan. Als slot van de geslaagde avond zingen allen nog een laatste lied. Terwijl de mannen stram in de houding staan galmt het Wilhelmus over het Bosnische landschap.

Inlijsten

Dan wordt het stil op Costa Bravo en loopt Hans Verloop nog een beetje na te genieten. Abraham zien in een vreemd land, ver van huis en toch omringd door een club mensen die je even het gevoel geven thuis te zijn, maakt niet iedereen mee. Plotseling wordt hij echter wreed gestoord in zijn overpeinzingen als het barbestuur hem de rekening voor de geslaagde avond presenteert. Na een paar maal slikken kan hij de mannen nog net bedanken en murmult; "Dit moet ik inlijsten". Als pleister op de wonde laat het barbestuur nog even de bekende cassetterecorder draaien en hoort de vijftigjarige nog een laatste avondgroet van zijn José.

Wist U dat...

** De T3-ers van het 1° pel B cie een matsritje naar Split kregen aangeboden in de onderhoudsweek.
- Zij plotseling in staat bleken het onderhoud aan een voertuig in één dag af te ronden.
- Zij daar normaal gesproken een week over doen.

** De vrouw van kapitein Klappe alléén op het zwoele eiland Mallorca is gesignaleerd.
- Wij nu niet weten of we ons hier ongerust over moeten maken.

** De PS van het 1° pel B cie extra spiegels op zijn Benz monteert.
- Hij wellicht hoopt hierdoor zachter neer te komen bij een volgende kantelpartij.

Nieuws van het 1 (BE) Tpt Det

01 Aug 93 : Bel 1 en Bel 3 beginnen hun laatste week humanitaire convooien. Bel 2 begint zijn week wacht-onderhoud.
02 Aug 93 : Bel 1 vertrekt naar Metkovic. Bel 3 vertrekt naar Lukavac. Bezoek van LtGen Briquemont.
03 Aug 93 : Bel 3 komt terug uit Lukavac. S'avonds zijn de aanhangers van de 'jeu de boules' talrijk op de terras aanwezig en de volgende ploegen zullen het uitkampen: 1 SgtMaj Payen, 1 Sgt Quattanens, Sgt Denis, CLC Bauwens, CLC Colombin, Cpl Hanlet, Cpl Bongond, Cpl Decouvreur, Cpl Tallier, Sdt Zonneckein en de chocduo Cpl Dupont en Cpl Gobert.
04 Aug 93 : Bel 3 gaat laden in Zenica en ontladen in Breza de zelfde dag.
05 Aug 93 : Bel 3 voert een humanitaire convooi uit met lading in Zenica en ontladen in Kiseljak. Bel 1 komt terug uit Metkovic en ontlaadt in Zenica.
06 Aug 93 : Vertrek van Bel 1 en Bel 3 naar Metkovic voor de laatste humanitaire convooi van Moving Star II. De rest van het personeel maakt zijn koffers klaar voor de terugreis.
07 Aug 93 : De laatste humanitaire convooi komt terug na ontladen in Zenica. De rest van het Det bekijkt s'morgens de begravenis van ZM Koning Boudewijn op TV. Op het einde van de uitzending van Moving Star II is de balans de volgende: 6.560 ton werd vervoerd en 405.136 Km afgelegd alleen maar voor humanitaire opdrachten.
08 Aug 93 : Vertrek van een Log convooi naar Split met Lt Mandiau, 1 Sgt Henrion, Sgt Tas, Cpl Bongiorno,Cpl Douillez, Cpl Corbisier, Cpl Panepinto, CLC Vandevelde, Cpl Corsini, Cpl Hauzeur, Cpl Lacroix, CLC Mongue, Cpl Cornez, CLC Krins, CLC Lepage, CLC Quetsch. Tijdens deze opdracht ontvangen we de nieuwe takelwagen VOLVO MANUMAT.
09 Aug 93 : het Log convooi uit Split is terug. De rest van het personeel volgt de eedaflegging van ZM Koning Albert II.
10 Aug 93 : De bagages worden op de vrachtwagens geladen met bestemming Ossendorf en Westhoven.

Gehoord bij...

IN DE OPS

The cat has landed, warn the mice to jump off the table.
(via INMARSAT uit Split)

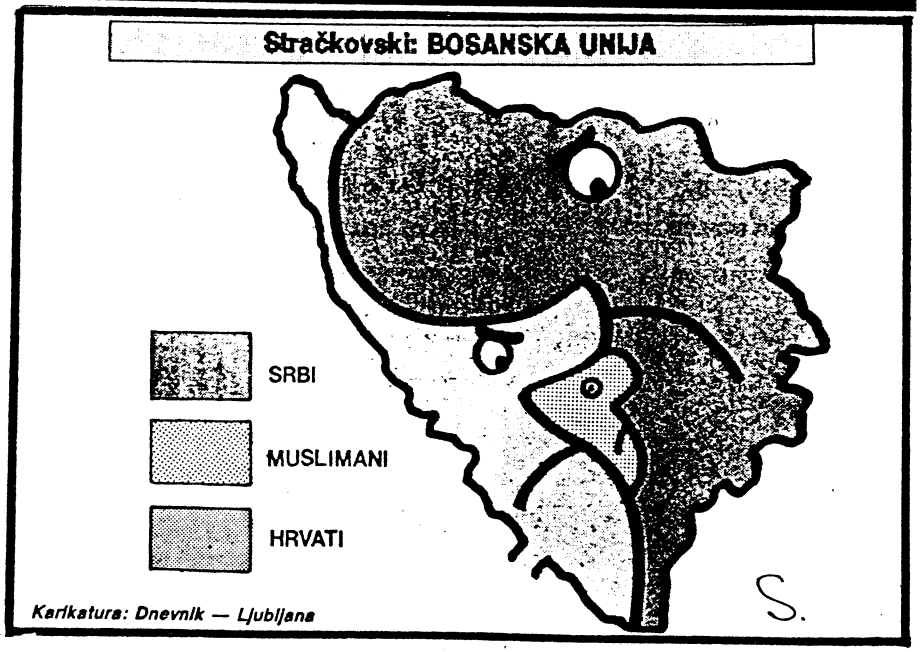
Hagar in Bosnië — Car Toon

Nouvelles du 1 (BE) Det Tpt

01 Aou 93 : Bel 1 et Bel 3 vont effectuer leur dernière semaine de convois humanitaires. Bel 2 commence sa semaine de garde-maintenance.
02 Aou 93 : Bel 1 part à destination de Lukavac. Visite du LtGen Briquemont.
03 Aou 93 : Retour de Bel 3 de Lukavac. Le soir, les adeptes de la pétanque sont nombreux à la terrasse et on trouve les équipes suivantes: 1 SgtMaj Payen, 1 Sgt Quattanens, Sgt Denis, CLC Bauwens, CLC Colombin, Cpl Hanlet, Cpl Bonfond, Cpl Decouvreur, Cpl Tallier, Sdt Zonneckein, et le duo de choc Cpl Dupont, Cpl Gobert.
04 Aou 93 : Bel 3 charge à Zenica et décharge à Breza le jour même.
05 Aou 93 : Bel 3 effectue un convoi humanitaire avec chargement à Zenica et déchargement à Kiseljak. Bel 1 revient de Metkovic et décharge à Zenica.
06 Aou 93 : Départ de Bel 1 et 3 à destination de Metkovic pour le dernier convoi humanitaire de Moving Star II. Le reste du personnel prépare ses coffres pour le retour.
07 Aou 93 : Retour du dernier convoi humanitaire après déchargement Zenica. Le reste du Det assiste le matin à la télévision à l'enterrement de SM le Roi Baudouin. A l'heure du bilan, nous constatons que Moving Star II a transporté 6.560 tonnes et parcourus 405.136 Km pour des missions uniquement humanitaires.
08 Aou 93 : Départ d'une mission logistique à destination de Split avec Lt Mandiau, 1 Sgt Henrion, Sgt Tas, Cpl Bongiorno, Cpl Douillez, Cpl Corbisier, Cpl Panepinto, CLC Vandevelde, Cpl Corsini,Cpl Hauzeur, Cpl Lacroix, CLC Mongue, Cpl Cornez, CLC Krins, CLC Lepage, CLC Quetsch. Dans le cadre de cette mission nous réceptionnons la toute nouvelle dépanneuse VOLVO MANUMAT.
09 Aou 93 : Retour de la mission Log de Split. Le Pers resté au camp assiste à la prestation de serment ds SM le Roi Albert II.
10 Aou 93 : Chargemeny des bagages dans les camions à destination d'Ossendorf et de Westhoven.

Sloveense visie op verenigd Bosnië

Purple Heart

In oorlogsgebied komen er, hoe kan het ook anders, verwondingen voor. Adjudant personeelszaken Joop Beute raakte vreselijk gebleseerd bij het verplaatsen van een ordner. Nadat hij door de doc in een mitella verpakt was ging de transportbikkel echter gewoon weer aan het werk. Bij deze wordt hij door ons voorgedragen voor het gewondenkruis en de purple heart.

Oproep

Van veel te veel leuke dingen die er gebeuren op de compagnieën horen we nog te weinig. Het openen van de copijbussen op de Alfa en Bravo compagnie heeft al menig teleurgesteld voorlichtersgezicht opgeleverd. Mochten jullie leuke dingen hebben, en dat mogen best korte 'Hond bijt man' verhaaltjes zijn, denk dan aan jullie Geitenpad.

Tot volgende week geitjes!

1 (NL/BE) VN TBAT

1e jaargang nummer 16 zaterdag 21 augustus 1993

't Geitenpad

Weekblad van en voor personeel 1 (NL/BE) VN Transportbataljon

Medailles, frites en alcoholvrij bier

Op zondag 15 augustus vond de traditionele medalparade plaats op het terrein van de Belgische compagnie in Santici. Dit keer was het de beurt aan rotatie T-4 en de tweede rotatie Belgen om het kleinood te ontvangen. De eerste negentig dagen in VN verband zaten er op. Ook de mensen van T-3 en een enkeling van het vrijwel uitgestorven T-2 ras, die wegens verlof of een andere vage reden nog niet in het bezit waren van de UN-souvenir, kregen hem die dag opgespeld. Voor de Belgische compagnie was het helemaal feest. Niet alleen omdat de parade voor het eerst op hun terrein plaatsvond maar vooral omdat ze de volgende dag gingen roteren.

Sgt Dick Klijn ontvangt de VN Medaille uit handen van LGen F. Briquemont.

De Belgische tientonners vormen het sfeervolle decor voor de plechtigheid. De avondzon werpt een oranje gloed over de witte Volvo's en de opgestelde mannen. Gelukkig is het nu niet zo warm meer. Dat is ook een van de redenen dat de gelegenheid om half zes 's middags gepland staat. Gepland, want het wordt uiteindelijk zes uur. Terwijl de mannen en vrouwen elkaar niet begrijpend aankijken over dit uitstel, scheurt een ziekenbak met gillende sirenes terug naar Busovaca om de bataljonsvlag te halen. Vergeten. Foutje, bedankt. Vlaggedrager Hay Geurts die al weken naar de happening heeft toegeleeft kijkt bedremmeld om zich heen. 'Hoe kan je dat nou vergeten Hay?' wordt hem gevraagd. 'Ja, hallo, dat is mijn schuld niet, ik heb me netjes gemeld en mij is toen verteld dat alles was geregeld.' Onze Bataljonscommandant giet ondertussen het zoveelste kopje koffie in generaal Briquemont, de eregast van de

vervolg op pagina 2

vervolg van pagina 1

raal Briquemont, de eregast van de dag. In afwachting van de vlag moet de beste man toch beziggehouden worden nietwaar?

Kantelen

Ondanks de grote haast bereikt de ziekenbak dit keer zonder te kantelen de Bravo-compagnie. Sgt[1] Geurts kan de vlaggestok eindelijk in de bezwete handen klemmen. De Generaal wordt in zijn stoeltje gezet en ook de andere genodigden nemen plaats. 'U heeft deze medaille met nadruk verdient bij de uitvoering en ondersteuning van de humanitaire konvooien,' stelt overste Schipper in zijn toespraak. Daarna neemt hij afscheid van onze Belgische collega's. In het Frans; net zo makkelijk. Ze hebben in minder comfortabele omstandigheden geleefd dan de Nederlanders. Schipper verzekert ze dat er aan gewerkt wordt voor hun opvolgers. Traditioneel neemt de eregast de eerste rij van de opgestelde militairen voor zijn rekening. Maar eerst krijgen de Bataljonscommandant en zijn plaatsvervanger het eremetaal opgespeld. Briquemont neemt de tijd voor de uitreiking. Dat het een sympathieke vent is, wisten we al van een eerder bezoek en hij weet dat de medaille voor de meeste mannen iets betekent. Wie weet wordt hij wel net zo beroemd als Morillon en dan is het wel zo leuk als je achteraf kunt zeggen dat je hem gesproken hebt. Ook de Belgen krijgen zijn aandacht. Na een verblijf van vier maanden roteert de hele club namelijk in één keer. Tlnt van Leeuwen trekt niet alleen de aandacht met zijn karakteristieke grijns maar ook met zijn gedecoreerde UZI. In de loop van de pistoolmitrailleur steekt een bordje met 'Bravo Trans-Coy' geïllustreerd met een wolvekop.

Elnt van Leeuwen leidt met zijn gedecoreerde UZI de Bravo Tcoy in.

Geknisper

Als de parade eenmaal is afgelopen kan men de verstramde ledematen eindelijk strekken onder het genot van een alcoholvrij biertje of iets drinkbaarders. De Bravo heeft het volleybalveld omgetoverd tot Mega Mcdrive. Langzaam vormen zich enorme rijen voor de eettentjes waarin een traditionele Belgische maaltijd wordt bereid. De Country en westernklanken uit het orgeltje van de lokale huisorganist van de Bravo overstemmen het geknisper van de frietjes. Voor T-4 zit meer dan de helft erop. Bij de volgende medalparade kunnen ze al bijna naar huis.

Médailles, frites et bières sans alcool

Le dimanche 15 Août prenait place la traditionnelle parade des médailles sur le terrain de la Cie Belge à Santici. Cette fois, ce fut le tour de la rotation T4 et de la deuxième rotation Belge à recevoir ce joyau. Les nonantes premiers jours en service UN étaient accomplis. Aussi les gens de T3 et un seul survivant de la phase T2 presque complètement éteinte, qui par l'une ou l'autre raison vague n'étaient pas encore en possession de ce souvenir UN, se laissaient épingler cette médaille. Pour la compagnie Belge, ce fut tout à fait une fête. Pas du tout parce que la parade, pour la première fois se déroulait sur leurterrain, mais parce que le lendemain, s'effectuait la rotation.

Les camions Belges furent le décor sphérique pour cette solennité. Le soleil du soir jette une lueur orangée sur les Volvo blancs et sur les hommes qui sont mis en place. C'est une chance qu'il ne fait pas aussi chaud que sur le temps de midi. C'est aussi une des raisons pour lesquelles la cérémonie est prévue à dix-sept heure trente. Prévu, car la oarade ne commence que vers dix-huit heure. Pendant que les hommes et les femmes les uns les autres cette parade, une ambulance part à grande vitesse et avec sirène hurlante en direction de Busovaca pour aller chercher le drapeau du batallon. Oublié, petite faute, merci. Le porteur du drapeau Hay Geurts qui a déjà préparé depuis bien long temps cette fête a un regard dépité : "Comment est-ce possible que tu as oublié ça Hay ?' se demandent les gens. Oui, ce n'est pas ma faute, on m'a annoncé que tout était règlé. Notre commandant offre une tasse de café au Général Briquemont, l'hôte d'honneur de ce jour. En attandant le drapeau, c'est nécessaire de s'occuper avec le meilleur homme, n'est-ce pas ?

Renverser

Malgré la grande vitesse de l'ambulance, celle-ci arrive sans se renverser. Sgt1 Geurts peut enfin prendre le drapeau dansses mains. Le Général est invité à prendre place avec les autres invités dans la tribune d'honneur. Vous avez gagné cette médaille avec fierté, dévotion et assisstance dans votre mission humanitaire dit le commandant

vervolg op pagina 3

Een genist gaat vreemd

Terwijl de chauffeurs voor hun werk de hele dag op de weg zitten verdient een genist zijn dagelijkse brood hoofdzakelijk op een van de kampen. Hun enige uitstapje beperkt zich meestal tot een ritje naar de B cie. Iedere mogelijkheid om het gezichtsveld groter te maken dan de bekende prikkeldraadomheining wordt dan ook met beide handen aangegrepen. Deze keer was sld Peter van Rosmalen de gelukkige. Hij mocht met het 3e peloton A cie mee op transport en doet verslag van zijn belevenissen.

Het eerste waar je aan moet wennen, als je met een konvooi mee wil, is vroeg opstaan. Normaal rol ik om halfzeven 's morgens mijn bed uit. Tijdens mijn uitstapjes met het 3e peloton moest ik al om halfzes paraat zijn. Later zou ik Lukavac merken dat het nog erger kan. De meeste plaatsen die ik met het peloton bezocht waren helemaal nieuw voor me. Wat wil je als je maar één keer naar Split bent geweest om een prefab op te halen en via Sarajevo op verlof bent geweest. Een van de mooiste ritten was ongetwijfeld de tweedaagse rit naar Lukavac. Het eerste gedeelte naar Breza kende ik al van een rit eerder in de week. Na Breza maakte ik voor het eerste kennis met de Bosnische bergen. Vooral het stuk naar Milankovici is schitterend. Gelukkig mocht ik zelf rijden, zodat ik ook eens kon meemaken wat de chauffeurs ervaren onderweg. De sgt[1] Ossel heeft alles op video vastgelegd, zodat straks het thuisfront nog van mijn schakelfouten kan genieten.

Twijfels

Een volgende hoogtepunt was 'Bomb Ally'. Daar ik geen idee had wat de naam betekende vroeg ik het Ossel. "Het is de enige begaanbare weg naar Tuzla en alle konvooien moeten hier gebruik van maken. Op de bergen aan de oostzijde zitten de Serven die in het verleden meermalen de weg beschoten als er konvooien passeerden", was zijn verklaring voor deze vreemde naam. Naar aanleiding van van zijn verhaal verwachtte ik dat de weg vol inslagen zou zitten. Ik moest echter constateren, dat de weg nog puntgaaf was. Alleen twee kapotgeschoten huizen herinnerden nog aan de beschietingen in het verleden. Enig minpunt van deze ritten is het lange wachten bij de warehouses. Maar omdat ik de koffie, thee, sap en blikjes achter in mijn MB had, hoefde ik over aanloop en gezelschap niet te klagen. Voor het geval de verveling toch mocht toeslaan had ik schrijfblok en pen bij me en schreef een briefje naar huis.

Waarvoor?

Later in de week zijn we onder escorte van de Britten nog een paar maal naar Kruscica en Kacuni gereden. Hier lostten we meel voor de moslimbevolking. Tijdens deze ritten heb ik me wel eens afgevraagd: Waarvoor doen we het eigenlijk. Aanleiding voor mijn twijfels was een kort gesprek met een moslimvrouw, die zei: "Je kunt die spullen beter gelijk naar het front brengen, want wij zien er toch niets van." Toen ik naar de vrouw en de kinderen keek dacht ik: 'Misschien heb je wel gelijk.' Zij en vooral haar kinderen waren vel over been. Ondanks de lange dagen, een snelle lunch zonder extraatje en een siësta die je op je buik kunt schrijven heb ik toch een geweldige week gehad.

---

vervolg van pagina 2

Schipper dans son allocution. Après il prit congé de nos collègues Belges. En Français, bien évidemment. Ils ont travaillé dans de moins bonnes conditions que les Néerlandais. Schipper assure qu'il trouverait une solution pour les suivants. Traditionnellement, l'hôte d'honneur prend le premier rang pour la distribution des distinctions. Mais cette fois, ce fut en premier lieu le commandant du batallion. Le général Briquemont pris son temps pour délivrer les médailles. Quel homme sympatique, mai cela on le savait déja suite à sa première visite et il sait que la médaille est importante pour le plûpart des hommes. Il deviendra surement aussi célèbre que le général Morillon et c'est bien que l'on puisse parler avec lui. Après un séjour de quatre mois, le club se tourne comme un. Lieut van Leeuwen N'accapare pas seulement l'attention avec sa grimace caractéristiqiue mais aussi avec son cri décoré. Dans le canon de son fusil se trouve une plaque où on peut lire 'Bravo Trans-Coy' illustrée avec une tête de loup.

vervolg op pagina 5

Wist U dat...

* Kapitein P. E. te dichtbij stond bij een Medevac.
- Hij nu weet waar de term 'Chopper' vandaan komt.
- Volgens de BC nu met zijn haren ook zijn hersens zijn weggeknipt.

* Bij de A cie een prachtig VN-embleem de wand van de eetzaal siert.
- Dit eenmaal is overgeschilderd i.v.m. een geografische fout.
- Drik Graus bij zijn eerste poging America aan de rechterkant schilderde.

* Vrouwelijke militairen vrijstelling hebben van het dragen van het militaire T-shirt i.v.m. de wel zeer nauwsluitende pasvorm.
- Sommige mannelijke militairen om dezelfde reden voor de vrijstelling in aanmerking zouden moeten komen.

* De 'mini APZ' van mening is dat het geen 'kandidaten', maar 'kannidaten' moet zijn.
- Hij na het raadplegen van de Dikke van Dalen tot de conclusie kwam, dat er foutjes in dit woordenboek staan.

* Er specialisten bestaan in: het verliezen van contactlenzen; het zoeken ervan en het terug vinden.
- Dit niet dezelfde persoon hoeft te zijn.
- Eén van de drie zelfs een Belg, een arts of een cc kan zijn.

* De A cie blij is met zijn keukengroep
- Deze keukengroep twee man te weinig heeft
- Zij desondanks iedere dag een drie sterrenmaaltijd op tafel toveren.
- Zelfs gasten van de SSV cie blij zijn als ze mogen blijven eten.

* Denen op kleine vrouwen vallen.

* Sgt Klijn drie pakketten met naamlinten kreeg toegestuurd.
- Hij nog steeds niet met de juiste naam op zijn borst kan rondstappen.
- Hij wel kan kiezen uit Klyn, Kleyn en Klein.

* Sinds een paar dagen de reïncarnatie van John Wayne rondloopt bij de S2/3.

Barbecue van het grote verdriet

Het gebeurde op een vroege, mistige maandagochtend. Terwijl menig blauwmutsje gapend wakker werd en het zonnetje zich voorzichtig liet zien, beleefde de keukengroep de schrik van zijn leven. 'Mijn god, dit kan toch niet waar zijn,' piepte Michel Hendriks. 'Wie heeft die deur open laten staan?', brulde Chef-kok Ronald van der Sluis. Dick Klijn, de MDI-expert, stond ademloos toe te kijken, voorzichtig stamelend: 'Huh, dit kan toch niet de bedoeling zijn?' Wat was er aan de hand?

Na een zwaar verhitte strijd tegen de tropische hitte was hij ten onder gegaan, de witte koel-vriescontainer van de SSV-compagnie. Onder het motto van 'Mensen ik trek het niet meer, ik hou het voor gezien', had hij zichzelf die bewuste nacht uitgeschakeld. Na een paar uur sijpelde het ijswater dan ook langzaam de container uit, een hoeveelheid van 2000 kilo aan vlees en groenten achterlatend. Direct gereed voor het ontdooiingsproces. Tja, en wat doe je met een dergelijke hoeveelheid aan ontdooid voedsel dat direct geconsumeerd dient te worden? Edwin Kechaf kwam met een fabuleus idee. 'Laten we vanavond gaan barbecuen, terrasje erbij, wordt het nog gezellig ook!' En zo geschiedde het. Door de altijd geweldige keukengroep werd de complete maandag gebruikt om de koel/vriescontainer te ontruimen en een complete barbecue in elkaar te schroeven. En geslaagd was hij! Nog nooit werd het verdriet van een dergelijke schadepost op een zo gezellige wijze gevierd. Het resterende vlees en groenten, de ideale ingrediënten voor een Big Mac, verdwenen op de vuilnisbelt. Het zal ons dan ook niets verbazen wanneer daar binnenkort een Mac-Drive gebouwd wordt, gebouwd op de resten van onze welvaart.

IJskoud Car Toon

vervolg van pagina 3

Friture

Quand le parade est fini, les gens peuvent finalement s'amuser avec de la bière sans alcool ou des boissons qui se digèrent mieux. La compagnie Bravo a transformé le terrain de volley en Mega-Mc Drive. Lentement, une ligne se forme devant la tente du répas traditionel Belge: 'Des frites'. La musique est assurée par l'organiste local de la compagnie Bravo. Qui distille une musique Western couvrant le bruit de la friture. Pour T-4 il ne leur reste que la moitié du temps de présence ici. A la prochaine parade, ils seront presque chez eux.

Een woord van de BC

Gaarne wil ik deze uitgave van het Geitenpad gebruiken om de nieuwe BelCie welkom te heten. Nadat op 18 augustus de oude compagnie van Majoor Piete roteerde, arriveerde op 19 augustus de compagnie van Majoor Comanne.De nieuwe compagnie is voor de helft Nederlandstalig, dus zullen naar ik aanneem de contacten met de Nederlandse compagnieën wel snel worden gelegd. Ik wens de BelCie een bijzonder goede uitzending toe en hoop dat zij minstens evenveel soldatengeluk zal hebben als de vorige compagnie.

Du Comd

Dans cette édition du " Geitenpad " je tiens a souhaiter le bienvenue à la nouvelle Cie Belge. Après la rotation le 18 août de l' ancienne Cie du Maj Piette, la Cie du Maj Comanne arrivait le 19 août. La nouvelle Cie est à moitié néerlandophone. Ainsi, je suppose que les liens avec les Cies Néerlandaises seront faits bientôt. Je souhaite à la Cie Belge une mission extrêmement bonne et j'espère qu'elle aura autant de chance militaire que l'ancienne Cie.

Toet-toet, dat is snel!

Mag ik van u 40 bureaus, 20 eettafels, 20 chemische toiletten, en 832 VN petjes, maar ik moet het wel snel hebben. Helaas. Het welbekende Toet-toet, dat is snel, blijft uit. Maand na maand zit kapitein van de Sande van de Bevo voor het raam op zijn bestelling te wachten. Tot op een morgen twee containers worden afgeleverd.

Met een van spanning kloppend hart en trillende knieën heeft hij even de neiging om de Franse transporteurs te zoenen. Die vinden dat niet erg want in hun land zijn ze aan dergelijke viespeukerijen wel gewend. Zijn blijdschap slaat echter al snel om in allesoverheersende ontsteltenis wanneer de deuren zich openen. De combinatie van de Franse vervoerders en de slechte kwaliteit van het Ikea-achtige materiaal bleek fataal te zijn. De bureaus zijn verworden tot een hoop sprokkelhout. Sommige bureaupoten hebben de onderliggende bladen deskundig geperforeerd. Op zich wel handig zo'n gat. Daar kun je de onbegrepen stukken en lege koffiebekertjes gelijk door afvoeren. Gelukkig hebben de Gallische bureaumoordenaars sneeuwscheppen meegeleverd. Daar kan de zaak handig mee worden uitgeladen. Ruim twintig minuten lang is de Bevo-baas niet inzetbaar, hij huilt dikke tranen tussen de resten van wat eens bedoeld is om achter te werken. Een kleine troost voor hem is dat de langverwachte VN-petjes nog heel zijn.

Wist U dat...

* Elnt Robert van Lieshout alle zorgen van anderen op zich neemt.
- Hij ze vervolgens rustig vergeet.
- Daarom een probleem ontstond met de bataljonsvlag tijdens de Medal Parade.

* De Nederlandse kranten de opdrachten eerder weten, dan het bataljon zelf.

* De Aal een bijzonder vreemd rotatiegedrag vertoont.
- Hij dit met behulp van een MB doet.
- De Aal hier wel vooraf een gedegen opleiding voor heeft gevolgd.
- Deze bestond uit koprol met valbreken en dat met volle bepakking.
- Hij het niet leuk vindt dat anderen hem nu gaan imiteren.

Un geniaque s'echappe

Tandis que les chauffeurs se trouvent toute la journée sur la route, le géniste reste enfermé dans les barbelés en gangnant son pain journalier. Une seule sortie se limite le plus souvent à une excursion vers la Cie Bravo. Chaque occasion d'élargir son horizon au-delà de la cloture en fil de fer est acceptée à mains ouvertes. Cette fois çi, ce fut le Sld Peter van Rosmalen l'heureux élu. Il eut l'occasion d'accompagner un transport du 3 ème peleton de la Cie A et en voiçi son témoignage.

La première chose à s'habituer en faisant partie d'un convoi, est de se lever de bon matin. D'habitude, je me laisse tomber en dehors de mon lit vers six heure et demie. Lors de mes excursions avec le 3 ème peleton, je devais déjà être présent à cinq heure et demie. Plus tard, à Lukavac, je fit l'expérience qu'il y a encore pire. La plupart des lieux que je visitait avec le peleton m'était complètement étranger. Mais que veux-tu, n'ayant passé qu'une seule fois à Split pour y charger un préfab, et à Sarayevo, partant en congé. Entre tous les parcours, un des plus beaux était sans aucun doute le voyage de deux jours à Lukavak. La première partie jusqu'à Bresa ne m'était pas inconnue puisque j'y avait déjà été plus tôt dans la semaine. Au-delà de Bresa, je faisais connaissance des montagnes Bosniques. Surtout le morceau vers Milankovici est éblouissant. J'était heureux de pouvoir conduire moi-même et de faire l'expérience de chauffeur en cours de route. Le Sgt1 Ossel prit tout en vidéo, de façon à permettre aux arrières de jouir de mes fautes de débrayage.

Incertitudes

Le point suprême suivant était le 'Bomb Alley'. N'ayant aucune idée de la signification de ce nom, je demandais une expliquation à Ossel. "C'est la seule route praticable menant à Tuzla et tous les convois doivent y passer : Dans les montagnes côté Est se trouvent les Serbes qui précédemment mitraillaient plus d'une fois les convois lors de leur passage." Ce fut son explication de ce nom étrange. Suite à son histoire, je m'attendais à une route dégradée par les impactes. Par contre, je devais constater que le chemin était resté intact. Seulement deux ruines témoignaient des coups de feu d'antan. Le seul point négatief lors de ces missions se présente sous forme d'un arrêt de longue durée aux 'warehouses'. Mais, bien approvisionné de café, de the, et de jus en boîtes dans le fond de mon MB, je n'avais pas à me plaindre ni de l'attroupement ni de compagnie. J'avais quand-même prévu un certain délai d'ennui pour lequel je m'était muni de quoi écrire et j'en profitait pour écrire une lettre à la maison. Plus tard dans la semaine, sous escorte des Anglais, on s'est rendu plusieures fois à Kruscica et Kacuni pour y décharger de la farine pour la population Muselmame. Pendant ces voyages, je me suis souvent demandé : "Pourquoi est-ce qu'on fait tout cela ?". C'était un entretient court que j'avais avec une femme Muselmane qui m'avait mis cette idée dans l'esprit. Elle me disait : "Autant transporter ces marchandises directement au front, puisque nous, on n'en voit rien du tout". Regardant la femme et ses enfants, je pensait qu'elle avait peut-être raison. Elle même et, mais surtout les gosses n'avaient que la peau et les os. Malgré les journées longues, un lunch en vitesse sans extras et une sièsta perdue, j'ai quand-même vécu une semaine formidable.

Redactionnel

Spécialement pour nos collegues Belges qui viennent d'arriver: bienvenu à tous. Comme vous voyez, ce veuillet est écrit en deux lanques. Ceci le rends unique, aucun autre batallion en ex-Yougoslavie en a. La règle de base du 'Geitenpad' est: Pour et du personnel. Cela signifie que le feuillet dépendra principalement de l'apport de vous tous. N'hesitez donc surtout pas!

Barbecue de la grande tristesse

Par un lundi matin brumeux,pendant que la plupart des bérêts bleus s'éveillait en baillant et qu'un fin rayon de soleil essayait de toucher le sol, les cuistots paddaient le moment le plus effroyable de leur vie. " Mon Dieu, ceçi n'est pas vrai" s'exclamait Michel Hendriks. "Qui a laissé la porte ouverte ?" hurla le chef-cuisinier Roland van der Sluis. Dick Klyn, le spécialiste en cause, était essoufflé en bafouillant prudemment : "Huh, ceçi n'était certainement pas dans nos intentions". Que s'était-il passé ?

Après un valureux combat contre la température tropicale, le combiné frigo-congélateur dans le container blanc de la Cie SSV avait renoncé à tout service. En se donnant comme devise : "Je ne tient plus le coup, je lache la patte, il s'est éteint, pendant cette nuit, en ayant donné le meilleur de lui. Après quelques heures, l'eau glaçiale dégoulinait du container, en laissant 2000 kilos de viandes et de légumes se décongeler. Que faire de'une quantité si importante de nourriture décongelée, prête à la consommation ? C'est à Edwin Ketchaf que vint l'idée fabuleuse. "Et si on faisait un barbecue ce soir. On se met à la terrasse et on profite d'une soirée agréable". Et la fête eu lieu. L'équipe de cuisine, d'alleurs très capable, commençait à vider à fond le congélateur et préparait un barbecue complet. Ce fut une vraie réussite. Jamais avant, un désastre pareil n'a tourné en succès. La viande et les légumes non consommés, les parfaits ingrédients d'un Big Mac, disparaissaient en direction du dêpot d'immondices. On ne serait pas étonné du tout, d'apprendre, que sur les restes de notre prospérité, un jour apparaitra un Mac Drive.

1 (NL/BE) VN TBAT

1e jaargang nummer 17 zaterdag 28 augustus 1993

't Geitenpad

Weekblad van en voor personeel 1 (NL/BE) VN Transportbataljon

Alfa voortaan duidelijk herkenbaar

Zaterdag 21 augustus verrichtte de commandant A cie, kapitein A. van Endhoven, een paar officiële handelingen. Eerst onthulde hij in het bijzijn van de hele compagnie een prachtig nieuw compagniesembleem. Daarna reikte hij aan kpl[1] Kool en kpl[1] Perik een tevredenheidsbetuiging uit.

De makers, de kpl[1] Van Dungen en de kpl[1] Wilting, flankeren het nieuwe bord op de wachtbunker van de Alfa compagnie. Herkenbaarheid gegarandeerd.

Zaterdag na het avondappel verzamelt de compagnie zich rond de wachtbunker en kijkt afwachtend naar een doek, dat boven op de bunker iets geheimzinnigs verhult. Lang hoeven de toeschouwers niet in spanning te zitten. Met een ferme ruk onthult kapitein Van Endhoven het nieuwe compagniesembleem van de A cie. Het embleem symboliseert het werk van de cie in Bosnië. Een Nederlandse leeuw die op een geit rijdt. De leeuw is gekleed in het bekende militaire oranje-zwarte sporttenue. In z'n ene hand heeft hij een stuurwiel en in zijn andere hand wappert de VN-vlag. Was het in het verleden eventueel denkbaar de A cie te passeren zonder haar op te merken, vanaf nu is dat in ieder geval onmogelijk. In zijn korte toespraak looft de commandant de initiatiefnemers, ontwerpers en uitvoerders in de persoon van kpl[1] Van Dungen en kpl[1] Wilting en voegt er aan toe: "Jullie kunnen bijzonder trots zijn op het bereikte resutaat."

Verfraaiing

Na deze officiële handeling verplaatst de hele compagnie zich naar de eetzaal. Met een trotse blik gaat de commandant midden voor het nieuwe gigantische VN-embleem staan sinds kort de wand van de eetzaal siert. Vervolgens roept hij kpl[1] Kool en kpl[1] Perik naar voren en reikt hun een tevredenheidsbetuiging met geldelijke beloning uit. Hij omschrijft de reden als volgt: "Deze twee korporaals krijgen deze waardering, omdat ze buiten de officiële diensturen met opvallend veel inzet en enthousiasme, een belangrijke bijdrage hebben geleverd aan de opbouw en verfraaiing van ons kamp. Zonder jullie inzet waren we waarschijnlijk ook niet in het gelukkige bezit van zo'n fraai terras geweest." Bovendien leverde het humeur van beide korporaals een positieve bijdrage aan de sfeer binnen de compagnie. Na dit officiële gedeelte spoedt iedereen zich naar het terras om hier de avond gezellig door te brengen met een ferme barbecuehap en de nodige drankjes. Onder

vervolg op pagina 3

Nouvel emblème Cie A

Ce samedi 21 Août, le commandant de la Cie A, le capitaine A Van Endhoven, effectua quelques actes officiel. En premier lieu, il dévoila sous les yeux de toute la Cie, un nouveau et superbe emblème de compagnie. Ensuite, il remit le certificat de satisfaction aux Kpl1 Kool et Kpl1 Perik.

Samedi soir, après le dernier appel, la Cie se rassemble autour de l'abri près du corps de garde, en regardant attentivement un objet entoilé. La tension ne dure pas trop longtemps. D'un coup sec le capitaine Van Endhoven dévoile le nouvel emblème de la compagnie A. Cet emblème symbolise le travail de la Cie en Bosnie. Un lion Néerlandais montant une chèvre. Le lion est vêtu de la tenue de sport orange et noire bien connue. Dans une main, il tient un volant et dans l'autre le drapeau UN qui flotte au vent. Si, dans le passé, on pouvait encore passer devant la Cie A sans l'aperçevoir, maintenant ce n'est plus possible. Dans sa brève allocution, le commandant de Cie félicite le Kpl1 Van Dungen et le Kpl1 Wilting qui ont réalisé cet emblème de leur propre initiative. Il y ajoute : "Vous pouvez être fier du résultat obtenu". Après cet acte officiel, toute la Cie se déplace en direction du réfectoire. Une fièrté dans le regard, le commandant se pose devant le nouvel emblème UN gigantesque, qui orne depuis peu le réfectoire. Il appelle le Kpl1 Kool et le Kpl1 Perik auxquels, il remet un certificat de satisfaction lié à une récompance financière. Il explique le raison de la façon suivante : "Ces deux caporaux méritent cette appréciation pour leurs prestations livrées en dehors des heures de travail officielles, leur engagement et leur enthousiasme qui ont apporté une contribution importante à la construction et à l'embellissement de notre camp. Sans votre engagement on serait probablement loin de possèder une terrasse aussi jolie". En plus, leur bonne humeur a eu une influence positive sur l'ambiance interne de la Cie. Après cette partie officielle, tout le monde se hâte vers la terrasse pour y passer une soirée agréable, enrichie par un formidable barbecue arrosé gratuitement. Ceçi grâce aux bons de consommation distribués par la mère de la Cie. Sous l'air musicale d'Ivo, déjà bien connû dans toute la Bosnie centrale, les hommes dégustent la bonne viande. Après, le ventre bien rempli, tout le monde va se coucher.

Déportation

La semaine passée, de nouveau la Cie SSV s'est rendue coupable de la déportation d'un demandeur d'asile innocent. Au début, la porte d'entrée du Royaume de l'Etat Major était grande ouverte. Du lait et des friandises lui faisaient croire qu'il était le bienvenu. Après avoir passé quelques jours dans ce "Petit Chateau", il avait même l'honneur de recevoir une carte d'accès provisoire. On ne tarda pas d'introduire la demande officièlle. Malgré la sympathie q'une grande partie de la population éprouvait envers ce paria, le commandement désapprouva et l'espoir s'envola. Sous une escorte policière 'Maca' quitta le camp et fut abandonné loins dans le territoire ennemi. Sans un sous, sans même un paquet de survie, il est obligé désormais de chercher son chemin. On ne serait pas étonné, si d'ici peu, nous l'appercevions le long de la route, criant: "Kit Kat, bonbon !". La justification donnée par les chefs de "NUNSPEET" fut simplement "par mesure d'hygiène". Reste néanmoins, le fait, qu'il s'agit déja de la deuxième déportation d'un membre des félidés en trois mois.

Deportatie

Afgelopen week heeft de SSV cie zich wederom schuldig gemaakt aan deportatie van een hulpeloze asielzoeker. In eerste instantie werd de poort van het koninkrijk der Staf uitnodigend opengezet voor het statenloze schepsel. Met melk en andere lekkernijen wekte men de indruk dat de onderdakzoekende welkom was. Na een paar dagen in het grenshospitium te hebben doorgebracht hing men hem zelfs een voorlopig toegangsbewijs om. Snel werden de vereiste procedures opgestart. Hoewel een groot deel van de bewoners voor toelating van de verschoppeling was, besloot de leiding uiteindelijk anders. De hoop was vervlogen. Onder zware politiebewaking verliet 'maca' het kamp en werd ver in vijandelijk gebied gedumpt. Zonder uitkering of overlevingspakket moet hij het nu verder zien te rooien. Het zal ons dan ook niet verbazen als hij binnenkort langs de konvooiroute staat te roepen "Kit Kat, bonbon!" Volgens de leiding van Nunspeet is deze handelswijze puur om hygiënische redenen genomen. Blijft het feit dat dit reeds de tweede deportatie van een lid van de katachtigen is binnen drie maanden.

Emmers zweet voor een speld

De laatste paar weken hebben een aantal militairen, ondanks de oorlogsomstandigheden en de tropische hitte het MLV afgelegd. Dat niet alleen onder de Nederlanders bikkels zitten bleek duidelijk uit het internationale deelnemersveld. Ook Belgen, Britten, Slowaken en zelfs één Fransman trotseerden de warmte om met de nodige krachtinspanning en zweetdruppels de speld in hun bezit te krijgen.

Bij de verschillende lokaties van ons bataljon hebben we in de loop van de tijd de beschikking gekregen over redelijke sportfaciliteiten. Vooral met de goede en overdadige maaltijden is dit zeker geen overbodige luxe. Zelfs een echte sportinstrukteur, sgt[1] Mike Becker, probeert ons op allerlei manieren te stimuleren tot meer bewegen. Zo wist hij vorige week 58 miltairen aan de startlijn te krijgen om de MLV-proeven af te leggen. Jammer genoeg hadden de buitenlanders bij deze krachtproef de overhand. Slechts zesentwintig Nederlanders streden voor de bronzen speld. Bij een temperatuur van 35 graden werkten de deelnemers puffend de zes onderdelen af. Aan het einde van de rit bleken dertien van de zeventien Belgen de eis te hebben gehaald. De Britten deden het bijzonder goed. Alle acht deelnemers haalden met goed gevolg de eindstreep. Ook de eenzame Fransman kon tevreden over zichzelf zijn. Van de zes deelnemende Slowaken kregen er drie hun diploma. Op zich geen bijzonder resultaat, maar wel verbazend als je ziet hoeveel energie deze genisten al in werk leggen. De Nederlanders deden het uiteindelijk ook niet slecht met achttien geslaagden.

Afzien

Voor sld Johan Brouwers was het de eerste maal dat hij de proef aflegde. "Voor mij was het behoorlijk afzien. De warmte was moordend, maar ook de zenuwen speelden bij mij een rol", is het commentaar van Johan na zijn succesvolle deelname aan de proef. Smi Ton Janssen, csm van de SSV cie, legde het MLV voor de tiende maal met goed gevolg af. Toch heeft hij het ook niet makkelijk gehad. "Alle onderdelen achter elkaar afleggen is wel een beetje veel van het goede. In Nederland wordt de proef gespreid over twee dagen en daar is de temperatuur zelfs veel lager dan hier", maar Tom voegt er meteen aan toe. "Natuurlijk is het hier veel moeilijker om de deelnemrs twee dagen vrij te maken van hun werkzaamheden. De transporten gaan natuurlijk voor. Daar zijn we uiteindelijk voor hier gekomen." Al met al mogen we deze sportproef als geslaagd beschouwen. Ze is zeker voor herhaling vatbaar en hopelijk doen er dan aanmerkelijk meer Nederlandse 'bikkels' mee.

Vaandrig Robert Barla, Tlnt Jozef Zovhar en Sld Martin Blauwbroek (vlnr) zijn drie van de gelukkigen die diploma en speld in ontvangst mochten nemen.

---

vervolg van pagina 1

bezielende leiding van de moeder van de compagnie heeft iedereen voldoende bonnen om de avond tot een succes te maken. Onder de tonen van huismuzikant Ivo, inmiddels wereldberoemd in heel midden-centraal Bosnië, laten de mannen zich het vlees goed smaken. daarna kan iedereen met een vol-(daan) gevoel naar bed.

Wist U dat...

* Kpl[1] v.d. Pieterman het niet lukt de BTM weg te zetten.
- De BTM na 5 à 10 minuten proberen al zo'n dertig centimeter in het grint was weggezakt.
- hij er toen, met de hulp van een collega, pas achter kwam dat de volgwagenrem er nog op stond .

Beaucoup de sueur pour une épingle

Ces dernières semaines, malgré les circonstances de guerre et la chaleur tropicale, un certain nombre de militaires ont effectué les TMAP. le caractère international des participants prouvait clairement que les Néerlandais n'ont pas le monopole des hardis. Des Belges, Britaniques, Slovaques et même un Francais solitaire affrontaient la chaleur afin de se procurer, non sans le tour de force nécaissaire et les gouttes de sueur inévitables, l'épingle désirée.

Dans le laps de temps que les compagnies se sont installées sur les différents locations on a obtenu des facilites sportives équitables. Ceçi n'est certainement pas un luxe exédentaire, vu les repas exéllents et copieux. Le moniteur sportif, le Sgt1 Mike Becker essaye de toutes ces forces de nous stimuler a faire du sport. C'etait bien son mérite que 58 militaires ont participé aux TMAP la semaine passée. Lors de ce tour de force, ce furent les étrangers qui étaient le plus nombreux. Seulement vingt-six Néerlandais se battaient pour obtenir l'épingle en bronze. Sous une température de 35 degrés, les participants absorbaient en étouffant, les six épreuves consistant les TMAP. A la fin, il restait treize des dix-sept Belges a atteindre le but. Les Anglais obtenaient un excéllent résultat puisque tout les huit atteignaient l'arrivée. Aussi le Francais solitaire pouvait être contant de soi. Trois des participants Slovaques obtenaient leur diplôme. Peut-etre pas un résultat extraordinaire, mais bien étonnant quand on tient compte de l'énergie impressionnante que ces gents du Genie mettent déjà dans leur travail journalier. En fin de compte, le résultat des Néerlandais n'etait pas si mauvais avec dix-huit reussis.

Souffert

Pour le Sld Johan Brouwers, c'était la première fois qu'il effectuait cette épreuve. "J'ai beaucoup souffert. La chaleur était meurtriere, mais aussi les nerfs me jouaient un tour". C'était la dixième fois que le smi Ton Janssen, CSM de la Cie SSV, absorbait avec succès les TMAP. Pourtant lui aussi n'a pas eu facile. "Surtout le suivi inenterrompu des différentes épreuves transports priment sur toute autre chose, et il est beaucoup plus difficile d'exempter les participants rend le teste sportif si dur. Aux Pays-Bas les épreuves sont réparties sur deux jours, et en plus, la température n'y est certainement pas si étouffante". Ton s'apprête a y ajouter: "Il va de soi, qu'içi, les de leur travail pendant deux jours. En fait: le but est de subvenir à nos missions de transports". Sans aucun doute cette épreuve sportive peut être considerée comme réussie et est certainement susceptible de répétition. A espèrer toute fois une participation en hausse de "cracks" Néerlandais et Belges.

Het zit erop: we roteren

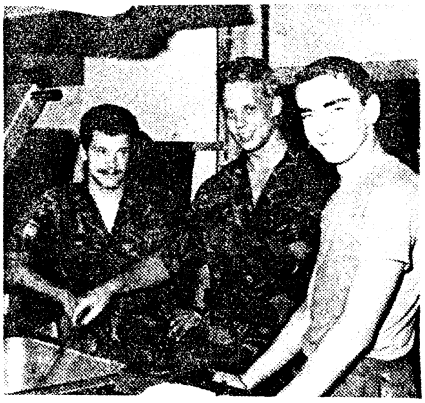
Veel mensen die komende maandag gaan roteren hebben in de voorbije weken al de balans opgemaakt. Zo ook kpl[1] Rob van Alfen, van het 3e pel Alfa compagnie. Hij zette zijn gedachten op papier voor het Geitenpad.

Ik weet nog goed hoe het hier was toen we aankwamen. Overal sneeuw en modder en veel verkeer op de geitenpaden. De werktijden waren toen ook heel anders. Naar Lukavac reed je soms twaalf uur. Nu hooguit zes uur. De wegen waren bovendien erg slecht. Overal ijs, blubber en gaten. Nu hebben we vooral met stof te maken en verkeer is er bijna niet meer. Maar ondanks alles heb ik, en ik denk ook vele anderen hier, een zeer leuke tijd gehad. Zeker in het begin, toen T-1c er nog was. Van hen hebben we veel geleerd, zij waren hier tenslotte het eerst. Tijdens mijn verlof zijn veel mensen van rotatie T1-c nog even langs geweest. Vrienden maak je hier genoeg dat blijkt wel weer. Niet alleen onder je collega's, maar ook met mensen van de UNHCR. Alleen vind ik het jammer, dat men van ons kamp steeds meer een kazerne probeert te maken. Regeltje hier, regeltje daar. Dit vind ik niet kloppen, want je zit hier met z'n allen een paar maanden in een oorlogsgebied en niet in Nederland. Soms vraag je je af of de jongens nog wel centraal staan. We zullen maar denken: nieuwe mensen, nieuwe regels. Toch hoop ik, dat de komende rotaties net zo'n goede en leerzame tijd krijgen als we hebben gehad. T-4 T-5 en T-6, nog veel geluk in de komende maanden.

Keukenprins gaat naar huis

Het is zover, mijn uitzendingsperiode als commandant van de keukengroep bij de B cie zit er bijna op. Terugkijkend op deze periode mag ik wel zeggen dat ik het getroffen heb met mijn personeel. Natuurlijk waren er, zoals in elk goed huwelijk, wel eens strubbelingen. Maar wat wil je als je de hele dag op elkaars lip zit en het soms ook nog behoorlijk druk hebt. Maar als, Marcel Pasman, Simon de Jong, Willem van Bavel en Peter Broekhuizen er moeten staan dan zijn ze er ook.

Vlnr. sgt Jansen, sld Van Bavel en sld Broekhuizen achter de kookpot

Elke week zijn er wel van die dagen dat, behalve koken extra werk om de hoek komt kijken. Zo stelt de groep elke week weer, in samenspraak met de collega's van de andere compagnieën, het menu samen. Om de gerechten dan op tafel te krijgen zullen er ook boodschappen gedaan moeten worden. Bij ons heet dat bevoorraden en het gebeurt elke vrijdag. Vaak komt om half tien 's avonds nog een voertuig met voedsel binnen. Dat moet dan nog wel even snel gelost worden. Vries- en koelprodukten kun je nu eenmaal niet een nacht in de viertonner laten staan.

Door Gert Jansen

Twee koks zijn dan een hele dag in de weer om de benodigde boodschappen in huis te halen. De vrijdag is toch al een drukke dag, want voordat de nieuwe voorraad binnen komt reinigen we eerst de vries- en koelcontainer. Bij deze temperaturen is dit zeker geen overbodige luxe. Koste wat kost moeten we voorkomen, dat de transporteurs bedorven voedsel eten. Ik zie al gebeuren, dat onze konvooien regelmatig moeten stoppen, omdat de mannen uit de broek moeten.

Lunch

Zoals iedereen wel bemerkt zal hebben, doen we zondags iets extra's. Van tien tot twaalf is er een uitgebreide lunch. Dit betekent wel dat de koksploeg, terwijl de rest nog op één oor ligt, al vroeg op volle sterkte in de weer is. Soms brandt zelfs in de nachtelijke uurtjes het licht in de keuken om iets bijzonders op tafel te zetten. Voordat ik definitief richting Nederland vertrek wil ik nogmaals benadrukken, dat Marcel Pasman, Simon de Jong, Willem van Bavel en Peter Broekhuizen de afgelopen periode er voor hebben gezorgd hebben, dat de compagnie op een smakelijke manier haar maag heeft kunnen vullen. Heren hiervoor veel dank. Ook voor de prettige samenwerking. Veel succes en laat elkaar niet vallen.

Chef de cuisine retourne chez lui

Ça y est, ma mission comme chef de cuisine à la Cie Bravo est presqu' accomplie. En regardant en arrière, je peux dire que j'ai eu beaucoup de chance avec mon personnel. Bien sûr, comme dans chaque ménage, il y avait de temps à autres, des petits problèmes. Mes que veux-tu, tous les jours enfermés dans la cuisine faisant un travail très exigeant. Il faut dire que rien n'est de trop pour Marcel Pasman, Simon Dejong, Willem van Bavel et Peter Broekhuizen.

Chaque semaine il y avait des jours qui amenaient de boulot supplémentaire. Par exemple, réunion hebdomadaire, pendant laquelle le menu est élaboré en collaboration avec les collegues des autres unités. Pas de pain sur la table sans avoir fait des courses. Dans notre cas cela s'appelle "approvisionnement" ce qui se passe chaque vendredi. Ce n'est certainement pas une exception que le camion apportant la nourriture arrive qu'à 2130 Hr. Il va de soi que le déchargement doit se faire le même jour. On ne laisse pas toute une nuit des produits congelés et réfrigerés dans un camion. Pendant toute la journée, deux cuisiniers sont occupés à nettoyer le combiné frigo-congélateur avant d'y entreposer la nouvelle provision. Ce n'est certainement pas un luxe exédentaire vu la température ambiante. Coûte que coûte, il faut éviter que les transporteurs mangent de la nourriture avariée. Je n'ose penser que nos convois devraient s'arrêter régulièrement en cours de route, à cause que les chauffeurs ont des besoins urgents. Tout le monde a probablement déjà aperçu que, chaque dimanche, on présente un extra. De dix à douze il y a le lunch amélioré. Ceçi demande la mise en oeuvre matinale de toute l'équipe, pendant que les autres peuvent encore une fois se retourner dans leur lit. Parfois même, en pleine nuit, la cuisine baigne dans la lumière, pour nous permettre de préparer un repas spécial. Encore une fois, je tiens à préciser que le travail effectué par Marcel Plasman, Simon Dejong, Willem van Bavel et Peter Broekhuizen a permis à toute la Cie de profiter des repas succulents. Messieurs, je vous en remerçie. De même pour la collaboration amicale. Je vous souhaite beaucoup de succes, et retez toujours une équipe unie.

FUN-Rider

De timing is perfect. Precies om drie uur, tijdens het middagappèl, van de SSVcie komt ineens een motorfiets het kamp oprijden. Even verdwijnt de witte verschijning achter de bunker. Eerste rust of niet, de mannen kijken elkaar verbaast aan. Heb jij dat ook gezien, of heb ik deze siësta echt te veel zon gehad? Het is echter geen Fata-Morgana. Kapitein Klappe heeft vandaag zijn glaasje melk verruild voor een andere witte motor.

Wanneer het gepruttel van de Bombardier ophoudt, stapt de kapitein af met een gezicht of het doodnormaal is om je per gemotoriseerde tweewieler te verplaatsen door het Bosnische landschap. Even neemt het tafereel Levi's-achtige trekken aan als helm en zonnebril worden afgezet. Helaas, in de deuropening wacht hem geen mooie blondine maar staat alleen de wachtcommandant. Diens verbaasde ogen zien geen leren jas, maar een scherfvest. Hij hoort geen dikke Twin maar een tweetakt. Hij neemt geen brillantine kapsel maar een kortgeknipt VN-koppie waar. De optimale Nederlands-Belgische samenwerking is een feit. Een Nederlandse VN-ridder op een Belgisch wit paard.

Droom

'Eigenlijk is dit een droom die uitkomt,' zegt de kapitein, niet helemaal onaangedaan na het ritje vanaf de Bravo compagnie. Toen hij destijds naar Libanon zou gaan was hij PC van een motorenpeloton. 'Ik heb toen mijn baas helemaal gek gemaakt door te zeggen dat ik de motor al in een krat had laten pakken om hem mee te nemen.' Deze geloofde het verhaal en stuurde hem bijna de Kmar op zijn dak. 'Geintje natuurlijk,' lacht Klappe 'Op een witgespoten motorfiets rondrijden doe je in Libanon natuurlijk al helemaal niet.' De Libanon uitzending ging uiteindelijk niet door. Om de teleurstelling te verzachten had zijn peloton toen de PC-motor witgeschilderd. Zo had hij alsnog zijn 'VN-motor'.

Afscheidscadeautje

Dit keer is het echter niet zijn peloton maar zijn het de Belgen die hem verrassen. 'Ik kom terug van verlof, stap mijn prefab binnen en daar staat een pontificaal voor mijn bed en heuse motorfiets,' zegt de nog steeds verbaasde kapitein. Naast de motor vindt hij ook een certificaat. 'Namens het koninkrijk België en met name de Belgische compagnie bedankt voor bewezen diensten. Deze motor mag door kapitein Klappe gebruikt worden tot einde VN-mandaat,' staat erop. Het is dus een afscheidscadeautje van de Belgen. Heel leuk, maar Klappe moet eerst halsbrekende toeren uithalen voordat hij die avond in zijn bed kan stappen.

Na een ererondje op het terrein van de staf vertrekt de CC van de Bravo weer naar zijn eigen compagnie. Het is te hopen dat hij zijn naam geen eer aandoet op de terugweg.

Redactioneel

Voor rotatie T-6 die deze week nog aankomt is het de eerste maal dat ze 't Geitenpad onder ogen krijgen. Op de voorpagina staat het al: ons weekblad is *voor* en *door* het personeel van het Transportbataljon. Dit betekent dat het bestaan van het blad sterk afhangt van jullie allen. Op de compagnieën staan copijbussen. Wanneer jullie iets leuks of interessants hebben meegemaakt kunnen jullie daar een verhaaltje in deponeren. Houdt leuke verhalen niet voor je zelf maar laat ook anderen ervan genieten. En maak je vooral geen zorgen of je dit wel kunt. De redactie helpt graag om er een strak artikel van te maken. Succes!

Tot volgende week geitjes!

1 (NL/BE) VN TBAT

1e jaargang nummer 18 zaterdag 04 september 1993

't Geitenpad

Weekblad van en voor personeel 1 (NL/BE) VN Transportbataljon

T3 verdwenen, Aad verschenen

Afgelopen week was het zover. Rotatie T3 keerde huiswaarts en terwijl u dit leest zijn ze waarschijnlijk allen al gewend aan het Nederlandse klimaat. Voor hun vertrek moesten echter wel nog enkele barrières worden genomen. Terwijl de rotanten van de SSV cie op het sportveld ludieke hindernissen bedwongen worstelden de mannen en vrouwen van de A- en B cie met een hermetisch gesloten Bosnische grensovergang.

Vooral de chauffeurs van rotatie T3 zat het de laatste week in Bosnië niet mee. Terwijl het 3e pel B cie een paar sensationele ritjes naar Jablanica en Sarajevo aan zijn neus voorbij ziet gaan moeten de andere pelotons lijdzaam toezien hoe de Belgische collega's wereldnieuws halen in Mostar. Als blijkt dat de Belgen geruime tijd gegijzeld dreigen te worden door de plaatselijke bevolking is de teleurstelling wel kleiner, want naar huis gaan is voor T3 zeker zo belangrijk. Al snel blijkt echter huiswaarts keren voor de vier Nederlandse konvooien in Metkovic een utopie. Twee dagen zit de Bosnische grens potdicht en worden de chauffeurs veroordeeld tot een gedwongen verblijf in Metkovic. Zaterdag gaat de slagboom eindelijk omhoog en arriveren de konvooien laat in de avond op hun basiskamp. Dan heeft de SSV cie zijn mini-sportdag er al op zitten.

Sensueel

Om drie uur treden vier ploegen van de SSV cie aan op het tennisveld van hotel Nunspeet om strijd te leveren op vijf 'sportonderdelen'. Nu kun je wel afvragen of een combinatie van helmenrace en rondrennen met een lepel in je mond met daarop een ei, sport is. In ieder geval geniet het publiek met volle teugen. Vooral de kapitein Huub van Leeuwen steelt de show. Alles waar hij aan mee doet gaat fout, waardoor de stafploeg ook als laatste eindigt. Het onderdeel luciferdoosje duwen heeft een duidelijk sensueel karakter. Met een bengelend touwtje, verzwaard met een steen, moet een luciferdoosje worden voortbewogen. In ieder geval geeft dit onderdeel veel kijkgenot en al snel blijkt dat de één meer heeft geoefend dan de ander. Het onderhoudspeloton geeft in ieder geval blijk over veel ervaring te beschikken op dit onderdeel en wint. Volgens goede militaire traditie duwen de ploegen ook deze keer weer een MB, hoewel de fabrikant toch heel bewust een motor geplaatst heeft voor de voortbeweging. Na een kussengevecht boven het riante zwembad mag het onderhoudspeloton zich 'overall' winnaar noemen. Iedereen verzamelt zich hierna op het terras waar de houtskoolbakken al staan te gloeien.

Aad Kroaat

Net zoals rotatiefeest is het rotatiegeschenk onlosmakelijk verbonden aan roteren. Het geschenk kan variëren van een plaquette met inscriptie tot een levensgrote GMC. In ieder geval moet het een passend en liefst origineel geschenk zijn. Ook T3 van de A cie peinst zich suf wat het ter herinnering kan achterlaten. Het moet mobiel zijn zoals de pelotons zelf en een duidelijke binding met het land heb-

vervolg op pagina 4

De A cie bekijkt kritisch de hun nieuwe mascotte Aad Kroaat

Het grote Geheim

Zondagmiddag. De zon brandt meedogenloos. De bevolking van hotel Nunspeet probeert de vrije uren zo aangenaam mogelijk door te brengen. Sommigen liggen langzaam gaar te pruttelen in de zon en trachten zo een vakantiekleur te krijgen, anderen zitten doodstil in de schaduw de koelte van de avond af te wachten. In het pierebadje zoeken enkele oververhitte figuren luid gillend verkoeling ondanks de rondzwemmende Japanse vechthaai. Enkele superfanaten trachten zwetend en puffend een bal over een net te slaan. Het lijkt een zondag te worden zoals we er al tientallen hebben meegemaakt in het Bosnische land. Als onze hoofdgenist kapitein Nico van der Zee heimelijk met een aantal slingers naar de schuilbunker sluipt weet ik dat de zondag anders zal zijn.

Terwijl de jeu de boules-spelers verdiept zijn in hun spel en de toeschouwers loom toekijken houd ik de bunker in de gaten. Plotseling schuifelt de kapitein Ciska Keus, commandant van de SSV cie, met een mandje onder de arm richting schuilonderkomen. Dit wordt te gek denk ik bij mezelf. Als zich nog een paar kapiteins heimelijk in die richting begeven, weet ik het zeker. Er is daar iets niet pluis. Om mijn nieuwsgierigheid te bevredigen wil ik wel even gaan kijken.

Betrapt kijken de heimelijke dinergangers in de lens.

Toch maar niet doen. Je weet nooit wat je er aantreft. Als de zon al achter de horizon zakt, verschijnen bovendien de opperhoofden van het Alfa- en Bravokamp. Ook zij verdwijnen in het donkere gat van de vierkanten berg stenen. Terwijl het normaal op het kamp krioelt van de drie-sterren-militairen zijn ze plotseling verdwenen als sneeuw voor de zon. Wanneer tenslotte ook nog een aantal koks in ganzepas richting verdachte object marcheert, wordt het me teveel. Hier is nieuws te halen.

Romantiek

Bewapend met camera en flitser sluip ik rond de bunker. Uit het binnenste klinkt klassieke muziek. Op zich al een heel vreemd verschijnsel op dit kamp waar housemuziek de boventoon voert. In een snelle sprong sta ik binnen en druk op de sluiterknop. In het felle licht van de flitser staren me vierentwintig verbaasde ogen aan. In twee keurige rijtjes zitten een dame en elf heren aan een keurig gedekte tafel. Het romantische licht van de kaarsen, de glazen wijn en het witte tafelkleed contrasteren sterk met de kale stalen wanden van de container. Wat moet ik aan met dit onwerkelijke tafereel vraag ik me vertwijfeld af. Is het hier al kerstmis onder oorlogsomstandigheden of is het een bijeenkomst van een geheim genootschap? Kapitein Hans van der Sanden, organisator van dit diner in het geniep, licht snel een tip van de sluier van het geheim op. "Een paar van de stafkapiteins zonder bunkerervaring moest nodig worden bijgeschoold. Bovendien moest de MDD'er kapitein Ruud in 't Veld, voor zijn vertrek, nog worden gedebriefd door zijn ranggenoten. Laten we eerlijk zijn, zo'n man probeert iedereen te helpen maar vergeet zichzelf." Ondanks deze verklaring koester ik toch nog de nodige argwaan over het gebeuren. Als Van der Sanden ook nog beweert dat de koks de kapiteins een plezier wilden doen, omdat ze altijd zo hard werken weet ik het zeker. Hier zit meer achter. Na enig graafwerk in de bataljonsarchieven vind ik iets over een elitair gebruik van deze subalterne officieren. Ze noemde het vroeger 'captainsdinner'. Of dit een heimelijk vervolg is van deze traditie zal wel altijd een vraagteken blijven.

Moving Star III : een nieuw begin

Niet alleen een aantal mensen van ons bataljon verliet afgelopen week Bosnië om voor goed naar huis terug te keren. Ook onze Belgische collega's vertrokken met z'n allen naar hun vaderland. Een nieuw team trad aan en zal komende maanden met de A- en B cie de hulptransporten voor de noodlijdende bevolking Bosnië verzorgen. Direct na hun aankomst in Santici vonden we Transmissie onderofficier Erwin Janssens bereid zijn eerste indrukken weer te geven.

Op woensdag 11 augustus was ik een van de bevoorrechten om met het installatie personeel (pi) van Moving Star te vertrekken. Na een gezellige gezamenlijke maaltijd, het inladen van onze handbagage en het appel van de CSM konden we ons een weg banen door het reeds drukke verkeer naar het militair vliegveld te Melsbroek. Langzaam aan begon het afscheid van onze familieleden, want het was toch niet zomaar een afscheid van enkele weken. Nee voor de mensen van de pi was het bijna een afscheid van vijf maanden. Om correct te zijn, precies 139 dagen. Het afscheid nam een abrupt einde toen er werd afgeroepen dat het vliegtuig klaar stond voor vertrek. Nog een zoen hier, het wegpinken van een traan daar en het fotograferen van de pers ginder. Bij het afdalen van de trap naar het vliegveld voelden we een zekere spanning over ons komen. Het grote avontuur ging eindelijk beginnen. Na nog een tijdje stil gestaan te hebben vertrok het vliegtuig met een ruk voor een trip van drie uur naar Zagreb. In het vliegtuig trachten iedereen een beetje de tijd te doden. Er waren er zelfs die onmiddellijk de speelkaarten tevoorschijn haalden. Totdat plotseling de lichtjes FASTEN YOUR SEATBELLS begonnen te knipperen, en of dat nodig was. We kwamen terecht in een paar luchtzakken. Het was net of we in Walibi waren. Sommigen waren er niet echt gerust op. Was het misschien daarom dat sgt Gothot de hand van de csm vasthield? Na een paar buikkriebelende bewegingen kon het vliegtuig zonder problemen landen.

Scheervlucht

De bagage werd overgeladen en we werden naar het kamp Pleso gebracht. Daar werd ik dan van mijn collega pi'er gescheiden omdat ze mijn identiteitskaart verwisseld hadden met die van mijn collega van transmissie (TTR). Na wat rondrijden in Zagreb kon ik dan toch uiteindelijk mijn kaart bemachtigen. Het voorval verplichtte me echter wel de nacht in Zagreb door te brengen. 's Morgens om tien uur ging het dan richting Sarajevo met een tussenstop in Split. De landing in Sarajevo verliep trouwens nog spectaculairder dan die van Zagreb. De piloten zijn hier verplicht in verband met het gevaar in scheervlucht te landen.

Als je dan nog weet dat de piloot een Rus is begin je na te denken en ik had niemand zijn hand om vast te houden. In Sarajevo was het op het moment van de landing zeer rustig. Na een paar uur wachten kreeg ik een lift met een M113 van de Denen tot Kiseljak. Naar zijn rijstijl te oordelen dacht ik even dat hij familie van de Russische piloot was. Hier aangekomen ging het verder met een vrachtwagen van de Britten tot in Vitez. Hier werd ik hartelijk verwelkomd door mijn reisgenoten van het eerste uur.

Knal

De eerste avond maakte ik al kennis met het dwaze oorlogsgeweld. Met een luide knal sloeg de eerste mortiergranaat in. De volgende dagen werden onze bezigheden speciaal gekenmerkt door de overgave en overname van het materiaal. Het waren zeer drukke dagen. De kennismaking met het eten viel dan weer stukken beter mee. De zon is hier even genadeloos dan oorlog. Maandag 16 augustus vertrokken de mensen van MOVING STAR II luid toeterend richting Split voor hun laatste reis richting België. Voor ons was het enkel nog wachten op de komst van de rest. De eerste groep moest op donderdag 19 augustus arriveren en de rest zou zaterdags volgen. Donderdag wachtten we vol ongeduld. Na een trip van tien uur arriveerden ze om zes uur 's avonds eindelijk. Het was goed de mensen waar we drie weken samen dit alles mee hebben voorbereid terug te zien. En dan was het enkel nog wachten op de rest die zaterdags kwamen.

Balans

Eindelijk kon het dan beginnen. Of het nu was om de nieuwelingen welkom te heten of iets anders. We weten het niet. Maar na een paar rustige weken begon het hier serieus onrustig te worden. Enkele mortieren sloegen zeer dicht bij ons in en er werd zelfs gewag gemaakt dat er scherven op onze hangar terecht gekomen waren. Doch dit zou nog niet alles zijn, want de dag erna hoorden we schoten zeer dicht bij onze kampplaats. We konden de tracers mooi

vervolg op pag 8

vervolg van pagina 1

ben. De oplossing ligt eigenlijk voor de hand als je denkt aan de geitenpaden en onze witte auto's. Het moet een witte geit worden. Niet makkelijk te organiseren als je bedenkt dat de dokter iets tegen beestjes heeft. Het schijnt dat beestjes wel eens andere beestjes bij zich dragen die vervolgens Nederlandse beestjes bespringen. Vooral dat laatste vindt de medicijnman niet leuk, want dat betekent werk. Toch wil hij wel meewerken. Sld Henry Gehlen een onderdaan van de dokter en tevens vee-deskundige zal de geit keuren. Elnt Goetjaer gaat op zoek naar een geschikt beest en vindt gelukkig in smmb Guus Lapré van de B cie een zeer geschikte mederitselaar. Al snel vinden ze bij een keuterboertje in de omgeving van Vitez een geschikt exemplaar. De geit die meteen Aad Kroaat gedoopt wordt (vreemd dat een vrouwelijk dier plotseling mannelijk is), doorstaat vlekkeloos het medisch onderzoek. Nu moet Aad Kroaat natuurlijk nog een onderdak hebben. Een afgetimmerde 'mad max' is de oplossing. Hiermee heeft Aad Kroaat het meest veilige hok van alle geiten in dit geitenland. Meteen wijst de rotatiecommissie de elnt Frank Lafèbre aan als geitenhoeder. Deze moet bewaken dat 'locals' Aad niet tegen zijn zin verplaatsen met geen andere doelstelling dan hem in hoofdgroepen uiteen te nemen. Tevens dient hij ervoor te zorgen dat de hem toevertrouwde herkauwer genoeg te eten krijgt. Hiervoor zal wel wat eten uit de monden van de A cie moeten worden gespaard. In ieder geval is het menu al met nog meer rauwkost verrijkt. Kortom de A cie wordt vanaf nu elke keer als Aad Kroaat zijn bek opentrekt eraan herinnerd, dat ze in een geitenland zitten. En de elnt Lafèbre...? Die vergeet dat nooit.

Kapitein Huub van Leeuwen (rechtsvoor) bezorgt het publiek de lachstuipen.

Zonnetje

Deze keer geen luidruchtige binnenkomst met een gigantische rotatiegeschenk op de Costa Bravo, zoals bij T2. Na twee dagen wachten in Metkovic druppelen de konvooien pas op zaterdagavond na zessen binnen. Niet alleen het appel is pas om halfacht, maar ook het rotatieprogramma moet drastisch worden bijgesteld. Geen zeskamp en op zondag plunjebalen pakken. Voor velen is het de langste en voor sommige de laatste rit in Bosnië. Tijdens het appèl roepen de pc'n 'geen bijzonderheden'. Daarentegen heeft de kapitein Klappe wel iets bijzonders. Maar liefst dertien mensen van T3 krijgen een tevredenheidsbetuiging met een geldelijk presentje van f 150,-. Degenen die niet in de prijzen vallen verzekert Klappe: "Ook over jullie ben ik zeer tevreden, maar omdat deze dertien net nog wat extra's hebben gedaan hebben wil ik ze nog eens in het ondergaande zonnetje zetten." Vervolgens schuift iedereen aan een uitgebreid zevengangendiner.

Dertien gelukkigen van B-cie met hun tevredenheidsbetuiging.

De redactie van het Geitepad zoekt kopij voor artikelen en ander ongein. Sluitingsdatum: wo 8 sept, 12.00.

Moving Star III : un nouveau début

Pas uniquement une partie du bataillon quittait la Bosnie pour retouner à la maison, mais aussi nos collèges Belges au complet rejoignait leurs patrie. Une nouvelle équipe entrait en piste et executera les prochains mois avec les Cies A et B des missions humanitaires au profit de la population de Bosnie. Dès son arrivé à Santici le SOFFR de transmission Erwin Janssens s'est proposé pour livrer ses premières impressions.

Ce mercredi 11 Aout, j'étais un des privilégiés à accompagner le Personnel d'Installation (PI) de MOVING STAR. Après un repas commun, le chargement de nos bagages à main (nos gros coffres étaient déjà partis depuis quelques jours) et l'appel fait par le CSM, nous pouvions nous frayer un chemin dans la circulation déjà dense vers l'aérodrome de MELSBROEK. Sans précipitation nous prenions congé de notre famille; en effet, il ne s'agissait pas d'un simple au revoir pour quelques semaines : non car pour les membres du PI, il s'agissait d'une séparation de presque 5 mois (139 jours pour être précis). Cet au revoir cessa quand même brusquement lorsque l'on communiqua que l'avion était prêt à partir. Encore un baiser par-ci, l'effacement d'une larme par-là, une photo des journalistes autre part. Pendant la descente des escaliers vers la plaine, une certaine tension s'abattit sur nous : l'aventure allait enfin commencer. Après encore quelques instants de patience, l'avion s'élança pour un vol de 3 heures vers ZAGREB. Pendant le trajet, chacun s'occupa (certains dénichèrent même un jeu de cartes) jusqu'à l'allumage du " FASTEN YOUR SEATBEUS ". Comme si cela était nécessaire, nous traversâmes quelques trous d'air (on se serait cru à WALIBI); certains n'étaient pas tout à fait à l'aise (peut-être est-ce pour cela que le Sgt GOTHOT se cramponant à la main du CSM ?). Après quelques mouvements pénibles pour nos estomacs, l'avion atterrit sans problèmes.

Un vol en rase-mottess

Les bagages déchargés, nous nous rendîmes au camp de PLESO. Là, je fus séparé de mes collègues du PI car ma carte d'identité UN avait été remplacée par celle d'un de mes collaborateurs des TTr. Je pus enfin prendre possession de ma carte après quelques déambulations qui m'obligèrent à passer la nuit à ZAGREB. Le lendemain 10 Heures, le départ pour SARAJEVO avec étape à SPLIT. L'atterrissage à SARAJEVO fut encore plus spectaculaire quà ZAGREB. (En raison du danger, le pilote dut atterir à la fin d'un vol en rase-mottess; de plus, le pilote était russe, pensez-donc. Enfin, je n'avais personne à qui serrer la main ...). A cet instant, un silence de mort règnait sur SARAJEVO. Après quelques heures d'attente, j'ai pu prendre un lift jusqu'à KISELJAK : un M113 danois (a sa façon de conduire, j'ai pensé un instant que le chauffeur était de la famille du pilote russe ...). La suite du voyage se déroula dans un camion anglais jusqu'à VITEZ où je fus chaleureusement acceilli par mes compagnons de la première heure.

Le claquement

Ma première prise de conscience de cette guerre insensée eut lieu le premier soir quand résonna le claquement sourd d'un impact de mortier. Les jours suivants se caractérisèrent par les opérations de remise-reprise du matériel : ce furent de dures journées. La qualité de la nourriture rendit la chose supportable. Le soleil est ici aussi impitoyable que la guerre : 45° au soleil certains jours. Le lundi 16 Aout, cès hommes de MOVING STAR II partirent en direction de SPLIT, en ponctuant de nombreux coups de klaxon leur départ vers la BELGIQUE. Nous nous sentions un peu seuls en attendant l'arrivée du gros de la troupe (leur départ était prévu le mercredi 18 Août; l'arrivée d'une première partie, le jeudi 19 Août et le reste, le samedi 21 Août. Le jeudi, nous attendions impatiament et ce soir à 18 heures, ils dsarrivèrent enfin après un voyage de 10 heures de route? C'était bon de retrouver ceux avec qui nous avions vécu, trois semaines durant, ces préparatifs de cette aventure. Encore un peu de patience avant l'arrivée des derniers, le samedi, et enfin tout put commencer.

Le Bilan

Je ne sais si c'était pour souhaiter aux arrivants, mais la situation calme au départ commençait à dégénérer: quelques coups de mortier atterrirent relativement près du cantonnement, au point même que quelques éclats arrivèrent jusque sur le toit du hangar de la maintenance. Ce n'était pas tout: le jour suivant, nous avons entendu tirer non loin du camp: nous pouvions suivre les traçantes ainsi que le remue-ménage occasionné par les impacts. Le lendemain, à part quelques coups de feu isolés, tout revint au calme. Entretemps, les premiers camion ont démarré et je pense que si je devais faire un premier bilan, il serait tout à fait positif. Que cela continue ainsi !

Wist U dat...

* Sld Sparnaay een stille aanbidster heeft.
- Hij zich hier totaal niet van bewust is.
* Elnt Paul Lorrist het verschil niet weet tussen een papierversnipperaar en een kopieerapparaat.
- Hierdoor een belangrijk geschrift, waar veel werk in zat, vakkundig werd vernietigd.

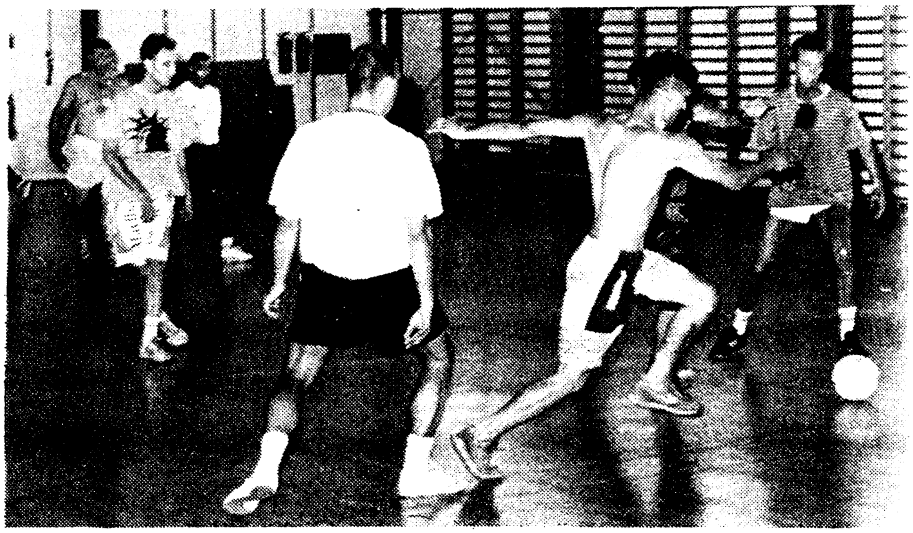
Sportieve Strijd in Busovaca

Eindelijk was het dan zover. Ondanks de absolute neutraliteit van het transportbataljon zou er een strijd ontbranden tussen de transporteurs en de plaatselijke bevolking van Busovaca. Niet met geweren en mortieren, maar met het edele leer van een voetbal. Mike Becker onze 'sportspier' had het helemaal voor elkaar. In het stadion van Busovaca zou het legioen van supporters zich op zondag 22 augustus verzamelen voor de grote match.

Om de vijand af te tasten reist een team van de KMar en enkele gastspelers al op woensdag af naar de plaatselijke sporthal. Na de siësta dus goed uitgerust treden ze aan tegen de plaatselijke militaire politie. Mark, Henk, Marcel, René, keeper Peter en de gastspelers Tibor en Ed Daniëls denken even een lekker partijtje voetbal te laten zien. De wat oudere corpulente heren van de plaatselijke politie moeten toch een zacht eitje zijn. Zo denken de Nederlanders. Maar laten we eerlijk zijn ons nationale team denkt er meestal ook zo over. Het eerste kwartier gaat prima. Met een stand van 3-2 voelt het KMar-team zich oppermachtig. De bomvolle tribune met alleen Buso-aanhangers is doodstil. Plotseling keert het tij. De coach van de plaatselijke politieploeg gooit verse wisselspelers in de strijd. Steeds verder worden de KMar-mannen in de defensie gedrongen en keeper Peter hoeft nog slechts te incasseren. Uiteindelijk winnen de oudere corpulente heren met 9-7. Terwijl het plaatselijke publiek uitzinnig is verklaart René Molenaar: "Ja, het wordt wel erg lastig als je niet over wisselspelers beschikt". Zou de BLS misschien toch gelijk hebben met zijn ingevoerde sporttest?

Tegenvaller

Iedereen in het Nederlandse kamp

is nu gewaarschuwd. Maar een grote tegenvaller hangt in de lucht. De plaatselijke HVO vindt het onder de hier heersende omstandigheden onverantwoord zoveel mensen in het openluchtstadion te concentreren. Militairen plegen dit een lonend doel te noemen. Ondanks de enorme hitte zal de strijd gestreden worden in de plaatselijke sporthal van Busovaca. Vier ploegen treden aan: A cie, SSV cie, HVO 1 en HVO 2. De A cie bijt de spits af tegen HVO 1. We zien weer de bekende HVO-dikbuikjes rondrennen. Ook dit keer zit ondanks de hitte de tribune stampvol 'locals'. Dit keer maken ze echter geen kans en A cie speelt een sublieme partij. Zo goed zelfs dat het publiek op hun hand is. Sgt Ed Daniëls wordt zelfs de lieveling van het publiek. Uiteindelijk winnen de vedetten dan ook overtuigend met 5-2. Het HVO 2 team blijkt een openbaring te zijn. Een prima ploeg die het stafteam volledig naar zijn hand zet. De stafjongens spelen trouwens veel te lief en hebben te veel ontzag voor de tegenstander. Misschien moeten ze wat vaker mee op konvooi en wat roadblocks passeren. Uiteindelijk straffen ze het Nederlandse team met 5-2 af. Al met al een geslaagde sportmiddag die wordt afgesloten met een door de HVO georganiseerde barbecue.

Le grand secret

Un dimanche après-midi. Le soleil brûle impitoyablement. Les habitants de l'hotel Nunspeet profitent au maximum des heures libres. Certains font le lézard afin d'obtenir une couleur de vacance, d'autres se sont réfugiés dans l'ombre pour y attendre la fraîcheur de la soirée. La grenouillère offre du raffraîchissement aux quelques individus surchauffés malgré la présence d'un requin Japonais. Quelques fanatiques du sport essayent à la sueur de leur front de faire passer une balle au dessus d'un filet. Il nous semble que ce dimanche se passera comme tout les autres qu'on a déjà vécu dans ce pays Bosniaque. Mais je me rend compte que celui-ci sera quand-même différent,quand je vois se glisser notre chef geniste,le capitaine Nico van der Zee, dans la direction de l'abri,chargé de guirlandes.

J'observe attentivement l'abri, pendant que les joueurs de boules sont absorbés par leur jeu sous le

vervolg op pag 7

vervolg van pag 6
regard engourdi des spectateurs. Voilà soudain, le capitaine Ciska Keus,commandant de la Cie SSV, qui se dirige prudemment en direction de l'abri,un panier sous le bras. Je suis sûr qu'il y a quelque chose de louche à cette histoire. J'en suis encore plus convaincu,en voyant d'autres capitaines se déplacer discrètement dans la même direction. Ma curiosité exige satisfaction, mais je parviens à me retenir. On ne sait jamais ce que je risque de voir. Le soleil est presque disparu à l'horizon,quand aussi les grands chefs des camps Alpha et Bravo s'annoncent. Eux aussi disparaissent dans l'entrée obscure de l'abri. Alors que normalement le camp est submergé par des "trois étoiles",on en retrouve plus aucun maintenant. Quand je vois pour finir les cuistots se diriger à la queue leu leu vers l'objet suspect,je ne sais plus me retenir. Ici,il se passe quelque chose d'intéressant.

Le romantisme

Armé d'une caméra et d'une lampe à éclairs je rôde l'abri. J'entends une légère musique classique,un phénomène étrange dans ce camp où normalement la 'house musique' domine. Un saut me suffit pour rentrer, et voilà que je pousse le détenteur. Vingt-quatres yeux regardent fixement l'éclair de mon flash. J'aperçois,autour d'une table bien dressée,une dame et onze messieurs. La lumière romantique des chandelles,les verres de vin et la nappe blanche forment un contraste criant avec les murs nus du container en acier. Que faire de cette scène irréelle ? Serait-il déjà Noël dans des circonstances de guerre, ou s'agit-il d'une réunion d'une société secrète ? Le capitaine Van der Sanden, organisateur ques capitaines de l'état major sans expérience doivent subir un entrainement de survie dans un abri. En plus,le capitaine Ruud in t'Veld doit encore être débriefé avant son départ. Il faut rester honnête,cet homme est toujours prêt à aider les autres,mais il s'oublie soi-même". En dépit de ses explications j'ai quand-même encore des doutes. C'est surtout quand Van der Sanden prétend que ce sont les cuistots qui ont insistés à faire un plaisir aux capitaines en réçompence de leur dur travail,que je devient vraiment soupçonneux. Des recherches dans les archives du battaillon m'aprennent que jadis,il existait une coutume d'élite nommée "captains dinner". On ne saura probablement jamais si ceci était une répétion secrète de cette tradition.

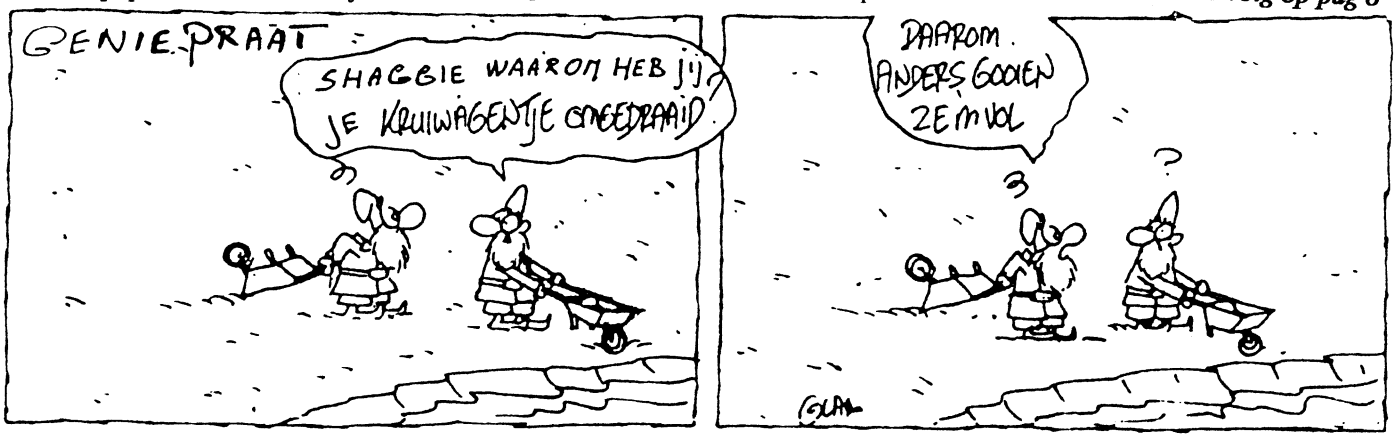
Combat Sportive en Busovaca

Afin de se rendre compte de la valeur sportive de l'opposant,une équipe de la maréchaussée se donne redez-vous avec une délégation de l'équipe policière locale le mercredi. Bien reposés après la sièste,ils opposent l'équipe locale. Marc,Henk,Marcel, René,le gardien de but Peter et les joueurs invités Tibor et Ed Daniels croient avoir le jeu facile. L'équipe locale se compose de quelques messieurs d'un certain âge et de figure corpulente. Ce ne sera donc pas difficile à les battre. Mais soyons honnête,-notre équipe nationale a déjà eu cette idée plusieurs fois. Pas de problème le premier quart d'heure. Notre team se sent supérieur avec un stand de 3-2. Une silence mortelle règne sur la tribune remplie de supporters locaux. D'un coup les chances tournent. De nouveau joueurs sont mis en jeu par le coach de l'équipe policière locale. Ceci oblige notre équipe à se retirer de plus en plus en défense,et il ne reste plus que des goals à encaisser par Peter, le gardien de but. Enfin, la victoire est à l'équipe la plus ancienne et corpulante,avec un compte final de 9-7. Pendant que le public local est fou de joie,le chef d'équipe René Molenaar nous explique : "C'est bien sur très difficile quand on ne dispose pas de joueurs de rechange". Aurait-il été une bonne idée d'introduire les TMAP ?

Malchance

Maintenant, toute l'équipe du battallion est prévenue. Mais on va devoir affronter un problème en plus. Le HVO local décide qu'une concentration de tant de monde sur une si petite surface n'est pas à

vervolg op pag 8

vervolg van pag 7

justifier vu les circonstances de guerre. Ce serait un but trop facile selon ces militaires. Néanmoins la chaleur étouffante,il faudra se combattre dans la salle de sports locale de Busovaca. Quatres équipes s'affrontent : A Cie,SSV Cie,-HVO 1 et 2. C'est à la Cie A d'ouvrir le spectacle contre le HVO 1. De nouveau nous aperçevons les ventres arrondis du HVO. Et aussi cette fois ci, on ne voit que des 'locaux' dans la tribune. La Cie A domine totalement le terrain et gagne facilement cette partie superbe. Ils jouent même avec un talent qui leur apporte le respect de la population locale. Sgt Ed Daniëls devient même le favorit du public. Ainsi, les vedettes remportent une victoire de 5-2. Le HVO 2 parcontre est une vraie révélation. Une équipe excellente qui n'a aucune peine à dominer le team de la SSV. D'ailleurs, les garçons de l'état-major sont beaucoup trop gentils envers leurs opposants aux quels ils montrent trop de respect. Peut-être qu'ils devraient un peu plus prendre la route avec les convois et passer quelques 'road blocs'. Pour finir, le résultat est de 5-2 pour le HVO 2. En résumé, une après-midi sportive très réussie, clotûrée par un barbecue organisé par le HVO.

vervolg van pagina 3

voorbij zien vliegen en de inslagen deden alles schudden en bewegen. Ondertussen zijn we een dag verder en afgelopen nacht was het op een paar schoten na zeer rustig. De eerste konvooien zijn ondertussen vertrokken en ik denk als we tot dusver een balans van het geheel mogen opmaken dat die heel positief is. Ik zou zeggen laat ons zoverder doen.

Wist U dat...

* bij de A cie de vriescontainer niet hoeft uit te vallen om een barbecue te organiseren.
* De SSV cie in ruime mate vertegenwoordigd was bij deze barbecue.
- Zij het bovendien reuze gezellig vonden.
* Iemand binnen ons bataljon beweert 1500 buikspieroefeningen achter elkaar te kunnen doen.
- Wij ons afvragen wat hij hier mee bedoelt.
- Hij deze energie beter 'in zijn werk' kan steken.
* Onze Belgische collega adjudant Bonte een fervent aanhanger is van house-muziek.
- Hij in de zau meerijdt met de volumeknop op tien.

Rotatiegedrag

Bij de A cie ging het rotatie gedrag vab T3 wel erg ver. Op vrijdag voor hun vertrek hesen enkele onverlaten de Peugot van de overste Paul Schipper een aantal meters de lucht in. De Liebherrkraan had er een makkie aan, maar de overste moest wel de nodige moeite doen om zijn voertuig te bereiken.

Ook in hotel Nunspeet twee commandanten zich uitermate tevreden over een paar personeelsleden. Lkol Paul Schipper reikte aan de kaitein Ruud In 't veld en adjudant Joop Beute, respectievelijk MDD en APZ, een tevredenheids uit. Zij kregen hem voor hun deskundigheid, enthousiasme en inzet. Sgt Cornelissen en kpl Balk kregen een tevredenheids betuiging van kapitein Keus voor hun adequaat optreden bij een ongeval met een Deense tankauto op het geitenpad. Door hun snelle en vakkundige hulpverlening kon erger voorkomen worden. (linkerfoto: van links naar rechts; sgt Cornelissen en kpl Balk

1 (NL/BE) VN TBAT

1e jaargang nummer 19 zaterdag 11 september 1993

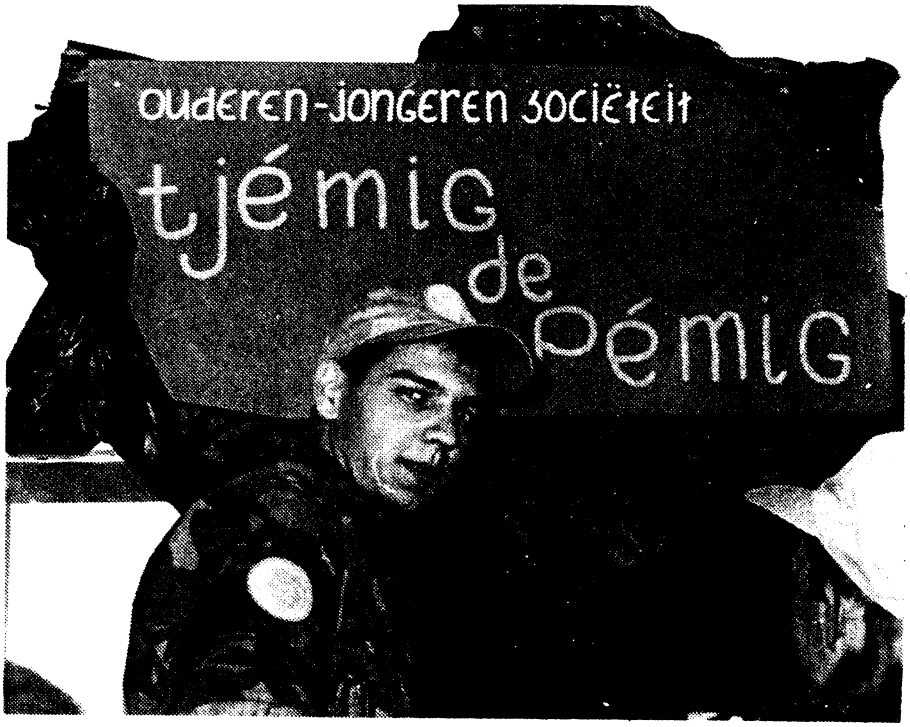
't Geitenpad

Weekblad van en voor personeel 1 (NL/BE) VN Transportbataljon

Nieuwe bar vol haren

Maandenlang bezig geweest en op zondag 5 september gereed: de nieuwe bar in het hotel van de Staf. De hele compagnie verdrong zich voor de nog gesloten deur om zo snel mogelijk een drankje te nuttigen in het nieuwe etablissement. Maar waarom gingen sommige bezoekers kort na de opening met elkaar in de haren?

"En toen vroegen ze me als tweede bouwpastoor van de bar een naam te verzinnen", vertelt kapitein Nico van der Zee tegen het publiek in de bar. "Goed, zei ik, maar dan moet niemand vervolgens gaan zeuren over de naam."
Van der Zee lijkt zich in te dekken tegen de reakties op de nieuwe naam van de compagniesbar van de Staf. Of gaat het in zijn toespraakje bij de bar-opening misschien om een verontschuldiging? Er wordt in ieder geval niet negatief gereageerd als even later de naam wordt onthuld door een plastic zak van het houten naambordje te scheuren: "Jémig de Pémig".

Kpl Marcel Boukes, lasser bij het geniepeloton, onthult de naam van de stafbar.

Ouwelullenmuziek
Een goede verstaander weet waarom het gaat: de eeuwige discussie tussen de ouderen en de jongeren van de compagnie. De strijd tussen herrie en house aan de ene kant en ouwe lullenmuziek aan de andere kant. En "Jémig de Pémig" is toepasselijk. Het was de kreet die de "oudere jongere", één van de typetjes in Koot en Bie's Keek op de Week, voortdurend slaakte.

Vrijwillig Aangewezen
Als de eerste rondjes op kosten van de bar gaan, lijkt iedereen het schilder- en verfleed te zijn vergeten. Wekenlang heeft het gehamer en gezaag de oren geteisterd van de stafmedewerkers. Vervolgens werden de reukorganen van een ieder op proef gesteld door een penetrante verflucht. En moest bovendien de vrije avonduurtjes soms worden ingeleverd om de bar van kleur en lak te voorzien. Niet veel mensen zullen zijn ontkomen aan de beruchte lijst van vrijwillig aangewezen schilders die door dé bouwpastoor, kapitein Hans van der Sanden, werd bijgehouden.
Naast de vele drankjes die werden weggegeven (vooral Comcen deelden hun weddes, salarissen en toelages uit in vloeibare vorm), vormden de dankwoordjes aan de vele timmerman-genisten en Van Gogh's de pleister op de wonden. Binnen een avond is de oude bar vergeten en hangen "de jongens" aan de nieuwe bar of ze nooit iets anders hebben gedaan. Zo ook die aan een tafeltje achterin de bar waar een vreemd spelletje wordt gespeeld.

Schapenscheren
"Eze, hij heeft nu ook eze", klinkt het vanuit die hoek. Zes jongens, met speelkaarten in de hand, ma-

vervolg op pagina 2

vervolg van pagina 1

ken drukke gebaren. Een aantal barbezoekers schouwen dit wonderlijk tafereeltje aan. De inzet in het spel is namelijk het kaalscheren van de verliezer van het spelletje "ezelen". Elk verliespunt in het spel wordt bestraft met een extra letter. Degene die als eerste de vijf letters van het woord "EZEL" compleet heeft, wordt het slachtoffer van het schapenscheren. Als soldaat Addi Jaoide de nog ontbrekende "L" krijgt, breekt er gejuich los. Het slachtoffer wordt naar de gang gebracht en ondergaat, zonder enig protest, het ritueel.

'Voor sommige deelnemers was het spel eigenlijk geen risico', geeft Jaoide als reactie terwijl zijn mooie kuif op de grond valt. 'Zij waren namelijk al erg kortgeschoren.'

Als vervolgens iemand voorstelt om "voor de wenkbrauw" te gaan, is het stukken stiller. Want die hebben ze allemaal nog.

Schapen scheren of ezels scheren? Kpl' Alex Schreijenberg is van alle markten thuis.

(foto links) Meteen na de opening was het dringen geblazen. Voor de barkeepers betekent het topdrukte.

Un nouveau bar plein de cheveux

Après des mois de travail,la construction du nouveau bar de l'état-major est enfin terminée.Toute la compagnie attend avec impatience devant la porte fermée,afin de pouvoir prendre un verre dans le nouvel établissement.

Le capitaine Nico van der Zee racconte:"On m'a chargé de trouver un nom pour le nouveau bar,ce que j'ai accepté.Maintenant il est trop tard pour critiquer le choix que j'ai fait".Il nous semble que Van der Zee essaye de se mettre à couvert des réactions provoquées par le nom choisi. Ou bien,s'agit-il peut-être d'une excuse,cachée dans son bref discours? En tout cas, après enlèvement du sac en plastic qui couvre la plaquette,aucune réaction négative n'est entendue. Le nom 'Jémig de Pémig' est accepté par tout le monde. Celui qui a bien lu le nom, a vite compris.Il s'agit de l'éternelle dispute entre les vieux et les jeunes de la compagnie.Le combat entre le bruit et le 'house' d'une part,et la musique plus douce,préférée par les plus anciens,d'autre part.Et le nom 'Jémig de Pémig' est vraiement bien placé içi. Il provient d'une émission de la télévision Néerlandaise,bien connue dans tout le pays.

Volontaires Chinois

Les premières tournées gratuites font vite oublier le travail dur qui a du être livré par les hommes,pour réaliser ce bar.Pendant des semaines, le personnel de l'état-major a souffert sous le bruit des marteaux et des scies.Après,on a encore été ennuié par l'odeur pénétrante de la peinture.Beaucoup d'heures libres ont été sacrifiées par les volontaires Chinois,désignés par le capitaine Hans van der Sanden.Les mots de remerçiement et les nombreuses tournées gratuites (surtout les gens du Comcen sont très généreux) font beaucoup de plaisir aux menuisiers-genistes et aux multiples Van Goghs.Une seule soirée suffit pour effaçer l'ancien bar et on se retrouve autour du contoir comme si jamais on a fait autre chose.Ainsi

vervolg op pagina 4

Ca. 130 man van de voormalige 42e Compagnie van het Regiment AAN- EN AFVOERTROEPEN zijn vandaag, 10 september 1993 (veelal in gezelschap van hun echtgenote), in de Generaal de Bonskazerne bij Grave bijeen voor een reünie.

Deze compagnie, waarvan de meesten op vrijdag 10 september 1948 voor eerste oefening in deze kazerne zijn opgekomen, was in de jaren 1949 en 1950 operationeel op Oost en West Java in Indonesië.

1-(NL/BE)-YN-Tbg
NR: E25-FA(1)5
DD: 10-09-93

De 220 aanwezigen op deze 11e reünie van

42-AAT

hebben een ogenblik stil gestaan bij uw moeilijke en vaak ondankbare opdracht die u ver van huis en onder moeilijke omstandigheden moet uitvoeren. Moge uw werk bijdragen tot het bereiken van vrede in het afschuwelijk verdeelde land waar u uw taak vervult.

De oud-42-AAT'ers groeten u, AAT'ers in den vreemde, en spreken hierbij de wens uit dat u spoedig en in goede gezondheid zult mogen terugkeren.
Wij wensen u tevens toe dat de moeilijke periode waarin u zich thans bevindt, ook zijn positieve kanten mag hebben zodat u hierop en op de ondervonden onderlinge kameraadschap nog vele jaren, zoals wij nu, zult kunnen terug zien.

COMITÉ REÜNIE
42-AAT

Algemeen Secretariaat : Celebosstraat 3, 2022 XH Haarlem, NEDERLAND
(Aangesloten bij de LANDELIJKE REÜNIE COMISSIE AAN- EN AFVOERTROEPEN)

Een leek op transport

Adjudant André Bonte is de (Belgische) toegevoegd S4 bij SSV cie. Tot zijn verrassing wordt hij gebombardeerd tot konvooicommandant van een logistieke verplaatsing naar Split. Hij wil zijn relaas van deze reis de transporteurs zeker niet onthouden.

Al direct begint de rit met een ketser. De motor van de Mercedes Benz (MB) brengt geluiden voort die anders enkel te horen zijn uit het koffieapparaat in de bar. Het oordeel van de onderhoudploeg is dan ook onverbiddelijk : "Dit voertuig mag het pad niet op." Daar sta je dan als kersverse konvooicommandant zonder een eigen MB. Maar geen nood, de wagen van de second is in prima staat en kan onmiddellijk worden ingezet. Iedereen weet natuurlijk dat de 'second' beschikt over een fantastisch goede radiopost. En dat betekent dat ik onmiddellijk word beroofd van de zopas aangeleerde portofoon en me moet behelpen met dit betere apparaat. Alleen jammer dat het niet werkt. Ook de handmicrofoon blijkt defekt te zijn. Nog maar een kwartier in mijn nieuwe functie en ik heb al kennis gemaakt met zowel de onderhoudspeloton als de verbindelaar. En vergeet maar dat hiermee alle problemen van de baan zijn. Al bij het manoeuvreren naar de poort stelt soldaat Wiersma vast dat de brandstoftank maar half vol is.

Idioot

Mijn eerste reactie : "Wie is die idioot die niet heeft afgetankt?" Mijn tweede reactie: "Aftanken". Dus op zoek naar de BTM (brandstofwagen, red.) voor de nodige energie voor de reis. Met volle tank en de microfoon voorzichtig in mijn handen, gaat het richting Alpha. Weer een nieuwe verrassing. Een levensgrote Liebherr komt zich gemoedlijk in het konvooi voegen. Daar de enige verlofganger van de A cie reeds in de Iveco heeft plaats genomen, vertrekken we gezwind richting Bravo. Opgejaagd door de tegenslagen die mij schijnen te achtervolgen, controleer ik de ID-passen. En ja hoor, er ontbreekt een ID. Dus met mijn jeep terug naar de Alpha. Nooit heb ik kunnen denken dat de afstand tussen A en B zo groot is. Uiteindelijk vertrekken we toch richting Split.

Kinderspel

Noch mijn chauffeur, noch ikzelf hadden deze route eerder verkend vanaf de voorste positie in het konvooi. Gelukkig is er korporaal Kechaf die met kundige radiogrepen me helpt om het konvooi in goede banen te leiden. Zelf de Britten weten van m'n komst. Ze staan ons reeds op te wachten om de weg door Gorni Vakuf te tonen. De rest is kinderspel en ik begin er zelfs plezier in te krijgen. Tot me het gevoel bekruipt dat ik iets mis. Even weet ik niet wat, maar dan bemerk ik dat het konvooi me niet meer volgt. De motor van de Liebherr heeft de geest gegeven en ik zie mezelf reeds met de rest van het konvooi overnachten op het geitepad. Maar die nachtmerrie blijft me gelukkig bespaard door het kundig ingrijpen van de bemanning.

House muziek

De terugkeer op maandagmorgen begint probleemloos. Zelfs de haltes worden zo gepland dat we nog een laatste woord kunnen wisselen met roterend T3 die we op het geitepad tegenkomen. We zijn reeds bijna aan de volgende halte toe, door iedereen welbekend vanwege het fantastisch mooi uitzicht over de eilandjes, als het noodlot mij toch weer te pakken krijgt. Drie onmenselijk grote trekker-opleggers van Canbat zijn zonder verwittiging afgedaald langs de smalle weg. Het tweede monster is langszij de laatste Volvo van een Belgisch konvooi blijven haken. En terwijl ik nog zit na te denken hoe dat mogelijk was, loopt de eerste Canadees vast tussen de rotswand en onze YTV. Het zou teveel papier in beslag nemen om te beschrijven hoe zowel de Nederlan-

vervolg op pagina 4

Adj André Bonte (links) en sld Andre Wiersma met hun 'radiopost'.

vervolg van pagina 2

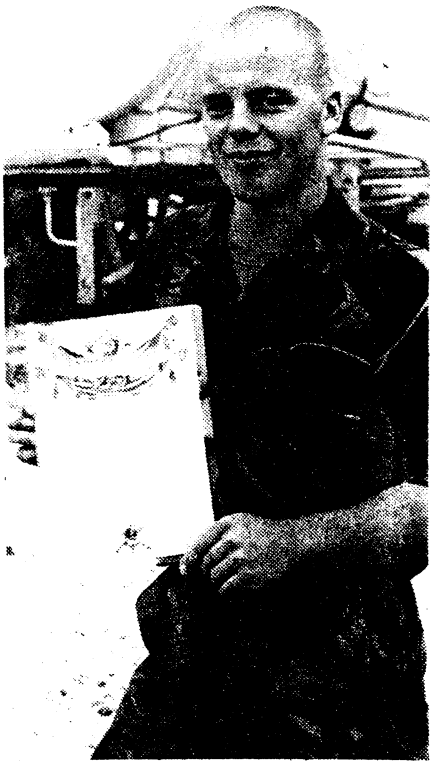
le petit groupe autour d'une table dans le coin,et qui sont en train de jouer un drôle de jeu.

Raser les moutons

"Ane, il ne lui manque plus que l'accent circonflex",crient les cinq en gesticulant,les cartes de jeu dans les mains.Il s'agit d'un jeu de cartes,dans lequel la victoire dépend beaucoup de la réaction des joueurs.Les cartes circulent d'un joueur à l'autre,et celui qui a quatre cartes de la même couleur en main,frappe sur la table.Les autres joueurs doivent alors mettre la main sur la sienne,et le plus lent perd la partie.C'est ainsi qu'on forme le mot 'âne',et le premier à mettre l'accent est perdant.La conçéquence de ce jeu est un 'ras le bol' immédiat,et c'est ce qui se passe avec le sld Addi Jaoide ce soir là.La victime est accompagnée dans le couloir, où il perd aussitôt ses cheveux."Les autres ne courraient aucun danger" dit-il,"ils avaient déjà tous la coupe Américaine".La proposition suivante, de couper les sourcils du perdant,met une fin au jeu,puisque personne ne veut prendre ce risque.

vervolg van pagina 3

ders, de Belgen als de Canadezen dit in mijn ogen onmogelijke probleem oplossen. Feit is in ieder geval, dat ik bij deze gelegenheid kennis heb kunnen nemen van de stuurmanskunst van deze mannen. Zelfs onder druk van de toegestroomde HVO blijft iedereen kalm. Zeer voorzichtig, maar met de grootste kunde, wordt ook deze hindernis genomen. Daar ik zelf op de plaats des onheils ben gebleven, krijg ik een lift in de zau. Daar kan ik enkele ogenblikken genieten van een zachte klassieke muziek, waarvan de chauffeur, korporaal Beeren, bij hoog en bij laag beweert dat het om "house music" gaat. Die Hollanders.

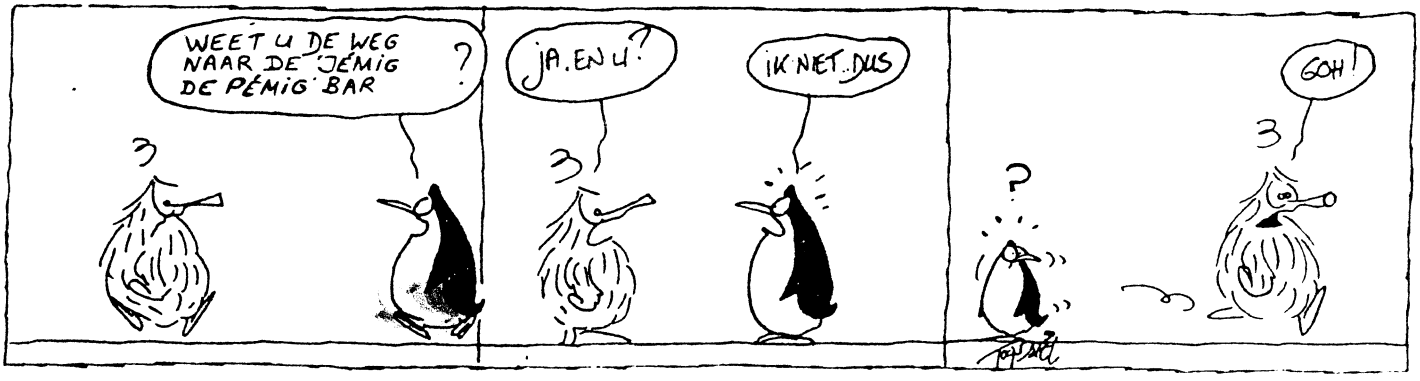
Tevreden

De commandant van SSV cie, kap Ciska Keus-Both, is zeer tevreden over sgt Dirk Klijn, commandant van de MDI-groep. Dit liet ze merken door hem een tevredenheidsbetuiging te overhandigen. "Door zijn werklust, enthousiasme en plichtsbetrachting is de watervoorziening in de kampen aanzienlijk verbeterd", gaf Keus als een van de redenen voor de beloning. De andere reden was zijn enorme inzet om allerlei andere projecten bij hotel Nunspeet te realiseren, waaronder de jeu de boules-baan.

Wist U dat...

* Er mensen bestaan die het verschil tussen benzine, diesel en olie niet weten.
- Ze het daarom maar allemaal in het aggregaat gooien.
- Het aggregaat het verschil blijkbaar wel weet.
* Het bij de sectie S1 van het bataljon traditie wordt dat steeds één medewerker met de arm in een mitella loopt.
- Wij ons nu afvragen of de pennen tegenwoordig te zwaar zijn.
* De csm van de SSV cie moeite heeft met patrouille lopen.
_ Dit komt door allerlei gespannen touwtjes.
* Elnt Michel Collin, PC van 2e pel Belcie erg blij was met het bezoek van de Nederlandse Aal in Metkovic.
- Hij hem wel een rare 'padre' vond, omdat hij veel schuine bakken vertelde.
- Een 'padre' in België dit niet pleegt te doen.

DE STAMGASTEN **TOON**

Center-court voor Staf

'Smash', zegt het rood-witte lint dat is gespannen in het poortje van het tennisveld. 'Hierbij verklaar ik het veld voor geopend', roept kapitein Hans van der Sanden tegen de belangstellenden en rent samen met zijn collega Ciska Keus de baan op om een balletje te slaan. 'Wat doen ze, vraagt één van die belangstellenden. 'Honkbal?'

Volgens de omstanders bij de opening had dit tennisveldje (met de mooie naam "Bevo Center-court") voor de geleverde spelkwaliteit niet gehoeven. Zelfs niet als de woorden van soldaat "Appie" Aptroot, één van de mannen van het Bevopeloton die het terrein heeft opgeknapt, op waarheid zou berusten: "Volgend jaar wordt hier een Grand Slamtoernooi gehouden!" Enkele toeschouwende "locals" achter het prikkeldraad hebben dat bericht in ieder geval wel in hun oortjes geknoopt. 'Mooi', zegt er dan ook één. "komen we rond die tijd wel weer terug.'

Balletje

Die jongens maken helaas een vergissing. Volgens inside-information zal dit veldje in de winter worden opgespoten om er een heuse "holiday-on-ice" van te bouwen. In ieder geval is er nu een prima tennisveld en zijn de sportaccomodaties goed verdeeld. B cie zijn zwembad, A cie de sintelbaan en de staf zijn 'tennis-court'. Eindelijk kan kapitein Van der Sanden na vier maanden wachten en mopperen zijn balletje slaan. Grote boosdoeners van het ongerief van de kapitein waren de bikkels van het onderhoudspeloton. Zij weigerden hun legergroene tenten, die het tennisveld bedekten te ontruimen. Zelfs een luxe prefab kon hen niet op andere gedachten brengen. Uiteindelijk is de leiding tot uitzetting overgegaan en werd het gravelveld in ere hersteld.

Redactioneel

Rotatie T6 is veilig geland en naar we hopen gesetteld in één van de Nedelandse kampen. Bij de redactie van 't Geitenpad stroomde ook vers bloed binnen. Tlnt Roland Keja nam het over van knt Mark Schoonderwaldt. Voor zijn komst naar Bosnië was hij werkzaam bij Sie Communicatie BLS/Projectbureau Herstructurering KL in het Haagse. Bij binnenkomst kreeg hij via verschillende bronnen te horen dat 't Geitenpad 'het lijfblad' van het Transportbataljon is. Bovendien fluisterden de boodschappers in zijn oor. "Aan de inhoud van het blad werken de compagniën enthousiast mee." Jammer genoeg kreeg hij de eerste week al een koude douche. Njente kopij. Beste lezers laat hem niet in de steek. Gelukkig doen onze Belgische vrienden momenteel beter hun best. Zij verblijdden ons met twee verhalen. Dit laten wij als Nederlanders toch niet op ons zitten?

Wist U dat...

* Tlnt André Bosters gewoon doorrijdt als locals schuilen in het struikgewas voor snipers.
* Enkele cavaleristen binnen het bataljon een coup willen plegen en de blauwe baretten vervangen door zwarten.
- Eén van hen zelfs beweerde, dat het hier een beetje op een fabriek van Friki lijkt.
* SSV cie afgelopen week lekkere garnalen heeft gegeten, omdat de vriescontainer van de A cie defect was.
* A cie een prachtig bord bij de ingang heeft staan met daarop een leeuw.
- Deze leeuw in zijn ene hand een vlag en in de andere een stuurwiel houdt.
_ Eén Daf nu niet meer kan rijden, omdat hij zijn stuurwiel mist.

* Eén redacteur van 't Geitenpad op pagina twee schrijft: "de vijf letters van het woord EZEL".
_ De ander zich afvraagt wie de ezel is.

FUN-Rider

Le timing est parfait. A trois heures, juste pendant l'appel de midi, un motard s'avance sur le terrain de la Cie SSV. La vision blanche disparait pendant un instant derrière l'abri. En place repos ou pas, les hommes se regardent d'un air étonné. T'as vu cela aussi, ou bien j'ai reçu un coup de soleil pendant la sièsta ? Ce n'est pas un mirage non plus. C'est le capitaine Klappe qui a échangé son verre de lait journalier contre un moteur blanc d'un tout autre genre.

La pétarade de la Bombardier arrêtée, le capitaine met pied à terre avec un air comme s'il était tout à fait normale de se balader sur deux roues à travers le paysage Bosnique. Le tableau commence à ressembler à une réclame pour Lévis, le casque et les lunettes de soleil déposés.Hélas, pas de belle blonde sur le seuil de la porte, mais bien le chef poste. Celui-çi, tout étonné, n'aperçoit pas de veste en cuir, celle -ci est remplacée par une veste anti-éclats. Ce n'est pas le bruit lourd d'une grosse Américaine qu'il entend, mais bien celui d'un bon vieux deux temps. Il ne voit pas de la brillantine, mes la coiffure courte modèle UN. La coopération Néerlando-Belge est devenu un fait accompli. Un chevalier Néerlandais montant un cheval blanc d'origine Belge.

Le rêve

C'est ainsi que mon rêve se réalise explique le capitaine, un peu ému à son arrivée à l'état-major. Alors qu'il avait été désigné pour le Liban, il faisait fonction de chef de peleton motards. "J'ai à ce moment rendu mon propre chef complètement fou en disant que j'avais déjà emballé ma moto dans une caisse en bois afin de la prendre avec moi. Il a cru mon histoire et à peu il m'envoyait la gendarmerie"."C'était une blague, bien-sûr!" rigolle Klappe. "Le Liban n'est certainement pas le lieu priviligé pour se promener sur une moto blanche. Pour finir, la mission au Liban a eté annulé, son peleton, pour lui faire plaisir,avait peint en blanc sa moto. Ainsi, il pouvait quand-même dire qu'il possèdait une moto UN.

Un cadeau d'adieu

Ce n'est pas son peleton cette fois çi mais les Belges qui le surprennent. "Je revient de congé, j'entre dans mon prefab, et la voilà devant mon lit, une vraie moto UN" racconte le capitaine toujour étonné. Acôté de la machine ce trouve un document : "De la part du Royaume de Belgique représenté içi par la Cie Belge, voiçi un geste de remerçiement pour les services rendus. Le capitaine Klappe est autorisé à utiliser cette moto à sa convenance jusqu'à la fin de son mandat UN". Un cadeau d'adieu de la part des Belges. Très amusant bien-sûr, mais il a fallu faire des tours périlleux pour atterrir dans son lit. Après un tour d'honneur sur le terrain de la Cie SSV le voilà reparti vers sa propre compagnie. Le nom du brave homme a une certaine corrélation avec le mot 'chute'. Espérons qu'en cours de route, cela ne se produise pas.

Ge hoord bij...

Plotseling gaat om drie uur 's nachts een rookmelder af in een prefab. Voor de meeste bewoners van prefabs · geen bijzonder verschijnsel. Zeker niet, als je bedenkt dat het opsteken van een sigaret voldoende is om deze installatie te activeren. Korporaal Coen van Snick, een kersverse Belgische collega bij de SSV cie, dacht daar anders. Met gezwinde spoed haastte hij zich naar de schuilbunker in de veronderstelling dat er alarm was. Toen hij bemerkte dat deze leeg was, is hij maar weer vlug in bed gekropen.

VN onderzoek drugshandel blauwhelmen

Van onze Haagse redactie

DEN HAAG, maandag

De Verenigde Naties startte ruim een week geleden een onderzoek naar de corruptie onder de VN-militairen in het voormalige Joegoslavië. Volgens de VN waren er namelijk sterke aanwijzingen dat sommige blauwhelmen zich 'schuldig' zouden maken aan drugshandel.

De Vereniging van Dienstplichtige Militairen (VVDM) is naar aanleiding van die berichten gaan snuffelen in Dutchpost, het wekelijks verschijnende blad voor de Nederlandse blauwhelmen en hun relaties. Zij stuitte daarbij op enkele interessante mededelingen in de groetenrubriek van Dutchpost.

Zo valt in het nummer van 9 augustus te lezen: "Dick, als je thuis komt, zullen we je een aanbieding doen die je niet kunt weigeren!" Ondertekend met, de Familia Corleone.

Een week daarop verschijnt misschien wel de meest duidelijke 'groet': „G-beertje, het poeder is goed aangekomen, stuur meer, ook wat bloemen." Afzender, Snuf Stuff.

De redactie raadt de inzenders van 'pozdravietjes' aan, zéér voorzichtig te zijn bij het versturen van gecodeerde berichten aan echtgenoten, vrienden en vriendinnen. Deze geheimtaal kan er makkelijk toe leiden dat u verdacht wordt van drugshandel. Althans in de ogen van de Telegraaf.

1 (NL/BE) VN TBAT

1e jaargang nummer 20 zaterdag 18 september 1993

't Geitenpad

Weekblad van en voor personeel 1 (NL/BE) VN Transportbataljon

Eerste Rit meteen Wereldnieuws

Het is zo ver, de operatie Moving Star III is gestart. De C cie begint op 23 augustus aan zijn eerste humanitaire opdracht. De operatie lijkt betrekkelijk klassiek: voertuigen laden in Metkovic om het warehouse van Zenica te bevoorraden. Gemakkelijk, niet? Het vertrek, gefilmd door onze csm verloopt zonder problemen. De wegen zijn vrij en de commandant geeft zijn fiat om met dit vier maanden durende avontuur te starten.

De verplaatsing heen verloopt zonder problemen; tenminste voor Bel1. Maar in Metkovic wacht ons een eerste verrassing. Eén van de verantwoordelijken meldt ons dat een deel van de lading uit medische en farmaceutische produkten zal bestaan en dat onze losplaats is veranderd. We beginnen met navragen en het is Ken Harvey, de verantwoordelijke van het depot, die ons toelicht dat Bel1 en Bel2 in beslag worden genomen voor een zending Mostar, dat al twee maanden niet meer bevoorraad is. Deze order komt rechtstreeks vanuit Zagreb en is het resultaat van een gesloten overeenkomst tussen UNHCR Zagreb en BH Command in Kiseljak. Maar we worden geconfronteerd met twee problemen: de staf van het bataljon schijnt niet op de hoogte te zijn van de lading en Bel2 komt maar niet toe! Van Bel 2 bereikt ons het nieuws, laat op de dag (20.00 uur), dat één van de vrachtauto's in een gracht is gereden en gedepaneerd (geborgen) is door Spabat. Het duurt bijna twintig uur voordat we bevel krijgen van het bataljon om aan deze expeditie deel te nemen.

Urine

Het zijn dus Bel 1 en Bel 2 die beladen met voedsel en medicamenten naar Medugorje gaan en daar worden geëscorteerd door Spaanse pantservoertuigen (APC) om zich verder naar Mostar te begeven. Een volgende verrassing wacht ons in Medugorje want eerstens hebben we nog geen toestemming van de Kroaten om Mostar binnen te rijden en tweedens puilt de stad uit van journalisten en vertegenwoordigers van de TV (BBC, CNN, ITV, TVE, ZDF, France 3,..). Het wachten in Medugorje duurt twee dagen. En het is eerst na de toestemming om 80 ton voedsel aan de Kroaten te leveren dat deze ons toestaan om de Moslim enclaves van Mostar te bevoorraden. Het konvooi bestaat uit zevenentwintig vrachtwagens (19 voor de Moslims, 8 voor de Kroaten) en een belangrijk aantal journalisten en andere "toeristen" van het UNHCR. In het dorp Citluk worden we onthaald door een enthousiaste menigte die ons enkele lokale specialiteiten voorzet:

vervolg op pagina 2

De jongens van Michel Collin

vervolg van pagina 1

stenen door het venster, in de radiatoren, beledigingen, spuwen, spuiten gevuld met urine. Een echte supportersmenigte.

Voor de wielen

Het is eerst op de vijfentwintigste om elf uur 's avonds dat we de luchthaven van Mostar naderen. De volgende dag rijden we de stad binnen of wat ervan over is. Alles is verwoest, de huizen vernietigd en geen enkel venster meer heel. Een bevolking in tranen, die ons toejuicht en escorteert tot aan het depot. De Spanjaarden delen blij hun rantsoenen uit. Ze denken: "We blijven toch maar enkele uren in Mostar." Tijdens het ontladen voelen we de gespannen sfeer bij de bevolking en vooral bij de lokale militie. Op het moment dat de laatste Volvo is ontladen heeft de bevolking twee bussen en andere obstakels geplaatst die ons beletten te vertrekken. Nog erger, oudere mensen gaan voor de wielen van voertuigen liggen, waardoor we ter plaatse zijn geblokkeerd. Hun uitleg is eenvoudig: de Kroaten hebben gedreigd om bij het vertrek van het konvooi Mostar te vernietigen. Zij gijzelen ons om hun stad en hun leven te redden. Wij zijn verbaasd en vermoeid. Het is eerst de volgende morgen dat we ons de ernst van de toestand realiseren. We dienen als wisselgeld voor een wanhopig volk.

Woede

Gedurende de periode van onze gevangenschap zijn we onderhevig aan tegengestelde gevoelens. Woede ten opzichte van een uitgehongerde bevolking die we komen helpen en die ons als dank vasthouden. Anderzijds, het medelijden in de vorm van begrip krijgen voor deze mensen die hun ouders, kinderen, vrienden... verloren hebben. Het is in dat geval moeilijk om zich over neutraliteit, gesymboliseerd door onze blauwe helmen, te bekommeren. Om zich niet te mengen in deze oorlog die ons niet aangaat en tegelijk het hoofd koel

vervolg op pagina 3

Sterrenslag in de Keuken

Een overste, twee kapiteins en nog veel meer andere strepen en sterren zijn verwoed bezig in de keuken van Hotel Nunspeet. Met veel kookkunst bereidt het kader een Chinees-Indische rijsttafel voor de gehele compagnie. Maar waarom wordt er gezongen? En wat doen de echte koks bij SSV cie in de tussentijd? Het bataljon leiden?

'Tja, wat moet je met je vrije zondag', zegt adjudant Ron Hessink lachend als verklaring voor deze, voor het kader, vreemde aktiviteiten. Een groot deel van de bataljonsleiding staat op zondagmiddag 12 oktober in de keuken. Zo snijden de kapiteins Lothar Sendar en Stef Meurs het vlees en houdt overste Paul Schipper zich bezig met de satésaus. Zelfs de Geestelijke Verzorgers Willem Ruiter (de aal) en Fester Tuinder (de doom) hebben de zondagsrust opgeofferd om hun naasten te helpen. De aanleiding van zoveel creatief gekokkerel is een praatje aan de bar tussen adjudant Hessink, kapitein Stef Meurs en de batalonscommandant. Waar een drankje niet goed voor is.

Dolgraag

"Zie het maar als een opdracht van de overste", verklaart Hessink. "we waren de Hollandse kost zat en wilden dolgraag een rijstmaaltijd eten. Toen zei Schipper dat we de keuken maar in moesten zodra we iets van Klasse I - goederen binnen krijgen."

"Wat opdracht", briest Schipper quasi-verontwaardigd uit terwijl hij gehurkt in een gamel roert. "Het idee is gewoon geboren uit een geintje. Of we dit meer gaan doen? Misschien, maar dan moet het wel weer om een rijstmaaltijd gaan. Want aardappels schillen, daar heb ik geen zin in."

Met veel leen en ritselwerk leenden de koks-voor-één-dag zaken als vlees, uien en sperziebonen van de

vervolg op pagina 6

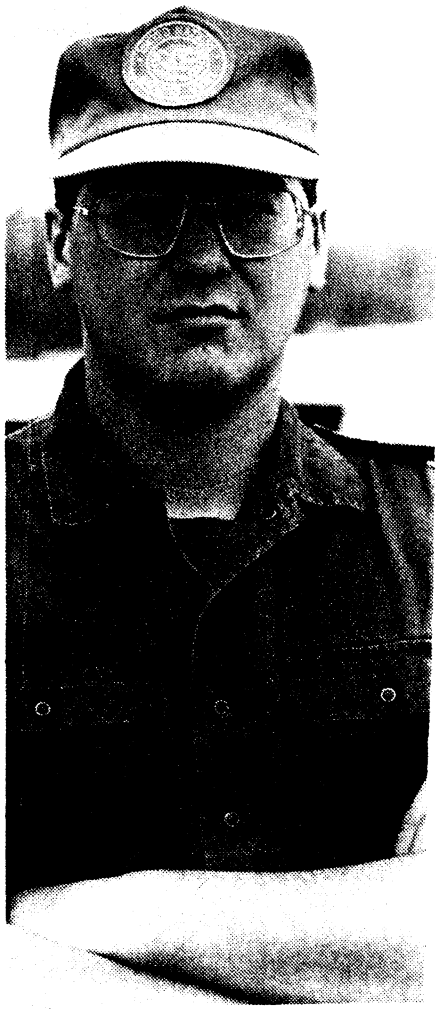
Sgt Cevat kijkt toe hoe Kap. Sendar zijn vinger amputeert.

Première Mission et la presse est là

23 Aout 93, ça y est, l'opération MOVING STAR III démarre. En effet; la Compagnie Charlie du 1 (NL/BE) Bn Tpt participe à sa première mission humanitaire. L'opération semble relativement classique : Charger les camions à METKOVIC pour approvisionner l'entrepot de ZENICA, facile non !

Le départ, filmé par notre CSM, (vous pensez donc ! notre première mission !) se déroule sans problème. les routes sont libres et le Comdt nous donne son approbation pour démarrer cette aventure qui doit durer quatre mois. Le Mov aller passe sans problème; du moins pour Bel 1 et nous nous retrouvons à METKOVIC où une première surprise nous attend. En effet, un des responsables nous informe qu'une partie de notre chargement sera composé de médicaments et autres produits pharmaceutiques, et que notre point de déchargement est modifié. On commence à s'intérroger et c'est KEN HARVEY, responsable du dépot qui nous éclaire : Bel 1 ET Bel 2 sont réquisitionnés pour ravitailler la ville de MOSTAR qui n'a plus été approvisionnée depuis plus de 2 mois. Cet ordre vient directement d'un accord conclu entre l'UNHCR Central de ZAGREB et le BH Command de KISELJAK. OK ! mais il subside deux problèmes; l'Etat-Major du bataillon qui ne semble pas au courant de ce chargement et Bel 2 qui n'arrive pas ! Pour Bel 2, les nouvelles n'arriveront que tard dans la journée (2OOOHrs) où on apprend qu'un des camions est allé

vervolg op pagina 4

PC Collin, de schrijver van het verhaal.

trekken en keren terug naar Metkovic waar een ontvangstcomité ons opwacht. Ik trek hier geen enkele conclusie maar onderstreep toch de kwaliteit, de rechtschapenheid en de moed van onze mannen, zowel ten overstaan van de oorlogsgruwelen als van de menselijke beestigheden en ik ben zeker dat niemand ooit deze paar dagen in Mostar zal vergeten en voor het leven gemerkt blijft door deze doop op opdracht.

---

vervolg van pagina 2

te houden. Het is een vreselijke situatie in Mostar. Alles is quasi vernietigd. Er is niets meer intact en er is zeer weinig drinkwater beschikbaar. Van tijd tot tijd horen we een mortier fluiten en het is beangstigend om te zien hoe de kinderen zich, op het ogenblik van het fluiten, volgens een voorziene drill, op de stenen werpen.

Beestachtigheden

Het toeval wil dat ons konvooi geblokkeerd staat voor een hospitaal en een dodenhuis. Wat ons, in weerwil van onszelf, doet denken aan de oorlogsslachtoffers. We nemen ook de gewoonte aan om de straat hardlopend over te steken want de snipers schieten werkelijk op alles wat beweegt. De angstige bevolking sympathiseert met ons en deelt zelfs met ons hun warme thee en brood. Ze vertellen ons in welke staat hun haardsteden en families zich bevinden en tonen ons bundels millioenen nutteloze Moslim dinars. Een missie "drinkbaar water" wordt gevormd door Belgische blauwhelmen, nadat ze bij de bron een verminkt lijk van een Kroatische gevangene vinden. Ik geloof dat iedereen beseft dat hij voortaan in direct contact is met de oorlog, zijn gruwelijkheden en beestachtigheden. Van onze zijde trachten we ons maximaal te organiseren en ons noch psychisch noch fysisch te laten gaan zoals dit bij bepaalde journalisten en UNHCR-leden het geval is.

Moed

Op 28 augustus om een uur 's middags eindelijk de bevrijding. Kol Morales, commandant van Spabat en ook de baas van het konvooi meldt ons dat de burgers en de Bel1/2 Mostar mogen verlaten. Tevens begrijpen we dat de kolonel zijn mannen moet achterlaten om ons vertrek te bewerkstelligen. We mogen fier zijn om aan de zijde te kunnen werken van zulke soldaten. De verplaatsing terug verloopt zonder noemenswaardige problemen. De burgerbevolking tracht nog een laatste maal ons vertrek te beletten. We forceren de doorgang een beetje (vrachtwagens omgekeerd, luiken uitgetrokken). Uiteindelijk slagen we erin om ons uit dit wespennest te ont-

vervolg van pagina 3

dans le fossé et qu'un blindé de SPABAT l'a dépanné. Pour l'E-TAT-Major, l'attente durera près de 20 heures avant d'avoir l'ordre de participer à cette expédition!

D'urine

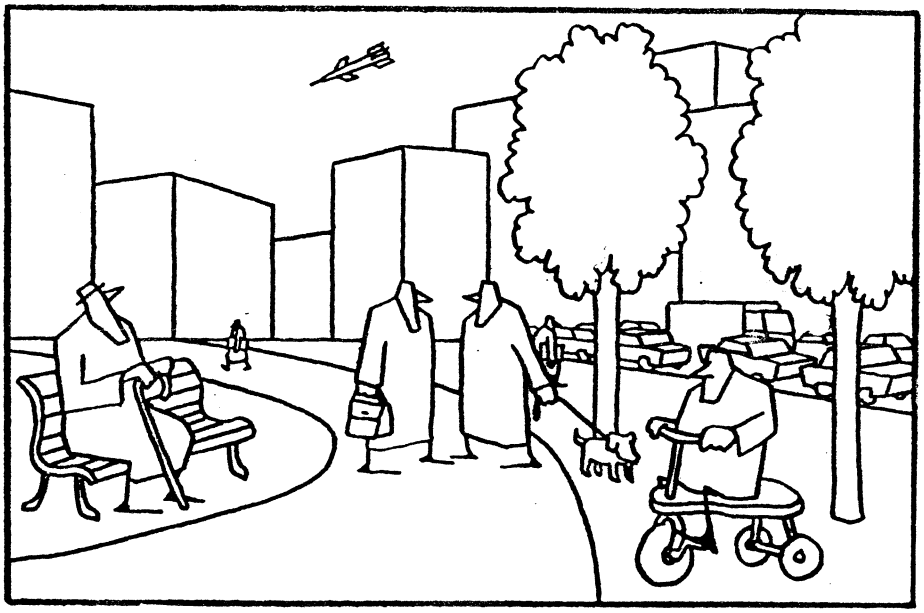
C'est donc Bel 1 et Bel 2 qui chargés de 160 tonnes de nourriture et médicaments, se rendent à MEDUGORGE, et escortés de véhicules blindés (EPC) espagnols qui se rendront dans la ville de MOSTAR. Une deuxième surprise nous attend là, à MEDUGORGE car premièrement; nous n'avons pas encore l'autorisation des CROATES de rentrer dans MOSTAR et deuxièmement, la ville grouille de journalistes et des représentants de TV (BBC, CNN, ITV, TVE, ZDF, France 3, ...). Notre attente à MEDUGORGE durera 2 jours et ce n'est qu'après avoir consenti à fourniçr 80 tonnes de nourriture aux croates, que ceux-ci daignent nous laisser ravitailler les enclaves musulmanes de MOSTAR. C'est donc un convoi composé de 27 camions (19 pour les musulmans, 8 pour les croates) et d'un nombre important de journalistes et autres " TOURISTES " de l'UNHCR. Dans ce village de CITLUK, nous sommes accueillis par une foule enthousiaste qui nous propose quelques spécialités locales: pierres dans le pare-brise, dans les radiateurs, injurer, crachats, seringues remplies d'urine (!) portières enfoncées par des pierres; une vraie foule de supporters ....

Devant les pneus

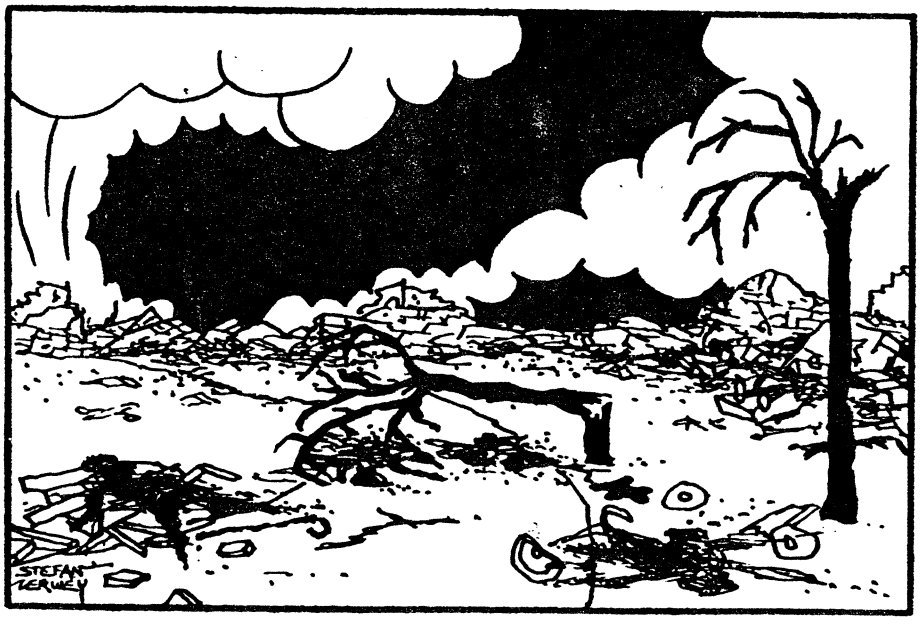
Ce n'est que vers 23 Heures (le 25!) que nous approchons de l'aéroport de MOSTAR et après une dernière attente de 2 heures que nous entrons dans MOSTAR ... ou ce qu'il n'en reste: tout est dévasté, des maisons détruites, plus une seule fenêtre mais une population en larmes, qui nous applaudit à notre passage et qui " ESCORTE " notre convoi jusqu'au dépot. Les espagnols distribuent allègrement leurs rations, après tout, on ne reste que quelques heures à MOSTAR. Pendant le déchargement, on sent la population et surtout la milice locale, fort nerveuse; on entend des rafales de KALACHNIKOV et ce qui devait arriver arriva : Au moment où le dernier VOLVO est déchargé, la population a disposé deux bus de part et d'autre du convoi qui nous empêchent de passer; de plus, des personnes agées se couchent devant les pneus des premiers véhicules, les bloquant littéralement sur place. Leur explication est simple : les croates ont promis de pilonner et détruire la ville de MOSTAR dès le départ du convoi. Ils nous kprennent donc en otages pour sauver leur ville et leure vies . Abasourdis, fatigués, ce n'est que le lendemain matin, que nous nous rendons compte réellement de la gravité de la situation : Servir de monnaie d'échange pour un peuple désespéré.

vervolg op pagina 6

Gorni Vakuf 1993

Ontdek de tien verschillen

Zilveren Medailles

1 Adjudant Cor Versluis van de B cie kreeg op dinsdag 07 september zijn zilveren medaille voor 24 jaar, langdurige, eerlijke en trouwe dienst. Ondanks de onrustige situatie rond Vitez reisde lkol P. Schipper af naar Costa Bravo om de jubilaris persoonlijk het kleinood op te spelden. Jammer genoeg kon de voltallige compagnie niet aanwezig zijn bij de plechtigheid. Twee pelotons zaten muurvast in de omgeving van Gornji Vakuf. De strijders ter plaatse wensten de gevechten niet te staken voor deze feestelijke gebeurtenis. Na het officiële gedeelte mocht Cor Versluis toch veel felicitaties in ontvangst nemen en werd hem door tlnt Bosters, namens de compagnie een wel zeer origineel cadeau aangeboden. Hij drukte de verbaasde jubilaris een grote ijsklomp in zijn handen. Waarin een aantal Duitse waardepapiertjes verborgen zaten. Waarschijnlijk heeft de adjudant de klomp 's avonds in zijn slaapzak gestopt om snel in bezit te komen van de geliefde briefjes. Na een gezellige receptie deed iedereen zich nog te goed aan een 'blauwe hap', waarbij een aantal Britten die voor het oorlogsgeweld hun toevlucht bij de Bravo hadden gezocht hadden, ook aanschoven.

2 "Deze zilveren medaille wordt tegenwoordig gelukkig gezien als een waardering voor de verdiensten van de betrokkene. De uitreiking ervan voor het front van de eenheid mag dan ook worden gezien als een symbolische dankbetuiging voor verdiensten gedurende een periode van 24 jaar." Met deze woorden spelde bataljonscommandant Lkol P. Schipper adjudant Ton Mulder de zilveren medaille voor langdurige, eerlijke en trouwe dienst op. De jubilaris, een cavalerist in hart en nieren, was zeer verheugd over het verloop van de plechtigheid en de grote belangstelling die het personeel van de SSV cie cie op woensdag 08 september toonde. Toch zat Mulder in een klein dipje, toen hij opmerkte: "Eigenlijk jammer dat het Trompetterkorps der Cavalerie er niet is". Het leed was echter snel geleden toen hij zijn echtgenote mocht bellen. Al snel bleek dat zij in ieder geval meer bloemetjes had ontvangen dan het feestvarken zelf. Maar niet getreurd. De collega's van de sectie 2/3 hadden ondanks de oorlogsperikelen in dit geiteland voor een heus cadeau gezorgd. Als u voortaan een adjudant met een schitterende kaartenmap in camouflagekleuren ziet lopen, dan weet u dat het Ton Mulder, de toegevoegd S2 van het Transportbataljon is.

Ge hoord bij...

T6 is nog niet helemaal ingeburgerd. Dat blijkt als Jaap van Rooy, als schildwacht bij de A-cie, de horizontaal draaiende slagboom verticaal tracht te openen. Na veel krachtspanning heeft hij plotseling het "Aha-Erlebnis" en maakt de slagboom open. Natuurlijk denkt hij nu dat er in het veiligheidssysteem een zekere logica zit. Fout. De tweede slagboom tracht hij, u raadt het al, horizontaal te openen. Jammer ook deze slagboom geeft geen kramp. En gaat dus verticaal open. Als toeschouwer hebben we wel even gelachen.
Elk begin is moeilijk !!!

Wist U dat...

*dat elnt Paul Lorist voortdurend verliest met jeu de boul-en.
-dat niemand met hem samen wil spelen.

La colère
Un sentiment contradictoire va nous suivre durant toute notre captivité : la colère vis à vis d'une population affamée à qui on vient en aide et qui nous séquestre et d'autre part, la pitié, sous la forme d'une prise de conscience, pour ces gens en pleurs qui ont perdu leurs parents, leurs enfants, leurs amis .... Il est, dans ces cas-là, très difficile de garder ce soucis de neutralité sumbolisé par notre casque bleu, ne pas s'impliquer dans cette guerre, qui ne nous regarde pas et en même temps, garder son sang froid. La situation, de jour, à MOSTAR est désastreuse : tout est quasi détruit, il n'y a plus rien d'intact et très peu d'eau potable. De temps en temps, on entend siffler un obus de mortier et il est effrayant de constater que les enfants, au moment du sifflement, se jettent par terre selon un drill prévu !

Ses bétises
De plus, la fatalité veut que notre convoi se trouve bloqué en face de l'hôpital et de la morgue; ce qui nous rapelle, bien malgré nous, les victimes de la guerre. Nous prenons aussi l'habitude de traverser les carrefours en courant car les snipers tirent vraimentsur tout ce qui bouge. Une Jeep UN en fait d'ailleurs les frais. La population d'abord craintive, sympathise avec nous et partage même son thé chaud et son pain Elle nous explique dans quel état se trouve leurs foyers, leurs familles et nous montre des liasses de millions de dinars musulmans désormais inutiles ! Une mission " EAU POTABLE " est composé de casques bleus belges qui ont la mauvaise surprise de découvrir près de la source le cadavre mutilé d'un prisonnier croate. Je crois que chacun prend conscience du fait qu'il est désormais en contact direct avec la guerre, ses atrocités et ses bétises! De notre coté, nous essayons au maximum de nous organiser et de ne pas nous laisser aller aussi bien physiquement que psychologiquement comme c'est le cas chez certains journalistes ou membres de l'UNHCR.

Le courage
Le 28 vers 1300 heures arrive enfin la délivrance, le Colonel MORALES, Commandant du Bataillon espagnols et patron du convoi nous annonce que les civils du convoi; ainsi que Bel 1 et Bel 2 peuvent quitter MOSTAR. Nous apprenons également que le CVolonel a du laisser ses hommes en otage pour permettre notre départ.
On peut être fier de traivailler au côté de soldats comme ceux-là. Le Mov retour se passe presque sans problème; la population civile tendant une dernière fois de nous empêcher de partir mais en forçant un peu le passage (camion renversés, stores arrachés) nous parvenons à nous extraire de ce guêpier et rejoindre METKOVIC où un comité d'accueil nous attend. Je ne tire, ici, aucune conclusion mais mets quand même en exergne la qualité, la droiture et le courage de nos hommes aussi bien face aux atrocités de la guerre, face à la bétise humaine et je suis certain qu'aucun n'oubliera jamais ces quelques journées dans MOSTAR et restera marqué à vie par ce baptème en mission !

vervolg van pagina 2
Alpha en Bravo. Ook het benodigd extra kaderpersoneel was volgens Hessink geen probleem: "We hebben vier mensen gevraagd om ons te assisteren, maar er kwamen spontaan vijftien man binnenwandelen."

Sergeant Wouter Cevat, de commandant van de keukengroep, vindt het leuk dat het kader voor een dag de potten en pannen heeft overgenomen. "Maar dat betekent niet dat de koks vrij zijn. Je moet de boel natuurlijk in de gaten houden. Voordat je het weet flikkeren ze het eten voor de hele week in de rijsttafel." Dan klinkt er Indische muziek uit de keuken, wordt er gezongen en worden er, volgens insiders, zelfs enige danspasjes ingezet.

Perfect
Over de inzet en het kookresultaat kan de sergeant-kok alleen maar positief zijn. 'Het was erg leuk om te zien hoe de overste met enkele gasstelletjes op de keukenvloer de satésaus aanmaakte. Net een bivak binnenshuis." Lachend: "En het was nog leuker om te zien hoe de dominee dezelfde saus bijna weggegooide." Volgens Cevat had het kader alleen het schoonmaken verwaarloosd. "Het was opmerkelijk dat toen het aantal koks opeens terugliep tot drie of vier man."

Wist U dat...

*dat onze collega's van de Bel cie onze S1 (kap René van der Velde) vreemd vinden omdat hij zijn voertuig die bij hen in onderhoud is al terug wil hebben voordat de 'herstelling en de uitgangstest' volledig is uitgevoerd.
- dat kap Van der Velde hun inzending van 'Wist u dat..' maar knap brutaal vindt.
-dat het betreffende voertuig al lang was gerepareerd, maar -met vals kenteken- door de Belgen uitgeleend was aan enkele bevriende Defensie-journalisten.
-dat dit voertuig door hen helemaal is gaar gereden en nu weer bij de Belgen in onderhoud staat.
*dat korporaal-chef Coen Snick al drie weken werkzaam is als Belgisch toegevoegd S4 (Logistiek).
-dat zijn plunjebalen nog steeds niet aangekomen zijn in Busavaca.
-dat hij wel erg vaak handwasjes draait.
*dat de Belgen niet alleen meer en meer 'Wist u dat' over gaan nemen, maar ook ons gehele 'Geitenpad'.
-dat dit vooral komt door de luie Hollanders.

1 (NL/BE) VN TBAT

1e jaargang nummer 21 zaterdag 25 september 1993

't Geitenpad

Weekblad van en voor personeel 1 (NL/BE) VN Transportbataljon

Het Dagboek van een Onderhandelaar

Het viertonnerspeloton van de Alpha mocht in één week drie maal kennis maken met de 'Servische' grens. Nema Problema? Vergeet het maar, het laatste bezoek deed zelfs heel Serajevo in een hoger alarmfase belanden. Sergeant1 Peter Waarts (als plaatsvervangend pc inmiddels een ervaren onderhandelaar) schreef als teamlid over drie hectische dagen.

Met medische goederen van Handicap International vertrekt op woensdag 15 september het 3e Peloton Alpha compagnie van Busovaca naar Pazaric. De lading is bedoeld voor een kliniek van geestelijk gehandicapten. Voor deze reis was ons grootste angst Sierra 1, een Servische grenspost waar ze wel eens erg moeilijk kunnen doen over onder meer ladingen en de juiste papieren. Toch is in tegenstelling tot veel Kroatische en Moslim-posten Sierra 1 goed georganiseerd. De uniformen zijn zowaar identiek, de wachters zijn goed geïnstrueerd over de te voeren richtlijnen en er is zelfs altijd iemand aanwezig die de Engelse taal machtig is. Zonder veel problemen passeren we deze wacht. Ook bij het volgende checkpoint in Hadzici worden we vriendelijk bejegend bij de controle van ID's en lading. Totdat de weg voor ons vol begint te stromen met vrouwen - van alle leeftijden - die ons konvooi de doorgang belemmeren. Zij vertellen over hun kinderen die in Pazaric gevangen zouden zitten en over de de gruwelijkheden die hen zelf daar zijn overkomen. Om het leed kracht bij te zetten ontbloot een vrouwtje tot onze grote verbazing één van haar borsten. Een kogelwond is duidelijk zichtbaar. Om de arm draagt ze een zwarte rouwband: voor haar zuster die de verschrikkingen niet heeft overleefd. Hoe we ook onderhandelen of hoe onze (Servische) konvooi-begeleider en zelfs de roadblock-bewakers op hen inpraten, de doorgang blijft ons ontzegd. Na tweeënhalf uur besluiten we maar terug te keren naar Zenica. Kunnen we weer gaan lossen.

"Waar komt dat schot vandaan".

Brood voor zout

Op vrijdag staat een zouttransport naar Serajevo op ons programma. Na de gebruikelijke controles bij Sierra 1 kunnen we zonder problemen doorrijden naar de Bosnische hoofdstad. Daar lossen we op drie verschillende lokaties: het vliegveld, het warehouse en de bakkerij. Bij de broodfabriek worden we zo gastvrij ontvangen dat we ons bijna generen. We krijgen niet alleen koffie en slibowitsj te drinken, maar we krijgen zelfs vers gebakken brood mee. Zo warm dat we ons er aan branden. Nou ja, bij wijze van spreken dan. De aanblik

vervolg op pagina 2

vervolg van pagina 1

van kapotgeschoten Serajevo grijpt iedereen aan. Het zijn vooral de buitenwijken en flatgebouwen die er zwartgeblakerd bij staan. Hoge gebouwen behoeden soms de huizen achter hen voor het zelfde lot. Het dagelijks leven gaat intussen gewoon z'n gangetje. Iets wat voor ons moeilijk te begrijpen is.
Op de terugweg doen we weer Zenica aan om de wagens weer vol ter laden. Morgen zou dezelfde rit op stapel staan. Bij het warehouse aangekomen, wordt Zenica beschoten en kunnen we niet vertrekken. Pas na een uur van wachten wordt het sein op groen gezet en rijden we naar Busovaca.

Camera en film
Voor de tweede keer vertrekken we naar Serajevo. Bij Visoko pikken we onze escortservice op en gaan weer eens richting Sierra 1. Maar dit keer niet zo gemoedelijk. Tot onze verrassing krijgen we te horen dat onze papieren niet in orde zijn. Niet in orde? Dezelfde papieren als de dag ervoor? En nu opeens niet meer goed genoeg? We gaan onderhandelen. Het wordt half negen, half tien, half elf. En opeens, een kwartier later, mogen we opeens door. Het had weer een goed verlopen dag kunnen worden als niet één van de chauffeurs door de checkpoint-bemanning was betrapt op filmen... Wat moet je doen als ze ons fijntjes melden dat zij het hele vliegveld dicht zouden leggen als we niet de camera en de film zouden brengen? Juist: weer onderhandelen.

P.S. Laat dit een wijze les zijn voor filmers. Degene die zijn camera kwijt is, mag bij mij langs komen. Om te onderhandelen.

Journal d'un Commercant

Le Pl 4 T de la Cie Alpha a été confronté durant la même semaine à trois reprises au problème du passage de la frontière Serbe. Nema Problema? Certainement pas, le dernier passage provoquait une augmentation du stade d'alerte dans tout Sarajevo. Le Sgt1 Peter Waarts, en tant que chef de Pl, nous raconte ces trois jours mouvementés.

Chargés de matériel médical provenant de 'Handicap International', les Veh du 3e Pl de la Cie Alpha ont quitté mercredi 15 septembre Busovaca pour se rendre à Pazaric. Le chargement est destiné à l'hôpital des handicapés mentaux. Durant ce voyage, le passage du poste frontière Serbe Sierra 1 pouvait poser des problèmes par les contrôles strictes des documents et du chargement. Toutefois, comparé à la majorité des postes Croates et Musulmans, celui-ci semble bien organisé. Les gardes connaissent leur travail, leurs uniformes sont identiques et il y a même en permanence quelqu'un qui parle anglais. Sans difficulté nous franchissons ce poste frontière. Au checkpoint suivant, à Hadzici, le contrôle des cartes ID et du chargement se fait dans la bonne humeur. Mais un peu plus loin le voyage est interrompu par un grand nombre de femmes, de tout âge, qui bloquent la route. Elles nous racontent que leurs enfants sont prisonniers à Pazaric et qu'ils font l'objet de sévices cruels. Pour la crédibilité, une

Gecontroleerd bij een roadblock.

femme à notre grande surprise dénude sa poitrine. Une blessure par balle est clairement visible. Autour de son bras elle porte un ruban de deuil: pour sa soeur qui n'a pas survécu les atrocités. Malgré nos discussions et l'intervention des convoyeurs (Serbes) la route reste bloquée. Deux heures trente minutes plus tard nous décidons de retourner à Zenica et de décharger nos Veh.

Du Pain pour du Sel
Le vendredi un transport de sel vers Sarajevo est au programme. Après le traditionnel contrôle de Sierra 1 nous pouvons poursuivre notre route vers la capitale Bosniaque. Nous y déchargons à trois endroits différents: l'aéroport, le warehouse et la boulangerie. A la boulangerie, l'accueil est tellement chaleureux que nous sommes quelque peu gênés. Nous recevons du café et de la slibowitsj mais également du pain fraîchement cuit. Ce dernier est encore tellement chaud que l'on pourrait s'y bruler. La vue de Sarajevo dévasté nous impressionne tous. Ce sont surtout les banlieues et les buildings qui sont touchés. Les grands bâtiments offrent en général une protection pour les maisons particulières. Les activités habituelles ont repris ce qui pour nous est difficile à comprendre.

vervolg op pagina 3

vervolg van pagina 2

Au retour nous passons par Zenica afin d'y recharger. Le lendemain, un voyage identique est au programme. Au warehouse, nous devons nous mettre à l'abri car des tirs atteignent la ville. Après une heure d'attente nous pouvons reprendre le chemin de Busovaca.

Caméra et Film

Pour la deuxième fois nous prenons le chemin de Sarajevo. A Visoko, nous prenons contact avec l'escorte avant de continuer vers Sierra 1. Cette fois cela se passe moins bien. A notre grande surprise, les documents ne sont pas en ordre. Pas en ordre? Les mêmes papiers que la veille? Ils ne seraient donc plus valables? Parlementons. Le temps passe, 0830Hr, 0930Hr, 1030Hr. Soudain, une demi-heure plus tard nous pouvons passer. Cela aurait pu être une belle journée si un de nos chauffeurs n'avait pas été surpris par les gardes en train de filmer... Quelle attitude faut-il adopter lorsqu'ils menacent de fermer l'aéroport si le film et la caméra ne leur sont pas remis? Evidemment, discuter et perdre du temps. Que cela serve de leçon aux autres!

Een klein manneke bij de Grote Staf

Korporaal-chef Koen van Snick, de Belgische toegevoegd S4 (Logistiek), kwam bijna een maand geleden binnen bij de bataljonsstaf. Een grote schrik: het aantal Belgen wat er rondloopt, is op één hand te tellen. Toch wordt hij in recordtempo opgenomen. Zijn vele uren achter de bar en zijn humor zijn er zeker debet aan.

Koen van Snick komt op Zagreb aan met niet meer kennis dat hij naar Bosnië-Herzogewina zou gaan en dat zijn functie toegevoegd S4 zou worden. "Verder wist ik echt niets", zegt hij glimlachend terwijl hij zijn afschuivende bril op z'n neus drukt. "Ik had eerder gedacht dat ik bij de belgische compagnie terecht zou komen. Want wat moet ik als klein manneke bij de staf van vooral officieren?" In het Hotel Nunspeet beland, ziet hij dat de staf voornamelijk uit Nederlanders bestaat. "Niet eens fifty-fifty Belgen - Kaaskoppen, maar slechts vier landgenoten in een Nederlandse omgeving. Ach, bij wie ik ook terechtkom; ik pas me makkelijk aan. Dan word je ook veel makkelijker geaccepteerd." Al de tweede avond van zijn verblijf staat de korporaal-chef dan ook achter de stafbar te werken. "Waarom ook niet", is zijn commentaar. "Mijn broer heeft een taveerne in België en ik ben het barwerk dus gewend."

Koen van Snick (rechts) en een ventilator (links).

Hollandse Gewoontes

Van Snick vindt dat hij het toch goed heeft getroffen bij het transportbataljon ("We spreken dezelfde taal, dus geen communicatie-problemen, hè?"), maar verbaast zich toch nog over sommige Hollandse gewoontes. Er zijn dus echte cultuurverschillen te onderkennen? "Oh, ja. Belgische militairen hebben een groot respect voor de meerderen. Als we een baret op hebben, groeten we elkaar altijd. Verder spreken we elkaar aan met 'de graad'. Alleen 's avonds kunnen we elkaar met de voornaam aanspreken. Maar natuurlijk wel als de meerdere heeft gezegd dat het mag."

Geïrriteerd

De lossere omgangsvormen onder Nederlandse militairen heeft volgens de mening van Van Snick positieve gevolgen. Zo zouden fouten en problemen eerder worden uitgesproken tegen de militairen hoger in rang. Toch heeft de Belgische discipline zijn voorkeur:

vervolg op pagina 4

vervolg van pagina 3

"Deze komt ten goede voor iedereen. Je weet veel beter wat wel en wat niet kan. De Hollanders verkeren in een grijs vlak: soms wordt een officier met 'je' en soms met 'u' aangesproken. Wie weet wanneer je wat moet zeggen? Ik kan me trouwens niet voorstellen dat ik ooit iemand met je zou aanspreken."
Naast de verbazing over omgangsvormen zijn er ook zaken die een Belg soms zelfs irriteren. "Ik mag nooit eens in mezelf gekeerd zijn", verzucht Van Snick. "Ben ik even stil, dan maakt iedereen zich hier ongerust." Ook de overvriendelijkheid van de Hollanders zit hem wel eens dwars. "Je moet elkaar honderd keer per dag in de gang groeten of aan tafel 'eet smakelijk' wensen. Doe je dat niet, dan vragen ze je meteen of je misschien boos bent.

Aanpassen
Volgens Van Snick conformeren de Belgen zich zeker aan de Nederlandse cultuur. "Hier mag ik mijn Belgische majoor (tevens plaatsvervangend commandant Tbat, red.) direct aanspreken. In België zouden we eerst naar de CSM stappen die ons vervolgens op de hoogte houdt wanneer we de commandant beschikbaar is voor ons minderen."

'Geduveld'
Van Snick heeft al eens in 'Het Geitepad' gestaan over de problemen rond zijn bagage. "Ja, daar ben ik menigmaal mee 'geduveld', maar ik kan er ook om lachen", zegt hij. Nog steeds heb ik mijn twee plunjebalen en mijn koffer niet. Maar gelukkig had ik twee pakken, enig ondergoed en voldoende wasgerief meegenomen. Ik ken het Belgisch leger een beetje." Onlangs heeft hij het bericht ontvangen dat zijn spullen met een Frans konvooi naar boven komen. Samen met die van de Belgische commandant (een rang tussen kapitein en majoor, red.) Herregat, pas bij de staf aangekomen. Dus hij krijgt wel zijn bagage redelijk op tijd? Van Snick: "Maar ja, natuurlijk! Hij is een officier, hè?"

Dromend over België.

Wist U dat...

*dat korporaal-chef Koen van Snick (SSV cie) eindelijk zijn plunjebalen en koffer heeft.
-dat hij nu zelfs één plunjebaal te veel heeft. Van een Belg uit Somalië?
*dat sgt1 John Nouwens erg veel tijd nodig heeft voor de magnetron.
-dat hij de werking ervan niet begrijpt.
*dat elnt Paul Lorist bekwame ruitenzetters kan gebruiken.
-dat hij zijn vorige werknemers na veel glasgerinkel dit werk niet meer zal laten doen.
*dat de genisten vinden dat de mannen van Comcen 'pluggeneukers' zijn.

Un Petit Homme au sein d'un Grand EM

Le Cpl-Chef Koen van Snick, l'employé-chauffeur Belge adjoint à la section 4 du Bn a rejoint voici bientôt un mois l'EM du Bn à Busovaca. Une grande frayeur: le nombre de Belges présents au sein de l'EM peut bienôt se compter sur les doigts de la main. Le nombre vient de grandir sensiblement sur peu de temps. Ses nombreuses heures derrière le bar et son humour sont certainement les raisons de sa rapide intégration.

Koen van Snick arrive à Zagreb en sachant uniquement qu'il doit se rendre en Bosnie-Herzégovine et que sa fonction serait employé-chauffeur S4. "Je ne savais rien de plus", dit-il en souriant tout en repoussant ses lunettes qui glissent sur son nez. "Je croyais que j'étais affecté à la Cie Belge. Que dois-je faire comme petit homme dans un EM où il y a surtout des officiers?". Arrivé à l'hôtel Nunspeed, il se rend compte que l'EM se compose principalement de Néerlandais. "Même pas fifty-fifty Belges-Kaaskoppen, mais seulement quatre compatriotes dans un environnement Hollandais. Ach, où suis-je donc arrivé.; je m'adapte facilement. Ainsi, l'intégration est facile." Le deuxième soir, le caporal-chef travaille déjà volontairement derrière le bar. "Pourquoi pas", ajoute-til. Mon frère possède une taverne en Belgique et je suis donc habitué au travail de barman."

Habitudes Hollandaises
Van Snick est satisfait de son affectation ("nous parlons la même langue, donc pas de problème de communication. n'est-ce-pas?")Oh, oui. Les militaires Belges ont un grand respect pour les supérieurs. Lorsque nous portons le béret, nous nous saluons toujours. Nous utilisons les grades lorsque nous nous adressons la parole. Uniquement le soir nous nous parlons en utilisant les prénoms. Bien sûr lorsque le supérieur a donné son

vervolg op pagina 5

vervolg van pagina 4

accord."

Irrité

Les rapports plus libres au sein des Néerlandais ont selon Van Snick des conséquences positives. Des fautes et des problèmes seront abordés plus rapidement et plus facilement avec le supérieur. Malgré tout, le système discilinaire Belge a sa préférence:" Chacun sait à quoi s'en tenir. Les droits et les devoirs sont plus clairement définis. Les Néerlandais évolue dans un certain flou: parfois un officier est appelé par 'tu' parfois par 'vous'. Qui sait quand il faut tutoyer ou vouvoyer? Je sais d'ailleurs difficilement imaginer que je tutoye quelqu'un."

A côté de ces comportements il y a aussi certaines choses qui irritent le Belge. "Il est impossible de s'isoler" soupire Van Snick. "Si je reste quelques instants silencieux tout le monde s'inquiète.La surpolitesse me dérange aussi quelque peu. Il faut se saluer une centaine de fois par jour et se souhaiter bon appétit à table. Si vous ne le faites pas, ils se demandent si l'on est faché."

S'adapter

Selon Van Snick, le Belge s'adapte sans problème à la culture Néerlandaise. "Ici je peux m'adresser directement au major Belge (de surcroit commandant en second du bataillon). En Belgique, on s'adresserait d'abord au CSM qui nous informerait lorsque le supérieur est disponible."

Jurons

Van Snick a déjà eu l'honneur de voir son nom paraitre dans le 'Geitenpad'." Oui, cela m'a déjà fait jurer à plusieurs reprises mais je sais aussi en rire."ajoute-t-il. "Je ne suis toujours pas en possession de mes deux kitbags et de mon coffre. Heureusement, j'avais deux tenues et pas mal de sous-vêtements ainsi que des affaires de toilette. Je connais l'armée Belge." Depuis peu, il a appris que ses affaires nous parviendront via un convoi Français. Ensemble avec ceux du commandant (un rang entre capitaine et major) Herregat qui vient d'arriver à l'EM. Donc,il recevra finalement ses bagages dans les délais? Van Snick:"Mais bien sûr, il est officier, n'est-ce-pas?"

Wist U dat...

*de o zo serieuze aoo Jan van Mieloo (toegevoegd S3) van raadsels houdt.

- dat één van de raadseltjes is: je hoort hem niet, maar je ruikt hem wel.

-dat het antwoord is te vinden op pagina 6.

*dat de KMar in een rapport schrijft dat 1e peloton Alpha alleen keurig rijdt als één van de marechaussee-bakken in het konvooi aanwezig is.

-dat elnt Ted van Zantvoort, pc van het zelfde peloton, vindt dat er wel erg veel schrijffouten te vinden zijn in dat rapport (11x).

-dat ow Karel Frings namens de KMar nog een hartig woordje met Van Zantvoort heeft te wisselen.

-dat wmr Martin Meulhof, ook van de KMar, wraak zal nemen door snelheidscontrole te houden in Gorni Vakuf.

In de prijzen

Kpl Peter Schröder heeft als bataljonsdichter nog geen belangrijke culturele prijs ontvangen. Maar voor zijn werk als plaatsvervangend administrateur bij SSV cie viel hij op 22 september wél in de prijzen.

Schröder onderscheiden.

"Wil de korporaal Schröder uit het peloton treden?"

Na een kleine schrik loopt de militair naar de commandant met rasse schreden.

Het moet om een tevredenheidsbetuiging gaan, denkt hij terecht.

Had mijn sectiehoofd dat niet al eens eerder tegen mij gezegd?

"Peter, jij verdient er één. Niet eens voor opgeleid,

maar toch een grote inzet en oplettendheid."

De Shakespeare van Busovaca

Kpl. Peter Schröder gaat dichtend door het leven. Ook zijn zes maanden hier verwerkt hij in rijm. ▶

De Bataljonsdichter.

Wist U dat...

*dat kap Nico van der Zee van schimmelcultuur houdt.
-dat in zijn koffiebeker er één te vinden was van drie cm dik.
*dat de aalmoezenier Willem Ruiter hij bij een bezoek in Serajevo eregast werd bij de Egyptische VN-militairen.
-dat ze in de rij stonden om aan zijn imposante snor te trekken.
*dat het antwoord van pagina 5 is: de pijprokende S2 van ons bataljon. Inderdaad, kap Stef Meurs.
-dat het antwoord ook binnen S1 gevonden had kunnen worden waar een APZ alles blauw houdt met dure sigaren.

Afgelopen weekend zaten verscheidende compagniën aan de barbecue. Hier roken de mannen van de staf elkaar uit.

Nog maar zoveel uur

Joepie, vandaag weer wacht,
gelukkig de dag, niet de nacht.

Twaalf uur lang zitten
dus ook tijdens de siësta
niet pitten

Af en toe luisteren naar een local
aan de poort,
maar na één heb je ze allemaal
gehoord

Slagboompje dicht, slagboompje
open,
dan weer terug naar het hotel
lopen.

Zo nu en dan iemand voorbij zien
rijden
of kijken naar één van die langs
lopende meiden.

Vanavond kan ik weer zeggen:
ik heb op wacht gestaan,
dan kan ik gelukkig ook weer
slapen gaan.

Vuilnisbelt als laatste Hoop

Vandaag zijn we naar de vuilnisbelt geweest.
Mensen leven daar als beesten.

We brachten daar lege blikken,
vuilniszakken en oud brood.
Voor die mensen een kwestie van leven of dood.

Het leven op een vuilnisbelt is echt een ramp.
Zelfs mijn maag kreeg af en toe een kramp.

Van jong tot oud lopen ze daar rond.
Alles wat ze vinden stoppen ze in hun mond.

De vrachtauto van ons werd schoongeveegd.
Elke doos en vuilniszak geleegd.

De lucht die er hing was echt niet te verdragen.
En die mensen maar om van alles vragen.

Sigaretten, geld, snoep en méér eten.
Deze mensen kun je niet zomaar vergeten.

Ik hoop voor de mensen dat deze toestand snel ophoudt.
Want ook voor hen komt de winter en dan gaat het echt fout.

Kpl Peter Schröder
SSV cie

1 (NL/BE) VN TBAT

1e jaargang nummer 22 zaterdag 1 oktober 1993

't Geitenpad

Weekblad van en voor personeel 1 (NL/BE) VN Transportbataljon

Geit Alpha-compagnie gegijzeld

Als afscheidscadeau gaf rotatie T3 een heuse geit. Tot grote schrik is het dier op zondag 26 september verdwenen uit het kamp. Een zoekactie had helaas weinig succes. Toen een 'In Memorandum' bijna was geschreven, kreeg de redactie van 't Geitepad via de wacht een bijzondere brief op het bureau binnen.

De bij de redaktie afgegeven foto.

Afgelopen zondag, omstreeks 4 uur in de middag, werd op brute wijze een witte geit onttrokken uit kamp Alpha. Dit levend rotatiegeschenk van T3, met de naam 'Aad Kroaat', bleef de gehele week vermist. Elnt Frank Lafeber die officieel was aangesteld als geitehoeder van de Alpha-compagnie, heeft nog een zoekactie op touw gezet en zelfs de nodige verdachten binnen het bataljon aan de tand gevoeld. Maar alles zonder enig resultaat. Volgens de KMar is er sprake van een typische amateuractie. 'Als ze ons hadden ingeschakeld, hadden we binnen de kortste keren de daders te pakken', geeft wmr1 Peter Gour-man verontwaardigd als commentaar. 'Misschien zegt dit dan ook iets over de waarde die ze bij de Alpha hechten aan hun geit. Wij hebben binnen ons team dan ook het angstige vermoeden dat ze alleen maar blij zijn met dit verlies.'

Week van Spanning

Na een kleine week van angstige spanning bij de transporteurs en de bevolking van Busovaca is er nu meer duidelijkheid over de verdwijning. Op donderdagavond werd er bij de wacht van de stafcompagnie een brief afgegeven die in het Servokroatisch was opgesteld. Deze brief zou volgens de wachthebbende door een jongen van ongeveer 12 jaar oud in zijn handen zijn gedrukt. In een slordig handschrift maakte dit schrijven, volgens de tolk, duidelijk dat het beest 'gegoat-napped' was en alleen tegen een losgeld is terug te krijgen. Als bewijs van de diefstal stuurden de ontvoerders een puntje van de witte sik en een foto mee en gaven ze een exacte beschrijving van de ontvoerde geit: details die alleen aan Lafeber bekend konden wezen zoals de lichte beschadiging aan de linkerhoorn en het geslacht van het beestje.

Losgeld

Als losgeld wordt in de brief gevraagd een betere voeding voor 'Aad Kroaat' en meer inspraak van het beest tijdens stafvergaderingen van de compagnie. Volgens de opstellers van de brief zou dit, ondanks het beperkte vocabulaire ("bèh!") van de geit, de kwaliteit van het overleg zeker doen toenemen. Zoals een goede 'ontvoerdersbrief' betaamt, werd ook de straf vermeld als de rechtmatige eigenaars niet aan de voorwaarden zouden voldoen: de geit 'Aad Kroaat' wordt dan uitgeleverd aan de BIH-strijders die in bezit zouden zijn van een traditioneel recept voor geiten-shoarma. In de brief voegden de ontvoerders toe dat zij

vervolg op pagina 2

La Chevre de la Cie Alpha Prise en Otage

La rotation T3 a offert une véritable chèvre comme cadeau de départ. La disparition du camp de l'animal, le dimanche 26 septembre, provoqua une grande inquiétude.Les recherches restèrent infructueuses. Le mémorial était presque terminé lorsque la rédaction du 'Geitenpad' reçut une lettre sur sa table via la garde.

Wie is deze misdadiger.

Dimanche passé, vers 1600 Hr, une chèvre blanche fut enlevée de force du camp Alpha. Le vivant cadeau de la rotaion de T3, appelé 'Aad Kroaat', resta toute la semaine introuvable. Le Lt Lafeber, désigné officiellement comme chèvrier de la Cie A, avait organisé personnellement des recherches et questionné les suspects au sein du Bn. Tout cela sans résultat. Selon la KMar il s'agit manifestement d'un acte d'amateur. 'Si les recherches nous avaient été confiées, nous aurions découvert rapidement les coupables' sont les commentaires du 1Sgt Peter Gouman. 'Il s'agit peut-être d'une indication du peu d'intérêt de la Cie A pour l'animal. Au sein de notre club nous avons l'impression qu'ils sont contents de la disparition'.

Une semaine de suspense

Après une semaine de suspense parmi les transporteurs et la population de Busovaca, l'affaire s'est éclaircie. Le jeudi soir, la garde de la Cie EM reçut une lettre rédigée en serbo-croate. Cette lettre, selon la garde, fut remise par un jeune garçon d'environ 12 ans. La traduction par l'interprète de l'écriture désordonnée apprenait que l'animal était 'ge-goat-napped' et ne serait rendu que contre une rançon. Comme preuve, les 'kidnappeurs' envoyaient la pointe de la barbichette, une photo ainsi qu'une description détaillée de la chèvre enlevée: détails uniquement connus par Lafeber comme par exemple la légère blessure à l'oreille gauche et le sexe de l'animal.

La rançon mentionnée dans la lettre exigeait une meilleure nourriture pour 'Aad Kroaat' ainsi qu'une plus grande participation de l'animal lors des réunions d'EM de la Cie. Selon l'auteur de la lettre ceci, malgré le vocabulaire restreint ("bèh!") de la chèvre, devrait augmenter sensiblement le niveau de la réunion. Comme toute bonne lettre de rançon, celle-ci se terminait par les mesures si les exigences n'étaient pas suivies par les propriétaires de l'animal: la chèvre 'Aad Kroaat' serait remise aux combattants BiH accompagnée de la recette de la "chèvre shoerma". Dans la lettre, les ravisseurs ajoutent qu'ils attendent la réponse de la Cie Alpha dans le prochain numéro du 'Geitenpad', évidemment. La rédaction vous tiendra au courant de l'évolution de la situation.

Belangrijke belevenissen

Bij het lezen van het 'Geitenpad' van twee weken geleden vernam ik dat wij onze vaste schrijver van te weinig informatie voorzien. Een week later lees ik dat onze Belgische vrienden veel actiever erin zouden zijn. En daar moest verandering in komen.
De reden van weinig schrijven is volgens mij niet moeilijk. Neem bijvoorbeeld de Onderhoudsgroep. Op zich heeft deze redelijk veel aanbod van werk. Maar nu komt het: er zijn geen versleutelartikelen of smeermiddelen. Neem bijvoorbeeld olie. Elk voertuig moet tijdens een kleine onderhoudsbeurt (om de tijd) van nieuwe olie worden voorzien. Hierbij worden tevens de 'scharnierende delen' gesmeerd. Maar wat moet je doen als alles op Logbase Split staat opgeslagen? Dan is het wachten. En dat is precies de reden waarom we zo weinig schrijven: er gebeurt gewoon weinig tot niets. Niet een reden om te gaan schrijven. Of wel dan?

Kpl1 Alex Schreijenberg, onderhoudsmonteur

---

vervolg van pagina 1

wachten op antwoord van de Alpha-compagnie in het komend nummer van, hoe kan het anders, 't Geitenpad. We houden u op de hoogte van de verdere ontwikkelingen.

Onderhoudsgroep Alpha gesponsord?

Wat doe je als een merknaam gewoon wordt gebruikt in het militair taalgebruik. Dan laat je je gewoon sponsoren door dat zelfde merk, vindt sgt1 Frank Geudeker, commandant Werkplaats van de Onderhoudsgroep Alpha-compagnie. En hij schreef naar Kwik-Fit, een bandenproducent.

Overalls, aanstekers, petten, vlaggen, pennen, speelgoedauto's. Je kunt het niet zo gek bedenken of het zat in de grote doos die sergeant Geudeker onlangs aantrof bij de post. "Tja, dit is het gevolg van een grapje dat we aan de bar hadden gemaakt", verklaart hij glimlachend. Omdat de werkplaats sinds de oprichting van het transportbataljon meer dan 250 banden heeft moeten vervangen van de MB's, viertonners en tientonners van de Alpha-compagnie, begon er langzamerhand een nieuw woord te ontstaan voor het wisselen: namelijk 'kwikfitten'. Waarom dat bedrijf niet informeren over deze uitdrukking onder de monteurs?

Geintje

Misschien als geintje geboren, Geudeker besloot niettemin om via zijn vriendin in Nederland het bedrijf te fax-en met de vraag om wat materialen voor zijn 'VN-werkplaats' in Busovaca. Binnen een uur kreeg zij het bericht teruggestuurd dat Kwik-Fit enthousiast was en onmiddelijk een pakket via de lijndienst zouden opsturen. Omdat het bedrijf dit ook een leuke grap vond, kreeg de sergeant het verzoek of er een foto gemaakt kon worden voor hun eigen personeelsblad. En hoe zit het met de overalls? "Zolang de jongens in de werkplaats blijven, heb ik geen moeite als ons camouflage-groen soms wordt gecombineerd met het blauw-geel van het bedrijf", zegt hij, terwijl intussen de 251-ste band

wordt 'ge-kwikfit' met behulp van de nieuwe bandendemonteerapparaat. Hoeveel zullen nog volgen.

Het Kwikfitteam.

Wist U dat...

* Comcen zeker weet dat GENIE een afkorting is.
- dat de betekenis 'Geen Enkele Normale Is Erbij' is.
* dat elnt Paul Lorist de laatste tijd erg geïnteresseerd is geraakt in geiten.
* dat sgt1 Ben Bolman (3e peloton Bravo) in de catering had moeten gaan.
- dat hij zelfs sigaren, vispaté en kaviaar meeneemt tijdens ritten.
- dat hij alleen de sigaren voor zich zelf houdt.

Helemaal achterin het Konvooi

"Oei, sergeant Simons rijdt met zijn zau in ons konvooi, dat betekent trouble", zegt de geneeskundige verzorger lachend over zichzelf. Al in een maand tijd heeft sgt1 Hans Simons te maken gehad met van de weg geraakte MB's en tientonners en gerichte beschietingen bij Garnji Vakuf en Santici.

Met een (veelal dienstplichtige) gewondenverzorger deelt Simons een ambulance. Samen leggen zij zelfs meer kilometers af dan de transporteurs, toch ridders van de weg genoemd. Terwijl de laatsten nog rustpauzes kennen in vorm van een week onderhoud en wacht (O/W), zit een zau-bemanning zes dagen per week en vier weken per maand op de weg. En wel helemaal achterin het konvooi. Een positie die is te vergelijken met die van een herderhond die voor zijn baasje de kudde bijeenhoudt: na elke roadblock of afslag moeten de geneeskundigen over de radio de konvooi-commandant inlichten. Naast een bepaalde verantwoordelijkheid houdt deze achterste positie ook, relatief gezien natuurlijk, een verhoogd risico in wat betreft beschietingen. "Ach, daar ben ik niet bang voor", relativeert Simons. "waar je wel mee te maken hebt achterin een konvooi is de agressie van kinderen als niemand sigaretten of snoep uit de wagens heeft gegooid. Dan zijn obsceniteiten of stenen je deel. Laatst had ik zelfs te maken met een jochie die een heuse rotsblok naar m'n ambulance gooide. Omdat hij niet genoeg kracht had, kwam die steen niet verder dan mijn voorwiel." Sinds dat voorval houdt Simons groepen kinderen goed in de gaten. Houdt iemand misschien een katapult of een steen achter de rug verborgen?

Ravijn

Soms bezorgd over eigen risico's, maar meestal over dat van de om 'bonbon' roepende kinderen die soms te enthousiast tussen de wagens willen springen. "Zoiets is onlangs al eens gebeurd bij het warehouse van Zenica", zegt hij. "Stel je voor dat zoiets zou gebeuren in een dorpje; heb je meteen de gehele bevolking op je nek."
Ook over de leden van eigen konvooi maakt Simons zich regelmatig zorgen. "Je weet hoe eenvoudig een wagen van de weg raakt door uitwijkmanoeuvres of door zelfs een afbrokkelende geitepad zoals ik een week geleden meemaakte met het 2e peloton Alpha, in de buurt van Visoko." Simons is voor zijn eigen gemoedsrust altijd alert. "Zodra je een melding van een ongeluk over de portofoon hoort ren je de wagen uit met je 'pack' waarin de meest uiteenlopende spullen zitten als infuus en pleisters. Neem van me aan dat het heel goed voelt als je, eenmaal bij een ravijn aangekomen, de chauffeurs uit de wagen ziet klimmen."

Buitenstaander

Simons' positie als buitenstaander in het konvooi kent z'n voordeeltjes. "Je ziet heel goed de verschillen tussen de pelotons. Maar elk konvooi waarin ik deel van hebt uitgemaakt, heeft een grandioos teamgeest. Zo kunnen alle problemen en frustraties worden aangekaart en worden nieuwe rotaties heel goed in de groep opgenomen. Je ziet dat de nieuwen tijdens een rit door de oudere lichting de fijne kneepjes van het chauffeursvak worden aangeleerd. Bijvoorbeeld: hoe moet je met een zware lading de bocht van een geitepad nemen. Door de goede motivatie wordt er ook nooit geklaagd als er bijvoorbeeld zakken meel door de chauffeurs zelf moet worden uitgeladen."
Ook Simons vindt dat hij overal goed in de groep wordt opgenomen en kan daarom niet een favoriet peloton noemen. "Ze zijn allemaal zo verschillend en dat vind ik juist het mooie!"

Simons, net voor vertrek.

Wist U dat...

* dat elnt Frank Lafeber bezig is met de aanschaf van een nieuwe geit.
- dat de eerste geit die hij op het oog had niet voldeed omdat 'zij' het uitrustingspakket had van een 'hij'.

Derriere le Convoi

"Ha, le Sgt Simons roule avec son ambulance dans notre convoi, cela signifie donc des troubles", raconte l'infirmier en souriant. Durant le dernier mois, le Sgt 1 Hans Simons a vécu les accidents de la route des ambulances et des 10 tonnes ansi que les combats à Gorni-Vakuf et à Santici.

Simons partage l'ambulance avec un autre infirmier, en général milicien. Ensemble, ils accomplissent plus de kilomètres que les transporteurs pourtant surnommés les chevaliers de la route. Tandis que ces derniers connaissent une période de repos pendant la semaine garde-entretien, l'équipage de l'ambulance se retrouve sur les routes six jours par semaine et quatre semaines par mois. Il circule tout à l'arrière des convois. Une place comparable à celle du chien berger qui veille pour son maître sur le troupeau: Après chaque road-block ou changement de direction, les infirmiers informent par radio le commandant de colonne. Indépendamment de cette dernière mission, la place à l'arrière de la colonne implique aussi un risque relativement plus important eu égard aux combats. "Ach, cela ne me fait pas peur" relative le Sgt Simons. "Nous sommes souvent confrontés aux agressions des enfants lorsque personne n'a jeté des cigarettes ou de la nourriture par les fenêtres des véhicules. Dans ce cas, les obsénités et les cailloux sont notre lot. Dernièrement, un jeune a voulu lancer un bloc de roche sur l'ambulance. Par manque de force, cette pierre a atterri devant la roue avant. Depuis lors, le Sgt Simons surveille très attenti ment les groupes d'enfants. Quelqu'un tient peut-être une catapulte ou une pierre derrière le dos!".

Ravin

Parfois pour son propre sort, mais la plupart du temps pour celui des enfants criant pour les 'bonbons' qui en général sautent imprudemment entre les véhicules. "Un accident du genre s'est déja produit près du 'warehouse' de Zenica", dit-il. "Imaginez que cela se produise dans un petit village; toute la population vous tombe sur le dos". Le Sgt Simons se tracasse également pour les membres des convois. "Un véhicule se retrouve facilement dans le ravin en effectuant une manoeuvre brusque pour éviter un obstacle ou suite à l'état de la piste des indiens comme j'ai pu le constater la semaine dernière à proximité de Visoko avec le 2 ème Pl de la A. Simons reste alerte en permanence par comscience professionelle. "Dès qu'un accident est signalé par le portophone, on se rue hors du véhicule avec le 'sac' dans lequel se trouve les objets les plus divers tels que les infusions, les pansements et le plâtre. C'est un réel soulagement de constater, en arrivant au bord du ravin, que les occupants grimpent indemmes hors de la cabine".

Etranger

La position en dehors des convois a également des avantages." On constate très bien les différences entre les Pl. Mais tous les convois avec lesquels j'ai travaillé ont un réel esprit d'équipe. Ainsi, toutes les difficultés et frustrations sont discutées au sein du groupe et les nouvelles rotations sont très vite intégrées. On constate que les anciens apprennent les ficelles du métier lors des convois. Par exemple: comment faut-il prendre un virage avec un camion lourdement chargé sur la piste des indiens. Grâce au bon esprit, il n'y a pas de rouspétence lorsqu'il faut décharger les sacs de farine par exemple." Simons considère également qu'il est bien accepté par tous les Pl et qu'il n'a donc pas de préférence. "Ils sont tous différents et c'est cela que je trouve le plus formidable".

1 PL maint Sponsorisé

Que [illegible]s-vous lorsqu'une marque est utilisée fréquemment [illegible]s le language militaire?. Dans ce cas, il suffit de se [illegible] sponsoriser par cette marque réplique le Sgt1 Fr[illegible] Geudeker, responsable de l'atelier de la maintenan[illegible]e de la Cie Alpha. Il a donc écrit à la firme Kwik-Fit, [illegible]rnisseur de pneus.

[illegible]lopettes, briquets, casquettes, [illegible], bics, jouets. Il est difficile [illegible]aginer le contenu de la gran[illegible] caisse que le Sgt1 reçut par la p[illegible]e. "En fait, il s'agit du résultat d'une plaisanterie qui a commencé au bar" déclare l'intéressé en souriant. Comme l'atelier a remplacé 250 pneus sur les MB, Ca 4 tonnes et 10 tonnes de la Cie A depuis la création du Bn, un nouveau mot apparaissait dans le jargon militaire lorsqu'il s'agit de parler de remplacer un pneu, à savoir: "Kwik-Fitter". Pourquoi ne pas informer la firme de cette expression utilisée par les mécaniciens?.

Plaisanterie

Bien qu'initialement une blague, Geudeker décida néanmoins de contacter la firme par fax via sa petite amie aux Pays-Bas et de lui demander du matériel pour l'atelier UN à Busovaca. Endéans l'heure une réponse lui parvenait de la firme qui très entouthiaste enverrait immédiatement un paquet par le sevice d'estafette. Comme la firme trouva tout cela très amusant, elle demanda également de lui transmettre une photo destinée à être publiée dans leur journal. Que se passe-t-il avec les salopettes? "Tant que les gars restent dans

Geudeker als reclamezuil.

l'atelier, je ne vois d'objection de combiner la couleur barriolée avec le bleu-jaune de la firme" ajoute Goudeker pendant que le 251 ème pneu est 'kwik-fitté' à l'aide du tout nouveau démonte-pneu. Combien de pneus suivront celui là?

Wist U dat...

* dat sld 'Clee' Bonte (geniepeloton) op een viertonner bezig was met een HIAB en dat hij dacht dat het een tientonner was.
- dat de gevolgen hiervan zijn dat de HIAB defect is en dat de genie vleugellam is geworden.
- dat kap Patrick Egbertzen van S3 volgens commandant Tony Herregat ook berichten zonder radio kan versturen.
* dat het keukenteam van de SSV cie onder meer bestaat uit een vorkheftruckchauffeur, een taxichauffeur en een timmerman.
- dat het brandstof van de keukenbranders wel eens wordt aangelengd met water.
- dat het een verkeerde bezuiniging is.
- dat de culinaire kwaliteiten sindsdien wel sterk vooruit zijn gegaan.
- dat sld Chris Schapers, één van de keukenprinsen, volhoudt te beweren dat het komt door een verbeterde teamspirit.
* dat sm Frans Akkermans zijn zilveren medaille voor 24 jaar langdurige, eerlijke en trouwe dienst in zijn postvakje vond.
- dat zijn 'jongens' van het geniepeloton hierover meer verontwaardigd zijn dan de jubilaris zelf.
* dat sie Voorlichting de vorige 't Geitepad opnieuw moest kopiëren.
- dat sld Michel Boerma van die sectie niet goed kan tellen en daarom de paginering in de eerste oplage verkeerd stond.

Tot volgende week geities!

DE STAMGASTEN **TOON**

1e jaargang nummer 23 zaterdag 9 oktober 1993

1 (NL/BE) VN TBAT

't Geitenpad

Weekblad van en voor personeel 1 (NL/BE) VN Transportbataljon

Kamerleden voelen nattigheid

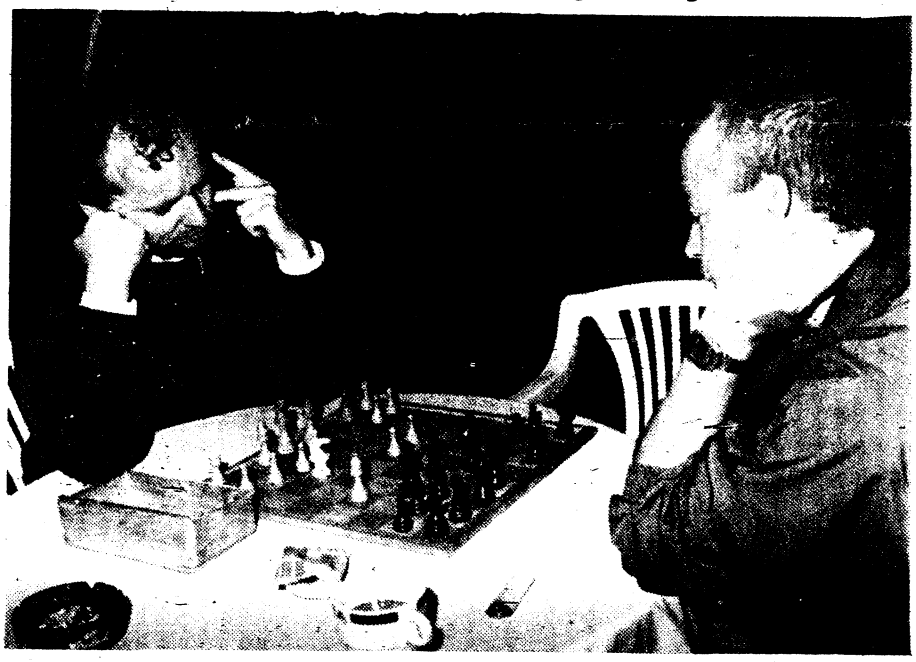
Zaterdag in de late namiddag stopt een mini-konvooi voor hotel Nunspeet. De grommende Warriors leveren een Mercedes-bus met inhoud af. Onwennig stappen zeven burgerheren met helm en scherfvest uit. Even lijkt het of T7 vervroegd is gearriveerd. Schijn bedriegt. Leden van de Vaste Kamercommissie van Defensie komen hoogstpersoonlijk hun licht opsteken bij het Transportbataljon.

Even later drentelen ze de hal binnen op zoek naar de receptie en piccolo. Na een korte begroeting door majoor Swales worden ze naar hun 'kamer' gebracht. Ondanks dat dit slechts een boogtent is laten de parlementariërs zich niet ontmoedigen. Toch blijkt duidelijk dat sommigen een ander idee over hotel Nunspeet hebben. Een handdoek ontbreekt in hun bagage. Een hotel levert toch altijd handdoeken? Of niet soms? Mr. Maarten van Traa kijkt om zich heen en merkt op: "Dit heeft toch wel iets." Als hij de volgende morgen in een natte slaapzak (legertenten zijn nu eenmaal niet waterdicht) wakker wordt denkt hij er waarschijnlijk anders over. Vervolgens dineren. Geen witte lakens en tafelzilver, maar een onvervalste blik Struik valt hen ten deel.

Onbegrip

Meteen na de maaltijd krijgen de gasten een inleiding over de werkwijze van het bataljon. Vervolgens mogen ze vragen stellen. Dit is duidelijk niet tegen dovemansoren gezegd. Een regen van vragen daalt op de bataljonstaf neer. "Hoe zit het bij de roadblocks? Moeten jullie veel van het voedsel inleveren om vrije doorgang te krijgen? Mogen de mensen in het kamp geen contacten onderhouden met de lokale bevolking?" Uit de gestelde vragen blijkt duidelijk dat in Nederland nog veel onbegrip is over de situatie in Bosnië. Een volgende cruciale vraag is: "Is het risico aanvaardbaar zoals de minister van Defensie beweert?" "Tot voor kort wel", oordeelt kapitein René van der Velde. "Toen had je hooguit van die militante kerels die uit verveling op konvooien schoten. Sinds september denk ik met de gerichte beschietingen er anders over." Als één van de parlementariërs vraagt, "Wat doen jullie als je wordt beschoten? Keren jullie dan om?", wordt het doodstil en een aantal mensen kijkt de vragensteller verbaasd aan. Toch wel goed dat onze kamerleden even langskwamen. Al discusierend verplaatst het gezelschap zich vervolgens naar de bar waar iedereen de keel even smeert. De volgende dag worden de Nederlandse gasten bij de B cie niet op een regen van kogels, maar wel op onvervalst Nederlands weer getrakteerd. Terwijl de militaire begeleiders door de plassen klossen springen de kamerleden als 'dartelende geitjes' er omheen. Om aan de overdreven nattigheid te ontkomen leggen de parlementariërs veel

vervolg op pagina 2

Gerrit Valk (PvdA), een betere schaker dan Joep Surma (sgt1)?

vervolg van pagina 1

belangstelling aan de dag voor de onderhoudsloods en sommigen vinden zelfs de lege nieuwe kantinetent interessant. Na de rondleiding langs alle 'bezienswaardigheden' is het weer tijd voor koffie. Ook nu blijkt dat onze volksvertegenwoordigers niet om een praatje verlegen zitten. "Waarom zijn deze tenten toch allemaal lek?", vraagt één van hen terwijl hij misnoegd naar het groene doek kijkt. Eén van de bravomannen reageert alert: "Dat komt door de kogels". In een hoekje van de kantinetent is Gerrit Valk, vertegenwoordiger van de PvdA, in een gevecht gewikkeld met sgt[1] Joep Surma. Gelukkig geschiedt alles zonder bloed vergieten en worden slechts pionnen over een bord geschoven. Joep gaat al snel ten onder. Toch hoeft hij zich niet te schamen, want Valk bekent de sterkste schaker van de Tweede Kamer te zijn.

Indrukken

Dan gaat de delegatie naar de Bel cie. In sappig Vlaams legt kapitein De Lepeleire de toehoorders het reilen en zeilen van de compagnie uit. Tijdens zijn betoog kijkt de man, die de opmerking over de lekke tenten maakte, geobsedeerd naar een klein waterstroompje. Zijn gezicht straalt ongeloof uit, terwijl het water zich een weg zoekt tussen de tafel- en stoelpoten. Intussen vraagt zijn collega: "Hoe verloopt de samenwerking in de compagnie tussen de Walen en Vlamingen?" "Misschien worden we wel gekenmerkt door een vorm van tweespalt, maar we gaan nog altijd beter met elkaar om dan de Kroaten en Moslims", antwoordt De Lepeleire. De volgende dag keren de parlementariërs na een bliksembezoek aan de A cie terug met vele nieuwe indrukken en beantwoorde vragen naar Nederland. Nu maar hopen dat het bezoek heeft bijgedragen aan een betere beeldvorming over het Transportbataljon en zijn werk. Misschien hebben zelfs de vele klachten over de krakkemikkige postvoorziening resultaat.

Even schuilen.

Parlemantaires Mouilles au Bataillon

Tard dans l'après-midi du samedi, un mini convoi s'arrête devant l'hôtel Nunspeet. Les warriors rugissants déposent un mercedes-bus et son chargement. Mal à l'aise, sept civils avec casque et gilet pare-balles descendent du bus. Pendant quelques instants, cela fait penser à l'arrivée prématurée de T7. Illusion. Des membres de la Commission Permanente de Défense du Parlement viennent en personne s'informer auprès du bataillon transport.

Quelques instants plus tard, ils pénètrent dans le hall cherchant l'accueil et un piccolo. Après un bref accueil par le major Swales, ils sont conduits vers leurs chambres. Malgré qu'il ne s'agit que d'une tente, les Parlementaires ne se découragent pas. Il appert malgré tout que certains d'entre-eux ont une autre idée de l'hôtel Nunspeet. Un essui manque dans leur bagage. Un hôtel fournit toujours les essuis, n'est-ce-pas? Est-ce une erreur? Mr Maarten van Traa regarde autour de lui et fait le commentaire suivant: "C'est quand même particulier." Lorsqu'il se réveille le lendemain dans un sac de couchage trempé (les tentes militaires ne sont pas spécialement étanches), il doit avoir une autre idée de notre hôtel. Ensuite vient le souper. Pas de nappes blanches ni de couverts en argent, mais une simple boite de ration leur est présentée.

Incompréhension

Le souper est suivi par un exposé sur le fonctionnement du bataillon. Après cela, les questions leur sont possibles. Ce n'est pas tombé dans l'oreille d'un sourd. Une pluie de questions s'abat sur les membres de l'EM. "Comment cela se passe-til devant un roadblock? Devez-vous céder beaucoup de vivres pour pouvoir passer? Les gens dans les cantonnements peuvent-ils avoir des contacts avec la population locale?. Au travers des questions, il appert clairement qu'il existe encore beaucoup d'incompréhension aux Pays-Bas quant à la situation en Bosnie. Une autre question cruciale:" Le risque est-il acceptable comme l'affirme le ministre de la Défense?" "Jusqu'il y a peu,oui" affirme le capitaine René van der Velden. "Précédemment, nous avions tout au plus des militants qui par ennui s'amusaient à tirer sur nos convois. Depuis septembre, j'ai une autre impression suite aux tirs dirigés". Lorsqu'un des Parlementaires demande:"Que faites-vous lorsque l'on tire sur vous? Faites-vous demi-tour?" dans un grand silence tout le monde regarde étonné l'auteur de la question. Sans doute une bonne chose, cette visite des parlementaires!. Tout en continuant les discussions, le groupe se déplace vers le bar où chacun peut huiler la gorge.

Balles

Le lendemain, nos hôtes Néerlandais ne sont pas accueillis par une pluie de balles lors de la visite de la Cie Bravo à Santici mais bien par un inimitable temps Néerlan-

vervolg op pagina 4

De brute 'goat-napping'

Op een kwade dag kwam de geitenhoeder van de Alpha-compagnie langs het geitenhok. En in tegenstelling tot het normale gemekker was er geen enkel geluid uit de weide te vernemen. Na driemaal in en rond het hok te hebben gekeken, kon er maar één conclusie worden getrokken: de geit 'Aad Kroaat' was verdwenen.

Een woeste zoektocht over het hele terrein bracht helaas geen uitkomst. En zo werd de wacht van bijna alles beschuldigd: van slapen, van het accepteren van smeergelden en, erger nog, van medewerking aan deze vreselijke misdaad. De geitenhoeder was in alle staten. Hij vaardigde zelfs ongenuanceerde decreten uit; kortom, de sfeer bij Alpha was verdwenen. Om de geitenhoeder te troosten kwam de wacht zelfs met andere geit aan. Doch deze leek alleen in de verte op 'Aad'. Deze had een iets andere uitvoering aan de onderkant van de buik hangen en er ontbraken de trotse hoorntjes. Dit was dus niet de oplossing. Enige dagen later kreeg de oppasser de gevreesde brief om losgeld, maar door de hoge eisen kon daar geen gevolg aan worden gegeven. Dus was de taak aan iedereen duidelijk: Aad en het boeventuig moesten beiden worden gevonden. Iedereen bij de Alpha startte dan ook een zoekactie.

Jaloers

Tot op een dag een verkenningspatrouille van het geniedetachement, gecamoufleerd als gewone genisten die werkten op Hotel Nunspeet, het bekende gemekker hoorde. Het boeventuig had Aad verstopt in de buurt van de aggregaten, hopend dat het lawaai het gemekker zou maskeren. Na verslag te hebben uitgebracht over de bevindingen, werd de uitvoering van de bevrijding aan de alleskunners van de genie overgelaten. Deze kozen voor een recht-door-zee-benadering en een elite-groep (bestaande uit sergeant Schenkel en de korporaals Van 't Hoff en Boukes) kon reeds na een korte tijd Aad terug brengen naar zijn geliefde plekje bij de Alpha. Blijft natuurlijk de vraag open wie die lafhartige schurken waren. En of dat is gebeurd met medeweten van de staf. Vermoedt wordt dat de staf of de SSV-compagnie zo jaloers was op dit rotatiegeschenk dat ze vonden dat als zij geen noemenswaardig rotatiegeschenk kregen, anderen dit ook niet verdienden. Mocht dit zo zijn, dan verzoekt de Alpha-compagnie dit gewoon te vertellen en niet tot zulke lage streken over te gaan. Aad Kroaat heeft aan de 'goat-napping' weliswaar geen fysieke schade opgelopen, maar is emotioneel volledig van de kaart. Hopelijk komt dit met veel rust en goed voer weer in orde.

Luitenant Frank Lafeber, geitenhoeder

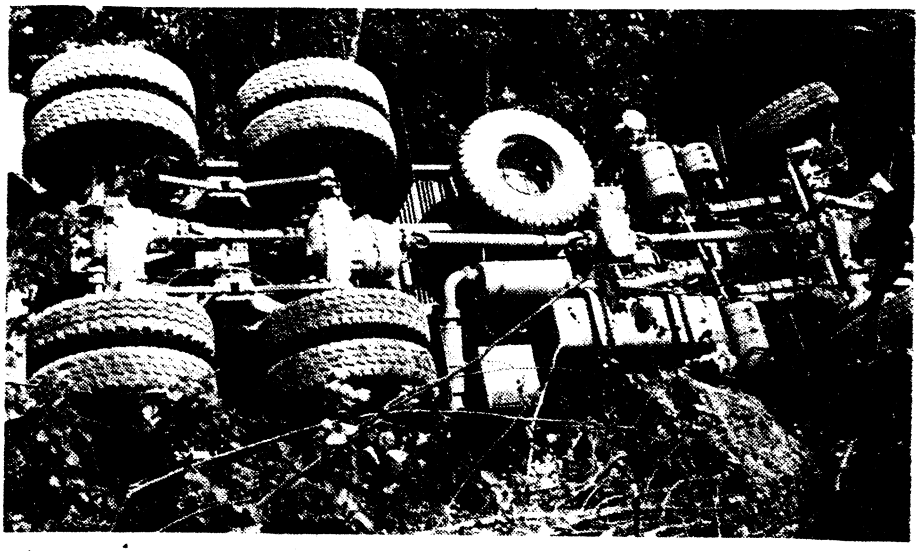

Lafeber: "Zwaar gewapend, dag en nacht, bewaken we Aad!"

Wist U dat...

* De hele keukengroep van de A cie verschrikkelijk trots is op de genie.
- Het nieuwe afwaspunt er geweldig uitziet.
- De sgt[1] Ligtvoet de genie tot vervelends toe heeft bedankt voor de verrichte werkzaamheden.
* De sm Akkermans in plaats van zijn jubileumfeest een bord snert heeft gehad.
- Dit op een wel heel bijzonder tijdstip gebeurde.
* De elnt Paul Lorist geheel zelfstandig zijn kamer verfraaide.
- Hij hierbij ook kastjes aan de muur hing.
- Hierna het halve hotel zonder stroom zat.

Verkeersongevallen

Van het behandelen van verkeersongevallen krijgen wij als KMar geen buikpijn. Het is tenslotte ons vak. Toch is het ook voor ons frustrerend om, zoals in de afgelopen 14 dagen, zoveel ongevallen te moeten behandelen.

Zeker als de oorzaak van bijna al die gevallen bij de bestuurder zelf ligt. Te hard rijden, te weinig rekening houden met de omstandigheden, te snel weer aansluiting willen vinden bij de voorrijder in de colonne, te weinig rekening houden met de weersomstandigheden of de kwaliteit van het wegdek. De verhalen naar aanleiding van de ongevallen zijn verschrikkelijk duidelijk. We barsten van de rij-ervaring, we rijden nooit te hard, we hebben altijd defensief gereden en we hebben steeds rekening gehouden met de miserabele omstandigheden. Van schuld was nooit enige sprake, het was domme pech. Konvooicommandant, voertuigcommandant en bijrijder? Is het zo dat hij de houding aanneemt: "Ben ik mijn broeders hoeder?" Laten we met z'n allen lering trekken uit de serie ongevallen van de laatste tijd. Anders bezoeken we binnenkort een aan een rolstoel gekluisterde collega. Of bewijzen we straks de laatste eer aan onze collega Bravour.

---

vervolg van pagina 2

dais. Tandis que les accompagnateurs militaires pataugent dans les flaques, les Parlementaires sautent comme des 'chèvres folâtres'pour les éviter. Pour échapper à l'extrême humidité, certains montrent beaucoup d'intérêt pour la tente 'maintenance' tandis que d'autres trouvent la tente 'cantine' vide très intéressante. Après le tour du cantonnement, vient l'heure du café. A nouveau, il appert que nos représentants du peuple ne sont pas avare de questions. "Pourquoi ces tentes percent-elles ainsi?, demande l'un d'entre-eux en regardant désabusé la toile Kaki. Un des gars de la Cie B réagit très vite:"Cela provient des balles". Dans un coin de la tente Gerrit Valk, représentant du PvdA (parti socialiste Néerlandais) se bagarre avec le Sgt1 Joep Surma. Heureusement, tout cela se passe sans effusion de sang et uniquement des pions sont les victimes. Joep doit rapidement s'avouer vaincu. Toutefois, il ne doit pas avoir homte car Valk est connu comme le meilleur joueur d'échec de la Deuxième Chambre.

Impressions

Ensuite, la délégation se dirige vers la Cie Belge. Le capitaine De Lepeleire explique dans un savoureux flamand les particularités de la compagnie. Durant son exposé, l'homme qui avait fait la remarque concernant les tentes trouées regarde obsédé un petit torrent d'eau. Son visage rayonne tout en regardant l'eau qui cherche un chemin entre les pieds des tables et des chaises. Pendant ce temps un de ses collègues posent la question suivante: "Comment se passe la cohabitation entre Flamands et Wallons?" "Sans doute sommes-nous caractérisés par une forme de discorde mais nous nous entendons bien mieux que les Croates et les Musulmans", répond De Lepeleire. Le lendemain, après une visite éclair à la Cie A, les Parlementaires retournent vers les Pays-Bas avec beaucoup de nouvelles impressions et de réponses aux nombreuses questions. Espérons que cette visite aura permis d'améliorer l'image du bataillon et de notre travail. Les nombreuse plaintes concernant le service postal auront-elles également des résultats!.

Wist U dat...

* Het loodgehalte bij de B cie tijdens het bezoek van de vaste Kamercommissie onaanvaardbaar laag was.
- De kapitein Klappe daarom liep te mompelen dat die Kroaten voor geen dinar te vertrouwen zijn.... en zich niet aan afspraken houden.
* De parlementariërs niet op Costa Bravo mochten overnachten vanwege het 'onaanvaardbaar' risico.
- De commissie nu dus twee avonden tegen de stafkoppen moest aankijken en het risico daarvan niet goed meetbaar is.
* De nieuwe aal en de oude doom een club gaan oprichten.
- Deze club 'Vrienden voor het leven' gaat heten.
- De toelatingsnormen en contributie nog vastgesteld moeten worden.
* De kapitein Sendar de schaduw van de aal wordt genoemd.
- Dit duo ook wel Sjors en Sjimmie, niet te verwarren met Jut en Jul, wordt genoemd.

De koekebakkers van Alpha

"Laten we eens de keukengroep ontlasten", bedacht kpl1 Mark Veldkamp en organiseerde met zijn maatjes van het 1e peloton Alpha een pannekoekfestijn voor de gehele compagnie. "Ook leuk voor de chauffeurs van Alpha-3 die nog op de weg zitten. Kunnen we ze mee verrassen."

In witte T-shirts staan enkele jongens van het 1e peloton pannekoeken te bakken. Op de shirts staat de kreet 'Bulls Platoon'. Een rode stier met een blauwe baret completeert het kledingstuk. "Hartstikke leuk werk", zegt Veldkamp over het bakken. "Je hebt lekker eten en je ontlast de koks eens een keertje."

"Niets meer te doen voor de koks is een groot woord", verklaart sgt André Ligtvoet, hoofd Keukengroep. "Zo moet ik hen vandaag wel begeleiden. Denk maar aan het inbranden van alle pannen met zout en olie zodat er niks meer aan kan bakken. Verder zijn de koks vandaag al begonnen met een Chinese rijstmaaltijd voor morgen. Kunnen we er mooi wat extra tijd aan-spenderen." Ligtvoet is een wijs man door het 1e peloton niet zijn keuken, maar de eetzaal toe te wijzen als bakplaats. Overal liggen plat getrapte stukken deeg en pannekoek.

Vlammen

Achter een balie staan twee branders opgesteld waarvan de vlammen aan de koekepannen likken. Op een tafelblad staan vele schalen met ingrediënten voor het beslag: stukken appel, ananas, kaas, spek en rozijnen. "Iedereen krijgt twee pannekoeken", zegt korporaal Ron Matthijsse terwijl hij er één omhoog gooit. "Dat betekent de hele middag bakken om toch minimaal 250 te kunnen serveren. En om de eerste gebakken pannekoeken niet koud te laten worden, moeten we deze later weer in een oventje gooien." Een pannekoek wordt vervaarlijk hoog gegooid en dreigt aan één van de balken te blijven hangen. En voor het opruimen in de avond, zijn er dan genoeg vrijwilligers? Veldkamp weet het zeker. "Bij ons peloton heerst er een goede sfeer, dan komt iedereen helpen."

"Sorry hoor, ik heb een excuus, moet zo op wacht", zegt Matthijsse opeens.

Le Sauvage 'goat-napping'

Un jour, le gardien de chèvre de la Cie Alpha passa devant l'enclos de la chèvre. Contrairement à l'habituel brouhaha, il n'y avait cette fois rien comme bruit. Après avoir regrardé à trois reprises dans et autour de l'enclos une seule conclusion s'imposait: la chèvre 'Aad Kroaat' avait disparu.

Une formidable fouille dans tout le camp ne donna aucun résultat. Ainsi, la garde fut accusée de tous les torts: dormir, accepter des pots de vin, même de complicité dans cet horrible enlèvement. Le gardien de chèvre était dans tous ses états. Il décida même d'ordonner de nouveaux décrets non nuancés; bref, l'esprit au sein de la Cie Alpha avait disparu. Pour consoler le gardien de chèvre, la garde amena même de nouvelles chèvres. Celles-ci n'avaient malgré tout qu'une faible ressemblance avec 'Aad'. Cette dernière avait quelque chose de plus sous le ventre et possédait de fières oreilles. Ce n'était donc pas la bonne solution. Quelques jours plus tard, le gardien de chèvre reçut la lettre de rançon tant redoutée, mais les exigences étaient telles qu'aucune suite ne pouvait y être donnée. La conclusion était donc simple: il fallait retrouver Aad et le kidnap-

vervolg op pagina 6

vervolg van pagina 5

peur. Tout le Pers de la Cie Alpha se mit donc à chercher.

La jalousie

Un beau jour, une patrouille de reconnaissance du détachement génie, déguisée en géniaques classiques, travaillait à l'hôtel Nunspeet et ils entendaient le cri bien connu. Les ravisseurs avaient caché Aad dans les environs des groupes électrogènes en espérant que le bruit allait couvrir les appels de Aad. Après avoir fait leur rapport, il fut décidé de confier la délivrance aux surhommes du génie. Ceux-ci décidaient de choisir la méthode 'recht-door-zee' et un groupe d'élite (composé du Sgt Schenkel et des Cpl Van 't Hoff et Boukes) put donc rapidement ramener Aad dans son gentil enclos à la Cie A. Il reste à découvrir qui sont les affreux ravisseurs. Egalement de savoir si cela a pu se faire avec la complicité de l'EM. La présomption existe que la Cie EM et service par jalousie de ne pas avoir de cadeaux de départ valable a voulu priver les autres de cet exeptionnel objet. Si cela devait être le cas, la Cie Alpha demande de le signaler tout simplement et de ne pas avoir recours à de telles lâchetés. Aad Kroaat ne souffre d'aucune séquelle physique suite à cet enlèvement mais est malgré tout fortement ébranlée émotionnellement. Espérons qu'avec le repos tout cela s'arrangera.

Lieutenant Frank Lafeber, gardien de chèvre.

Accidents de la Circulation

Traiter les dossiers des accidents de la circulation ne nous rend pas malade, dixit la KMar (Gd NL). C'est en quelque sorte notre boulot. C'est malgré tout frustrant de devoir traiter autant d'accidents comme ce fut le cas ces derniers 14 jours.

Surtout, lorsque dans la majorité des cas, la responsabilité incombe au conducteur. Vitesse excessive, ne pas ou insuffisamment tenir compte des circonstances, vouloir rejoindre trop rapidement le véhicule précédent dans la colonne, ne pas tenir compte des circonstances atmosphériques ou du mauvais état du revêtement de la route. Les récits à la suite des accidents sont affreusement clairs. Nous avons tous beaucoup d'expérience de la conduite, nous ne roulons jamais trop vite, nous roulons toujours défensivement et nous tenons toujours compte des misérables circonstances. Il n'est jamais question de responsabilité, tout au plus de manque de chance.
Commandant de convoi, commandant de véhicule, convoyeur? Est-ce ainsi que vous considérez la chose; "Suis-je le gardien de mes frères?" Essayons tous ensemble de tires les enseignements des accidents des dernières semaines. Aussi non, nous rendrons d'ici peu visite à un collègue qui sera cloué dans une chaise roulante. Ou encore, nous rendrons les derniers honneurs à notre collègue 'Bravoure".

Wapens verzamelen: onzinnig en gevaarlijk

Wapens, zowel vuur- als steekwapens, zijn in Bosnië vrij gemakkelijk te verkrijgen. Zelfs de prijs ervoor is betrekkelijk laag. De praktijk leert dan ook dat voor een aantal mensen de verleiding zo groot is, dat zij zich wapens aanschaffen. En als de marechaussee deze wapens aantreft, is er altijd het zelfde excuus, namelijk: "Ik wilde het wapen alleen maar hebben als collectors-item, voor mijn verzameling."
Toch wordt dit illegale wapenbezit absuluut niet getolereerd. De redenen daarvoor zijn eenvoudig uit te leggen. Zo accepteert de VN niet dat militairen andere wapens in het bezit hebben dan die welke deel uitmaken van de pgu. Daarnaast wilt de Nederlandse samenleving en de Nederlandse politie niet dat er via VN-missies illegale wapens in Nederland komen, omdat het gebruik van wapens bij geweldsmisdrijven hand over hand toeneemt. Dat we het illegale bezit van wapens serieus nemen heeft ook een militaire bezoeker van de Bravo-compagnie ervaren. Hij kwam, met een prachtig wapen aan zijn been gegespt, de maaltijd gebruiken. Hij ging met gevulde maag terug naar Kiseljak, maar wel zonder zijn wapen !

Bataljonssportdag

Op 17 oktober wordt rond hotel Nunspeet een bataljonssportdag georganiseerd. Vanaf 13.00 uur meten de deelnemers hun krachten en behendigheid op zes sportonderdelen. Te weten: voetbal, volleybal, tafeltennis, touwtrekken, tennis en jeu de boules. Tevens strijdt per cie één man en vrouw voor de titel: 'sterkste man of vrouw van het bataljon'.
Voor deze titel moeten de deelnemers en deelneemsters bankdrukken, touwtrekken en armdrukken.
Geïnteresseerden voor deelname aan een van de sportonderdelen dienen zich vóór 12 oktober bij de sportcoördinator van de cie op te geven.

Tot volgende week geitjes!

Wist U dat...

* De geneeskundige groep van de B cie afgelopen zondag de maaltijd bereid heeft.
- De keukengroep de volgende ochtend wel het ziekenrapport wilde overnemen.
- Ze dit niet gedaan hebben omdat ze een enorme toeloop van maag- en dramklachten voorzagen.

1 (NL/BE) VN TBAT

1e jaargang nummer 24 zaterdag 16 oktober 1993

't Geitenpad

Weekblad van en voor personeel 1 (NL/BE) VN Transportbataljon

T5 prikt zich aan medaille

"Nista Nije Nepremostivo" ("Niets is ons te dol", red.), roept de Bravo-compagnie en slaat vervolgens een glas sterke drank achterover. Even verder op mekkert een geit om wat rust en groenvoer. Het kan niet anders: we hebben te maken met de tweemaandelijkse plechtigheid van een 'Medalparade'. Dit maal is Rotatie T5 aan de beurt om door de CC's, de bataljonscommandant, zijn plaatsvervanger en een heuse generaal aan een herinneringsmedaille te worden geprikt.

Al een week voor de plechtigheid oefenden de verschillende compagnieën in het zetten van de juiste stapjes. "Openen...Mars", klinkt het op het tennisveld van de staf. "Sluiten...Mars", is het antwoord bij de Alpha, even verderop. De bevolking van Busovaca heeft in enige dagen tijd al een aardig mondje Nederlands kunnen leren. Alleen de Bravo doet het weer eens anders. Deze compagnie doet er alles aan om tot een goede verstandhouding met de ruziende buren te komen. Zij passen zich weer eens aan. Onder leiding van kapitein Ben Klappe krijgen de transporteurs (zelfs een paar uur voor de plechtigheid) nog een cursus Kroatisch-voor-gevorderden aangeboden. Volgens de inwoners van Costa Bravo valt het niveau van deze taallessen niet mee; Kroatische termen worden afgewisseld met Nederlandse bevelen en het gevolg is bij de generale oefening dan ook veel verwarring. Misschien moet de opvolger van de huidige CC bij de volgende medalparade die bevelen ook maar in het Kroatisch roepen. Gelukkig verliep de uitreiking van de VN-medailles voor Klappe's mannen en vrouwen beter. Zou dat komen omdat de Bravo het Frans van de bezoekende generaal Cot (commandant UNPROFOR) beter verstaat dan het 'mixtaaltje' van de CC?

Generaal Cot: "Kapitein, kunt U dit even afmaken. Mij lukt het niet"

Nasi Goreng

"Je sais combien la mission de peacekeeper peut devenir frustrant quand on a la difficulté de vivre et de s'exprimer dans un pays on ne connait pas la langue", zegt de generaal terecht. De Bravo-mannen (en natuurlijk vrouwen) kijken trots voor zich uit. Zij verstaan het Frans en begrijpen de inhoud. Het is inderdaad moeilijk om in een land te werken waarvan je de taal niet kent. Maar nog een paar lessen en iedereen op de Costa Bravo spreekt ook vloeiend Kroatisch. Iets minder wazig dan de Alpha en de staf kijken de Belgen voor zich uit. Hun compagnie is gedeeltelijk franstalig. Minstens de helft snapt dus waar Cot het over heeft. Zelfs de geit 'Aad Kroaat', in bezit van een dubbele nationaliteit, knikt bevestigend. Alleen de rest van de Alpha-compagnie en de staf kijken vertwijfeld voor zich uit en vragen bijna smekend om een vertaling. Kapitein René van der Velde ziet dat, springt voor de mikrofoon en vertaalt voor het gemak maar ook de rest van de speech. Gelukkig komt hierna de uitreiking van 139 medailles en vallen vervolgens de Indonesische termen 'nasi goreng' en 'kroepoek'. Dan blijkt de taalkennis binnen het bataljon nog mee

vervolg op pagina 2

T5 recoit la medaille

"Nista nije nepremostivo", crie la Cie Bravo et avale un verre d'alcool. A peu de distance, une chèvre aspire à un peu de tranquilité et de fourrage. C'est évident: Il s'agit de la remise des médailles qui se déroule tous les deux mois. Cette fois, c'est au tour de T5 de se voir accrocher la médaille par les Comd Cies, Comd Bn et son second ainsi que par un véritable général.

Depuis une semaine, les différentes Cie répétaient les mouvements. "Ouvrez les rangs....marche", résonnait sur le terrain de tennis de l'EM. "Fermez les rangs....marche" était la réponse de la Cie Alpha un peu plus loin. La population de Busovaca a pu ainsi apprendre quelques mots de Néerlandais durant ces derniers jours. Uniquement la Cie Bravo semble à nouveau vouloir le faire autrement. Cette Cie semble tout faire pour créer une bonne entente avec les voisins guerriers. Elle se distingue une fois de plus. Sous la direction du Capt Klappe, les transporteurs reçoivent quelques leçons particulières de Croate (même quelques heures avant la cérémonie). Selon les habitants du camp Costa Bravo, le niveau de ces leçons ne convienne pas; des termes Croates sont mélangés à des ordres en Néerlandais et cela se termine par un grand désordre lors de la répétition générale. Peut-être que le successeur du Comd Cie devra à l'avenir donner tous les ordres en Croates. Heureusement, la cérémonie se déroula beaucoup mieux pour les hommes et les femmes du Capt Klappe. L'explication pourrait-elle être que les gars de la Bravo comprennent mieux le Français du général Cot (commandant UNPROFOR) que le language mixte du Comd Cie?.

Nasi Goreng

"Je sais combien la mission de peacekeeper peut devenir frustrant quand on a la difficulté de vivre et de s'exprimer dans un pays dont on ne connait pas la langue", dit très justement le général. Les hommes de la Bravo (et également les femmes) regardent fièrement devant eux. Ils comprennent le Français ainsi que le contenu du discours. Il est effectivement difficile de travailler dans un pays dont on ne connait pas la langue. Encore quelques leçons et tout le camp Bravo parlera couramment le Croate. La compagnie Belge regarde moins étonnée que la Cie Alpha et la Cie EM. Cette compagnie se compose de 50% de francophones. Plus de moitié comprend donc ce que dit le général Cot et même la chèvre 'Aad Kroaat', ayant une double nationalité, fait signe 'oui' de la tête. Le reste de la cie Alpha ainsi

Cot: "Je vous felicite personnellement de tout coeur..."

que l'Em écoute malheureux et aspire à une traduction. Le Capt René van der Velde voit cela et plonge devant le micro pour traduire. Par la suite, vient la remise des 139 médailles et les mots Indonésiens 'nasi goreng' et 'kroepoek'. Cette fois les connaissances linguistiques semblent convenir. Tout le monde comprend immédiatement qu'il s'agit d'une table de riz. Pour les intelligents, une demi-parole suffit et tout le monde se dirige vers le réfectoire. Seule, la Cie Bravo retourne immédiatement vers son cantonnement. Ils donnent la préférence à un repas Croate avec une tasse de café-moslim.

Wist U dat...

* Adjudant Ruud Coemaet denkt dat een lamp zonder peer geen doel heeft.
- Hij ze daarom maar van de muur rukt.
- Het bij de sie Voorlichting toen erg donker werd.
* De nieuwe verbindingsmiddelen reeds operationeel zijn.
- De Staf hiermee reeds verbinding heeft tot op de parkeerplaats.
* Jut een plaatsvervanger voor Jul zoekt tijdens de vakantieperiode van laatstgenoemde.
- Bij meer aanmeldingen wordt een toelatingscommissie in het leven geroepen.
* Kapitein Keus eindelijk haar nestje gereed heeft.
* De kapitein Klappe een carrière als meteoroloog gemist heeft.
- Hij op het appel na een verregend weekend vertelde dat de regentijd was aangebroken.
- Toen prompt de zon doorbrak en zorgde voor weer bijna tropische temperaturen.
* Er tegenwoordig een zekere adjudant Coe-onderde-maet bij de sie S3 werkt.

---

vervolg van pagina 1

te vallen. Iedereen begrijpt onmiddellijk dat het over een Indische rijsttafel moet gaan. Een goede verstaander heeft aan een half woord genoeg en iedereen rent onmiddellijk door naar de eetzaal. Alleen de Bravo keert terug naar haar lokatie. Zij geeft de voorkeur aan een Kroatische maaltijd met een lekker bakje Moslim-koffie toe.

Zelf zien en doorgeven

Hoe gaat het toe bij het transportbataljon? Sluit de opleiding aan met de realiteit? Met deze vragen werden vier onderofficieren van het CVV naar Busovaca en Santici gestuurd. In een kleine week tijd mochten ze de antwoorden bedenken en weer inleveren in Ossendrecht.

"Ik word echt pissig als er voor de honderdste keer tegen me wordt gekankerd dat het CVV k*t is", zegt wachtmeester Wachtmeester Baas (volgens zijn zeggen is deze rang ook z'n voornaam, kan vervelend worden bij een mogelijke promotie, red.). "Elke keer komen ze aan met het zelfde voorbeeld. We zouden de dienstplichtigen geïnstrueerd hebben om bij beschietingen onder de het voertuig te schuilen en vervolgens naar een Warrior toe te kruipen. Onzin, dat was alleen een 'worst-case-scenario': als het konvooi niet door kan rijden."

"Als jullie kritiek op het CVV hebben en deze echt zo belangrijk vinden, dan kunnen jullie het ook naar ons sturen", zegt opperwachtmeester Gerrit Visser. "Iedereen hier weet ons te vinden."

Op de Kast

De instructeurs zijn eenvoudig op de kast te krijgen zodra CVV het onderwerp is. Dan wordt de bal liever teruggekaatst naar de door hen opgeleide dienstplichtigen. Volgens sergeant Dick Pouw zouden dezen niet begrijpen dat ze op het ergste worden voorbereid en hebben de jongens een veel te romantische voorstelling over wat hier gebeurt. "Idealisme is een mooi goed. Maar als ze zien dat ze in hun eentje niet een heel land kunnen redden, dan schieten ze opeens door naar de andere kant. Dan roepen ze bijvoorbeeld dat de hulp toch naar de verkeerden gaat." Welke voorstelling hadden de jongens dan moeten maken? "Dat kleine beetjes ook helpen."

In m'n Handen

Baas is er nog steeds niet achter welk kaderlid bij het bataljon voortdurend verkondigt dat de jonge rotanten hier alles moeten vergeten wat ze op het CVV hebben geleerd. "Als ik die in m'n handen krijg", zegt hij dreigend. Volgens de vier CVV-ers hebben de chauffeurs veel geleerd in Ossendrecht. Zonder veel moeite sommen ze zaken op als het leren samenwerken, flexibel denken, een bepaalde mate van discipline, een militaire basis en, vooral, goed kunnen rijden: op verharde en onverharde wegen. Om ook gewend te raken aan heuvels en winterse omstandigheden worden de volgende rotaties ook in de Ardennen onderwezen.

Met de klok mee: owi Visser, sgt[1] Pauw, wmr Baas en wmr[1] Mostert

Gevaarlijke punten

Volgens de instructeurs is hun credo hier 'zelf zien en doorgeven'. Wat geven ze dan bijvoorbeeld door? "De roadblockbegeleiding", zegt Visser. "Het 'tunnelsysteem' op gevaarlijke punten was ons onbekend. We wisten niet dat er pantservoertuigen op belangrijke punten staan om zo een deel van het traject te bewaken."

"Ook de radioprocedures moeten bij ons worden aangescherpt", oordeelt Pouw. "Het zau-personeel heeft door de positie achterin het konvooi een heel belangrijke radiotaak. De geneeskundigen moeten dus goed worden geïnstrueerd."

"Misschien moeten we naast het gebruik van portofoons en een Lage Frequentie-systeem ook het hier gebruikte Hoge Frequentie (HF)-systeem invoeren", vindt wachtmeester Geert Mostert. "Lage Frequentie blijkt hier niet altijd bruikbaar."

Mostert heeft zelfs een leuk ideetje voor het transportbataljon: "Misschien zou een 27 MC-systeem, het bekende 'bakkie', een goede oplossing zijn om de communicatieproblemen in een konvooi te voorkomen. Ik blijf het onverantwoord vinden dat bijvoorbeeld van de 14 voertuigen van het 3e peloton Alpha maar 5 een verbinding aan boord hebben. Met zo'n MC'tje zou het HF-systeem bij de PS of PC kunnen blijven."

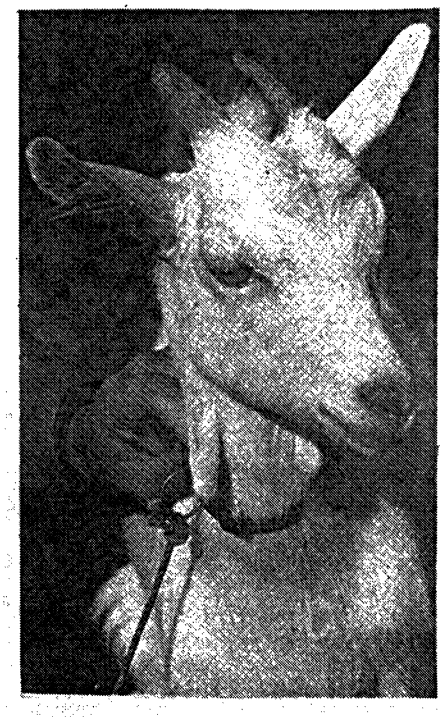
Voldoende Sfeer

De instructeurs hebben naar hun zeggen voldoende sfeer gehapt. Bijna trots wordt er verteld dat ze bij Santici zijn beschoten. Maar hoe kan je die sfeer doorgeven op het CVV? Mostert: "Sommige dingen kan je niet vertellen, die moet je gewoon meemaken."

Heeft u nog iets voor 't Geitenpad, schroom niet en schrijf een leuk stuk. De redactie redigeert wel en komt, indien nodig, een fotootje maken. Sluiting kopij: elke woensdag.

Beste Geitenpadlezers

Ik, Aad Kroaat, de Alpha-geit, ben als mascotte aangeboden door rotatie T3. En daarom meen ik dat ik iets mag vertellen over de medalparade die afgelopen zondag bij de Alpha werd gehouden. Aangezien ik ontzettend gevoelig ben voor plechtige aangelegenheden, had ik mij hier bijzonder op verheugd. Destemeer omdat ook onze "vrienden" van de Bravo en onze zuiderburen van de partij zouden zijn. Tijdens de officiële medailleuitreiking, ging helaas het één en ander fout. Misschien wel zoveel dat ik uit mijn 'Mad Max'-dak ging. Helaas schijnt niet iedereen te beseffen wat voor voorbereidingen nodig zijn bij de organisatie van een 'medalparade' (of men wil het niet beseffen). In ieder geval lieten enkele collega's, ongeveer 115 man, ons met een maaltijd zitten waar wij al dagen aan gewerkt hadden. Toen ze ook nog het ludieke, 'orginele' idee kregen om mij te kidnappen - terwijl ik net bekomen was van mijn vorige ontvoering- was voor mij de maat vol. Vandaar deze reactie. Ik heb dan ook de wens dat een ieder in het vervolg wat beter nadenkt voordat hij of zij tot actie overgaat. We werken allemaal samen voor het zelfde bataljon en we moeten daarom leren om met elkaar te werken en niet tegen elkaar. Als ik dat als domme geit van de Alpha al zie, dan moeten jullie dit toch helemaal

goed beseffen. Ik wens jullie de komende tijd ontzettend veel succes en arbeidsvreugde en hopelijk hoef ik zulke brieven nooit meer te schrijven. T4, hartelijk dank voor jullie inbreng en inzet voor het transportbataljon en nog veel sterkte bij jullie thuiskomst. T7, laat je niet gek maken door allerlei wilde verhalen, maar onderschat het gevaar nooit, zodat ook jullie op een "gelukkige tijd" kunnen terugzien.

Aad Kroaat, Alpha-geit en mascotte

Chers lecteurs du Geitenpad

Je m'appelle 'Aad Kroaat, je suis la chèvre de la Alpha et j'ai été offerte comme mascotte par la rotation T3. Pour ces motifs, je crois avoir le droit de m'exprimer concernant la cérémonie de remise des médailles qui s'est déroulée dimanche passé à la Cie Alpha. Etant donné que je suis très sensible à toute manifestation officielle, j'étais donc particulièrement heureuse de ce qui allait se dérouler. D'autant plus que nos "amis" de la Cie Bravo ainsi que nos voisins du sud seraient également de la partie. Lors de la remise officielle des décorations, l'une et l'autre chose ne se déroulaient pas comme cela aurait dû se produire. Peut-être tant de choses que je suis sortie de ma 'Mad-Max'-cabine. Malheureusement, tout le monde ne semble pas se rendre compte des nombreux préparatifs qu'impliquent l'organisation d'une 'medalparade' (ou ils font semblant de l'ignorer). De toute façon, quelques hommes (environ 115 hommes) nous ont laissés avec un repas qui avait nécessité plusieurs jours de préparation. Lorsqu'ils ont eu ensuite l'idée ludique et 'originale' de me kidnapper -alors que j'étais à peine remise de mon premier enlèvement- pour moi la coupe était pleine. Voilà le motif de cet article. J'émets donc le souhait que chacun à l'avenir réflèchisse avant d'agir de la sorte. Nous oeuvrons ensemble pour le même bataillon et nous devons donc apprendre à travailler ensemble et non l'un contre l'autre. Si en tant que bête chèvre de la Cie Alpha je constate cela, vous devez certainement vous en rendre compte également. Je vous souhaite à tous beaucoup de succès à l'avenir ainsi que beaucoup de satisfactions professionnelles et j'espère plus jamais devoir écrire de tels articles. Je remercie T4 pour son engagement et son apport pour le Bataillon Tpt ainsi que beaucoup de satisfaction lors du retour dans vos familles. T7, ne vous laissez pas influencer par toute sorte de folles histoires, mais ne sous-estimez jamais le danger et ainsi vous pourrez également vous souvenir d'une "période heureuse".

Aad Kroaat, Chèvre de la Cie Alpha et mascotte.

Wist U dat...

* Kpl[1] Pernot de oplossing voor het vervelende wachtlopen heeft gevonden.

- Hij vindt dat ze maar een blik 'luchtmobiel' moeten opentrekken.

* Boer Veenstra een kachel heeft gerepareerd.

- Je ze nu met een gasbrander moet aansteken.
- Dezelfde Veenstra met zijn handen sloopt wat zijn ogen zien.

* Het tweede van de Alpha in Lukavac een barbecue bielden.

- Het eerste van de Bravo alleen maar mocht toekijken.
- De aal die met de Bravo was gekomen wel mee mocht doen.

Samson en zijn broek

Het vijfuur-appèl bij de SSV cie dreigt op 24 september even saai te verlopen als de vele bijeenkomsten ervoor. Tot plotseling de PBC, Majoor Jean Pierre Swales, sgt Dick Klijn laat uittreden. Met een brede glimlach overhandigt hij Dick een splinternieuwe legerblauwe trainingsbroek. Even denkt onze kleine 'waterman': "Zijn ze nu al weer tevreden over me of ben ik per ongeluk mijn verjaardag vergeten?"

Al snel blijkt deze veronderstelling onjuist te zijn. De majoor heeft duidelijk niet de bedoeling hem te loven. Het geschenk is slechts een hint. Namens veel sporters bij de staf hoopt Swales hiermee te bewerkstelligen dat onze kleine Dick zijn afschuwelijk lelijke en versleten 'housebroek' afdankt. Toen na maanden van intensief gebruik de gaten in het kleinood vielen, slaakten velen een zucht van verlichting. Tevergeefs. Dick scheurde ze onder de knie af en trainde lekker verder in z'n 'poetslap'. Zijn spieren groeiden dagelijks, maar zijn broek had steeds meer moeite om Dicks edele delen te bedekken. Velen verlaten na de plechtige uitreiking dan ook tevreden het appèl. Alweer een gigantisch probleem opgelost.

Een geheim

Als majoor Swales 's avonds stiekem in het fitnesshok gluurt blijkt niets opgelost. Nog steeds staat Dick hevig zwetend, in 'de broek' aan de gewichten te sleuren. Verdrietig verlaat de majoor de plek des onheils. Weken gebeurt er niets en vele sporters kijken dagelijks tegen de verder rafelende broek aan. Terloops vraagt Swales nog wel eens aan Dick als hij zijn spierbundels bekijkt: "Hebt gij soms een geheim?" De sterke man lacht slechts fijntjes. Plotseling gaat er een gerucht. Het shirtje en de broek van Dick zou uit het washok zijn gestolen. Natuurlijk een belachelijke veronderstelling, want wie wil zulke rommel nu hebben? Totdat er op een morgen gegrom en gekreun uit het fitnessruimte klinkt. Hier staat de majoor Swales onder een gigantisch gewicht, dat zijn eigen gewicht ongeveer overtreft. Zijn tenue slaat echter alles.

Zijn benen gestoken in militaire kisten worden gedeeltelijk bedekt door de voormalige housebroek van Dick en om zijn lichaam floddert een vaal rose T-shirt. Triomfantelijk drukt hij het gigantische gewicht keer op keer omhoog. En wij tijdens de geschiedenislessen maar altijd leren dat de kracht van Samson in zijn haren zat. Bij Dick zit ze in ieder geval in zijn broek.

KMar-nieuws

Bijna alles is in verandering en in beweging. Dus ook het detachement Busovaca van de KMar. De marechaussee Michel Visser en de wachtmeester Jacobs dienden zich zo spoedig mogelijk te melden bij BH-Command, omdat het MP-Coy per 01 oktober j.l. operationeel diende te zijn. Visser zal daarom per 15 oktober zijn werkzaamheden voortzetten als lid van MP-Coy in Kiseljak. Jacobs zal echter tot zijn rotatiedatum twee november bij het detachement blijven. Zijn opvolger gaat echter direct door naar Kiseljak en zien we bij het detachement Kmar niet in actie.

Burgerpost

Onlangs verscheen in de Belgische pers een artikel die de aanhouding van drie burger postmannen meldden die de postpakketten voor de blauwhelmen roofden. Volgens sommige Belgische VN-militairen (BelBat) zouden de berovingen toch verder gaan. Het postprobleem schijnt dus niet een Nederlandse exclusiviteit te zijn.

Courrier civil

Un article paru récemment dans la presse Belge signale que trois postiers civils ont été arrêtés pour avoir piller les colis postaux destinés aux casques bleus. Selon certaines informations provenant de casques bleus Belges (BelBat) le pillage des colis semblent malgré tout se poursuivre. L'article de presse relatant ces dires est disponible à la Cie Belge. Les problèmes postaux ne semblent donc pas être une exclusivité Nérlandaise.

Belangrijk!

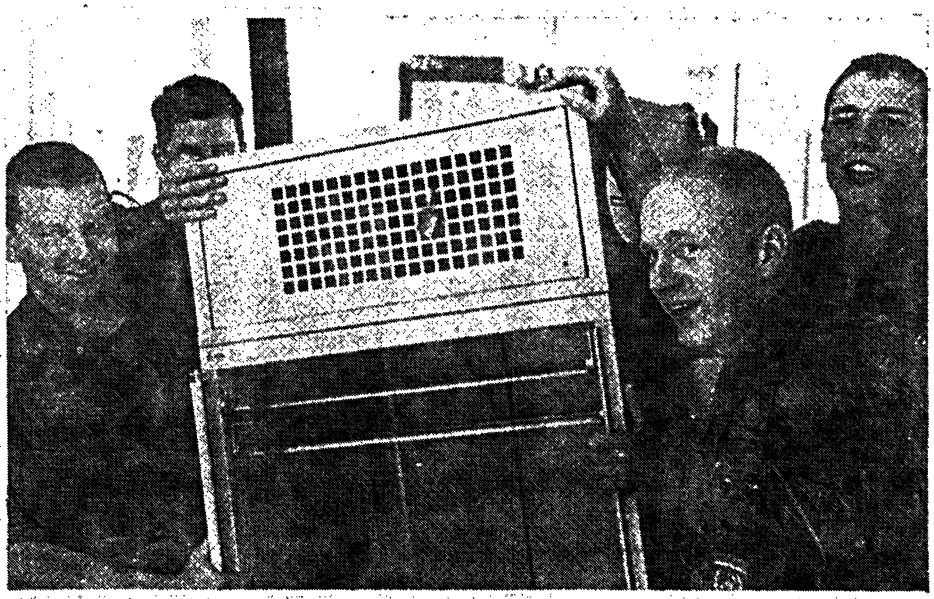
Per oktober is de tijd van de uitzending 'Radio Thuisfront' van Radio Nederland Wereldomroep veranderd.

Het bij het transportbataljon zeer populaire groetjesprogramma voor militairen in voormalig Joegoslavië wordt met ingang van de maand oktober een uur eerder uitgezonden. Was voorheen de uitzending op zaterdag tussen 10.30 en 11.25, nu is deze tussen 9.30 en 10.25. 'Radio Thuisfront' is eveneens van frequentie veranderd en is nu te vinden op de 25 meterband (11895 KHz) of op de 31 meterband (9635 KHz).

Sergeant vol van lege TCB

"Alles weg, alles is leeggehaald", roep sergeant Jeroen Geel als hij is teruggekeerd van verlof en de ochtend erop zijn Transportcontrole-bureau (TCB) binnenloopt. Mompelend: "Het ergste is dat mijn bestek ook weg is. Hoe kan ik nu nog ontbijten..."

Het TCB van de Alpha-compagnie klinkt eng hol als sgt1 Geel op maandagochtend 11 oktober zijn verbazing uit. Zijn bureautje, verantwoordelijk voor het begeleiden van de verplaatsingen van Alpha-konvooien, is beroofd. Waar is de inboedel gebleven? De kasten? De tafels? De pc? Ook zijn jongens van de TCB kijken verbaasd op en zoeken vervolgens driftig met hem mee. "Ik heb een sterke vermoeden wie daar achter zitten ", zegt Geel. Na enig doorvragen verklapt hij dat de genisten op de Alpha hoog op z'n verdachtenlijstje staan. Waarom? "Ze hebben me eens verteld dat ze me een bak wilden zetten. En daar zijn ze zeker in geslaagd."

De daders betrapt bij het leeghalen van het TCB!

Genisten

Even later worden de spullen teruggevonden in een viertonner van de keukengroep. "Wacht maar", mompelt Geel. "Ik pak de genisten nog terug."

De jongens van de TCB, Arnaud van Brummelen, Marcel van den Hurk, Johan Baselmans en Erik van der Velden, houden zich verrassend goed. Niet de genisten, maar zij blijken de boel verstopt te hebben. Van der Velden: "De sergeant zou van verlof terugkeren. En om zijn komst op te luisteren hadden we z'n zetel versierd met de kreet 'Welkom op je eigen stoel'. En toen bedachten we met z'n allen dat een ludieke actie veel leuker zou zijn. Samen met Van den Hurk heb ik daarom alles leeggehaald."

"We moesten gewoon iets doen", vult Van den Hurk aan. "Destemeer omdat hij binnenkort roteert en zo'n toffe kerel is. Na toestemming van de CSM en met medeweten van de OVW en de wachthebbenden voerden we deze actie uit."

Netjes verstoppen

Als Geel naar de viertonner is gelopen en zijn interieur in de laadbak bekijkt, mompelt hij nog net hoorbaar dat de daders alles gelukkig netjes in de wagen hebben gestopt. De jongens van de TCB verschieten van kleur. "Oei, dat is een misrekening van ons", roept er één. "Door het te netjes te verstoppen, kan Geels raden dat het niet de genisten kunnen zijn die deze diefstal hebben gepleegd."

"De genie staat inderdaad niet bekend als netjes", beaamt Van der Velden. "Hij moet het nu toch wel doorhebben", zegt soldaat Johan Baselmans vragend. Van den Hurk gelooft dat niet. Dit valt volgens hem niet uit het Geel's hoofd te praten. "Hij zal in de schuld van de genisten blijven geloven", zegt hij met zekerheid. "Zelfs als hij het 'Geitenpad' leest. Dan denkt hij gewoon dat het verkeerd geschreven staat."

Samson et sa culotte

L'appel de 1700 Hr à la Cie EM semblait se dérouler ce 24 septembre de façon aussi monotone que tant d'autres précédemment. Jusqu'à ce que le Comd2d, le major Jean-Pierre Swales, fit sortir le Sgt Klein des rangs. Avec un large sourire il remet à Dick un tout nouveau pantalon de training bleu. L'homme de l'eau pense: "Sont-ils à nouveau très satisfaits de moi ou ai-je oublié mon anniversaire?".

Très vite, il apparait qu'il se trompe. Le major n'a pas vraiment l'intention de le mettre à l'honneur. Le cadeau serait plutôt un avertissement déguisé. Au nom des nombreux sportifs de l'EM, Swales espère ainsi que notre petit Dick se séparera de sa vieille culotte usée et vilaine. Lorsqu'après plusieurs mois d'utilisation intensive, les trous sont apparus dans ce 'bijou', beaucoup ont poussé un soupir de soulagement. Peine perdue. Dick déchira les pipes de la culotte sous le genou et continua à s'entraîner

vervolg op pag 7

vervolg van pag 6

joyeusement dans son 'torchon'. Ses muscles grandirent jour après jour mais sa culotte cachait de plus en plus difficilement ses parties nobles. Beaucoup quittèrent donc le lieu de l'appel soulagés. Encore un gigantesque problème résolu.

Un secret

Lorsque le major Swales pénètre sournoisement dans le local de fitness rien ne semble réglé. Dick continue tout, en transpiration, à soulever les poids et haltères portant sa fameuse 'culotte'. Attristé, le major quitte le lieu sinistre. Plusieurs semaines s'écoulent pendant lesquelles les sportifs regardent la 'culotte' s'effilocher. Un jour, le major demande en regardant les muscles de Dick: "As-tu par hasard un secret?". L'homme musclé sourit à peine. Soudain, une rumeur circule. Le T-shirt et la culotte de Dick auraient disparu du lavoir. Evidemment une supposition idiote car qui serait intéressé par ces vieilles loques?. Un matin, des grognements et des gémissements sont perceptibles dans le local de fitness. Le major Swales y soulève des haltères dont le poids dépasse son propre poids. Sa tenue est particulière. Ses jambes sortant des bottines militaires sont à peine cachées par l'ex-culotte de Dick et autour de sa poitrine flotte le T-shirt rose décoloré. Triomphalement, il soulève tour à tour les haltères. Et nous qui apprenions à l'école que la force de Samson provenait de ses cheveux. Chez Dick cela semble provenir de sa 'culotte'.

Qe hoord bij...

Gehoord op konvooinet 3e pel B cie

"Romeo hier alpha, over"
"Hier romeo, over"
"Hier alpha, we zitten met een groot probleem,over"
"Hier romeo, welk probleem?, over"
"Hier alpha, wij hangen boven een afgrond, over"
"Hier romeo, ik kom eraan, uit"

1st Battalion
The Prince of Wales's Own
Regiment of Yorkshire
Vitex Camp
Operation GRAPPLE 2
British Forces Post Office 547

Euromux 0101
SATCOM 871-1301535

Lieutenant Colonel P Schipper
Commanding Officer
Dutch Transport Battalion
BUSOVACA

11 Sep 93

Dear Colonel,

MEDEVAC OF WOUNDED FROM NOVI BILA 10 SEP 93

I would like to take this opportunity to thank you and your soldiers placed at our disposal for the evacuation of wounded from Novi Bila on the 10 September 1993. Due to a number of conditions imposed which resulted in us carrying out shuttle diplomacy over long distances, the operation was postponed twice. This did not deter your soldiers enthusiasm and this enabled us to continue with our efforts until success was achieved. Please pass on my sincere thanks to all concerned, this was a joint operation but without the excellent cooperation of all concerned it would not have been the success it was.

Yours aye

Richard Watson.

Even een vriend wegbrengen

In het leger het rijbewijs gehaald, mijn opleiding verder voltooid en spoorslags vertrokken naar Bosnië met rotatie T5. Aangekomen op Costa Bravo werd ik Mercedes-chauffeur bij de BEVO-groep. Het rijden over de Bosnische wegen was wel even wennen, maar na verloop van tijd ging het steeds beter.

Woensdag 29 reed ik een goede vriend naar Kiseljak. Hij moest vervroegd naar Nederland terugkeren, omdat hij zich per ongeluk in zijn voet geschoten had. De doc had geregeld dat ik de tweede auto mocht rijden. Mijn bijrijder was Simon de Jong van de keukengroep die ook eens zijn neus buiten het kamp mocht steken. De heenreis verliep voorspoedig en toen de patiënt uit de heli uit het zicht verdwenen was begonnen we aan de terugreis. Net voor Visoko kwamen ons twee pantservoertuigen tegemoet. De ziekenauto passeerde de kolossen moeiteloos. Op het moment dat ze mij passeerden moest ik naar rechts uitwijken. Dit zou geen probleem zijn geweest als er geen begroeid laag muurtje in de berm had gestaan. Tijdens de uitwijkmanoevre raakte de MB het muurtje en werden we gelanceerd. Op zo'n moment gaat alles erg snel. Ik herinner me dat we een paar keer over de kop sloegen en de wagen tien meter lager op zijn kant tot stilstand kwam. Op het moment van de buiteling dacht ik in een flits, "Dit vertel ik niet meer na".

vervolg op pag 8

vervolg van pag 7

Een schotje

Uiteindelijk zijn we via het gat waar de voorruit had gezeten naar buiten gekropen. Op zo'n moment raak je behoorlijk in paniek over het feit dat je een auto volledig in puin hebt gereden. Toch was ik ontzettend opgelucht dat mijn bijrijder niets mankeerde. Inmiddels was de zau naar de plaats van het ongeval teruggekeerd. Op dat moment zakte ik in elkaar van de pijn. Vooral van mijn nek en schouder had ik veel last. Piet 'nek' Cornelissen en 'Tilly' bekeken mijn schouder en constateerden een gebroken sleutelbeen. Ze stelde me gerust en diende me een schotje morfine toe. De nacht heb ik doorgebracht in de ziekenboeg te Kiseljak waar ze me goed opvingen. De volgende dag mocht ik al naar de ziekenboeg bij de SSV cie. Vooral deze dag flitsten de beelden van het ongeval steeds door mijn hoofd. Na vijf dagen mocht ik eindelijk terug naar mijn eigen maten, waarvan velen belangstelling toonden.

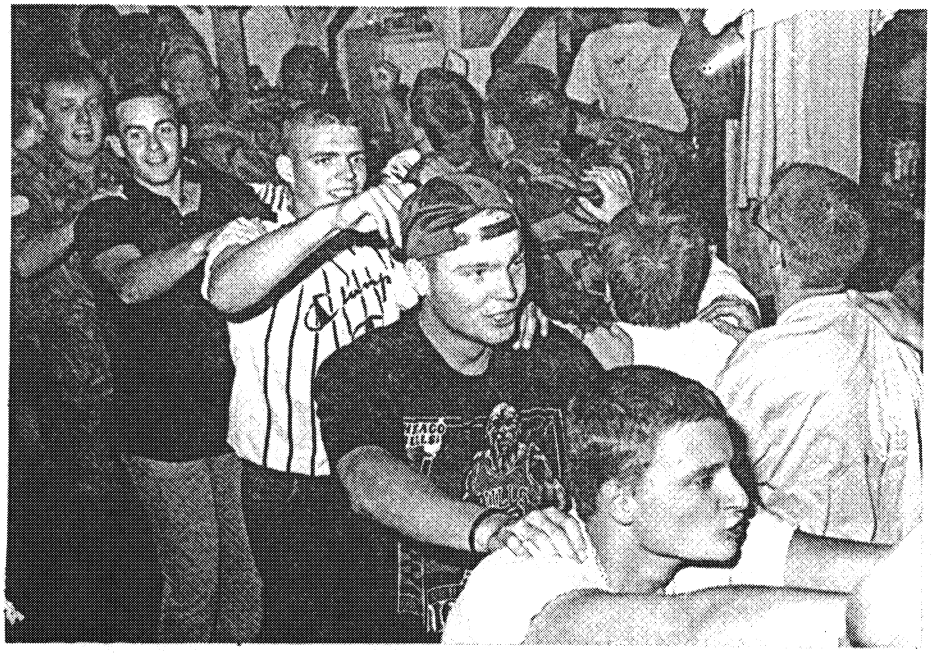
Zelfvertrouwen

Nu weet ik dat een ongeluk onverwacht en snel kan gebeuren. Zeker als je bedenkt dat ik mijn sergeant-majoor de dag voor het ongeluk beloofde er voor te zorgen dat er geen krasje op de auto zou komen tijdens mijn uitzendingsperiode. Voor mij volgt nu een revalidatieperiode en waarschijnlijk zal ik wel niet meer in een eigen MB rijden. Meestal duurt het wel een maand of drie voor dat een nieuwe arriveert. Desondanks ben ik heel blij, dat ik er lichamelijk goed vanaf ben gekomen. In ieder geval heb ik voor het eerst in mijn leven ervaren wat grote angst betekent en bemerkt dat elke vorm van zelfvertrouwen binnen enkele seconden weggevaagd kan worden.

Frank Veldhuizen

Wist U dat...

* De tlnt Borsters graag helpt met de afwas.

Een rare avond

Waarom was maandagavond 11 oktober bij de staf zo bijzonder? Omdat er in de bar iets vreemds in de lucht hing. De aanleiding was de bevordering van een paar geneeskundigen tot korporaal, de oorzaak lag dieper. En niemand die met zekerheid kon vertellen welke. Niettemin was heteen avond van meezingen, inhaken en zelfs het lopen van een heuse polonaise. Ere aan iedereen die van een doordeweekse avond iets bijzonders maakte.

Collectionner des armes: insense et dangereux

Il est relativement facile de se procurer toutes sortes d'armes en Bosnie aussi bien des armes à feu que des armes à pointe. Le prix est incroyablement bas. La pratique démontre que pour un certain nombre parmi nous l'attrait est tellement grand qu'ils s'en procurent. Lorsque la 'maréechaussee' découvre ces armes la même excuse revient à chaque fois:"Je désirais uniquement cette arme pour ma collection".

Cette détention d'arme n'est pas tolérée. Les raisons sont très simples. Les Nations-Unies ne permettent que la détention de l'arme faisant partie de l'équipement militaire. De plus, la communauté Néerlandaise et la police Néerlandaise ne désirent pas que des armes arrivent aux Pays-Bas par le canal des missions UN car les délits avec utilisation d'armes ne font que progresser dans notre pays. Un visiteur militaire à la Cie Bravo a pu constater que la détention d'armes illégales est prise au sérieux. Il venait dîner à la Cie Bravo avec un magnifique poignard attaché à la cuisse. Il a pu rejoindre Kiseljak l'estomac bien remli mais sans son poignard!

- Hij hiermee bedoelt: Ik zoek wel iemand die het voor me doet.

* Adjudant Jan Mielo liever in Busovaca verblijft dan in Split.

- Volgens hem hier zijn spullen tenminste niet worden gestolen.

* Het tweede peloton van de B cie een embleem van Van Heutz op hun blauwe baret krijgen.

- Zij bij gebrek aan tientonners toch voornamelijk zullen moeten wachtlopen.

1 (NL/BE) VN TBAT

1e jaargang nummer 25 zaterdag 23 oktober 1993

't Geitenpad

Weekblad van en voor personeel 1 (NL/BE) VN Transportbataljon

Alpha trekt aan langste eind

De bataljonssportdag kwam op een geschikt moment. Eén van de laatste weekeinden van rotatie T4 en misschien het laatste warme weekend van dit jaar. Het was een spannende strijd tussen vooral Alpha en de Bravo die pas op het laatste moment definitief werd beslist.

"Gij lijkt wel een Ollander", roept een Belg boos naar zijn landgenoot Koen van Snick die als scheidsrechter de voetbalwedstrijden in de hand probeert te houden. Inderdaad, het is een discutabel moment tijdens de match. Is de bal achter de doellijnen geweest of niet? Helaas, er is geen 'replay' mogelijk en de wedstrijd eindigt onbeslist. Een momentopname uit de wedstrijd tussen de SSV cie en de Belgen. Een wedstrijd die niet echt van belang was, want zoals de traditie betaamt, wint A cie gewoon het voetbaltoernooi. Eigenlijk is het vreemd dat er nog tegenstanders zijn die tegen deze compagnie willen voetballen. Het is niet meer dan het noodlot tarten.

Het winnend Alpha-team met 'captain' Daniël in het midden

Gruwelijke nederlaag

Dat de sportdag wordt gehouden op de lokatie van de staf is op zich niet vreemd. Anders dan op Costa Bravo zijn er hier nog lokale toeschouwers die achter het prikkeldraad de sportieve verrichtingen van het transportbataljon willen bijwonen. In vergelijking met de A cie, die wel over veel lokaal publiek beschikt, heeft de hotel Nunspeet meer sportfaciliteiten zoals een tennisbaan en een jeux de boules-baan. Alleen het ommuurd volleybalpleintje van de staf zal, volgens geruchten, binnenkort verdwijnen. Een gruwelijke nederlaag van de stafneuzen tegen de Belgen (0-15) schijnt, volgens dezelfde geruchten, iets mee te maken te hebben. Nietemin verslaat de B cie op het laatste moment de Rode Duivels die de eindoverwinning dan ook in haar zak steekt.

Langste eind

Ook in veel andere sporten blijken de Bravo-militairen de besten te zijn. Ondanks de mogelijkheid om dagelijks achter Hotel Nunspeet chique te tennissen, worden de elite van de SSV cie afgedroogd door de Bravo-truckers. De omstanders horen alleen wachtmeester Marcel Jacobs, één van de staftennissers, nog iets mompelen over concentratieverlies voordat hij afdruipt richting kleedkamers. Door de vele overwinningen wordt de Bravo enigszins arrogant. Dit blijft niet onopgemerkt bij de Alpha-boys. Met een inhaalslag komen ze bij de Bravo langszij. Ten einde raad gooit de Bravo zelfs hun CC, kapitein Ben Klappe, in de strijd bij de krachtsportnummers. Ook al was zijn kracht tijdens het 'handjedrukken' niet onverdienstelijk, het mag niet baten. Onder luid gejoel van het opdringend publiek blijkt bij de mannen sgt[1] Maurice Steins van de SSV cie over de sterkste spierbundels te beschikken. Heeft dit soms iets te maken hebben met het feit dat hij in de pillenbusiness

vervolg op pagina 2

vervolg van pagina 1

zit? Ook de krachtmeting tussen de vrouwen brengt het mannelijke publiek in extase. Uiteindelijk wint sgt Carmella Woudenberg de eretitel sterkste vrouw van het bataljon. Hoewel dit krachtonderdeel er voor zorgt dat enkele 'drukkers' na afloop in een mitella lopen, mag de pret niet drukken. In de laatste wedstrijd, het touwtrekken, is het de Alpha die aan het langste eind trekt. De Bravo bijt definitief in het stof en mag knarsetandend toekijken hoe de transporteurs uit Busavaca zich laven aan de twee flessen champagne en een gigantische beker wegslepen.

Onsportief

Het organiseerd comité van de staf blijkt na afloop zo teleurgesteld over de uitslag, dat ze alle wedstrijdgegevens onmiddelijk vernietigt, voordat de pers ('t Geitenpad) er beslag op kan leggen. Foei staf! Volgende keer gewoon beter.

Touwtrekken of het bekende Monatoetje nadoen?

Busovaca open

Eindelijk is het zover. Op 10 Oktober kon toch nog om de 'Busovaca Open' worden gestreden. Wie van het veld zou worden gespeeld was niet duidelijk. Maar als favoriet koppel stond vooral kapitein Lothar Sendar en de aal Willem Ruiter hoog genoteerd bij de Bosnische bookmakers.

Helaas voor de gokkers. Het favoriete stel moest het sjieke toernooi voortijdig afzeggen. Sendar omdat hij Officier van Dienst was en de aal vanwege een sportblessure. Ook het paar Jan Boverhof en Jaap Kolman kon er niet bij aanwezig zijn. Onderling konden ze niet bepalen wie het minst slecht was. Na een spannende strijd wist het team van Marcel Jacobs en Tibor (KMar/ Tolk) niet het koppel Hans van de Sanden en Ramon Timmerman (Bevo/Ohpel) te verslaan. Volgens Tibor omdat z'n echtgenoot Nina als tweede scheidsrechter veel te veel de bal uit verklaarde. Onder escorte moest ze vervolgens op de tribune plaatsnemen. Verder verliep het toernooi zonder incidenten. In een beslissende 3e set droogde Marcel/Tibor het geneeskundig team Jurgen Huiskes/-Armand Tilman met overtuigende cijfers af. De laatste ronde tussen de hospikken en Hans/Ramon kon door de medalparade en tegenwerking van Armand ("Ik dacht dat het was afgelopen") niet worden beslist. Beide koppels hebben beloofd het onderling alsnog te beslechten.

Alpha tient le bon bout

La journée sportive du bataillon fut bien choisie. Elle se déroula un des derniers week-ends de la rotation T4 et peut-être aussi le dernier week-end ensoleillé de l'année. Ce fut une lutte serrée entre la Cie Alpha et la Cie Bravo et il a fallut attendre la dernière épreuve pour connaître le verdict final.

"Tu ressembles bien à un Hollandais", crie un Belge fâché à son compatriote Koen van Snick qui en tant qu'arbitre essayait de maintenir l'ordre lors des compétitions de footbal. Effectivement, il s'agit d'un moment crucial dans le match. Le ballon a-t-il franchi la ligne du but?. Malheureusement, aucun replay n'est possible et la partie se termine dans l'incertitude. Une vision instantanée de la rencontre entre la Cie EM et la Cie Belge. Une rencontre qui n'était pas en vérité cruciale, car comme le veut la tradition, la Cie Alpha remporte le tournoi de mini-footbal. En fait, il est surprenant de constater qu'il existe encore des équipes qui osent l'affronter dans cette discipline. Cela revient à défier le destin.

Défaite cruelle

Que la journée sportive se déroule au cantonnement de la Cie EM n'est pas surprenant. Contrairement à la Cie Bravo, il existe ici des supporters locaux qui, derrière les barbelés, veulent assister aux prouesses sportives du bataillon. En comparaison avec la Cie Alpha, qui dispose également de beaucoup de public local, l'hôtel Nunspeet possède de meilleures installations sportives tels qu'un terrain de tennis et des pistes de pétanque. Le terrain de volley emmuré devrait, selon certaines rumeurs, disparaître. Une cruelle défaite des membres de l'EM contre les Belges (0-15) en serait la raison. Malgré tout, les Diables Rouges seront battus sur le fil par la Cie Bravo qui ainsi remporte cette épreuve.

Le bon bout

Dans beaucoup d'autres épreuves, la Cie Bravo semble la meilleure. Malgré la possibilité de s'entraîner journellement derrière l'hôtel Nunspeet, l'élite du tennis de l'EM se fait battre par les 'Bravo-truckers'. Les spectateurs entendent uniquement le maréchal des logis Marcel Jacobs, un des tennismen de l'EM, murmurer quelque chose concernant un manque de concentration avant de s'enfuir tout en transpiration vers les vestiaires. Par toutes ses victoires, la Cie Bravo devient

Weg met die warmte

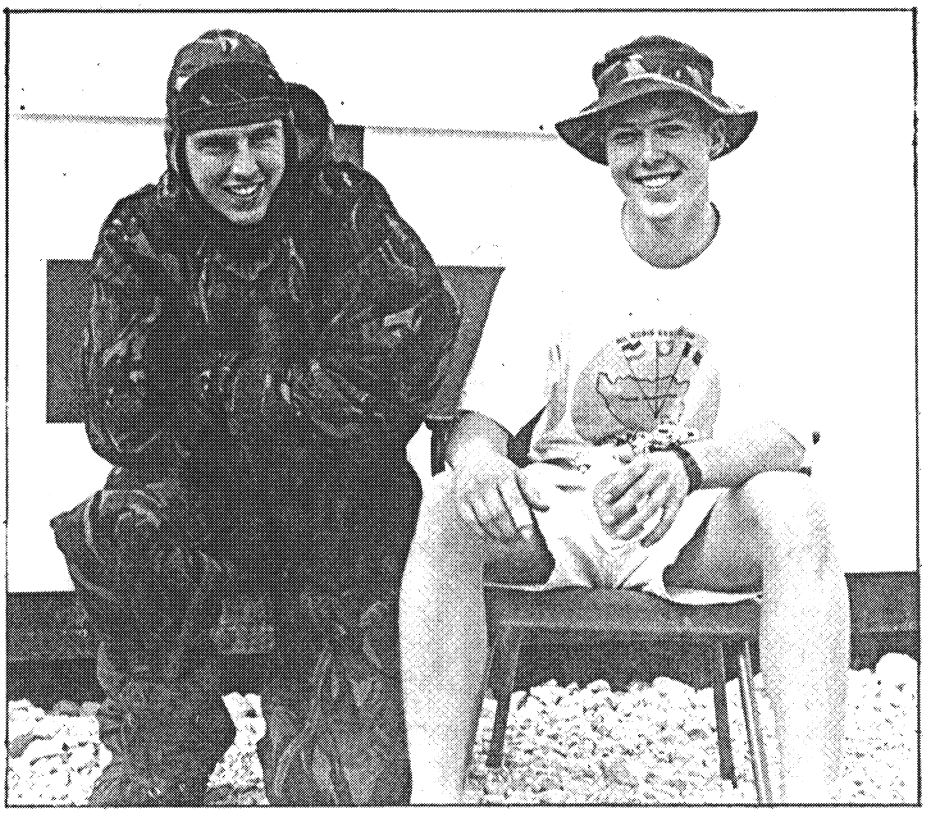
Deze week is het minstens 15 graden warmer dan in Nederland of België. En ook al lees je dit artikel op een zonovergoten terras achter Hotel Nunspeet of op Costa Bravo, toch zal het niet al te lang meer duren voordat in Bosnië de winter aanbreekt. Met extreme temperaturen die volgens de bataljonsarts Johan de Graaf tot 'koudeletsels' kunnen leiden. Voor hem blijven deze verschijnselen theorie, want hij roteert binnen twee weken. Niettemin komt voor de achterblijvers de winter eraan. En snel ook.

De kou kan veel vervelende gevolgen hebben voor ons lichaam en in het ergste geval zelfs tot de dood leiden. Dat klinkt hard, maar redding is mogelijk. Heel eenvoudig zelfs. Zo kan hypothermie, beter bekend als ondertemperatuur, worden voorkomen door een aangepaste voeding. Niet voor niks noemen we voeding de brandstof voor het lichaam. We moeten er voor zorgen dat ons kacheltje flink wordt opgestookt. Dit heet met een moeilijk begrip de 'calorische behoefte van het menselijk lichaam'. Ook het dragen van extra kleding is een simpele manier van warm houden. Het dragen van speciale winterkleding is gebaseerd op het principe van isolatie door lucht. Aangezien luchtlagen nauwelijks warmte doorgeven zijn verschillende lagen kleding een prima bescherming tegen extreme kou. Denk ook aan de aangepaste hand-, hoofd- en voetbeschermende kleding. Maar wat moet je doen als iemand toch onderkoeld raakt? In ieder geval niet opwarmen met sterke drank. Het lekker warme gevoel is slechts schijn en van zeer korte duur. Alcohol verwijdt de bloedvaten in de huid zodat juist meer warmte verloren gaat. Bij onderkoeling moeten we het slachtoffer langzaam opwarmen. Verwijder daarom eerst natte kleding en vervang ze door droge. Plaats het slachtoffer vervolgens in een warme, beschutte omgeving. Het klinkt misschien raar, maar hem (of haar) in een slaapzak stoppen met een droge en warme collega is de beste manier van opwarmen. Vooral omdat het heel geleidelijk gaat. Let er ook op dat het hoofd voldoende bedekt is. Vooral via dit lichaamsdeel verliezen we een grote hoeveelheid warmte.

Loopgraafvoeten

Een andere gevaarlijke koudeaandoening zijn de loopgraafvoeten. Deze ellende wordt veroorzaakt door blootstelling van de voeten aan koude en natte omstandigheden. Vooral tijdens de Eerste Wereldoorlog was dit een beruchte kwaal in de loopgraven. Door de kou en nattigheid wordt de bloedcirculatie in de aangedane delen verstoord. Als dit niet wordt voorkomen of verholpen kan zich gangreen ontwikkelen. Dit betekent dat het weefsel afsterft en hierdoor een deel van je voet, of nog erger de hele voet kwijt raakt. De symptomen zijn in een aantal fases te verdelen. Zo zal er eerst een witte verkleuring optreden die gevoelloos en koud is, waarna deze rood verkleurt en zeer pijnlijk en heet wordt. Deze aandoening kan met name voorkomen bij te lang stilstaan. Bijvoorbeeld tijdens het wachtkloppen. Dit kun je voorkomen door regelmatig te lopen en je tenen te bewegen. Hierdoor houdt je de bloedcirculatie op gang. Verder is het raadzaam om de schoenen niet te vast te knopen, aangezien je dan de circulatie afknelt. Houdt vooral de voeten droog en wissel regelmatig je sokken. Bovendien kun je de circulatie verbeteren door je benen hoog te leggen. Wat niet betekent dat je in een voertuig je voeten op het dashboard moet leggen met de smoes: "Het is goed

vervolg op pagina 8

Het kan vriezen, het kan dooien in Bosnië

Verkeerd gevallen

Twee weken geleden verscheen een artikel van de KMar over verkeersongevallen in 't Geitenpad. Hierin werd vooral de beschuldigende vinger naar de chauffeurs van het bataljon uitgestoken. Eén pelotonscommandant wil via een korte reactie de gevoelens van een groot deel van de chauffeurs verwoorden.

Elnt Gubbels voor één van z'n tientonners

Na het lezen van het verhaal 'Verkeersongevallen' in 't Geitenpad was ik met stomheid geslagen over de toonzetting en het woordgebruik in deze bijdrage van de KMar. Kreten als 'van het behandelen van verkeersongevallen krijgen we geen buikpijn' en 'het is frustrerend om zoveel ongevallen te behandelen' horen niet thuis in de woordenschat van mensen die met zulke ernstige zaken bezig zijn. Als deze woorden op waarheid berusten, raad ik de betreffende mensen aan (dit geldt zeker niet voor allen) naar een andere werkkring uit te zien. Omdat we fatsoenlijk zijn wil ik de bij iedereen bekende kreet 'opzouten' hierbij maar niet gebruiken.

Voorbeeldfunctie

Wie denken de schrijver en zijn medestanders wel dat zij zijn? Wat zij **niet** zijn, weet ik in ieder geval zeker. Geen echte militaire collega's, want zo ga je niet met elkaar om. Ook geen militairen die de eerste steen mogen werpen, want ook hun voorbeeldfunctie is niet altijd even goed. Zo zien de chauffeurs regelmatig dat zij geen 'onderhoud voor, tijdens en na het gebruik' plegen. Merken tevens dat de kennis van radio en procedures beperkt is. Zelfs na een rit van 270 km naar Metkovic vergeten ze af te tanken en merken een loshangende antennepot niet op. Maar vooral vinden we het dat een aantal dienaren van Hermandad ons niet met open vizier tegemoet treedt. Een voorbeeld hiervan: Een konvooicommandant krijgt het verzoek van de KMar om mee te mogen rijden. Geen probleem. Belangstellend vraagt de commandant: "Wat is het doel van de reis?" "We moeten een zaak afhandelen", is het antwoord. Later blijkt dat de KMar gewoon controleert en rapporteert aan de sectie S2/3. Met controleren en rapporteren hebben we uiteraard geen probleem. Met stiekum doen wel!

Samen

Dat er veel ongelukken gebeuren kan en zal ik niet ontkennen. In plaats van voorbarig conclusies trekken en mensen te beschuldigen van te hard rijden, geen afstand houden en dergelijke, lijkt het mij echter verstandiger om met de gegevens die KMar van verkeersongevallen heeft, in Nederland aan te tonen dat wij hier gemotiveerde, maar helaas zeer jonge en onervaren chauffeurs hebben. Uiteraard is dit niet de schuld van de chauffeurs, maar waarschijnlijk van onze organisatie. Ondanks mijn ongenoegen over bepaalde zaken wil ik het artikel afsluiten met de woorden van de KMar: 'Laten we hopen dat zij lering trekken uit dit artikel en in de toekomst gewoon met ons samen deze klus proberen te klaren. Het is immers al zo'n geitebende in dit land!

Namens veel chauffeurs, elnt Gubbels.

Na zowel de visie van de KMar als die van de chauffeurs te hebben weergegeven, sluit de redactie van 't Geitenpad deze discussie af. Waar ligt de waarheid? Misschien ergens in het midden.

Wist U dat...

* Het Bravo log pel goede en sterke trekkers hebben.
- De chauffeurs dan ook niet weten of ze met een lege of volle wateroplegger naar de Alpha rijden.
* 'Juliette 81 R' overal vraagt wat het toppunt van een orgasme is?
- Het antwoord uiteraard 'nee' is.
- Zij u dan gelijk uit de droom helpt door te vragen of u een minuutje heeft.
* Sinterklaas uit België moet komen.
- De Belcie in haar eentje al vier maal zoveel pakjes verstuurt dan de drie Nederlandse compagnieën samen.
- De Belgen vreemd genoeg haast geen brieven sturen.
* Weer niks over elnt Paul Lorist valt te melden.

Na ruim twee maanden

Wat maken onze Belgische collega's mee? Volgens korporaal-chef G Jarion genoeg. Namens Moving Star III vertelt hij over hun belevenissen en vooral hun emoties: "Zeg nu zelf, wat die kinderen hier meemaken, is niet niks."

"En we vertrekken nu!" Hoe vaak krijgen wij van het 1e peloton Belgische Compagnie, onder leiding van luitenant Deprez en zijn adjunct wachtmeester Carlier, die woorden niet te horen. Ze klinken bij velen intussen goed in de oren. We zijn nu meer dan twee maanden in Bosnië en hebben reeds van alles beleefd en meegemaakt. Zoals onze eerste rit naar de omsingelde stad Mostar. Gelukkig kwamen de mannen van Bel 1 na wat vertraging weer heelhuids bij ons terug. We hebben verder een zeer groot genoegen gehad om in contact te komen met jullie majoor Ruiter, den aalmoezenier (of in zijn woorden: "Zeg maar Willem"), bijgestaan door z'n kompaan kapitein Sendar, den 'dubbel meter'. Nogmaals, hartelijk dank voor alles. Maar daarover heeft luitenant Collin al genoeg geschreven in 't Geitenpad.

Cowboys en toeristen

Van de mannen van de Nederlandse Bravo-compagnie hebben wij reeds een bijnaam gekregen: de 'cowboys van het geitenpad'. Onze in het Belgische Peute achtergebleven collega's noemen ons de 'toeristen'. Maar na meer dan twee maanden is hun idee over de humanitaire zendingen wel sterk veranderd. En wat ons zelf betreft, de vriendschappen zijn sterk gegroeid: één voor allen, allen voor één. Wat ons sterk zal bijblijven zijn de arme kinderen die om 'bonbon' of 'choclat' vragen. En de vrouwen of jonge mannen die steeds hopen op een positief antwoord na hun 'Hey you, give me sigaret'. De bevolking heeft veel sympathie bij ons gewekt, maar één bepaalde man bekoort ons allemaal. Dat is die oude man die ons, net voor Vitez, steeds maar groet. Altijd kan er een grote glimlach af of het alom bekende handje van 'hallo vriend'. Wij proberen bij de kinderen wat vreugde te brengen door het zingen van wat liedjes. Zo hadden we in Olovo veel sympathisanten met het liedje 'UNPROFOR, UNPROFOR' waar we na elke kreet met de handen klapten.

Kerstmis

Zeg nu zelf, wat die kinderen allemaal meemaken is niet niks. Binnenkort is het kerstmis. Wij zijn dan misschien thuis, maar bij velen zal het hartje toch ook hier zijn. Het zijn die kinderen die de grote slachtoffers zijn van de oorlog. Dan zullen wij toch ook een gebed doen voor deze mensen die wij intussen als vriend beschouwen. Wij wensen alle VN-soldaten nog veel succes toe bij het uitvoeren van hun job. En voor deze periode gaat maar één zin op: "We were there".

Deze week kwam via de post een leuke stunt binnen. Het was de Auto/Week van 8 oktober. Op een van de pagina's stond een foto met een viertonner van het derde peloton A cie. Ook de nodige mannen ontbraken niet op de plaat. Een ervan was de sgt Ralf Hendrix die zich even vrij had kunnen maken om te poseren. Terwijl de rest van het peloton 'drukke werkzaamheden' elders hadden was Ralf zijn reactie: "Altijd leuk om voor een blad als Auto/Week te poseren. Zeker wanneer dit een stuk Pr voor Daf en het transportbataljon met zich meebrengt." Het idee van de foto kwam eigenlijk van mijn neef, Michel Heemskerk die in het blad een pagina verzorgt. Vriendelijk werd mij verzocht enkele foto's te sturen die hij zou kunnen publiceren. Jullie zien het transportbataljon blijft zorgen voor een originele en positieve uitstraling naar het thuisfront. Eerst het Kwik Fit en nu dit weer. Wie volgt?

sld Heemskerk.

Raccompagner un ami

Après avoir obtenu mon permis de conduire à l'armée, j'ai terminé mon instruction pour finallement partir en Bosnie avec la rotation T5. Arrivé au camp Costa Bravo, j'ai été affecté au Pl Appro de la Cie B en tant que chauffeur de jeep mercedes. Conduire sur les routes en Bosnie nécessite un peu d'adaptation, mais avec le temps cela s'apprend.

Mercredi 29, j'ai conduit un ami à Kiseljak. Il devait retourner prématurément car il s'était involontairement tiré une balle dans le pied. Le médecin avait pris les arrangements pour me permettre de conduire le deuxième véhicule. Simon de Jong, de la cuisine, était mon convoyeur et cela lui permettait de mettre pour une fois le nez hors du camp. Le voyage aller se déroula sans problème et dès que l'hélicoptère était hors de notre vue, nous avons pris le chemin du retour. Peu avant Visoko, deux véhicules blindés venaient en sens opposé. Avec difficulté, l'ambulance croisa la colonne. Lorsqu'ils arrivèrent à ma hauteur, j'ai dû m'écarter vers la droite. Cela n'aurait pas posé de problèmes s'il n'y avait eu un petit mur enfoui dans la verdure sur le bas-côté. Lors de la manoeuvre d'évitement, la MB (mercedensbens) heurta le muret et fut projetée. Dans ces moments, tout va très vite. Je me souviens avoir effectué quelques tonneaux avant que le véhicule ne termine sa course 15 mètres plus bas. Durant la chute, je me suis dit:"ceci, je n'aurai plus l'occasion de le raconter".

Une injection

Finallement, nous sommes sortis du véhicule par l'ouverture à l'emplacement du pare-brise. Dans un pareil moment, une panique s'installe du fait d'avoir détruit un véhicule. Malgré tout, j'étais soulagé de constater que le convoyeur était indemne. Entretemps, l'ambulance était revenue à l'emplacment de l'accident. Je me suis alors écroulé à cause de la douleur. Principalement le cou et l'épaule me faisaient souffrir. Piet 'nek' Cornelissen et 'Tilly' ont examiné mon épaule et constaté une fracture de l'omoplate. Ils m'ont rassuré et donné une injection de morphine. J'ai passé la nuit à l'infirmerie de Kiseljak où j'ai été très bien accueilli. Le lendemain, je pouvais déjà rejoindre l'infirmerie de la Cie EM. Les images de ce jour me passent encore devant les yeux. Cinq jours plus tard je pouvais rejoindre mon service où je pouvais constater beaucoup d'intérêt pour ce qui m'était arrivé.

Excès de confiance

Je sais maintenant qu'un accident peut survenir très rapidement. Surtout, lorsque je pense que j'avais assuré la veille de l'accident au SgtMaj que durant mon terme il n'y aurait pas la moindre griffe sur ma jeep. Pour ma part, j'entame une période de revalidation et il est probable que je ne conduirai plus mon propre véhicule. En général, il faut compter minimum trois mois avant d'avoir un nouveau véhicule.Je suis malgré tout heureux de m'en être sorti indemne. Ce fut la première fois de ma vie que j'ai été réellement confronté avec la peur et j'ai également pu constater que toute forme d'excès de confiance peut rapidement être effacée.

Frank Veldhuizen.

---

vervolg van pagina 2

quelque peu arrogante. Ceci ne passe pas inaperçu chez les gars de la Cie Alpha. Une contre-attaque de cette dernière lui permet de revenir à la hauteur de la Cie Bravo. En dernier ressort, la Cie Bravo jette même son Comd de Cie, le Capt Ben Klappe, dans la bagarre pour l'épreuve de la force. Même si ses mérites sont évidents, cela ne suffit pas pour l'emporter dans l'épreuve du bras de fer. Sous les encouragements du nombreux public, il semble que le Sgt1 Maurice Stein de la Cie Em possède les plus gros muscles. Cela s'expliquerait-il par le fait qu'il travaille dans le secteur des pilules? Les épreuves de force entre les femmes sont également très appréciées par le public. Sgt Carmella Woudenberg remporte finalement le titre de femme la plus forte du bataillon. Le fait que cette compétition a pour conséquence que plusieurs participants se retrouvent avec le bras en écharpe n'enlève rien au plaisir. Dans la dernière compétition, le tir à la corde, la Cie Alpha tient le bon bout. La Cie Bravo mord définitivement la poussière et doit regarder en grinçant les dents les camionneurs de Bussovaca savourer les deux bouteilles de champagne et emporter la gigantesque coupe.

Antisportif

Le comité organisateur de l'EM semble, déçu par les résultats, avoir immédiatement détruit les résultats des épreuves avant que la presse ('t Geitenpad) ne puisse en prendre connaissance. Affreux EM! A faire mieux la prochaine fois.

Wist U dat...

* Er ook 's avonds wordt gehamerd in de nieuwe tent van Bravo.
- Aoo Toon Hermens dacht dat het geweervuur was.
* Het spel Risk bij de staf erg serieus wordt gespeeld.
- Zelfs de rustige sld Pascal Brentjes de dobbelstenen in de fik wil steken.
- Het spel meestal onbeslist eindigt.
* De S1, René van der Velde, en de dokter, Johan de Graaf, overdag Japanse vechttechnieken op elkaar uitoefenen.
- Zij echter 's nachts weer vredig in elkaars armen slapen.
* Tlnt André Bosters zijn konvooi slechts 40 km per uur laat rijden door Gorni Vakuf.
- Zelfs de KMar dat wel erg weinig vindt.

La chaleur, du passe!

Cette semaine, il y a 15 degrés de plus qu'aux Pays-Bas ou en Belgique. Même si vous lisez cet article sur la terrasse ensoleillée de l'EM ou au camp Costa Bravo, il ne faudra plus attendre très longtemps avant l'arrivée de l'hiver en Bosnie. Avec des températures extrêmes qui selon notre médecin du bataillon, Johan de Graaf, pourraient provoquer des lésions. Des phénomènes théoriques pour lui puisqu'il s'en va dans deux semaines. Malgré cela, l'hiver sera là. Très vite même.

Le froid peut avoir beaucoup d'inconvénients pour notre organisme et même provoquer la mort. Cela peut sembler exagéré mais des remèdes sont possible. Ainsi l'hypothermie, mieux connue sous le vocable de basse-température, peut être évitée par une alimentation appropriée. N'appelle-t-on pas la nourriture le carbrant du corps humain? Il faut donc veiller de bien approvisionner notre chaudière. Cela s'exprime par le vocable médical de 'besoins caloriques du corps humains'. Bien se vêtir est également un bon moyen de se protéger. Le port de vêtements d'hiver est basé sur le principe de l'isolation par l'air. Etant donné que plusieurs couches d'air laissent difficilement passer la chaleur, différentes couches de vêtements offrent donc une parfaite protection contre le froid. N'oubliez pas les vêtements appropriés pour les pieds, la tête et les mains. Que faut-il faire lorsque quelqu'un est atteint d'hypothermie? Certainement pas le réchauffer avec des boissons alcoolisées. L'impression agréable de chaleur n'est qu' illusion et de très courte durée. L'alcool élargit les vaisseaux sanguins de la peau et provoque ainsi une plus grande perte de chaleur. Il faut en fait réchauffer lentement le patient. Pour cela, remplacer tout d'abord les vêtements mouillés par des vêtements secs. Placer ensuite le malade dans un endroit chauffé et à l'abri. Cela peut sembler bizarre mais le ou la mettre dans un sac de couchage avec un collègue sec et chaud constitue un des meilleurs moyens. Principalement du fait que cela se fait progressivement. Veillez également à mettre la tête à l'abri. La plus grande perte de chaleur se fait par cette partie du corps.

Les pieds gelés

Un autre danger du froid sont les pieds gelés. Cette souffrance provient de l'exposition des pieds à l'hunidité et au froid. Ce phénomène a été important durant la première guerre mondiale dans les tranchées. Par le froid et l'humidité la circulation du sang est interrompue. Si cela ne peut être évité, la gangrène peut s'installer. Cela signifie que les tissus meurent et donc qu'une partie ou tout le pied doit être amputé. Les symptômes peuvent être classés par étape. Tout d'abord une couleur blanche apparaîtra ainsi qu'une insensibilité, après quoi une couleur rouge survient et une douleureuse chaleur. Ce phénomène survient lors d'une immobilité, par exemple lors d'une garde. Pour l'éviter il faut donc marcher et se déplacer. De cette manière, la circulation du sang est maintenue. Il est également conseillé de ne pas trop serrer les lacets afin d'éviter de couper une bonne circulation sanguine. Gardez surtout les pieds secs et changer régulièrement de chaussettes. Il est également bon de mettre les pieds en hauteur. Cela ne veut pas dire qu'il faut mettre les pieds sur le tableau de bord en prétextant:" Je veux éviter les pieds gelés".

Gelure locale

Les parties exposés directement à l'air libre gèlent après 30 secondes par une température de -13 degrés celsius et une vitesse du vent de 1

vervolg op pagina 8

Alpha drie beloond

Tijdens het avondappèl op 16 oktober verscheen overste Paul Schipper hoogst persoonlijk bij de A cie om het 3e peloton te belonen. In zijn korte toespraak prees de BC het peloton het om zijn niet aflatend enthousiasme en zorgvuldigheid, waardoor er gedurende een periode van zes maanden geen verkeersongevallen bij het peloton zijn voorgevallen. Dit ondanks de variateit van de opdrachten en de frequent bedreigende situaties. Naast een oorkonde kreeg het peloton ook een geldelijke beloning.

vervolg van pagina 7

mètre par seconde. Les membres sont les parties les plus sensibles. Souvent, cela ne se remarque pas et le sang n'atteint donc plus certaines parties du corps. Conséquence; La partie du corps meurt. Heureusement, ce phénomène est facilement détectable par la couleur blanc-marbre et l'insensibilité. Les membres sont froids et durs. Le traitement consiste en un réchauffement progressif par la chaleur du corps humain. Une autre solution possible est d'enfouir la personne dans son sac de couchage et de lui donner des boissons chaudes. En aucun cas, il ne faut réchauffer les parties du corps en les frictionnant ou en les exposant à une forte source de chaleur. Il faut également éviter que l'individu essaie de se réchauffer en courant ou en essayant de bouger. Finalement, il vaut toujours mieux prévenir que guérir. De simples mesures comme l'adaptation des habits à la température et la protection des parties exposées peuvent éviter beaucoup de désagréments.

L'aveuglement par temps de neige

Une exposition de longue durée aux rayons UV directs ou réfléchis peut provoquer un aveuglement temporaire. Ceux qui ont été aux sports d'hiver sans lunettes solaires connaissent la douleur et la difficulté d'ouvrir les yeux. D'autres problèmes sont les clignements des yeux, un regard trouble et les yeux humides. L'impression d'avoir des grains de sable dans les yeux existe et la douleur qui l'accompagne est insupportable. Les premiers soins consistent à recouvrir les deux yeux et à rassurer la victime. Après quelque temps les phénomènes disparaissent. Cette nouvelle peut également rassurer et calmer le patient. La solution est facile; porter des lunettes solaires. Ce n'est pas pour rien que la Def Nat les a prévues dans l'équipement des partants pour la Bosnie.

Un agréable séjour?

Lors de ces symptômes il est conseillé de contacter immédiatement un membre de l'équipe médicale. Facile à dire pour un infirmier ou un médecin. Malgré tous les dangers que j'ai esquissés, je souhaite à tous les gens de la période hivernale, volontaires ou non, un agréable séjour.

---

vervolg van pagina 3

tegen loopgraafvoeten."

Plaatselijke bevriezing

De huiddelen die direct bloot staan aan de buitenlucht bevriezen al binnen 30 seconden bij een buitentemperatuur van -13 graden celcius en een windsnelheid van 1 meter per seconde. Vooral de ledematen zijn gevoelig voor deze aandoening. Vaak wordt het begin van de bevriezing niet opgemerkt en bereikt het bloed het bevroren lichaamsdeel niet meer. Gevolg; het lichaamsdeel sterft af. Gelukkig is deze aandoening wel te herkennen doordat de aangedane delen de kleur hebben van wit marmer en gevoelloos zijn. Zij voelen bovendien koud en hard aan. De behandeling bestaat uit, wederom, langzaam opwarmen van de aangedane delen door lichaamswarmte. Een andere mogelijkheid is, het slachtoffer in een slaapzak te stoppen en hem of haar een hete drank te laten drinken. In geen geval moeten de aangedane delen worden opgewarmd door ze te wrijven of bloot te stellen aan vuur of intense warmte. Ook moet worden voorkomen dat het slachtoffer zelf de plekken gaat 'warmlopen' of bewegen. Uiteindelijk is voorkomen natuurlijk beter dan genezen. Simpele maatregelen als het aanpassen van de kleding aan de weersomstandigheden en het beschermen van de uitstekende delen, kunnen veel ellende voorkomen.

Sneeuwblindheid

Een lange blootstelling aan directe en reflecterende UV straling kan tot tijdelijke blindheid. Voor degenen die op wintersport zijn gegaan zonder zonnebril zullen de pijn en het onvermogen om de ogen te openen kennen. Andere klachten zijn veelvuldig knipperen, een waas bij het kijken en waterige ogen. Verder lijkt het alsof er zand in de ogen is gekomen en de bijbehorende pijn is werkelijk ondragelijk. De eerste hulp bestaat uit het afdekken van beide ogen en het geruststellen van het slachtoffer. Na verloop van tijd verdwijnen de verschijnselen. Stel hem of haar dan hiermee ook gerust. Het ligt voor de hand, maar deze tijdelijke aandoening is simpel te voorkomen door het dragen van een zonnebril. Niet voor niks heeft Defensie de Joego-gangers zo'n ding verstrekt.
Bij al deze aandoeningen is het verstandig zo snel mogelijk contact op te nemen met een lid van de geneeskundige formatie.

1 (NL/BE) VN TBAT

Busovaca dinsdag 26 oktober 1993

't Geitenpad

Weekblad van en voor personeel 1 (NL/BE) VN Transportbataljon.

Eerste peloton A cie beschoten

Het konvooi van het 1e peloton Alpha dat op weg was naar Metkovic kwam ten zuiden van Novi Travnik terecht in geweer en mortiervuur. Maandagochtend 25 oktober begon dan ook somber: er waren 9 gewonde transporteurs te betreuren. Binnen het bataljon leven vele vragen. Wat kan het bataljon meer dan ze (proberen) te beantwoorden?

Wat is er exact gebeurd?
Twee konvooien van ons bataljon rijden op maandagochtend via de route Diamond naar 'beneden'. Het eerste was op weg naar Split om de voorrotatie van sleutelfunctionarissen op te halen. Het tweede, een tientonnerpeloton van de A cie, was op weg naar Metkovic. Het tweede konvooi komt kort na het eerste bij een (incidenteel) onbemand roadblock ten zuiden van Novi Travnik aan. Daar aangekomen blijkt een Deens civiel UNHCR-konvooi de volle laag te hebben gehad. Een Deens chauffeur ligt levenloos over het stuur, de rest van z'n konvooi is inmiddels doorgereden. Op het moment dat het Nederlands konvooi arriveert, wordt het ook zwaar onder vuur genomen. Hierbij raken 9 van onze jongens gewond, 6 door schoten en 3 door glasscherven. In de eerste berichtgeving van de Britten wordt er gesproken over een 'crossfire' waartussen de Deense en de Nederlandse konvooien per ongeluk terecht zouden zijn gekomen. Om 12.30 uur herroept het BH Command in Kiseljak deze: de gewonden zouden het gevolg zijn van een BIH-aanval op de Kroatische stellingen. Veel transporteurs van het konvooi roepen later dat er sprake zou zijn geweest van een hinderlaag. Tegen deze versie van het verhaal spreekt één ding tegen: nadat het getroffen Alpha-konvooi is doorgereden, is er de hele middag doorgeschoten. Wel is er na onderzoek van BH Command gebleken dat sommige BIH-strijders willens en wetens op het konvooi hebben geschoten.
Het BH Command heeft daarom ook officieel protest aangetekend bij de leiding van de BIH.

Wat doet het konvooi hierna?
De gewonde militairen zijn door Britse Warriors afgevoerd naar Britbat te Vitez voor een eerste behandeling. Daar zijn dan ook één van onze artsen en de psycholoog aanwezig. De rest van het konvooi is met de beschadigde voertuigen doorgereden naar Britbat te Gorni Vakuf. Daar staat ook het konvooi ten behoeve van de voorrotatie wachten. In dat konvooi zijn ook de bataljonsarts en hoofd Sectie 1 (Personeelszaken) aanwezig die zorg dragen voor de opvang van het personeel. Omdat de route Diamond naar aanleiding van de beschieting is afgesloten, wordt het 1e peloton in Warriors teruggevoerd van Gorni Vakuf naar hun lokatie in Busovaca. De voertuigen blijven achter op Britbat Gorni Vakuf. Alleen het konvooi voor de voorrotatie rijdt door naar de einbestemming. Het logistiek konvooi en de gecombineerde Bravotientonnerkonvooi die van Metkovic naar 'boven ' zouden rijden, blijven terplaatse.
De ochtend erop worden de 4 meest ernstige gewonden van Britbat Vitez gehaald en voor repatrie-

vervolg op pagina 2

SPECIALE EDITIE

vervolg van pagina 1

ering. Eerst worden zij in de gelegenheid gesteld om afscheid te nemen van hun vrienden op de Alpha-lokatie. Vervolgens rijden ze in Zaus door naar Serajewo. Daar vliegen ze via Split terug naar Nederland. In het Bataljonshulppost (BHP) liggen nog 2 gewonden. En 4 andere zijn inmiddels weer teruggekeerd op hun werklokatie.

Hoe reageert de bataljonsstaf op dit incident?

De militaire confrontatie vindt plaats om 08.30 in de ochtend. Pas om 9.10 informeert Britbat alle VN-eenheden over het incident. Tevens wordt er gevraagd welke eenheden, konvooien in de buurt hebben. Sectie S 2/3 (Inlichtingen en Operatiën) van het Transportbataljon en UNHCR in Zenica laten weten dat hun konvooien in de betreffende omgeving rijden. Tien minuten later berichten de Britten ons bataljon over het aantal Nederlandse gewonden. De onduidelijkheid blijft bij Sectie S 2/3 over welk konvooi: het logistiek of dat van 1e peloton Alpha. Als de sectie verneemt dat de gewonden naar Britbat Vitez worden vervoerd, wordt er de arts van B cie en de psycholoog gemobiliseerd voor steunverlening. Bij toeval zijn twee andere kaderleden van ons bataljon bij Britbat: zij houden Sectie 2/3, zover mogelijk, op de hoogte. Om 10.00 komt er eindelijk duidelijkheid over de identiteit van het konvooi. De gewondenverzorger sgt1 Geway, zelf ook licht gewond, bericht de staf over de namen van de gewonden en de aard van hun verwondingen. Hoewel de Crisisstaf in Den Haag al is gewaarschuwd betreffende het incident, kan er eindelijk een personeelsrapportage de deur uit.

Hoe werd het nieuws in het licht gebracht?

Pas als het thuisfront van de gewonden is ingelicht, brengt ook Defensievoorlichting de berichtgeving naar buiten. Tevens wordt aan de media medegedeeld dat de informatie alleen bij haar kan worden verkregen. Bladen en Tv-zenders die de bataljonsstaf bellen, worden weer terugverwezen. Nog in de ochtend blijkt de UNHCR al een persconferentie te hebben gegeven. Niet gek dat al om 12.00 een bericht op de Nederlandse teletekst staat. 's Avonds wijdt het nieuws van RTL4 er aandacht aan met beroerde nieuwsbeelden. En de NOS interviewt lkol Paul Schipper voor haar nieuwsuitzending. De EO zendt, na weer een interview met de bataljonscommandant, zelfs een uur durende special uit over de aanvaardbaarheid van risico's van VN-akties.

1 (NL/BE) VN TBAT

1e jaargang nummer 26 zaterdag 30 oktober 1993

't Geitenpad

Weekblad van en voor personeel 1 (NL/BE) VN Transportbataljon

Een onprettige maandag

De week begon beroerd voor het transportbataljon. Op maandagochtend kreeg het 1e peloton A cie ten zuiden van Novi Travnik de volle laag. Dit resulteert in negen gewonden. Binnen een dag worden de vier meest ernstige gewonden gerepatrieerd. Twee anderen, de licht verwonde mensen, keren al gauw terug naar hun werklokatie. De overige drie, Thijs Companjen, Arco Por en Edward Geway, blijven nog even ter observatie in het Bataljonshulppost (BHP). Zij vertellen over hun belevenissen.

Voor veel chauffeurs van rotatie T4 zou de rit op 25 oktober naar Metkovic één van de laatste ritten zijn voor terugkeer naar Nederland. Voor het tientonnerspeloton van de Alpha was het een lange tijd relatief rustig geweest. Zo kalm dat er wel eens, vreemd genoeg, jaloers naar het viertonnerspeloton werd gekeken. Als het konvooi, begeleid door de zau van sgt1 Ed Geway en kpl Nick Beeren, de poort van de Alpha-lokatie uitrijdt, wijst er dan ook niets op dat dit een ongewone rit zal worden. "Wie had dan ook verwacht dat we zo vroeg op de rit de volle laag kregen", verzucht soldaat Arco Por. "Normaal is de weg ten zuiden van Novi Travnik rustig. Niemand droeg op dat moment dan ook helmen." Ondanks het feit dat er nog metaaldeeltjes in zijn linkerbeen zitten, ijsbeert Por met regelmaat door het BHP. Tussen de neus en bovenlip van Thijs Companjen is een verband aangelegd. Desondanks is hij de grootste verteller van de twee. Zo weet hij zich het moment van de beschieting goed te herinneren. "We waren vlak bij het dorp waar die oude vent ons voortdurend vriendelijk begroet. Zelfs tijdens het schieten bleef hij zwaaien."

Schietcircus

Volgens Geway begon het schietcircus op het moment dat een wagen met een .50-mitrailleur naar de bergen schoot. Het vuur werd toen onmiddellijk beantwoord. "Het moment van kruisvuur was kort", zegt hij. "Nadat we als een gek doorreden, en ons weer veilig waanden, moest ons konvooi afremmen voor de Deense tientonner

vervolg op pagina 2

Por en Companjen in 'GNK-uniform' verttellen over hun belevenissen

vervolg van pagina 1
waarin de chauffeur dood over het stuur lag. En daar begon het schietcircus weer. Maar dan gericht op ons." De kogels kwamen van alle kanten. Niet alleen van beide zijden van de weg, maar ook van voren, achteren en zelfs van boven; van boven de heuvel. Met behulp van een rij koffiebekertjes op het tafelblad legt Companjen uit hoe het konvooi zich uit de strijd heeft weten te rijden. "Je verwacht dat je na 100 meter uit het vuur bent", verzucht hij. "Maar de hel heeft meer dan een kilometer geduurd." Als de chauffeur Edwin Merkestein door z'n verwondingen in z'n arm niet meer in staat is om verder te rijden, neemt Companjen vanaf zijn bijrijderspositie het stuur over. Onderwijl schettert de radio allerlei noodkreten van de verschillende tientonners. "De eerste berichten die we over de radio hoorden was dat we werden beschoten en dat Ron ernstig gewond was (Ron Deelen is de inmiddels gerepatrieerde groepssergeant, red.). Verder weet ik niet echt meer wat er allemaal over de radio werd omgeroepen."
Por: "Bij ons was de eerste kogel richting onze cabine al raak. Als je die in je voorruit ziet verdwijnen, dan denk je echt waar blijft die andere..."

Zak chips
Voorbij een bocht stopt het konvooi voor de tweede maal. Terwijl ook de laatsten nu de helm opzetten en de niet-gewonden met doorgeladen geweren het konvooi dekken, kunnen de gewonden eindelijk worden geholpen. Door notabene de eveneens gewonde gewondenverzorgers Geway en Beeren. "Je hebt dat niet eens door", mompelt Geway. "Pas toen ik veilig in een Warrior stapte, voelde ik de pijn in m'n linkerschouder." Als de meeste ernstige gewonden in de pantservoertuigen zijn afgevoerd, blijft de rest huilend achter. Dan loopt een kind langs de doorzeefde wagens. "Bonbon" durft hij vervolgens te vragen. Boos gooit Beeren het kind een zak chips in z'n gezicht.

Laatste klus

De rotanten van T4 van de geniegroep bij de A cie hebben vorige week hun laatste grote verbouwingsklus aan de 'Royal Dutch' uitgevoerd. Was dat nu wel nodig? Volgens de genisten wel: "Het zag er allemaal wel aardig uit, maar goed bekeken was het een gammele boel." Vanaf 27 september waren ze daarom druk in de weer met een facelift van de Alpha-bar. Sgt Daniël, sld[1] Sens en Hendriks stortten zich enthousiast met hamer en zaag op de bar en kpl Volk en sld De Lang zorgden voor een nieuwe lambrizering. Maar vooral de loodgieters kpl Dashorst en sld Diepenveen maakten er iets moois van. Vijftig meter koperen pijp verwerkten ze in een gigantisch flessenrek boven de bar. Samen met 'vriend Tito' willen de bouwvakkers nog wel even poseren.

Un lundi peu agreable

La semaine commença de façon mouvementée pour le bataillon transport. Le lundi matin, le 1e Pl de la Cie Alpha a été fort secoué au sud de Novi Travnik. Neuf blessés furent le résultat. Endéans les 24 heures les quatre blessés les plus graves seront rapatriés. Trois autres blessés légers retournent rapidement vers leur cantonnement. Les trois derniers, Thijs Companjen, Arco Por et Edward Geway doivent séjourner quelques jours au poste de secours du Bataillon. Ils nous racontent leur aventure.

Pour beaucoup de chauffeurs de la rotation T4, le voyage de ce 25 octobre vers Metkovic serait le dernier avant le retour vers les Pays-Bas. Pour le Pl des 10 tonnes les derniers temps étaient relativement calmes. Tellement calme, que certains regardaient avec une peu de jalousie le Pl des 4 tonnes. Lorsque le convoi, accompagné par l'ambulance du 1Sgt Ed Geway et du Cpl Nick Beeren, quitte le camp de la Cie Alpha rien n'indique que ce serait un voyage inhabituel. "Qui aurait pu croire que nous aurions toute la sauce si tôt", raconte le Sdt Arco Por. "Normalement, le che-

vervolg op pagina 4

Een gesprek met overste Schipper

De baas gaat weg. Het half jaar van Lkol Paul Schipper bij het beste transportbataljon van heel Bosnië zit erop. Zodra de nieuwe commandant, Ikol Henk Molenkamp, is aangetreden, vervangt Schipper zijn Busovaca voor het even enerverende Nunspeet.

Overste Schipper kwam op 18 april dit jaar binnen bij het transportbataljon. Misschien nu moeilijk voor te stellen, maar Busovaca was toen relatief rustig. Bovendien was de Mostarroute nog open. Een prachtige snelle weg verbond de Adriatische kust vrijwel direct met de Lasva-vallei. "Helaas, al een dag na mijn komst werd er een brug gesprongen en de route zat dicht", verzucht Schipper. "Het enige wat ons toen restte was het geitepad met restanten sneeuw en verschrikkelijk veel modder."

Dienstplichtigen

Gelukkig veranderde niet alles. De sfeer binnen het bataljon bleef volgens Schipper dezelfde. En veel zaken die tijdens zijn verblijf hier zijn veranderd (zoals de legering van Bel cie in prefabs in plaats van tenten), zijn nog voortgekomen uit de plannen van zijn voorganger. "Hooguit hebben we de dingen verbeterd. Denk maar aan de daken op de schuilbunkers."

Ook veranderd is de samenstelling van zijn bataljon. Waren er aanvankelijk voornamelijk beroeps, nu maken vooral dienstplichtigen er deel van uit. Hoewel Schipper het erg prettig vindt om met jonge mensen te werken, is hij soms wat huiverig voor hun idealisme. "De levensvisie is vaak beperkt en nog niet flexibel. Jonge mensen houden te lang vast aan hun eerste ideeën. Zo denken ze hier een arme underdog aan te treffen. Het kost hen dan wel eens moeite om te accepteren dat alle strijdende partijen even veel schuld hebben. Maar door wat ze hier zien en meemaken, worden ze met hun neus op de feiten gedrukt."

Zijn idealen dan alleen maar een last? "Nee, hoewel Bosnië een brok avontuur is, blijft een snufje idealisme niettemin nodig", antwoordt hij. "En een mens zonder idealen is geen mens."

Kwaad bloed

Hoewel de opdracht van het transportbataljon op zich erg eenvoudig is, namelijk het rijden van humanitaire konvooien, is de realiteit heel complex. Je rijdt door Moslimgebieden met een vracht voor een Kroatische stad en je vervoert door Kroatische delen van Bosnië goederen voor de Moslims. De ladingen en lospunten worden aangewezen door UNHCR, toch wordt een bataljon gauw in het conflict betrokken. Maar volgens Schipper hoef je als commandant niet meer contacten te onderhouden dan die met de autoriteiten van het gebied waar de compagnieën zijn gelegerd.

Schipper: "We hebben alleen de pech dat de Busovaca-Vitez-situatie tactisch gezien ongunstig is. Dit deel vormt samen met Novi Travnik een geïsoleerde streek van voornamelijk Kroaten binnen een groot Moslim-gebied. En omdat één Kroatische inwoner van Busovaca tegen zes Moslims van buiten staat, vervoer je dus veel meer goederen naar de laatsten. Dat zet hier wel eens kwaad bloed."

Veiligheidsrisico's

De bevolking ziet elke dag dat de VN goed voorzien is van uitermate schaarse goederen zoals brandstof. Dat brengt natuurlijk veiligheidsrisico's met zich mee. Voor de konvooien, maar ook voor de kampen die slechts afgebakend zijn met drierols-concertina's. Door de ergste nood in de buurt te lenigen, probeert Schipper de veiligheid en rust op de lokaties enigszins te verzekeren. "Toen ik van het voornemen van BH Command vernam om per 1 november voor de bevolking van Bosnië een 'tankerfleet' (een konvooi met alleen brandstofwagens, red.) te laten rijden, heb ik meteen gevraagd of ik brandstof voor de gemeente Busovaca mocht vervoeren." Schipper vertelt dat de burgemeester van Busovaca al een half jaar geleden had verzocht om de door de stad bestelde en betaalde 20 m^3 brandstof op te halen uit Kiseljak. "Maar dat verzoek heb ik tot een week geleden naast me neergelegd", zegt hij. "Nu de situatie hier in de buurt zo is

vervolg op pagina 4

Lkol Schipper: "Een bataljon of een tientonner sturen is mij om 't even"

vervolg van pagina 3

verslechterd, ligt de zaak anders. Met toestemming van BH Command is de brandstof geleverd. De bevolking kan nu houtvoorraden ophalen voor de winter."
Nu is burenhulp aan de bevolking van Busovaca of aan lokale hospitalen iets moois, maar hoe ver gaat een commandant om de veiligheid van zijn personeel zeker te stellen? Schipper beweert met stelligheid dat hij nooit zaken onder de hoed regelt. "Dan verkeer je op een hellend vlak en zoiets kan door de andere strijdende partijen verkeerd worden uitgelegd."

Persconferentie

Op 3 november geeft Schipper in Nederland een persconferentie. Hij hoopt hierdoor de berichtgeving over het Transportbataljon enigszins te verbeteren. Of in zijn woorden: 'het opwekken van een brokje belangstelling'. "Nederland vergeet erg gemakkelijk dat 450 mannen en vrouwen, voor het grootste deel rond de 20 jaar, in opdracht van de regering een moeilijk en gevaarlijk karwei uitvoeren", zegt hij bedachtzaam. "De publieke opinie moet weten wat de chauffeurs hier doormaken en dat ze best trots mogen zijn op de prestaties hier." De chauffeurs verdienen dus een plaatsje in Holland's erfgoed? "Absoluut, maar laat de kaas, molens en klompen maar weg. Mijn chauffeurs staan op zichzelf." Schipper zal in Nederland nauwlettend het nieuws over het Bosnische bataljon volgen. Dus ook over de nieuwe rotaties. Aan T7 heeft hij één boodschap: "Het klinkt vreemd in een week waarin we 9 gewonden kregen, maar ik wens rotatie T7 een even goed verblijf toe als de nu vertrekkende T4. Die rotatie is er in ieder geval in haar geheel levend vanaf gekomen."

Een bandje wisselen hoort er ook bij.

---

vervolg van pagina 2

min au sud de Novi Travnik est toujours calme. Personne ne portait donc le casque lors des faits". Malgré la présence de quelques fragments de métal dans la jambe gauche, Por tourne comme un ours en cage dans le poste de secours du Bn. Thijs Companjen a un pansement entre le nez et la lèvre supérieure. Malgré cela, il est le plus volubile des deux. Il se rappelle très bien le moment de l'attaque. "Nous étions tout près du village où le vieux monsieur à la tête de schroumf nous salue toujours gentillement. Même durant les tirs, il a continué à nous faire signe."

Fusillade

Selon Geway, la fusillade commença lorsqu'un véhicule équipé d'une mitrailleuse .50 a ouvert le feu vers la colline. Une riposte immédiate a suivi. "La durée du feu croisé était courte", dit-il. "Nous avons continué à rouler comme des fous, et lorsque nous croyions être à l'abri notre convoi a été ralenti par un Ca 10 tonnes Danois dont le chauffeur gisait mortellement touché sur le volant. A nouveau le cirque a recommencé. Cette fois, dirigé sur nous." Les balles venaient de partout. Pas uniquement des côtés mais aussi de l'avant, de l'arrière et même d'en l'air; du sommet des collines. A l'aide d'une série de gobelets à café, Companjen explique comment ils s'en sont sortis. "On croit que 100 mètres plus loin ce sera fini", soupire-t-il. "Mais l'enfer a duré plus d'un kilomètre." Lorsque le chauffeur Jacco Doeland ne sait plus tenir le volant suite à sa blessure au bras, Companjen reprend le volant à partir de son emplacement de convoyeur. Pendant ce temps, des appels de détresse des différents 10 tonnes sont entendus à la radio. "Les premiers messages que nous avons entendus signalaient que nous étions mitraillés et que Ron était grièvement blessé (Ron Deelen est le chef de section rapatrié, ndlr). Du reste, je ne m'en souviens vraiment plus de ce que j'ai pu entendre."
Por:"Chez nous, la première balle a fait mouche et lorsque vous la voyez traverser le pare-brise, vous vous demandez où restent les autres...

Un sachet de chips

Après un virage, le convoi peut enfin s'arrêter. Tandis que tout le monde met finalement le casque, les non blessés assurent la protection du convoi et les blessés peuvent être soignés. Par les infirmiers Geway et Beeren,eux-même blessés! "Tu ne t'en rends pas compte", murmure Geway. "Ce n'est que lorsque je me suis retrouvé à l'abri dans un warrior que j'ai senti la douleur à l'épaule gauche." Lorsque les blessés graves sont évacués vers BritBat Vitez dans des warriors et que le restant pleurant et furieux se prépare à poursuivre la route vers Gorni Vakuf, un enfant passe le long des véhicules transpercés. "Bonbons" ose-t-il demander. Furieux, Beeren lui lance un sachet de chips à la figure.

De rotatie T4 wenst de rotaties T5, T6 en T7 veel succes en geluk binnen het Transportbataljon en daar buiten. Tot ziens.

De gouden wagen is binnen

De soldaten Anton Woertman en Marco Korving van het 1e peloton Bravo kijken elkaar verbaasd aan. Zo juist vernemen ze van de konvooicommandant dat het hun tientonner is die de 50.000-ste ton aan humanitaire goederen gaat leveren. Met andere woorden: het transportbataljon viert een jubileum.

Als Wortman en Korving de poort van het warehouse van Zenica inrijden, feliciteert de konvooicommandant hen. Zojuist vroeg Sectie 2/3 (Inlichtingen en Operatiën) hem wie in de zevende wagen van zijn konvooi zitten. Zij zijn degenen die de 50.000-ste ton gaan bezorgen in Bosnië. Wagen nummer 115 van Wortman en Korving valt dus in de prijzen. Bij het laden nemen de twee chauffeurs de felicaties in ontvangst van hun maatjes. Na een half jaar lang te hebben gereden van Metkovic via Zenica naar Lukavac en dus duizenden kilometers te hebben afgelegd, zijn Wortman en Korving blij om dit bericht te horen. Een waar afscheid van het Transportbataljon. Over een paar dagen gaan ze roteren. Hun reis naar Lukavac is de laatste rit waar ze lossen.

50.000 gulden

Als ze op het punt staan om van het warehouse Zenica rijden, volgt er een radio-oproep: "De gouden wagen is klaar met het laden." En dan rijdt de tientonner met de rest van het konvooi nog verder naar 'boven'. "Wat zullen we krijgen van de Sectie S 2/3", vraagt Korving aan zijn cabinegenoot. "Vast de 50.000", antwoordt Woertman lachend. "Voor elke vervoerde ton een gulden."

Woertman, Korving en hun bekroonde tientonner

Un entretien avec le LtCol Schipper

Le patron s'en va. Les six mois du LtCol Paul Schipper touchent à leur fin. Dès que le nouveau commandant, le LtCol Henk Molenkamp, aura repris le Bataillon, Schipper remplacera Busovac par le non moins énervant Nunspeet.

Le LtCol Schipper arriva le 18 Avril de cette année au bataillon transport. Sans doute difficile à imaginer mais Busovaca était calme à cette époque. De plus, la 'Mostarroute' était ouverte. Une splendide voie rapide reliant la côte Adriatique quasi directement à la Lasva-vallei. "Malheureusement, un jour après mon arrivé un pont a été détruit et la route était fermée", soupire Schipper. "La seule possibilité qui nous restait, était la piste des indiens avec de la neige restante et affreusement beaucoup de boue."

Des miliciens

Heureusement, tout n'a pas changé. L'ambiance au sein du Bn est restée selon Schipper inchangée. Beaucoup de nouvelles choses qui se sont déroulées durant sa commandement sont les conséquences des plans de son prédécesseur (comme le logement des Belges dans des prefabs au lieu de tentes). "En fait, nous avons simplement amélioré les choses. Je pense par exemple aux toits des abris."

Un autre changement est la composition du bataillon. Si au départ ils y avait surtout du personnel d'active, maintement la majorité du personnel se compose de miliciens. Bien que Schipper trouve très agréable de travailler avec des jeunes, il appréhende leur idéalisme. "Leur vision de la vie est trop restreinte et pas assez flexible. Les jeunes se raccrochent trop longtemps à leurs premières idées. Ils pensent trouver ici un monde affamé. Ils ont dès lors difficile d'accepter que toutes les parties combattantes ont une égale part de responsabilité. Par tout ce qu'ils voient et vivent ils sont confrontés à la dure réalité."

L'idéal n'est-il donc qu'un fardeau? "Non, bien que la Bosnie représente une grande part d'aventurisme, un brin d'idéalisme est indispensable", répond le LtCol. "Un homme sans idéal n'est pas un homme"

Mauvais sang

Bien que la mission du bataillon transport est en soi très simple, l'exécution de convois humanitaires, la réalité est bien plus complexe. Il faut traverser des régions Musulmanes avec des chargements destinés à une ville Croate et il faut transporter à travers des parties Croates de la Bosnie des biens pour les Musulmans. Les points de chargement et de déchargement

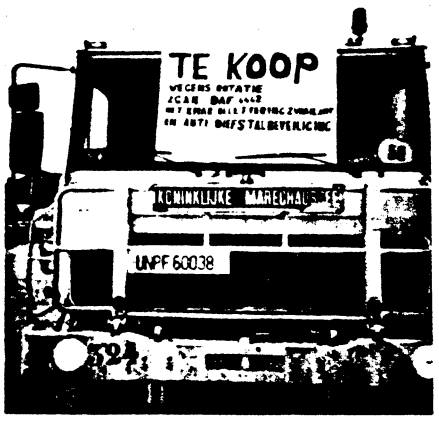
vervolg op pagina 6

vervolg van pagina 5
sont désignés par UNHCR malgré cela le bataillon est très vite impliqué dans le conflit. Selon Schipper, les seuls contacts avec les autorités doivent se limiter aux endroits des compagnies.
Schipper:"Nous avons uniquement la malchance que la situation de Busovac-Vitez est défavorable du point de vue tactique. Cette partie forme avec Novi Travnik une poche isolée, dans laquelle vivent principalement des Croates, située dans une grande région Musulmane. Etant donné que les Croates de Busovaca se retrouvent dans une proportion de un contre six, il est logique que nous transportions plus de marchandises vers les Musulmans. Il y a de quoi se faire du mauvaus sang."

Risques de sécurité
La population se rend journellement compte que que les NU possèdent des biens qui pour elle sont rares comme par exemple le carburant. Cela provoque inévitablement des risques du point de vue de la sécurité. Pour les convois mais aussi pour les cantonnements qui ne sont protégés que par trois rouleaux de concertinas. Lorsque j'ai appris l'intention de BHCommand d'organiser un convoi de camions citernes pour la population de Bosnie, j'ai demandé immédiatement de pouvoir transporter du carburant pour Busovaca." Schipper raconte encore que depuis six mois le maire de Busovaca demande de l'aide pour pouvoir enlever à Kiseljak 20m3 de carburant déjà payés par la commune. "Jusqu'il y a une semaine je n'ai pas donné de suite à cette requête", dit-il. "Maintenant que la situation dans la région s'est considérablement agravée, une autre réaction est nécessaire. Avec l'autorisation de BHCommand, j'ai transporté leur carburant. La population peut maintenant faire les réserves de bois pour l'hiver."
L'aide à la population locale ou aux hôpitaux locaux est splendide mais jusqu'où va un commandant pour la sécurité de son personnel? Schipper affirme avec force qu'il n'a jamais rien réglé dans le secret. "Dans ce cas, on se retrouve sur une pente glissante et cela peut être très mal interprété par les autres parties".

Conférence de presse
Le 03 novembre, Schipper donnera une conférence de presse aux Pays-Bas. Il espère ainsi améliorer les informations concernant le bataillon transport. Selon ses termes:'susciter un peu d'intérêt '. "Les Pays-Bas oublient relativement facilement les 450 hommes et femmes d'environ 20 ans qui par décision du gouvernement effectuent ici un travail dangereux" dit-il songeur. "L'opinion publique doit savoir ce que les chaufeurs vivent ici et qu'ils peuvent être fiers de leurs prestations." Les chauffeurs méritent donc une place dans l'histoire des Pays-Bas? "Certainement, mais laisez les fromages, moulins et sabots de côté. Mes chauffeurs suffisent. Schipper suivra de près les nouvelles du bataillon en Bosnie. Donc aussi celles des autres rotations. Pour T7 il a un message:"Cela peut sembler bizarre une semaine pendant laquelle nous avons eu neuf blessés mais je souhaite à T7 un aussi agréable séjour que T4 a connu.

Aanbieding

Wij willen onze geliefde en zeer goed onderhouden DAF 4442 verkopen. Al ruim een week hebben wij hem getest met KMarborden en blauw zwaailicht. Daarom lijkt het ons wel wat voor de KMar. Ze kunnen hem voor een vriendenprijsje overnemen, omdat zij al enkele MB's op een vreemde hebben verloren. Andere serieuze gegadigden mogen óók reageren. ***Reacties gaarne bij: Dinky (Matthijs Dinkelaar) en Pinky (Patrick Egbers) van 3e pel A cie.***

Wist U dat...

* sld Ernst van de Veerdonk weet hoeveel bochten het grote geitenpad heeft.
- Hij telde er 220.
* Majoor Van Diest afwezig was toen het konvooi van Split naar Busovaca vertrok.
- Hij waarschijnlijk een dermate inspannend verlof in Nederland heeft gehad dat hij in coma lag.
* Paul Lorist een functioneringsgratificatie heeft gehad.
- Hij nog steeds geen rondje heeft gegeven.

Redactioneel

Het is zover, rotatie T4 gaat naar huis. Als ik als redactielid van "t Geitenpad' terugkijk op deze periode in Bosnië is de tijd best vlug gegaan. De zesentwintigste editie van ons lijfblad ligt nu voor jullie en evenzoveel keren hebben wij als redactie met veel plezier het blad in elkaar gezet. Hoewel de kopijaanvoer af en toe een beetje moeizaam ging, hebben we gedurende zes maanden veel leuke bijdragen mogen ontvangen. Zeker omdat in zekere zin "t Geitenpad' een geesteskind van T4 is, neem ik met een beetje weemoed afscheid. Hopelijk blijft het bestaan en schenkt het alle volgende rotaties nog veel leesplezier. Tenslotte wil ik alle lezers en leveranciers van kopij bedanken voor hun belangstelling en inspanning. Tot ziens en veel succes.

Toon Hermens

Kamerleden sprokkelen feiten

Een paar weken geleden kreeg het Transportbataljon bezoek van zes kamerleden. In enkele weekbladen zijn verhalen verschenen van die parlementariërs: 'over het bezoek aan onze jongens' in het enge Busovaca en Santici. Het onderstaande zijn delen van het verhaal wat Ton de Kok (CDA) voor Vrij Nederland schreef.

'Meneer, die lui daar in Nederland hebben lekker lullen. Ze beseffen niet hoe hoog hier het 'loodgehalte' in de lucht is! Hoort u maar...die dikke boeme? Dat zijn 120 mm-mortieren. Dat felle gekef?...zijn mitrailleurs die op elkaar aan het 'oefenen' zijn. Soms zitten wij daar tussen. Ja, goed klote, goed k-u-lote...dat verzeker ik u. De mensen thuis hebben er geen flauw idee van hoe wij hier leven. Je ziet hier nooit pers. Waarom niet? De BBC is hier toch ook voortdurend. De pers moet met ons meerijden, meeleven, ook eens beschoten worden, ja, en dan een goed verhaal schrijven. Laat die mensen thuis weten wat we doen. Als ik straks thuis kom, kan ik aan m'n omgeving m'n verhaal niet kwijt. Ik heb dan in een andere wereld geleefd, dan word ik klant van het Riagg."

Deze citaten zijn geen kroegpraat. Hoe je ook tegen de gebeurtenissen in Joegoslavië aankijkt, de VN-operatie verdient geen negatieve houding. Er wordt door veel mensen veel in geïnvesteerd. Maar toen ik de eerste avond in de bar aan de praat raakte, schrok ik. Waren dit indianenverhalen? Waarom heerste er zo'n opgefokte stemming? Drank was het niet, want de manschappen krijgen maar drie potten per dag. En de negatieve verhalen kwamen niet alleen van de beroeps die tegen hun zin naar dit 'godvergeten' oord waren gestuurd. Zelfs de verhalen van de geestelijke verzorging waren in mineur. (...)

Een blik Engelbewaarders

Echte persoonlijke moed wordt betoond door onze vrouwen en mannen. Jongens en meisjes, van een leeftijd van niks, rijden daar niet zelden dwars tussen de vijandelijke linies door. Gewapend escorte willen ze meestal niet hebben, dat trekt maar vuur en wekt agressie op. Urenlang zitten ze met die zware vrachtwagens op het zo bitter weinig romantische 'geitenpad': de enige verbinding tussen Split en het gebied rond Sarajevo. Nee, de strijdende partijen schieten niet gepland op VN-voertuigen, maar des te meer ongepland. Afzwaaiers en kogelregens van dronken Rambo-types zijn geen zeldzaam verschijnsel. Soms raken de kampementen van onze soldaten tussen de vuurlinies in. Meestal...schieten de partijen over het kamp heen. 'Ach, meneer, overal zitten al kogelgaten. Als het schieten ons te gortig wordt, trekken we een blik engelbewaarders open.'

Bijzondere medaille

In de Tweede Kamer hebben we onlangs bij de behandeling van het decoratiestelsel, verzuimd om voor deze 'helden van onze tijd' een bijzondere onderscheiding in te stellen. De herinneringsmedaille die nu wordt verstrekt is goed voor de mensen die op hoofdkwartieren in alle rust hun werk kunnen doen. Maar voor vele vrouwen en mannen in het veld is zo'n medaille onder de maat.

Bron: Vrij Nederland, nr. 41

Wist U dat...

* De kapitein Van Endhoven onlangs zonder problemen een konvooi leidde naar de vuilnisbelt.
- Er veel sneller werd gelost dan bij de humanitaire konvooien.
* De MB van de doom 'God on wheels' heet.
* De S4 als hij de telefoon opneemt rode oortjes krijgt.
- Dit komt omdat de hoorn met stempelinkt was voorbewerkt.
* De CSM, Ton Janssen zijn UZI vergat toen hij naar Split ging.
* De kapitein Egbertse graag wil winnen met tennissen.
-Hij daarom altijd tegen beginners speelt.
-Hij dan zelfs verliest.

Studieschuld

PAROOL 21/9

weg na VN-taak

(Van onze onderwijsredactie)
DEN HAAG – Het kabinet overweegt voormalige studenten hun studieschuld kwijt te schelden als ze deelnemen aan vredesoperaties van de Verenigde Naties. Ook leraren in vakken waar tekorten bestaan, zoals wis-, natuur- en scheikunde, kunnen wellicht in de toekomst op (gedeeltelijk) kwijtschelding rekenen.

Het gaat het kabinet erom met dergelijke maatregelen 'maatschappelijk wenselijke ontwikkelingen te stimuleren,' aldus de onderwijsbegroting.

De bonden van militairen zijn niet gehoord over het voorstel en reageren dan ook stomverbaasd. Voorzitter B. Snoep van de Algemene Federatie van Militair Personeel noemt het een positief idee. "Het zal in de toekomst moeilijk zijn personeel te werven voor een tijdelijke arbeidsplaats in het leger. We hebben voorgesteld zo'n baan aantrekkelijker te maken door jonge beroepsmilitairen bijvoorbeeld een studieplaats te garanderen of een baan bij de overheid. Kwijtschelding van schuld kan ook effect sorteren."

Daarentegen is zijn collega W.J.G. Gooijers van de Algemene Christelijke Organisatie van Militairen fel tegen. Hij zegt meteen contact te zullen opnemen met de onderwijsbonden. "Het afkopen van studieschuld door in dienst te gaan, dat is het veredelde huurlingensysteem van een paar honderd jaar geleden."

Hij vreest bovendien dat het niveau van de militairen sterk zal dalen met dit financiële lokkertje in het vooruitzicht.

De Vereniging van Dienstplichtig Militairen is gematigd voor, maar vindt dat een gedeeltelijke kwijtschelding voor alle militairen zou moeten gelden.

Advertenties

Voor ieder probleem op sexueel gebied hebben we een oplossing. Geinteresseerd? Bel lijn nr 17 en vraag naar Koen

Wist U dat...

* sld Ernst van de Veerdonk weet hoeveel bochten het grote geitenpad heeft.
- Hij telde er 220.
* Majoor Van Diest afwezig was toen het konvooi van Split naar Busovaca vertrok.
- Hij waarschijnlijk een dermate inspannend verlof in Nederland heeft gehad dat hij in coma lag.
* Paul Lorist een functioneringsgratificatie heeft gehad.
- Hij nog steeds geen rondje heeft gegeven.
* Adjudant Ton Meijer 'smiddags om 12.00 uur de maan dacht te zien.
- Het niet zeker is of dit kwam door drankgebruik of door het passeren van collega adjudant Ruud Coemaet.

Tot volgende week geitjes!

Thuiskomst T4

